

10

میکر و فلید می ده

آرشیو سکا ر مقدم

۱۳۰

سال ۱۳۲۸ خورشیدی
پانزدهم شهریور

امین اللهی
تاریخ ۱۳۰۰

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العبادة وسيلة لنيل السعادة في الآخرة والأولى والصلوة
على سيد المرسلين محمد وعترته الطاهرين الهدى **كتاب** بدن خاطی محمد باقر بن محمد تقی
رضی الله عنهما من تألیف صاحبیه برادران ایمانی واخلای روحانی منینکار که چون
مقدس از بهی تعالی شانه برای هدایت که کشکان بوادی جهالت و
لذات طریق صوم و صلوای و دعا و عبادات که اشرف و اقرب طرق نیل عبادتند
مکرر و این و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیه السلام
بسیار منقول گردیده که کتب دعا مشهور است از آنها و این خادم اخبار آن
بسم الله الغفار اکثر آنها را در کتاب بخارا آنوار اینرا در نموده ام و اکثر
ال با انواع اشغال دنیوی و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمع آنها
اعمال سال و ضایل ایام و لیا و شریفه و اعمال آنها که
این رساله اینرا در نمایم که عامه خلق از بهر

سال ۱۳۱۱ خورشیدی
تبریزی شد

وقف کتابخانه آستان قدس

انها عزم نباشند و شاید این بدن عاصی را بدعا مغفرت یار نماید و مستحق گردانند
از ایزاد المعاد عسی الله ان یهدینا و ایاهم الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله
و آغاز و انجام این عجلاله در زمان دولت عدالت ثمر و ان سلطنت سعادت اثر اعلی
حضرت سید سلطین زمان و سرور خواقین دوران شیرازه اوراق ملک و در
نفاوه اخفاد سید المرسلین اب ورنک کاستان مصطفوی چشم و چراغ
دورمان مقنونی سلطان جم خدم و خاقان فرشته چشم شجاعت نژادی که
اب دانش برای سرهای کفار هنر نیست بسوی دار بوار و حسام التشن بارش برای
حیات مخالفان و معاندون مصدوقه بر سئل عانی که شواظ من نار دستهای
داعیان مزید رجعت شان در استان رفیع البیضاء الشیخ کف الخضیب همدستان
صروش صوفیان صفوی نشان بزمره دعای خلود دوله بماند تو امان با عندنیان
انصاف صدره المت همی همدستان هر که تیغ خلاف از نیام کین بر کشید چون بید
بر سرود بلزید و هر که چهار اینه نفاق در بر کشید صورت مرده خود در اندید که جبین
قرش عقد کشای کوههای کارستان کشتادگی کف در این الشیخ صاحب مزاج
املحای اثر دکان مؤسس قواعد ملت و دین مروج شریعت ابای ظاهرین حیاض
ساحت درگاه خلایق بنیادش از قبیل شفا سلاطین زمان لبریز و خواقین دور
در صرح مروت و جلالتش تر زبان بنیادی قدسنا الضمیر العزیز اعنی السلطان
الاعظم و الخاقان الاعظم الاکرم علی الاکرام و ملاذ القیصره علی ماسیم الشریعة
الغز و مشید قواعد الملة البیضاء السلطان و الخاقان بن الخاقان
الشاه سلطان جبین الموسوی الحسینی سلطان لازالت رایات دوله

بر بندگی که او را
بیت کلمات بر لبه
نماید آن که بر او
شود یا مالک یوسف
الدین ایال بقدر
و یا ک نشوین

وقف

مرفوعة و هاهما ماتا عدائهم مقوم و میسر گردیده تحفه انبارگاه خلافت امید گاه گردانیدند
 که مقبول طبع اشرف گردد و از اعلیٰ حضرت از فواید ان منتفع گردند بحمد و آله الطاهرين و
 الموفق والمعين و ان مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال ماه
 مبارك حجاب است و ان مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل اینماه و عبادت
 انست بدانکه اینماه و ماه شعبان در رمضان بهترین ماههای سالند و از حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که هر که حرمت ماه رجب و شعبان را بداند
 و وصل نماید روزه آنها را بر روزه ماه رمضان این ماههای مبارك در روز قیامت کوا
 او باشند نزد حق تعالی و در آن روز منادی از افق اعلیٰ ندا کند که ای رجب و شعبان
 و ماه رمضان چگونه بوده است عمل این بند در شماها و طاعت و از برای خدا همه
 ان ماهها گویند که این بنده نوشه گرفت در ماههای اینی بر طاعت تو را و استقامت و فضل
 و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و نتوانست اهتمام در تحصیل
 محبت تو نمود پس خواهی دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما نیا فیم این بند
 مکر طلب کنند طاعت و خوشنودی تو و امیدواریم و از رحمت و آمرزش تو بود و انچه را
 نمی کرده بودی ترک کرد و انچه از او طلبیده بودی بسوی امانت عت نمود و در
 کامل ان برای تو داشت و شکم و فوج و گوش و چشم و سایر جوارح و از انچه بر او حرام گرد
 بودی اجتناب کردند و روزها را با تشنگی شب رسانید و در شبها خود را بتعب
 انداخت برای بندگی تو و تصدق بفقیر و مساکین بسیار داد و احسان بسیار انست
 به بندگان تو نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد و طاعت تو
 کرد و بعد از رفتن آنها بپای امون محرمات تو نکردند و نیکویند بود این بنده پس حق تعالی

فرماید که بپای این بند را بسوی بهشت و استقبال کند و از انجفا و کرامتها و اورا بر
 شتران و اسبان نور سوار کنند و بپای بسوی بهشتی که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی
 نمیشود و ساری که جوانانش پیر نمیشود و شادی و خوشحالی ان زوال ندارد و هرگز
 ایشان را تعب نمیشا شد و از عذاب این منبر گردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست
 و انضا از انحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و عبادت
 بان میسرند و قتال با کافران در اینماه حرامست و رجب ماه خداست و شعبان ماه
 منشت و ماه رمضان ماه امت منشت کسی که یک روز از ماه رجب روزه دارد
 مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و در ری از درها
 جهنم بر روی او بسته گردد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
 منقولست که هر که بیک روز از ماه رجب روزه دارد انچه جهنم یکساله راه از او دور گردد
 و هر که سه روز از ان روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد و انچه فرمود که رجب
 نام هر شب در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که بیک روز از رجب روزه
 دارد البته از ان شیرینا شامد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است و انست
 پس بسیار در اینماه طلب آمرزش کند که خدا آمرزش و مهربانست و رجب را انصیب کند
 زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوید استغفر
 الله و استعمل التوبه و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 سه روز از ماه رجب روزه بدارد در هر روز توابع یکساله برای او بنویسند و هر
 هفت روز از ان روزه بدارد هفت در جهنم بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز

سال ۱۳۸۱ خورشیدی
 پیر محمد

ازان روزه بدارد هشت دین بهشت بر روی او کشف شود و هر که یازده روز ازان روزه
 بدارد حق تعالی او را حساب انسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی
 خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را
 عذاب نکند و ابن بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم
 بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز ازان ماندن
 بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته در اینماه گفتم نه
 والله ای فرزندان رسول خدا فرمود که انقدر ثواب از توفیق شده است که قدر از ان غیر
 از خدا کس نمی داند بد رستی که اینماه هدیت که خدا از اینماه های دیگر فضیلت
 داده است و حرمت از ان اعظم کرد این است و برای روزه داشتن تن را کوفی داشتن
 ظاهر خود واجب کرد این است پس گفتم یا بن رسول الله اگر در باقی مانده اینماه روزه بدارم
 ای بعضی از ثواب روزه داران فایز میگردم فرمود که ای سالم هر که بیکروز از اخر اینماه
 روزه بدارد خدا او را همین گرداند از شدت سکرات ترک و از هول بعد از ترک و از غذا
 قهر و هر که دو روز از اخر اینماه روزه بدارد بر صراط با ساقی بگذرد و هر که سه روز از اخر
 اینماه را روزه بدارد ایمان گردد از توسر ترک و از قیامت و از شدت ها و هول های
 انروز و برات بیزاری انش جهنم را با و عطا کنند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات
 الله علیه روایت کرده است که هر که بیکروز از اول ماه رجب یا از وسط یا از اخر
 ان روزه بدارد کاهان گذشته اش از زمین شود و هر که سه روز از اول یا میان
 یا اخر ماه رجب روزه بدارد کاهان گذشته و آینده اش از زمین گردد و هر که
 یکش از اینماه را احیا کند حق تعالی او را از انش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت او را

هفتاد مرد کناه کار و هر که در اینماه نصرتی از برای خدا بکند خداوند غفار در هشت نفع
 چند با و عطا فرماید که چشمی ندیده باشد و گوشتی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکند
 باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون رؤ
 قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجا ایند رجبیون پس گروهی برخیزند که نور روزه
 ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و قاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکمل باشد تاج
 ایشان بر و اید و یاقوت و باهر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد که از جانب راست و چپ
 ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که کوارا باد تو را کرامت های حق تعالی از این خدا پس
 خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان و کینزان من بجزت و جلال خود سوگند
 یاد می کنم که شما را در ماوی نیگوسا کن گردانم و عطا های شما را بزرگ گردانم و عطا
 کنم بشما این هشت غمزه که نهاده در زیر اجاری باشد و همیشه در ان غمزه ها باشید و بگو
 مرد بخت مرد کار کسان از برای من بی انکه بر شما واجب گردانم روزه داشتید از برای من
 در ماهی که حرمت از ان عظیم گردانیده بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملک که من
 بندگان و کینزان مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسیست
 که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد اگر چه بیکروز باشد از اول یا میان یا اخر
 و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که دو روز اول ماه
 رجب را روزه دارد حق تعالی در قیامت از او خوشنود باشد و هر که دو روز از روزه
 دارد خدا بغایت از او خوشنود و راضی گردد و او را خوشنود گرداند و هر که سه روز از
 ان را روزه دارد خداوند کرم از او راضی گردد و خصمان او را از او راضی گرداند و در قیامت
 و هر که هفت روز از ان روزه بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او کشف شود

و تا بمکه کو تا علی رسد و هر که هشت روز از آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او کشته شود
و هر که پانزده روز از آن روزه بدارد هر حاجت که از حق تعالی طلبد بر آورد مگر آنکه سؤال او
برای گناهی باشد یا منضم قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از گناهان بیرون آید
مانند روزی که از مادر متولد شدن باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد
باب گردیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله کجایش ذکر آنها
ندارد **فصل دوم** در بیان اعمالیست که کسی که از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعضی
ان بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شدن است که بدل روزه مستحبی بیک در صد
کند که موافق زهای این زهاها تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و روایت دیگر عرض کرد
یکصد م تا جو وارد شده است و احوط در صد در صد شایسته و ظاهر آنکه صد در صد کند
کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک کرده مان نیز وارد شده است
اگر قادی روزه نباشد و محل کرده بر کسی که بر ایشان باشد و قادی بر در هم و مند باشد و ایضا
در خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعضی
روزه اگر قادی بران نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را
بیابد سبحان الله الجلیل سبحان من لا یبغی الشیخ الا له سبحان الاکرام الاکرام
سبحان من لیس العز و هو له اهمل و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزله
برادر و من خود وارد شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را
تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاد از ثواب روزه داشته است هفتاد برابر و اگر طعامی
نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و زنی که روزه سنت داشته
بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک و ادنی را بی رخصت پدر و مادر

و مهمان را بی رخصت مهماندار و مهماندار را بی رخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب
نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت ملوک بدون اذن مالک باطلست و
هیچ بن روزه سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنست
که روزه سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند
بی رخصت پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزه سنت
و در روزه سنت مهمان بدون رخصت مهمان دار نیز خلافت و احوط آنست که مهمان
و مهمان دار هیچیک بی رخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگر چه اظهر آنست که
مکروه است **فصل سیم** در بیان اعمال هر شب و هر روز است پسندیده معتبره منقولست که
حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا را خواندند و
علما ذکر کرده اند که در هر روز سنت است خواندن یا من یملک حوائج السائلین و یبعث
صمت بر الصامین لکل مسأله منک سمیع حاضر و جواب عتد الله و مواعیدک
الصادقه و یا ایا دیک الفاضله و رحمتک الواسعه فاسئلك ان تعالی علی محمد و آل محمد
و ان تقضی حوائجی الدنیا و الاخره انک علی کل شیء قدير و پسندیده معتبره منقولست
که حضرت صادق علیه السلام هر روز ماه رجب این دعا بخواند و خدای تعالی او را عفو کند
و خیر المتعزین و الاک و ضاع الملمون الاک و انجذب المشجعون الا من اتبع فضلك
یا ایاک مفتوح للزاعبین و خیرک مبدول للطالبین و فضلك مباهج للسائلین و یبذلک
متاح للامیلین و زینک مبسوط لمن عصاک و حلک مغیر من لیس و ایاک عادک الاحسان
الی السئیین و سبیلک الالبقاء علی المعتدین اللهم فاهدنی هدی المهدیین
و ارزقنی اجتهاد المجتهدین و لا تجعلنی من الغافلین المبعذین و اغفر لی یوم الدین

وأيضا بسنة معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدعت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای تو شوم اینماه رجب است مراد عاقلی تعلیم نما که خود را بران نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و بپن و بعد از نمازها در شب و روز این دعا بخوان یا من ارجوه لی کل خیر وامن سخطه عند کل شیء یا من یعطی الکثیر بالقلیل یا من یعطی من سئله یا من یعطی من لم یسئله وامن لم یعرفه کفتم امینه ورحمة اعطانی سئلته ایاک جمیع خیر الدنیا وجمیع خیر الآخرة واضرب عنی ببسئلتی ایاک جمیع شر الدنیا وشر الآخرة فانه غیر منقوص ما اعطیت وزدنی من فضلك یا کریم پس حضرت زینمبارک خود را بکشت چپ گرفتند و آنکست سیاه دست راست خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا را خواندند یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا النعماء و الجود یا ذا المین و الطول و الخیر شکی علی النار و دست نه داشت تا از این آیه اش شد و شیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمسئلی چنین گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان اللهم انی استسئلتک صبر الشاکرین و عمل الخائفین منک و یقین العابدین لک اللهم انک العلی العظیم وانا عبد البائس الفقیر و انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد و آل محمد وامن بعبادک علی قری و جلیک علی جمعی و یقوتک علی ضعفی یا قوی یا غنی اللهم صل علی محمد و آل الله و صیاء المرصیین و اصفی ما اهتم من امر الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین و از روایت سید بن طاووس علیه الرحمة ظاهر میشود که این دعا جامع ترین دعاهاست و در همه اوقات میتوان خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت کرده اند که سنت است که در هر روز روزهای ماه مبارک رجب این دعا را بخواند اللهم صل علی سئلتک المولودین فی رجب

محمد بن علی الثاني وابنه علی بن محمد المتجب و اقرب بهما الیک خیر القرب یا من یسئلک عن طلب و فیما الذی رغب استسئلتک سؤال مقترن مذنب قد اوقفت ذنوبه و اوقفت عیوبه فقال علی خطایا ذنوبه و من الزا یا خطوبه کسئلتک التوبة و حسن لاوبة عن الحوبة و من النار فکالک رقبته و العفو عما فی رقبته فانت مولای اعظم امیله و تقیه اللهم واسئلتک بمسئلتک الشریفة و وسائلک الشیفة ان تتعبدنی فی هذا الشهر بحمدک منک و سعة و نعمة و رزقة و تقیر بها رزقها فانعمه الی نزول الحافرة و محل الآخرة و ما هی الی الناساثة و ان حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در جمیع ماه رجب هر بامداد و بپن هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب الیه پس در ستمایا ابوی اسمان بخواند و بگوید اللهم اغفر لی و ربی و ابنی استغفار در جمیع ایام سال سنت است و هر روز سه سورة قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دارد و آن وارد شدن است اگر خواهد در یکروز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خواندن باشد و اینها منقولست که هر کس هزار مرتبه لا اله الا الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حق تعالی در بهشت شهری برای او بنا کند و در هر شب از شبها ماه هزار مرتبه لا اله الا الله و از شدت است و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست و در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر الله الذی لا اله الا هو و کل لا شریک له و اتوب الیه و ان حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر شب از روزهای رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سور حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند و سه مرتبه بگوید سبحان الله

و اکثر
روز

لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهَذِهِ بِكُودِ اللَّهِ
 حَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَذِهِ بِكُودِ اللَّهِ غُفِرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَحُجَّارِ صَدْرِهِ بِكُودِ اللَّهِ
 وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِكُودِ كُنَاهُنَّ إِذَا مَرَزَهُ أَرْجُوهُ بَعْدَ قَطْرِهَا يَارَانِ وَبِرَكَ دَرِخَانِ
 وَكَفَّ دَرِيَاهَا بَاشَدُ وَدُرُوزِ عَيْنِ حَقِّ تَعَالَى أَوْ زَانِدَا كُنْدَ كِهْ بِرَاسْتِي نُو دُوسْتِ مَعْنِي وَهَر
 حَرْفِي تُو زَا شَفَاعَتِي مِي دِهْدِ بِرَادَرَانِ وَخَوَاهِرَانِ مُؤْمِنِ نُو وَحَضْرَتِ فَرُودِ كَمَا كَرْدِ عَرِي
 يَكْبَارِ بِنِزَالِ عَمَلِ أَوْ رَدِّ حَقِّ تَعَالَى هَفْتَادَهْرَ حَسَنَدِ بَاوَعَطَا كُنْدَ كِهْ هَرِ حَسَنَدِ
 جَمِيعِ كُوهْمَايِ دُنْيَا سَنَكِينِ تَر بَاشَدُ وَهَفْتَصَدِ حَاجَتِ أَوْ زَادِ رُوقِ بِيرونِ مَدَنِ
 قَبْرِ وَشَلِ أَنْزَادِ رُوقِ بِرَوَازِ كَرْدَنِ نَامَايِ اَعْمَالِ وَنَزْدِ سَجْدَنِ اَعْمَالِ دَرِ مِيزَانِ وَزَنِّ
 صِرَاطِ بِرَآوَرْدِ وَآوَرْدِ سَايَهْ عَرْشِ خُودِ جَادَهْدِ وَحَسَابِ كُنْدِ أَوْ رَحَسَابِ اَسَانِ
 وَهَفْتَادَهْرَ اَمَلِكِ أَوْ اَمَشَا بَعْتِ كُنْدِ تَا اِخْلَ هَبْشَتِ شُودِ وَبَاوَعَطَا كُنْدِ اَنُجَهْ هِنِجِ
 چَتْمِ نَدِ بِنِ بَاشَدِ كُوشِي نَشِينِ بَاشَدِ **فصل چهارم** در بیان فضایل و اعمال شب دُرُوزِ
 اَوَّلِ تَارِ وَزَنِ نَزْدِ هُمِ دَرِ شَبِ اَوَّلِ مَاهِ غَسَلِ سَنَتِ اَسْتِ وَنَقُولُ كِتِ كِهْ هَرِ كِهْ دَرِ شَبِ
 اَوَّلِ مَاهِ رَجَبِ وَشَبِ اَنَزْدِ هُمِ وَشَبِ اَخِرِ اَنْ غَسَلِ كُنْدِ اَزْ كَاهَانِ بِيرونِ اِيْدِ مَانَدِ دُرُوزِ
 كَاهِ مَادِرِ مَتُولِدِ شَدَنِ اَسْتِ وَدُرُوقِ دِيدَنِ مَاهِ دَعَايِ حَقِيقَهْ كَامَلَهْ رَا بَخُودَانَدِ **فصل پنجم**
 دَعَا هَاسْتِ وَهَفْتِ مَرْتَبَهْ سُورَهْ حَمْدِ رَا بَخُودَانَدِ تَا اَزْ چَشْمِ اَمِينِ كَرْدِ دُرُودِ رَهْمَا هِي اَسْتِ
 وَنَقُولُ كِهْ چُونِ مَاهِ رَجَبِ رَا بِنِيْدِ بِكُودِ اَللّهُمَّ اِهْدِنَا اِلَى صِرَاطِكَ اَلْاَمِينِ وَ اَلْاَمِينِ
 وَ اَلْاَمِينِ وَ اَلْاَمِينِ وَ رَبِّكَ اَللّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَ دُرُوقِ دُرُوزِ
 اِمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ فَضْلِيَّتِ بِنِيَارِ دَانِدِ وَ دَرِ حَدِيثِ مَعْبُورِ اَزْ دَشْدَنِ اَسْتِ
 كِهْ هَرِ كِهْ دُرُوقِ رَجَبِ اَخِرِ تَرِ اَزْ اَرْتِ كُنْدِ هَبْشَتِ اَوْ زَا وَاجِبِ شُودِ اَلْبَتَّ وَ اَحْيَايِ شَبِ اَوَّلِ

سَنَتِ اَسْتِ وَ اَزْ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ مَنْقُولُ كِهْ تَا تَوَانِي مَحَافِظَتِ نَمَا بِرَ اَحْيَايِ شَبِ
 عَيْنِ مَاهِ رَمَضَانِ وَ شَبِ عَيْنِ قُرْآنِ وَ شَبِ اَوَّلِ حَرَمِ وَ شَبِ عَاشُورَا وَ شَبِ اَوَّلِ مَاهِ رَجَبِ
 وَ شَبِ نِيْمِ شَعْبَانِ وَ دَرِ اَبْنِ شَبِ مَادَعَا وَ نَمَازِ وَ تِلَاوَتِ قُرْآنِ بِنِيَارِ بَكِنِ وَ بَسْنَدِ مَعْبُورِ
 اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقرِ عَلَيْهِ السَّلَامِ مَنْقُولُ كِهْ دَرِ شَبِ اَوَّلِ رَجَبِ بَعْدِ اَزْ نَمَازِ عِشَا
 اِنِيْدِ عَاجِزَانِ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِكُكَ وَ اَنَّكَ عَلِيُّ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرُكَ وَ اَنَّكَ
 مَا اَسْأَلُكَ مِنْ اَمْرٍ يَكُنْ اَللّهُمَّ اِنِّي اَتُوجِّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدِ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اَللّهُ
 بَا مُحَمَّدٍ يَا رَسُوْلَ اللَّهِ اِنِّي اَتُوجِّهُ اِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ لِيُنْجِ بِكَ طَلِبَتِي اَللّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ بَا اَمْرٍ
 مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْجِ طَلِبَتِي بِسِ حَاجَتِ خُودِ رَا طَلَبِ نَمَايِدِ وَ بَسْتِ رَكْعَتِ نَمَازِ نِيَزِ وَ اَزْ دَشْدَنِ
 اَسْتِ هَرِ دُرُوقِ رَكْعَتِ بِيَكِ سَلَامِ وَ دَرِ هَرِ رَكْعَتِ حَمْدِ وَ بِكُودِ سُورَهْ قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ بَخُودَانَدِ
 تَا اَزْ بِلَا هَايِ دُنْيَا وَ عَذَابِ اَخِرَتِ اَمِينِ كَرْدِ دُوشَيْخِ وَ دُنِيكَرَانِ بَسْنَدِ مَعْبُورِ رَوَانِتِ كُودِ
 كِهْ حَضْرَتِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِ شَبِ اَوَّلِ مَاهِ رَجَبِ بَعْدِ اَزْ اَنَكِهْ اَزْ نَمَازِ فَارِغِ مِي شَدَنِ
 اَيْنِ دَعَا رَا دَرِ رَجَبِ مِخُورَانَدَنِ لَكَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ اِنْ عَصَيْتُكَ اَضْمَعْنِي
 وَلَا تَغَيِّرْنِي فِي اَحْسَانِ اِلَا بِيَكِ بَا كَاتِبِ قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَامُ كُونِ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ عَلِيُّ كُلِّ شَيْءٍ
 فَادْنِ اِلَيْهِ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ مِنَ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقَبْرِ وَ مِنَ الدَّمَامَةِ
 يَوْمَ لَا رِفَّةَ فَاسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْجَعِلْ عِيْشَتِي عِيْشَةً نَقِيَّةً وَ مِيْتَتِي مِيْتَةً
 سَوِيَّةً وَ مَنَقَلَتِي مَنَقَلَةً اَكْرَمًا عَمْرُوزِ وَ لَا فَاخِجْ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْاِمَّةِ بِنَا بِيَعِ اَللّهُمَّ
 وَ اَوَّلِي الْاِمَّةِ وَ مَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَ اَعْصَمِي بِرَمِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ لَا تَاخُذْنِي عَلَيَّ غَرَّةً وَ لَا عَلَيَّ
 غَفْلَةً وَ لَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِي خُسْرًا وَ اَرْضَ عَنِّي فَارَقَ مُغْفِرَتِكَ لِلظَّالِمِيْنَ وَ اَنَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ
 اَللّهُمَّ غَفِرْ لِي مَا لَا يَخِيْرُكَ وَ اَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَانَا اِنَّا اَلْوَسِيْعُ دَحْمَتُهُ اَلْبَدِيعُ حَكَمُهُ

يا كاش

عیشی

السَّعَةِ وَالِدَّةِ وَالْأَمْنِ وَالصَّحَّةِ وَالنَّجْوَى وَالشُّكْرَ وَالْمُعَافَاتِ وَالنَّقْوَى وَالصَّبْرَ
وَالصَّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَانِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُرْ بِذَلِكَ بَارِبَ أَهْلِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي
فِيكَ وَمَنْ أَحْبَبْتُ وَأَحْبَبَنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَأَيْضًا بَسْمًا مَعْبُورًا مَنْقُولًا مِنْ كِتَابِ رَجَبٍ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ رَجَبَ نَزَلَ فِيهِ
أَبْنُ عَادٍ أَخُو نَادٍ الَّذِي لَا تَقْدِرُ خَرَاتِيهِ وَلَا تَخَافُ أَمْنَهُ رَبِّ إِنْ زَكَيْتَ الْعَالَمِينَ فَبِكَ
ثِقَةً بِكَ وَمِنْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ تَقَبَّلْ تَوْبَةَ عِبَادِكَ وَتَغْفِرْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرْ لِكُلِّ فَاتِكٍ فَانْجِبْكَ
وَمِنْهُ قَرِيبٌ فَأَنَا تَارِبُ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا وَارْغِبْ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيقِي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَاءِ
يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شِدَائِي يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ خَدَرٍ وَرَقِ عَلَى أَسْرُورٍ وَأَكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ
فَإِنَّكَ اللَّهُ عَلَى نِعْمَتِكَ وَجَزِيلُ عَطَايِكَ مُشْكُورٌ لِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وَأَيْضًا مِنْ حَضْرَةِ مَامٍ عَلَى نَفْسِي
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولًا مِنْ كِتَابِ رَجَبٍ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ رَجَبَ نَزَلَ فِيهِ
الْجُورُ بِأَبَا عَثَمٍ مِنَ الْقُبُورِ بِأَهْلِي حِينَ تَعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَكَثْرَتِي جَبْرِ تَجْرِيفِ الْمَكَايِبِ وَمُشْرِ
حِينَ تَجْمَعُ فِي الْأَبَاعِدِ وَتَمْلِكُنِي لَا قَارِبُ وَمَنْزِلِي مَجَالِسِي أَوْلِيَانِي وَمُرافِقِي أَجْبَالِي فِي
رِيَاضِيهِ وَسَائِي مِمَّا أَسْنِيهِ مِنْ مَنَازِلِي حَيَاةِي وَرَافِعِي مَجَالِسِي وَرَفِيعِي مِنَ رُتَبِي إِلَى رُتَبِي
التَّغَرُّبِ وَمُسْتَدِينِي بِوَلَدِي عِزَّةِ الْعَطَايَا مِنْ ذَلَّةِ الْخَطَايَا اسْتَغْنِي بِي بِفَيْضِ الْفَيْضِ وَاللَّيْلِ
الْعَمِيرِ وَالنَّجْوَى وَالْوَيْلَ وَاللَّيْلَ إِذَا تَبَرَّجْتُ بِمَا أُحْرِي بِهِ قَلَمُ الْأَقْلَامِ بِغَيْرِ كَيْفٍ وَلَا إِيَّامٍ وَبِأَسْمَاءِ
الْعِظَامِ وَتَحِيَّاتِي عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَمَّا اسْتَغْفِرُهُمْ مِنْ أَسْمَاءِ
الْكَوَامِلِ أَنْ صَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَرَحِمَهُمْ فِي شَهْرِ رَجَبٍ وَأَمَّا جَدُّهُ مِنَ الشُّهُورِ وَالْأَقَامِ وَأَنْ تَبْلُغُنَا
شَهْرَ الْعِشَاءِ فِي عَامِنَاهُذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنْهَابِ الْمِيسَامِ وَعَلَى عَمَدِ
وَالِدِي مِثْلَ أَفْضَلِ السَّلَامِ وَأَعْمَالٍ وَأَدْعِي بِأَسْمَاءِ رَجَبٍ رُتَبِي وَرُتَبِي رُتَبِي

بِسْمِ اللَّهِ وَارْحَمْتُمَا مَامٍ مُحَمَّدًا يَا قَرِيبَ السَّلَامِ مَنْقُولًا مِنْ كِتَابِ رَجَبٍ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ رَجَبَ نَزَلَ فِيهِ
نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِكَيْسِي سَوَارِشْدٍ وَأَمْرٌ كَرْدِ جَمِيعِ حَسَنٍ وَالْفَسْ لَا كَدَ بَاوَدِ كَيْسِي نُوْدُنْدَ كَدَ نُوْدُنْدَ
بَدَارْدَ وَهَرَكُ أَنْوَزِ رُوزِ بَدَارْدَ أَفْتَنَ حَسَمَ كَسَالَهُ زَاهِ از اود وركود و از حضرت سلاما
رضا عليه السلام منقولست که هر که روزه بدارد در روز اول ماه رجب را از برای رغب
در ثواب جهشت او را واجب شود و هر که بیک روز از وسط این ماه روزه بدارد حق تعالی
شفاعت او را قبول نماید در همانند بیعه و مخرکه دو قبیلۀ عظیمین از قبایل عرب و هر
یک روز از آخر این ماه روزه بدارد حق تعالی او را از پادشاهان جهشت گرداند و قبول کند شفاعت
او را در پدید و مآذ و در خن و پسر و برادر و خواهر و عم و عمو و خاله او و جمیع مشایخ
و اشنایان او هر چند هم منته و حجت منته باشند و شیخ طوسی و دیگران از علماء
فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانیة رفتم بخدمت
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله حضرت فرمود ای سلمان تو اهل اهل نبی نبی
فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب بی رکت نماز بگذارد و در هر رکت
بگویند سوره حمد و سوره مرتبه سوره قل هو الله احد و سوره مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون
بخواند البته حق تعالی عفو کند از نامه عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگی کرده باشد
و خدا عطا کند ثواب کسی را که تمام این ماه را روزه گرفته باشد و ناسال این روزه حق تعالی
بمور از نماز گذاردگان بنویسد و در هر روز از این ماه ثواب شهیدانی از شهیدان جهشت بدارد
برای او با سلمان بپزند و هر روز که در این ماه روزه بدارد عبادت یک سال در نامه
عمل او بنویسد و هر روز در رجب در جهشت از برای او بپزند و اگر تمام ماه را روزه
بدارد خدا او را از آفتن جهشت بخشد و جهشت از برای او واجب گرداند ای سلمان

جبرئیل اینها را برای من آورد و گفت یا محمد این علامت است میان شما و منافقان و که نقی
اینها را نمیکنند گفت یا رسول الله چگونه اینها را بگویم و چه وقت بخوانم فرمود
که در روز اول ماه دو رکعت بخوانی او را یعنی هر دو رکعت یک سلام و در هر رکعت
یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه سون قل یا ایها الکافرون مخو
و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله و حق لا شریک
له که الملك و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بید الخیر و هو علی کل شیء قدير
اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما منعت و لا یففع ذالجلد منک الحمد لله رب العالمین
بر روی خود می کشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم در رکعت بهمان نحو بخوانی او را و بعد از
سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و می گویی لا اله الا الله و حق لا شریک له که
الملك و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بید الخیر و هو علی کل شیء قدير
و ایضا احد اود اصمک لا یخذه صاحب و لا وکد لا یرد ستها را بر روی خود می کشی و در روز
آخر ماه یازده رکعت بهمان نحو می کشی و بعد از هر سلام دست بر میداری و می گویی لا اله
الا الله و حق لا شریک له که الملك و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بید الخیر و هو
علی کل شیء قدير و صلی الله علی محمد و آله الطاهرين و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
پس ستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته برآورده است و حق تعالی آن
تو و جمیع هفت خندق قرار میدهند که عرض هر خندق بقدر میان آسمان و زمین
بوده باشد و بعد از هر رکعت ثواب هزار رکعت در نامه عمل نویسد و برایت
بهرانی از جهنم و گذشتن بر صراط برای تو می نویسد و منقولست که هر که در روز جمعه ماه
رجب صد مرتبه سوره قل هو الله بخواند حق تعالی در قیامت با نور عطا کند که بآن

نور داخل جهشت کرد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
در روز جمعه اول ماه رجب متولد شد و موجب زیادتی شرف این روز گردید و در
وارد شدن است که ولادت حضرت امام علی نقی در روز دویزده ماه رجب شد و بر وایت
در روز سیم ماه رجب واقع شد و بر وایت ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز
سیم واقع شده است و این عیاش گفته است که ولادت آنحضرت در پنجمین ماه واقع شده است
و ولادت امام محمد تقی علیه السلام در دهمین ماه شد است و بعضی از روایات در فضیلت
خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب است احادیث معتبره
وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و پسندیده است از امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که با هر
از اینهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب باین
امت داده است که با اینهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم
و سه سوره باین امت داده است که مثل اینها با اینها پیش نداده است سوره یس و سوره
تبارک الذی بید الملك و سوره قل هو الله احد پس هر که جمیع کند میان این سه
فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پس بدینند که چگونه جمع کنند
که در شب سیزدهم هر يك از این سه ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
سوره حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بکند و در هر رکعت
در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بخواند و در هر
سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را
بیاورد و جمیع کتاهاتش از زمین شود بغیر از شرک بخدا و آنحضرت صادق علیه السلام

منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت یکساله و روزه
یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته
باشد و مشهور است که ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در میان
کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و از ده سال قبل از نبوت شدن حضرت
رسول صلی الله علیه و اله و علی بن ابی طالب گفته است که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام
در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از ولادت حضرت
است و غسل در آن سنت است و اجبای آن عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت
رسول صلی الله علیه و اله منقولست که در شب نهم رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که
هر کس را می که در دیوان اعمال مؤمنان باشند محو کنند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در
سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد
از دنیا نرود مگر با توبه نضوح و بهر روز که روزه داشته هفتاد گناه کبیره او از بین رود
و هفتاد حاجت او برآورده شود و روفتی که از قبر بیرون می آید و نزد میزبان و نزد صاحب
باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آن ذکرده باشد و شفاعت او را قبول کند
در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند حق تعالی بآنگاه
از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بود باشد
و در هر قصر هزار حور می باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی
علیه الرحمه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب خف
رجب دوازده رکعت بجائی افری یعنی شش سلام با حمد و هر سوره که خواهم و چون فارغ
شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد

وایه الکرمی با چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
والله اکبر پس میگوئی الله الله و لا اله الا الله و لا شئ الا الله و لا قوة الا بالله و در شب
و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت و کد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر
منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که زیارت امام حسین علیه السلام
در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز
مسلمان را باید کرد بکفایتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز کرد و در ستمای خود را کتف
و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشنود این غم مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب و
شدت از او ببرد و این چهار رکعت را بد و سلام میکند و سوره که خواهد میخواند
و ها اینست اللهم یا مذل کل جبار و معز المؤمنین انت کفنی حزن یقین المراهب فانت
باری خالق رحمة فی و ملک کنت عن خلقی غیا و لا رحمتک لکنت من اهل الکین و انت مؤید
بالنصر علی اعدائی و لا نصرک ایای لکنت من المفضو حین یا مرسل الرحمه من معادینا و
منشی البرکة من مواضعها یا من حصن الشیوخ و الرقة فاولیا و یغفر ذنوبنا من حضرت
له الملوک تیر المذکة علی اعناقنا فافهم من سطوانه خایقون و اسئلك بکین و یدیک الی اسد
اشفق من کبریا یتک و اسئلك بکبریا یتک الی انتفقنا من عزتک الی استویت بها علی
عرشک فخلقت بها جمیع خلقک ففهم لک مدعون ان نصلی علی محمد و آله و ائمه پس
حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید و بداند که عمل انصف و جبهه غایب او را و ادات
که ابن ابی نویه و شیخ طوسی و سید بن طاووس رضی الله عنهم بسند های معتبر روایت
کرده اند و برای آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمین آن مجرب است و عمل روایاتش

المقبوحین

انست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام دایه حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام بود و بشیر داود حضرت را بشیر داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن
در مدینه خروج کرد و منصور و ابی نعیم لشکر فرستاد و او را کشتند و بر هر یک را در محضر
پسر شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بفرستادند
بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و از
او خبری بمن نمی رسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلوات و نیکیان و برادران من
استدغای دعا می نمودم و ایشان تقصیر نمی کردند و مطلقا اثر استجابت نمی یافتیم و گاهی
خبر من می رسید که داود را کشتند و گاهی می گفتند که او را با پسران عمر او در زیر عمارت کشت
گذاشتند و روزی بر وزه صیبت من عظیم تر و اندوه من پیش تر میشد تا آنکه از غم کلام ختم
و پیر شدم و از ملاقات و نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق
علیه السلام را علی غرض شدن است بعیادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم
و خواستم بگویم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من بشیر داود را با آنحضرت داده بودم
چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست و در عراق مجوس است و من
از ملاقات و قطع امید کرده ام و از شما الناس میگویم که او را دعای کنید و برادر رضاعی شما
حضرت فرمود چرا غافل از دعای استغاثه و دعای اجابت و نجاح و آن دعا نیست که در کتاب
السمان برای آن کشوده میشود و ملتکه استقبال میکند خواننده آن و بشارت میدهد
او را با اجابت و آن دعا نیست که از عجیب الدعوات محبوب نمیکرد و خواننده آن را توان نیست
بغیر از بشیر ام داود گفت این فرزند ظاهر من و ذات کوثر من چگونه است آن دعا حضرت فرمود
که ای مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیک شدن است و آن ماه هیست مبارک و

۱۱
ان عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون آنماه در آید پسر دهم چهار دهم و پانز دهم
او را که ایام البیض اندر و زده بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا
حفظ کن و بهر کس تعلیم کنی که منبر منم که بدست کسی افتد که از برای امر باطلی و نامشروعی
بخواند بد رستی که این دعا بسیار شریف است و مشتملست بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند
البته بهر آورد و میشود و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته شود یا دریاها حایل باشند
میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حق تعالی آن میگرداند رسیدن تو را
مطلب تو و حاجت تو را بر می آورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب میگرداند خواه
خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند عالمیان کفایت شر ایشان میکند
و زبان ایشان را می بندد و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت این دعا
برای من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل
آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و حفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قنای
عبادت کردم و بجا بردم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که
بر ایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب فرمود که
ای مادر داود بشارت باد تو را که این جماعت که میدینی همه برادران و برادران و سفیعی
توانند از برای تو طلب امر را می کنند و بشارت میدهند تو را بانکه حاجت تو برآورده
است پس بشارت باد تو را با مرز رخ خدا و خشنودی خدا و خدا تو را جزای خیر دهد و شاد باش
که حق تعالی فرزند تو را حفظ میکند و بتو میگرداند که الله تعالی ام داود گفت که ای مادر
بیدار شدم و بعد از آن بانقدر زمان که سوار شدم روی از عراق بمدینه ابدداو
نیز بمن آمد و گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و ستمی بین و زنجیر

بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف شب شد در خواب دیدم که بلند شدم
زمین پیست شد و نور آید دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دو رومیزی
چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در زمین و سید چتر
خام میگردند پس یکی از ایشان که از همه خوش روتر و خوشبوتر بود و جامهای بسیار پاکیزه
در برداشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله جدم است خطاب
کرد با من که بشارت باد تو را ای فرزند عجور و صالح که حق تعالی غای مادر تو را در حق تو
مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دانیقی بدر زندان رسیده بطلب من
آمد بودند در میان شب مرا بزد و آوردند پس مرا کردند که نوحیه ها را از من برداشتند و ده
هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحساب از میان من عطا کردند و فرمود که مرا بیشتر
رهواری سوار کن و بنهایت سرعت بپا بیا و رندام دلاود گفت که من دلاود را
بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم حضرت فرمود که سبب خلاص توان بود
که منصور حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در خواب دید که با و فرمود که مرا
کن فرزند مرا و اگر نکنی نوراد را این آتش می اندازم چون نظر کرد در یای آتشی دید پایی خود
دید پس ایندهشت بیدار شد و از کرد و خود پشیمان گردید و نوراد را کرد اما کیفیت این
عمل شریف ام دلاود گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک ربیع
روز شنبه در ماه چهاردهم و پانزدهم زار و نه بدارد و در روز پانزدهم در وقت زوال
غسل بکن و بر روایت دیگر نهم یک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزه
تر جامهای خود را بپوش و بجانه خلوتی برو و سعی کن که کسی تو را مشغول نگذارد و تا
صبح بگوید و هشت رکعت ناله زوال بعل آورد و رکوع و سجده این را خوب بعمل آورد پس

نماز ظهر را بالآداب و شرایط بعل آورد و بعد از آن نماز فرضیه ظهر در رکعت نماز بکن هر سوره
که خواهی بعد از آن صدر مرتبه یا فاضی خواجه الطالبین پس هشت رکعت نافله عصر را
بالآداب بخوانی و در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر
بعد از حمد سه مرتبه سوره قل هو الله احد و یک مرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر بخوان پس
نماز عصر را با خشوع و آداب بخوان و در روایتی وارد شده است که هر وی حسی که
بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه ایة الکرسی
بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک مرتبه بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل و هف
لقمان و لیس و الصافات و جم سجد و جمسقی و حم دخان و انا فتحنا و اذ اوقعت و تبارک
الذی بید الملک و القلم و اذ السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سوره ها را
از روی صحف درست بخوانی بعضی همه ها را مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید
علیه الرحم گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه
سوره حمد و ده مرتبه ایة الکرسی و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و این احوط است
و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله
و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از ایة الکرسی صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد
و اگر ایة الکرسی نیز درست نتواند خواند صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد
بخوان پس در نماز بخواند ایة الکرسی را بهتر است که تا هم فيها خاللد و بخواند تو عات
بسم الله الرحمن الرحیم صدق الله العظیم الذی لا اله الا هو احمی القیوم ذو الجلال
والاکرام الرحمن الرحیم الحکیم الکریم الذی لیس کلمه شیء و هو السميع البصیر العليم الخیر
الله انه لا اله الا هو و لا اله الا هو و لا اله الا هو و لا اله الا هو و لا اله الا هو

الحكيم وبلغت رسله الكرام وانا على ذلك من الشاهدين اللهم لك الحمد ولك الحمد
ولك العز ولك الفخر ولك القهر ولك النعمة ولك العظمة ولك الرحمة ولك المهابة ولك
السلطان ولك البهاء ولك الامنيان ولك التسبيح ولك التقديس ولك التهنيل ولك
التكبير ولك ما يرى ولك ما فوق السموات العلى ولك ما تحت الارض ولك الاكوار
السفلى ولك الاخرق والاولى ولك ما ترخص به من الشاء والحمد والشكر والثناء اللهم صل
على خير رسل امينك على حبك والقوى على امرك والطامع في سمواتك ومحال كراماتك
المتمثل لجماليتك الناصر الانبياءك المدمر لاعدائك اللهم صل على منكائيل ملك دحمتك
والخلق لرافقتك والسفيع المعين لاهل باعتك اللهم صل على اسرافيل حامل عرشك و
صاحب الصور المنتظر لامرك والوجل الشفيق من جفقتك اللهم صل على عيسى ابي الله صل على
حكمة العرش الطاهرين وعلى ملائكة الذكر اهل التامين على دعاء المؤمنين وعلى السفرة
الكرام البررة الطيبين وعلى ملكك كرام الكرام الكاتبين وعلى ملائكة الجنة والجنة
النيران وملاك الموت والاعوان باذا الجلال والاكرام اللهم صل على ابينا ادم بدع
فطرتك الذي اكرمته بجود ملكك وانا تحت جنتك اللهم صل على اسماوات المطهرة من النجس
المصفاة من الدنس المفضلة من الانس المترددة بين محال القدس اللهم صل على هانبل
وشيبه واذريس ونوح وهود وصالح وابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب ويوسف ولا
كلوط وشعبه وايوب وموسى وهرون ويوشع ومبشأ والخضر وذى القرنين ويونس والياس
والسبع وذى الكفل وطالوت وداود وسليمان وذكرابا وشعبا ويحيى ويوزع وزكريا
وارميا وحبقوق ودانيل وعزير وعيسى وشمعون وجرحيس والحواريين والاتباع
وخالد وخطله ولعمري اللهم صل على محمد وآل محمد وازحم محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل

يا رحيم جميع خلقك
عرشك

كروته
من اللبس

محمد كما صليت ورحمت وباركت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء
والسعداء والشهداء واعلم الهدى لك هم صل على الابدال والاولاد والسياح والعباد
والخلصين والزهاد واهل الجدة والاجتهاد واحص محمد واهل بيته بافضل صلواتك
والجزل كراماتك وبلغ روحه وجسدك متى تحبته وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما وعلو
تبلغه اعلى درجات اهل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم صل
على من سميت ومن اسم من ملكك كراماتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واصل صلواتك
اليهم والى ارواحهم ولجسدكم احوالي فيك واعواني على دعائك اللهم اني استشفع بك
اليك وبكرمك الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك
اليك واسئلك اللهم بكل ما سئلك به احد من مسئلة شريفة غير مردودة وبمادعوى
يده من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله يا رحمن يا رحيم يا كريم يا عظيم يا جليل يا نبيل
يا جميل يا كليل يا مقبل يا محير يا خبير يا مبين يا مبغ يا مبدل يا محيل يا كبير يا قدير
يا بصير يا شكور يا بابر يا طاهر يا ظاهر يا باهر يا باطن يا سائر يا محيط يا مقتدر يا محيط
يا متجبر يا قدير يا ودود يا حميد يا مجيد يا مبدي يا معيد يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منيع
يا مفضل يا قابض يا باسط يا هادي يا مرسل يا مرشد يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا رافع
يا باقي يا باقي يا خلاق يا هابط يا تواب يا فتاح يا فتاح يا من يفتح كل مفتاح
يا فتاح يا روف يا عطف يا كافى يا شافى يا معافى يا مكافى يا وفى يا مهيم يا عزيز
يا جبار يا متكبر يا سلام يا مؤمن يا احد يا صمد يا نور يا مدبر يا فرد يا وثر يا قدوس يا ناصر
يا مؤنس يا باعث يا وارث يا عالم يا حاكم يا بادي يا متعالي يا مصور يا مسليم يا متجبر يا قاهر
يا ذا الجلال والاعلى يا حكيم يا جواد يا باري يا باسار يا عدل يا فاضل يا ديان يا جنان يا منان

يا صديقي يا اباي
يا مفضل يا مستحب
يا ناصر يا مؤمل
يا سدي يا آداب
يا بازيار يا ملايكه
يا مبارك
يا معالي يا محمد
يا زكي يا قوي يا فاضل
سبحان

وَرَحْمَتِ

此

زهره الى

مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ رِضْوَانَكَ وَأَمَانَتَكَ وَاحْسَانَتَكَ وَعَقْرَانِكَ وَحَيَاتِكَ وَاسْتَلْكَ أَنْ تَهْلِكَ
 عَنِّي كُلَّ حَافَةٍ ضَيِّقِي بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنِي وَتَفْتَحْ لِي كُلَّ بَابٍ وَلَيْسَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَلَسَهْلٌ لِي كُلُّ
 عَسِيرٍ وَتُخْرِسْ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكْفِ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكِثْ لِي كُلَّ عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَ
 تَمْنَعْ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْنِئَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَتُجَاوِلْ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنِي وَبَيْنَ
 طَاعَتِكَ وَتُبَيِّطَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ الْجَمُّ الْجَمُّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَتَهْرَعُنَا الشَّيَاطِينَ وَادْكُلْ
 رِقَابَ الْمُتَجَرِّبِينَ وَدِدْكُمَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ اسْأَلْكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ مَا أَسْأَلُ
 وَلَسَهْلِيكَ لِي أَسْأَلُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ أَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بِسْمِ اللَّهِ بَرُّو
 پهلوهای روی خود بجزا بکنار و بگو اللهم لک سجدت و بک امت فاحرم ذلی و فاقبتی
 و اجتهدای و تضرعی و مسکتی و فقری الیک یا رب پس حضرت فرمود که سعی کن که ابا زید
 بیرون آید اگر چه بقدر سر ممکن بوده باشد که این علامت اجابت دعاست و در روایت دیگر
 وارد شده است که در سجده این دعا بخواند اللهم لک سجدت و بک امت فاحرم ذلی و خضعتی
 بک یدیک و فقری و فاقبتی الیک و ارحم انفرادی و خشوعی و اجتهدای بک یدیک و توکل
 علیک اللهم بناستفیع و بک استنجی و محمد عبدک و رسولک و الیه اتوجه الیک اللهم
 سئل لی کل حزن و نه و دلّی کُلْ صُعُوبَةٍ و اعطنی من الخیر اکثرها از جو و غافنی من الشر
 و اصرف عني سوء و بر روایت دیگر صدر به در سجد بگو یا قاضی حوائج الطالبین افخج
 بطفیک یا خفی الاکلاف و در روایت معتبره وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض
 کرد که ای سید لقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در
 عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه
 خدا او را می ارزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض امناه را روزه بداند و در روز روزه

حَلْفَةُ بَيْنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حاجتی

این غار انجوا بخوبی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت
فرمود که در روز عرفه و هر روز که این غار انجوا نذر برآورده میشود **مؤلف گوید** که از این احادیث
ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض از یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه
بدارد و در روز نهم این عمل انجا آورد بمطلوب قایض نمیکرد و در نیست اگر در روز
عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه که نیز این عمل را بدون روزه بعمل آورد حرج باشد و اگر
در غیر اینها حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجای
بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام وهذا لا یبذل دهره تر باشد **فصل**
پنجم در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله
علیهم گفته اند که در روز هجدهم این ماه ابرو هیل پیر رسول خدا صلی الله علیه و اله
از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شمانت کردند مناسب است
خصوصاً عائشه علیها السلام و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است گفته است
که حضرت فاطمه زهرا صلووات الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال
نموده اگر چه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشه حضرت رشت
که عدو آنها عمر بن الخطاب علیه المغنیه و العذاب است و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسبت
بخوبی که مذکور خواهد شد افشا الله و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در بیست
و دویم این ماه معاویه علیه اللعنه بجهنم واصل شد است مستحبست که انروز را
روزه بدارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بران مبارک
امام حسن مجتبی صلووات الله علیه زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان
آنحضرت مناسب است و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بدست محمد بنای اسد الله

الغالب علی بن ابی طالب جاری شد و در حبس بودی بدست آنحضرت گشته شد گفته اند
روژه انروز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحبست و شیخ علیه الرحمه ذکر کرده است
که شهادت حضرت امام موسی کاظم صلووات الله علیه در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع
شد اما احادیث بسیار در فضیلت اینروز و ثواب روزه اش وارد شده است و روایت
نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز بیست و
پنجم رجب بعوث بر سالت شد و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد از آن
مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه آنحضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که روزه اش کفاره دو بیت سال کفایت و بسند بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد سال کفاه گرداند و اینها از آنحضرت علیه السلام منقول
است که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد سال
کفاه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیان عظیمه است و روزیست که
حضرت رسول صلی الله علیه و اله در اینروز بر سالت منعوث گردید و جبرئیل علیه السلام
به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک است و بسندهای معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است
انبرای مردم از آنچه افتاب بر او میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است و در جمیع
شب حضرت رسول صلی الله علیه و اله بر سالت منعوث شد و کسی که عبادت کند
این شب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل انشب
چجست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت که بیدار شوی خواه پیش از نصف

شب وخواه بعد از آن برخیزد و نذر رکعت نماز بکند و بعد از هر دو رکعت سلام بگوید
هر رکعت بعد از حمد یکسوره از سوره های کوچک بعد از پس از بخوان و چون از همه فارغ
شوی چنان که نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو
الله و قل یا ایها الکافرون وانا انزلناه فی سبیل القدر و الیه الکرسی هر یک را هفت
مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد لله الذی کرمک و لک و لم یکن که شریک فی
الملک و لم یکن که ولی من الذل و کبره و کبره کبیر اللهم انی استلک بمعاقب عینک
على انکان عرشک و منتهی الرحمه من کبابک و یا سبیک الاعظم الاعظم و ذکرک
الاعلی الاعلی و بکمال انک التامات ان تصلى على محمد و آل محمد و ان تفعل فی ما انت اهلک
پس هر حاجت که خواهی بطلب که هر چه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی بطلبی یا قطع کنی
یا هر چه از جمیع انبیا و اولاد و اهل بیت و از هر چه که برای تو حساب است و در روز قیامت
سال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که در شب
و هفت رجب هر وقت شب که باشد و نذر رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از
حمد چهار مرتبه سور قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله اخذ بخوان و چون
از نذر رکعت فارغ شود در همان مکان چهار مرتبه بگوید لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد
لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس هر حاجت که خواهی بطلب
مؤلف گوید که هر یک از این دو روایت عمل کنی خوشبخت و اگر هر دو را بکنی بهتر است و اگر
نماز نصف رجب را که بسند صحیح مذکور شد در این شب بجا آورد خوشبخت و در آن روز
وارد شدن است که در این شب نیز بجا آورد و شیخ طوسی علیه الرحمه گفت داشت که غل
در این شب مستحبست و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین علیهما السلام علیهما

در این شب مستحبست و این دعا نیز وارد شده است که در این شب بخوان اللهم انزلک
بالخل الاعظم فی هذه اللیلة من شهر المکرم ان تصلى على محمد و آلک و ان تغفر لنا ما انت
به منا اعلم با من بیک و لا یعلم الا هو بارک لنا فی لیلتنا هذه الی بک فی الریاسة فضلتنا
و بکرامتنا اجللتنا و بالجل الشریف اجللتنا اللهم فاننا استلک بالمبعث الشریف و السید الطیف
و العنصر العقیق ان تصلى على محمد و آلک و ان تجعل اعمالنا فی هذه اللیلة و فی سائر الالیان
مقبولة و ذو نوبنا مغفورة و حسناتنا مشکورة و سیئاتنا مستورة و قلوبنا بحسن القول
مسرورة و اذاننا من کذبک بالیسر مکد رورة اللهم انک تری و لا تری و انت بالمنظر
الاخلى و ان الیک الرجعی و المنتهی و ان کلمات و الحیا و ان لک الاخرة و الاولی اللهم
انا نعوذ بک ان نذل و نخزی و ان ناتی ما عنه تنهى اللهم انا استلک الجنة برحمتک و
نستعیدک من النار فاعذنا منها بقدرک و قد استلک من الحور العین فارزقنا برحمتک
و اجعل واسع اوزاننا عند کبر سبتنا و احسن اعمالنا عند اقتراب اجلنا و اطل فی طاعتک
و ما یقر بک الیک و یحطی عندک و یزلف کدیک اعمارنا و احسن فی جمیع احوالنا و امورنا
معرفتنا و لا تجعلنا الی احد من خلقک فیمر علینا و تفضل علینا بجمیع حوائجنا الدنیا و الاخرة
و ابدا بائنا و ابنا و اجمع اخواننا المؤمنین فی جمیع ماساکنک لا تقسنا یا ارحم
الراحمین اللهم انا استلک باسماک العظیم و ملکک القدیر ان تصلى على محمد و آل
محمد و ان تغفر لنا الذنب العظیم انه لا یغفر العظیم الا العظیم اللهم اغفر لنا ذنب المکره
الذی اکرمتنا به اول اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الایم فلك الحمد
به و یا سبیک الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقتک فاسم
یخرج منک الی غیرک ان تصلى على محمد و اهل بیکه الطاهرین و ان تجعلنا من العاملین

المعظم و المرسل
بالجلی

القبول

فانقذنا

وامهاتنا

هذه

الحمد

فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لَشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا
عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمَلِكٍ خَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَفْلِنَا مَقِيلِينَ
مُنْجِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ
مَغْفِرَتِكَ وَبِوَجْهِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ آثِمٍ وَالْغَنِيمَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةَ
وَاللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَسْئَلَكَ السَّائِلُونَ وَسْئَلَكَ وَطَلَبَكَ
الطَّالِبُونَ وَطَلَبَكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَالرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ مُتَّهِ الرِّغْبَةُ وَالِدُعَاءُ اللَّهُمَّ
فَسَلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ وَاجِعِلْ الْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالصِّحَّةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ
فِي لِسْلِي وَالنَّهَارَ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي بِبَارِكٍ لِي فِيهَا
رِزْقَتِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ
رَوَوْهُ بِكُورِ الْحَكْمِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوَلَايَتِهِ وَوَفَّقَنَا الطَّاعَةَ بِسْمِ اللَّهِ
شُكْرًا شُكْرًا كَصَدِّ مَرْتَبَةٍ بِسْمِ اللَّهِ سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَدْ تَنَزَّلْتَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ
عَلَيْكَ يَسْتَعِينُنِي وَتَوْجِّهْتَنِي إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَوْزَدْنَا مَوَدَّةَهُمْ
وَأَرْزَقْنَا مَرَاتِفَهُمْ وَأَدْخَلْنَا الْجَنَّةَ فِي رُحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدَعْوَتِي
وَهَقَرْتُ غُسْلَ سَنَتِكَ وَرُوزَةَ أَشْرِضَتِكَ لِسَابِ رَأْدٍ وَبَسْمِ اللَّهِ هَآيِ مُعْتَبِرُ انْحَضْتُ صَادِقُ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولْتُ كَمَا رُوِيَ عَنْهُ أَنَّ رُوزَةَ هَفْنَا دَسَالٍ وَبِرَوَايَةِ دِيكَرُثُصْتُ
وَأَيْضًا مَقُولْتُ كَمَا حَسَنُ بْنُ الشَّاذِلِ انْحَضْتُ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَوَالُ كَرْدِ كَمَا بَاغِي عَيْبَهَا
مَشْهُورٌ عَيْبَتِي هَسْتُ حَضْرَتِ فَرُودِ بِلِي شَرِيفِ تَرُوفَاضِلِ تَرُوهَمُ رُوزِ لَسْتُ كَمَا حَضْرَتِ رَسُولُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرَسَالَتِكَ مَبْعُوثُ كَرْدِ بِنِ اسْتِ وَأَنْ بَسْمِ اللَّهِ وَهَفْتُمُ مَا رَجَبِ اسْتِ
كَمَا رُوزَةُ بِنَارِي وَصَلَوَاتُ بِرَحْمَتِكَ وَالْحَمْدُ لِسَابِ بَرِئَتِي وَنِيَاةِ حَضْرَتِ رَسُولِ وَحَضْرَتِ

17
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا دَرِ بِنِ رُوزِ مَقُولْتُ وَنَمَازِ بِنِ رُوزِ بِطَرَقِ غُتْلَهُ وَارْدِ
شَدَّ اسْتِ وَكَثْرَتُهُ انْدَكَ بِدِشِ زَوَالِ بَايْدِ كَرْدِ وَازْكَثْرَ احَادِثِ ظَاهِرِ مِشْهُودِ كَمَا دَرُوهَرِ
رُوزِ كَمَا بَكْتُ خَوْبَتِ وَبَسْمِ اللَّهِ مُعْتَبِرُ زَوَالِ بِنِ الصَّلَاتِ مَقُولْتُ كَمَا جُونِ حَضْرَتِ أَمَّا
عَمْدُ بَاتِقِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بَعْدَ ادْتِشْرِيفِ وَرْدِ دَرِ رُوزِ نَصْفِ رُوزِ
رُوزِ دَاشْتِ وَجَمِيعِ مِلَازِمَانِ وَاصْحَابِ خُودِ رَا مَرُودِ نَدِ كَمَا بِنِ رُوزِ زَارِ
وَدَرُوهَرِ كَمَا دَوَارِ دَرِ رُكْعَتِ نَمَازِ بَكْتُ بِعَنِي هَرُودِ رُكْعَتِ بِنِ سَلَامِ وَهَرُودِ رُكْعَتِ رَا بَعْدُ
هَرُودِ كَمَا حَوَاهِدُ بَكْتُ وَجُونِ زَهْمِ فَا رُغْ شُونِ سُوْرَةِ حَمْدِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ اَعُوْذُ
بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ هَرُودِ رُكْعَتِ رَا بَعْدُ رُكْعَتِ بِنِ سَلَامِ وَبَسْمِ اللَّهِ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ جَمَاعَتِ رُكْعَتِ بَكُونِ
اللَّهُ اللَّهُ بِنِي لَا اَشْرِكَ بِشَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ جَمَاعَتِ رُكْعَتِ بَكُونِ لَا اَشْرِكَ بِرَبِّي أَحَدًا وَبَسْمِ اللَّهِ
دِيكَرُ انْحَضْتُ صَاحِبُ الْأَمْرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ مَقُولْتُ كَمَا دَرِ بِنِ رُوزِ دَوَارِ دَرِ رُكْعَتِ بِنِ
مِي وَارِ بِنِ وَدَرُوهَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ انْحَضْتُ هَرُودِ سُوْرَةِ كَمَا مِشْهُورُ مِشْهُورَانِي وَبَعْدَ انْحَضْتُ رُكْعَتِ سَلَامِ
مِي كُونِي وَبَسْمِ اللَّهِ عَا رَا مِشْهُورَانِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْزَ وَكَدَا لَمْ يَكُنْ لَكَ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ
يَكُنْ لَكَ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِ وَكَبِيرٌ نَكِيرٌ يَا عَدْنِي فِي مَدَنِي يَا صَالِحِي فِي شَدْنِي يَا وَلِيَّيْ فِي بَسْمِ اللَّهِ
يَا عِيَانِي فِي رَغْبَتِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غِيْبَتِي يَا كَالِي فِي وَحْدَتِي يَا اُنْتِي فِي
وَحْشَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي فَكَانَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُقِيلُ عَشْرَتِي فَكَانَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صُرْعَتِي
فَكَانَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَغْفِرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ دُعَايَ وَأَقْلِبْ عَشْرَتِي وَأَصْفَحْ عَنِّي جُرْمِي
وَنَجَاوِزْ عَنِّي سَيِّئَاتِي فِي اصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَلَا صِدْقِي الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ وَجُونِ نَمَازِ
دَعَا فَا رُغْ شُونِ سُوْرَةِ حَمْدِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ

قل يا ايها الكافرون وانما نزلنا به عليك بالكرامه من ربك والله اعلم بمغيباتي من ربك
لا اله الا الله والله اكبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله من ربك
من يكون الله الله ربك لا شريك له شيئا من انبياءه في انذاره وطلبه وبسند معتبر وبكرامه
مؤمن بن جعفر عليه السلام منقولست كه سنت است ثابت غار در روز مبعث بخوانند
يا من ربنا العفو والتجاوز وضمن نفسك العفو والتجاوز واعف عني ونحو يا كريم اللهم وقد
اكدي الطلب واعيت الحيلة والمذهب ودرست الامال وانقطع الرجاء الا منك وحدك
لا شريك لك اللهم انا عبدك المطالب اليك مسرعة ومناهل الرجاء لديك مسرعة و
ابواب الدعاء لمن دعاك فتمحه والاسئعانه لمن استعان بك بمباحة واعلم انك لا تضيع
بموضع اجابة والضرر فيك بمرصاد غائبة وان في اللهم الى جودك والصمان بعدك
عوضا من منع الباطلين ومنع وحده عما في ايدي المستأثرين فانك لا تحجب عن خلقك
الا ان يحجبهم الاعمال دونك وقد علمت ان فضل زاد الراحل اليك عنم اراة وقد لجاك
بغير الارادة قلبي فاسئلك بكل دعوة دعاك بها راح بلغت امله اوصارخ اليك اغثت
مرحتة او مكروا مكر وب فوجت عن قلبه او مذنت خاطي عرفت له او معافا انمنت
عليه او خيرا اهديت غناك اليه ولستك الدعوة عليك حق وعينك منزلة الاصلك
على محمد وآله وصحبت حوائج الدنيا والاخرى وهذا رجاء المرجب المكرم الذي اكرمته اول
اشهر الحرم والكرامة من بين الامر يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم
الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تحلي
على محمد وآله الطاهرين وتجتنبنا من العالمين فينبه بطاعتك والامرين فيه
لشفاعتك اللهم واهدنا الى سائر السبل واجعل مقبلنا عندك حية مقبل

من على نفسه

في

في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين صلواته عليهم
اجمعين اللهم وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلكه وبكرامتك جللته وبالكبر
الاعظم منك لثركه وصل على من فهد الى عبادك ارسلكه وبالحل الكرم احللكه اللهم
صل على صلوة دائمة تكون لك شكرا ولك اذخرا وجعل لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسقا
الى منتها الجالنا وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك فضل امالنا انك على كل
شيء قدير وصلى الله على سيدنا محمد وآله وسلم وبسند معتبر حضرت امام رضا عليه
السلام منقولست كه هر كه روز بيست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد كفاره نود ساله
كناه او كرد و هر كه روز بيست و نهم را روزه بدارد كفاره صد سال كناه او باشد و هر
روزي ام اينما را روزه دارد حوتش كناهان كذشته و ايند او را بيا مرزد و در روز
اخر نماز سنان سنت است بخوي كه در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در
بيست و نهم نیز احتياطا بكنند و در ركبت دعوات از براي هر شب اينما نماز مخصوص ذكر
كرده اند چون سنان معتبري بنظر سنيدي خواستم ايراد نمايم و چون بسيار مشهور است
ايراد مينمايم به سبيل اجمال و اگر كسي بقصد آنكه مطلق صلوة خوانست بكنند بدنيست
شبا قل سي ركعت در هر ركعت بعد از حمد سه مرتبه حمد يعني قل يا ايها الكافرون سه
مرتبه توحيد يعني قل هو الله **احد و دم** ده ركعت يا احمد محمد **سبعم** ده ركعت يا احمد و پنج مرتبه
سوره اذ جاء نصر الله و در هر ركعت **چهارم** صد ركعت در هر ركعت در اول بعد از حمد قل
اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس **نجم** شش ركعت در هر ركعت بعد
از حمد بيست و پنج مرتبه توحيد **ششم** ده ركعت در هر ركعت بعد از حمد بيست و نه مرتبه
الكرسي **هفتم** چهار ركعت در هر ركعت بعد از حمد توحيد و معوذتين هر يك سه مرتبه

وبعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربعه **بیست و هشتم** رکعت در هر رکعت یک
حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه **نهم** دو رکعت بخند و پنج نوبت اهلکم النکاح **دهم** دوازده رکعت
بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه توحید **یازدهم** دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه ایا الکرسی
دوازدهم دو رکعت با حمد و آیه امن الرسول ده مرتبه **سیزدهم** ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت
اول بعد از حمد سوره العادیات و در دوم سوره الهکم النکاح **چهاردهم** سنی رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سوره توحید و آیه قل انا انبشکم مثکم تا آخر سوره **پانزدهم** و **شانزدهم** و **هفدهم**
سنی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید در هر رکعت **هجدهم** دو رکعت در هر رکعت بعد از
سوره حمد توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه **نوزدهم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده
مرتبه توحید و آیه الکرسی **بیست** دو رکعت در هر رکعت سوره حمد و پنج مرتبه انا انزلناه
بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکونین و ده مرتبه
توحید **بیست و دو** هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و هفت مرتبه قل ایا الکاثر
وبعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **بیست و سیم** دو رکعت
در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره الفی و **بیست و چهارم** چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد
آیه امن الرسول و سوره توحید یک مرتبه **بیست و پنجم** بیست رکعت در میان نماز شام
و خفتن در هر رکعت حمد و آیه امن الرسول و سوره توحید یک مرتبه **بیست و ششم** دوازده
رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید **بیست و هفتم** و **بیست و هشتم** **بیست و نهم**
دوازده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد
از تمام کردن رکعات صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار **سیام** ده رکعت
در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثواب های بسیار مذکور است

و بنا بر عدم اعتماد بر سندی ذکر کردم و جمیع نوافل که مذکور میشود در هر دو رکعت بیست سلام
و بعضی که طولی دارد و میان نماز شام و خفتن واقع شدن است و باید بعد از داخل شدن وقت
خفتن واقع شود کرد نشخالی از اشکالی نیست لهذا مشهور شب غایت در این رساله الزام
نمودم با آنکه از طریق عام نقل شدن است و معتبر نیست **باب دویزدیم** در بیان فضائل
و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی است و در آن نیز پنج فضیلت **فصل اول** در بیان
فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است و
منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله چنانچه منقولست از حضرت صادق
که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را مشاهده می نمود ام میفرمود و ندا کند
و ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا بسوی شما میفرستد
که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا این ماه من پس حضرت امیرالمؤمنین
صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی از حضرت شنیدم روزه شعبان
ترک نکردم و تا زنده ام ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان
توبه است از جانب خدا برای جمیع کناهان و ایضا منقولست از امام سید که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
علیه و آله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که از او صلوات میکرد بماء و
و ایضا منقولست که از آنحضرت سوال کردند که کدام روزه است از روزهای سنت افضلست فرمود
که روزه شعبان برای عظیم ماه رمضان و از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله شعبان را روزه نمیداشت و وصل میکرد بماء و رمضان و میفرمود
که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفایت کناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت
باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد او پاک کند از هر لغزشی

و از قسبهای معصیت و قبیلهای در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
منقولست که ماه شعبان ماه هیست شریف و آن ماه منبت و حاملان عرش از انقطاع
می نمایند و حق و حرمت از ایشانست و آن ماه هیست که زیاده میشود در آن روزهای
از برای ماه رمضان و زینت میکند و در آن بهشت را و آن شعبان نام کرده اند برای آنکه
مشعب و بسبب آنکه در آن روزهای مؤمنان و حسنه در آن ماه مضاعف میگردد
هفتاد برابر و گناه در آن پست میگردد و امر زینت میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد
و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پسر باها
متکبر با ایشان با حاملان عرش نیز در فضیلت روزه هر روز و این ماه انقدر فرمود که در کوش
موجب تطویل کلامست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه شعبان
نخیر منه است از برای در قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد البته حق
تعالی او مغیثت او را با صلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر توانی که برونه دارد
از شعبان میدهند انست که بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبر از حضرت
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منبت و رمضان
ماه خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که
دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او را بزداید و هر که سه روز از ماه
من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه بدارد و در آن
بهشت شود و هر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در نزد حضرت
رسول صلی الله علیه و آله محشور نشود و گرامی باشد خدا و او را واجب گردد و هر که در شعبان

۲۰
تصدق بکند اگر چه نصف دانم خرما باشد خدا بدین او را براتش حجت حرام گرداند و هر که سه
روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل کند به ماه رمضان خدا ثواب دو ماه متصل برای او
بنویسد و این بابویه روایت کرده است که از امام پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول
صلی الله علیه و آله زیاده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت ماه شعبان را و میفرمود
که مردم از آن غافلند و آن ماه هیست که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست
که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم و این را روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند از
روزن رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی از فضیلت آن و این را روایت
کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه منبت هر که از ماه من
یک روز روزه داند بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت از
پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد پیوند کند به ماه رمضان و
او باشد از هر گناه کوچیک و بزرگ هر چه داخل خون حرام شد باشد که او را نفع میدهد
و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان
روزه دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و این را بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشود
حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع می نمود و میفرمود ای گروه
من میدانید این چه ماه هیست این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و آله میفرمود شعبان ماه منبت پس روزه بدارید و این ماه از برای محبت پیغمبر خدا و از
از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندی که جان علی بن الحسین شد
اوست سوگند یاد میکنم که بشنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر

صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا
خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و هشت روز از برای او واجب
گرداند و انصاف از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که شعبان ماه مذمت و رمضان ماه خداست پس هر که ماه مراد روز بداند
من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بداند ماه خدا را حق تعالی مؤمن او گرداند
و حشت قبر او را تنهائی نکند و از قبر پیرون آید در قیامت با روی سفید بوالی و غلام
او را بدست راست او دهند و نامه محکم بودن در بهشت او را بدست چپ او دهند تا
او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را نداند که ای بند من او بگوید بشک
ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی آقای من پس خداوند
جلیل نداند که ملک را که بگریزد دست بند مرا و بپوشد بفرمود پیغمبر من پس بپوشد
او را بپوشد من من با او بگویم ماه مراد روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم با او که من امروز
شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق خود را ببندم خود بخشدیم امتحون
خلاق که از او عفو کند من انقدر عوض با و بدهم که او راضی شود پس من دست او را بگیرم
و بیاورم بنزد صراط پس بنیم که صراط لغزند است و میلرزد و پاهای کناهکاران
بر آن بند نمیشود پس ستاو را بگیرم ملک که موکلست بر صراط گوید کیست این مرد من
گویم این فلان کسست از امت من که در دنیا ماه مراد روزه گرفته است بامید شفاعت من
و ماه خدا را روزه گرفته است از برای طلب و عن خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو
خدا تا آنکه او را بدیدم هشت برسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را برای امت
تو میکشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که روزه

داشتید

بدانید ماه حضرت رسالت را تا شفیع شما کرد در قیامت و روزه بداند ماه خدا را تا انصاف
از شراب پیروز بهشت **فصل دوم** در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پس معتبر است
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار
کند کفایتش از زمین شود اگر چه بعد ستارهای آسمان باشد و در کتاب حسین
سعدی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که شعبان ماه مذمت پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات بر من و آل من و شعبان را
شفاعت بگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات بر
ویرال او بفرستد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان
استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد
که در ماههای دیگر هفتاد مرتبه استغفار کرده باشد مددی پرسید که چگونه بگوید
فرمود که بگو **استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله** و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید **استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله**
بنویسد حق تعالی بپزیری از آتش جهنم و بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند
او را و بسند های معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید
استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم لك الحمد لك الحمد لك الحمد و **اقول يا ايه خير تعالوج**
او را در افاق مبین جاده هدایت و ان فضای وسیع نیست در پیش عرش و دران فضا نیز
جاریست و قد حماد رکبان نه راه است بعد ستارهای آسمان و در بعضی از
الحق القیوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو خوبست و بسند معتبر منقولست که حضرت
امام زین العابدین علیه السلام در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه

ان ابن صلواته انما هو الله صل على محمد وال محمد شجرة النبوة وموضع الرسالة ومختلف
اللائكة ومعبد العلم واهل بيت النوح اللهم صل على محمد وال محمد الفلك الجار في
البحر الغامر يا من من ركبها ويفر من ركبها المتقدم لهم ماريق والتاخير عنهم زاهق
واللازم لهم لاجل الله صل على محمد الكهف المحبين وعينات المصطر المسكين ومجلاء
الهاربين ومخا الخائفين وعصمة المعصمين اللهم صل على محمد وال محمد صلواتك كنز طيبة
تكون لهم رضا وحق حمدا والحمد لله الذي جعل فيك وقوف يارب العالمين اللهم صل على
محمد وال محمد الطيبين الابرار الاخيار الذين اوجب الله حقوقهم وفرض طاعتهم وولايتهم
اللهم صل على محمد وال محمد واعمر قلبه بطاعتك ولا تحزنه بمعصيتك ولذني مولاة من مولاة
عليه من رزقك بما وسعت على من فضلك ونشرت على من عبدك واخيتني تحت ظلك
وهذا شمر نبيك سيد رسلك صلواتك عليه وآله شعبان الذي حفته منك
بالحج والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله يداب في صياحه وقيامه
في ليلته وآيامه فاجعلك في اكرامه واعظمه الى محل جلاله الله فاعيننا على الاستيلاء
بسنده فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم فاجعله لي شفعا مشفعا وطريقا اليك مبيعا
واجعله له مبيعا حتى الفاك يوم القيمة عنه راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد اوجيت
لحمك الرحمة والرضوان وان كنتي ذا القرار ومحل الاخبار وسعد ابن طائوس رحمه الله
عليه بسند معتبر ان ابن خالويه روایت كره است كراين مناجات حضرت امير المؤمنين صلوات
عليه وآله وامامان از فرزندان اوست عليهم السلام كه در ماه شعبان ميخواند اند
اللهم صل على محمد وال محمد واسمع نداءي اذا ناديتك واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت
اليك ووقفت بين يديك مسكينا متضرعا اليك رحيم اليك ذنوبي وقيل ما في

المصطفى والساكنين

وقضاء

رسولك

عالي اذا دعوتك
وسمعت
مسكينك

نفسه

نفسني ومخبر حاجتي وعرف ضميري ولا يخفى عليك امر من قلبي ومشاوي وما اريد ان ابد
به من منطقي واقنوه من طلبتي واجوه لعاقتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما
يكور مني الى اجر عظيم من مهنك وعلايتي وبسبك لا يسد غيرك زيارتي ونفسي ونفسي
ضري الي ان حرمتي فمن الذي يرزقي وان خذلتني فمن الذي يحرمني الهى اعود بك
من غضبك وحلولي بخلك الهى ان كنت غير مستاهل لرحمتك فاك اهل ان تجود علي بفضلك
سعتك الهى كاني بنفسي واقفك بين يديك وقد اظلم احسن توكل عليك فقلت ما انت
اهله ونعمتني بعفوك الهى ان عفوت فمن اولى منك بذلك وان كان قد دنا الجلي
ولم يدن منك عملي فقد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسبيلك الهى قد جرت علي نفسي في
النظر لها فلما الويل ان لم تغفر لها الهى لم يزل يرك علي ايام حيوتي فلا تفكع برك عني في مما
الهى كيف ليس من حسن نظرك لي بعد مما اني واثمة بقولني الا اجميل في حيوتي الهى قول
من امرى ما انت اهل وعدي بفضلك علي مدي قد غممت جمل الهى قد سرت علي ذنوبا
في الدنيا وانا اخرج الى سترها علي منك في الاخرى الهى قد احسنت الي اذ لم تظهرها
لاجد من عبادك الصالحين فلا تقصصني يوم القيمة علي رؤس الاشهاد الهى جودك لي
املي وعفوك افضل من علي الهى فسرني بلفظك يوم تقضي فيه بين عبادك الهى
اعند اري اليك اعند اري من لم يستغن عن قبول عذرت فاقبل عذرتي اكرم من اعند
البيه السيئون الهى لا تزد حاجتي ولا تحبب طمعي ولا تقطع رجائي واملي الهى لو اردت
هواني لم تزدني ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهى ما اظنك تردني في حلة قد اذنت
عمرني في طلبها منك الهى فلك الحمد ابد ابد دائما سواك لا يد ولا يبد كما تحب وتب
الهى ان خذتني بجرمي اخذك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذك بركمك فخذني بركمك

مشار

فضلك عنك

فعلت

فان

وكرهيني

الاخرج

بالكرم

اذا راعيت اهلها اني احبك الي ان كان صغري في حياطك عملت ففقدت في جنبك
املي الي كيف انقلب من عندك بالحبيبة محرر وما وقد كان حسن ظني بمجودك ان تقبلني
مرحوما الي وقد انكبت عري في شمع الله وعنتك وابلت شبابي في سكرة الشايع
منك الي فلم استيقظ ايام اعترازيك وركوني الي سبيل سخطك الي انا عبدك
عبدك فاهم بين يدك متوسل بكرمك اليك الي انا عبدك انصل اليك من كانت
اوجحك بمن قلبه استحياني من نظرك واطلب العفو منك في العفو عنك كرمك
الي ان يكون لي حول فاقبل برحمتك معصيتك الا في وقت انقضي حبيبتك وكادرت ان اكون
كنت فشكرتك يا ذوالي في كرمك ولتظهر قلبي من اوشاخ الغفلة عنك الي انظر
الي نظري من ناديت فاجابك واستعملت بمعونتك فاطاعك يا ذوالي لا يبعد عن المعنى
يروي جواد الابل عن رجاء اليه قلبا يدنيه منك شوقه وليس انا برفع اليك
صديقه ونظر ايقربك منك حقه الي ان من تعرف بك غير مجبول ومن لا ذكرك غير مجبول
ومن لا ذكرك غير مجبول ومن اقبلت عليه غير مملوك الي ان من اقبلت بك كسند بر
وان من اعظم بك كسند بر وقد لذت بك يا الي فلا تخبطني من رحمتك ولا تخبطني
رافيك الي اقبني في اهل ولا يملك مقام من رجا الزيادة من محبتك الي الهبة في
بذلك الي ذكرك واجعل هبة مني الي روح نجاج اسمائك وحمل قدسك اليك عليك
الا الحقني بحمل اهل طاعتك والمثوى الصالح من مرضائك فاني لا اقدر انفسى رعا
والله اعلم بها انفعالي الي انا عبدك الضعيف المذنب ومملوك المنيب للمعنى فلا
تجعلني من صرف عنه وحكم وحجبه سموه عن عفوك الي هبة كمال الاقطاع
وان ابحار قلوبنا بضيائها نظرها اليك حتى تحسروا ايضا والقلوب بحسب النور وقصد

من كرمك
فكلمة

برغمه

مملوك

سبيلك

الي معك العظم وتضيرا واخا معكفة بعز قدسك الي انا عبدك من ناديت فاجابك
ولا حظت نصرة لجلالك فاجبتك سرور عمل لك جيرا الي اسلط على حسن ظني قنوط
الاباس ولا انقطع رجائي من جميل كرمك الي ان كانت الخطايا قد اسقطتني لذكرك فليح
عني بحسن توكل عليك الي ان خطيت الذنوب من مكارم لطفك فقد نسي البغيت الي
كرم عطفك الي ان انا من الغفلة عن الاستعداد ليلفائك فقد نسيته في المعرفة
بكرم الا لك الي ان دعاني الي الشار عطف عفايك فقد دعاني الي الجنة جزيل
ثوابك الي فلان اسئل واليك انا عبدك ان تصلي علي محمد وآل محمد وان تجعله من يدك
ذكرك ولا ينقص عهده ولا يغفل عن شكرك ولا يستغفرك الي الحقني بوقر
الابح فاكور لك غارفا وعن سواك مخرج فامنيك خائفا مر اقب يا ذا الجلال والكرام
صلى الله علي محمد رسوله وآله الطاهرين وسلم تسليما كثيرا وبن ارمنا جاهلي
جليل القدر است وبرضا من غايه مشملت ودرم اوقات كحضور قلبي بالشد
جواند مناسبتا حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقوست كهره در مجمع ماه
شعبان هزار مرتبه بگويد لا اله الا الله ولا نعبد الاه مخلصين له الدين ولو كره المشركون
حرف عبادت هزار ساله در نامه عمل بگویند وكناه هزار ساله از او بخونند واز قبر برون
ايد با روى نوالتى مانند ماه شب چهارده و او را صدق بگویند و بسند معتبر منقوست
كه ان حضرت صادق عليه السلام سوال كردند از فضيلت روزه رجب حضرت فرمود چنانچه
كردين ايد از روزه شعبان را وى گفت يابن رسول الله چه ثواب دارد كسى كه بگردد شعبان
روزه دارد گفت والله بهشت ثواب است گفت يابن رسول الله بهر ميزين عملها در اين ماه
چيست فرمود نصدق كردن و طلب امرش نمودن هر كه در اين ماه تصدق بكد حرفه

اقطع امره

اسئلك
واحفنة

الا

از تربیت میکند چنانکه یکی از شما شتر بخود را تربیت کند تا آنکه در قیامت مانند کوه خد
بصاحبش برسد **فصل سیم** در فضایل و اعمال ایام مخصوصه اول ماه شعبان ایام **البيض**
معتبر منقولست از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را روز بدارد
بهشت او را واجب گردانیده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استنجاب روز
سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که در هر پخشنبه ماه شعبان زیارت میکند
انما انما را پس هر که میگوید خداوند ایام روز و روز را و دعا یا استعاذ
مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارک است و موافق مشهور است
حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
فرمائی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت امام حسین علیه السلام
است پس روزه بدارید و این دعا بخوانید **اللهم انی استلک بحی المولود فی هذا الیوم**
الموعود بشهادته فکل اسئله الله وولاده بکت السماء و من فیها و الارض و من علیها
و ما ریطا لا یتیم فقتل العبر و سید الاسر المکدود بالنصره یوم الکفر المعوض
من قتل ان الاثم من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه فی اوبته و الاوصیاء من
عترته بعد قاتلهم و غیبتهم حتی یدرکوا الاوفار و یبارکوا الثار و یرضوا الجبار و یوکلوا
خیر انصار صلی الله علیه و آله مع اخلافه فی اللیل و النهار اللهم فحقق لی لیک اوتسل و استل
سؤال مقدر و معترف منی الی نفسی مما اقرط فی یوم و امیسه یسئلك العظماء
فعل منیه اللهم صل علی محمد و عترته و احشرنا فی زمزم و یوتنا معه ذوالکرامه
و عمل الاقامه اللهم و کما اکرمتنا بمعرفته و اکرمتنا بفرقه و اکرمتنا بفرقه و اکرمتنا

و بعد

و اجعلنا من سیر لایم و یکر الصلوة علیه عند ذکر و علی جمیع اوصیائه و کل
اصفیائه اللهم و دین منک بالعدد الاثنی عشر النجوم الزهر و الحج علی جمیع البشر اللهم
و هب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه و انجح لنا فیه کل طلبه کما و هبت الحسین علی
جده و عاذ فطر من یهد فخر عائدون یقر من بعد فتمت تربته و انتظر اوبته
ایمن رب العالمین و زیارت آنحضرت و غسل زیارت آنحضرت روز مستحبست و کیفیت
زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی رحمه الله روایتی
نقل کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام در روز نهم این ماه متولد شدند است
اگر احتیاطا در روز احرمت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند خصوصاً زیارت
بهنرست و ایضا شیخ بسنده معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در روز هفتم ماه شعبان متولد شدند است
اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر
روز و زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسبت **جاء**
در اعمال ایام البيض ماه شعبان است اعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در اعمال ماه
رجب مذکور شد که سنت است شب سیزدهم و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم
شش رکعت بخوانند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بید الملك
وقل هو الله احد بخوانند و در نماز سنت سورها که از حفظ نتوانند خوانند از روی
قرآن میتوان خواند و روز هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده است
که در این رساله احصا نتوان نمود و اکفای ما میبایم با آنچه صحیح تر است از حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که چون شب

اصطفائی

نصف شعبان شود شبش را ببادت بایستد و روزش را روزه بدارد بدست کسی که از اول
تا آخرین شب از جانب حق تعالی ندامت برسد که آیا استغفار کند هست که طلب آمرزش کند
از گناهان خود و مراکها را و از این امر بیم آید کسی هست که از ما طلب روزی کند و روزی
او را فراموش کردیم و غسل در این شب مستحب است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که روزی بدارید ماه شعبان را و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما
باشد و رحمت الهی شما را در یاد و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
صلوات الله علیه است و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که
خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پیش زیارت کند حضرت
امام حسین علیه السلام را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب
خدا رحمت میطلبند که زیارت آنحضرت بیایند و رخصت می نمایند خوشحال کنی
که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پیغمبر اولی الغم نوح
و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که معصوم گردیدند
بشرق و مغرب زمین و جنیان و انس و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که در شب نیمه شعبان حی از نزد جمیع گناهان کسی که زیارت آنحضرت کند در آن شب
و اقل زیارت آنحضرت است که بیامی یا سبحان کشاده در آید و بجانب راست آسمان و بجانب
چپ و بالا ای سر نظر کند پس باینکشت اشاره کند بجانب راست قبضه و بگوید
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ
وَبَرَكَاتُهُ وَاكْرِمْنَا زِيَارَتَ مَلِيكِنَا وَاجْعَلْ أَوْزَارَهُمْ نَارًا وَاجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

یا واریث ابرهیم خلیل الله السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى
رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرِثَةِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَى
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارٍ وَالْوَرِثَةَ الْمُتَوَرِّثَةَ
أَنْتَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَكُنْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ ظَلْمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ سَمْعِكَ بِكَ
فَرَضَيْتَ بِرَبِّكَ مَوْلَايَ يَا أَعْبَادَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ تُوَرِّثُ فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْوَاحِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَجْعَلْ لِحَبْلِكَ الْجَاهِلِيَّةَ بَانْجَالِيهَا وَلَمْ تَلْبِسْ مِنْ مَدَهْمَاتِ شَيْبَانِهَا وَاشْهَدُ
أَنَّكَ مِنْ عِلْمِ الدِّينِ وَكَرَامَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْقَنِي الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
الْمَهَادِي الْمُهَيَّي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الثَّقَلَيْنِ
وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَانْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنَّى يَكُنْ مُؤْمِرٌ وَنَازِلٌ
وَأَنَّ نَبِيَّ رُوحِ دِينِي وَخَوَاتِمَ عَمَلِي وَقَلْبِي لَقَلْبِكَ سَلَامٌ وَأَعْرَضَ لِمَنْ مَتَّبَعَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ
وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بِسْمِ اللَّهِ وَرَفَعْتَ نَمَازَ زِيَارَتِ مَنْكَ وَكَرَّمَ رَأْسَ زِيَارَتِ بَنِيكَ وَنَهَضْتَ
وَكَرَّرْتَ زِيَارَتِ كُنْدِ بَنِي قُصْدِ زِيَارَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ شَهِيدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَكَدْ وَبَكَوْ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْمَظْلُومَ وَابْنَ الْمَظْلُومِ كَفَرُ اللَّهُ
أُمَّ قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ ظَلْمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ سَمْعِكَ بِكَ وَرَضَيْتَ بِرَبِّ قُصْدِ
زِيَارَتِ سَائِرِ شُهُدَائِهِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَكُنْ وَيَكُونِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِكَ وَبَكَوْ

وَأَجْبَأَ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَوَدَّاهُ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ
يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ صِرَاطِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ طَرِيقِ
سَيِّدِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاجِيَةِ السَّلَامَ
عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بَابِي أَنْتُمْ وَأَخِي طَيْبٌ وَطَائِبٌ لِرُضَى الْقِيَامَةِ فِيهِمَا دُفُوعٌ وَفَرَمٌ قُوَّةٌ
عَظِيمٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ وَدِرْشَابُكُمُ وَبِأَزْدِهِمْ مَا رَجَبُ دَرْسِيمٍ وَنَجْمُ
مَاهِ شَعْبَانَ وَشَبَّاهُ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ وَشَبَّاهُ عِيدِ سَائِرِ أَيَّامِكُمْ زِيَارَتُ الْخَضِرَةِ
مُسْتَحَبَّةٌ بِهَذِهِ طَرِيقُ زِيَارَتِ مَنُوتَانِ كَرْدِ وَزِيَارَتِ مَبْسُوطَةٍ وَمَحْصُوصَةٍ زَادِ رِكَابِ تَخْفَةِ
الزَّيَادِ كَرْدِ أَمْ هَرَكْ خَوَاهِدِيَانِ كِتَابِ رَجُوعِ نَمَائِدِ وَأَنْجَبِ مَلَكَاتِ نَيْشَابُستِ كِه
وَلَادَتِ وَأَفْرَ السَّعَادَتِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِابِنِ شَبَّاهُ شَبَّاهُ
وَبَابِنِ سَبَبَاتِ اسْتِ كِه اسْتِدْعَاكَ دَرِابِنِ شَبَّاهُ نَمَائِدِ كِه مَنَزَلُهُ زِيَارَتُ الْخَضِرَةِ اسْتِ
اللَّهُمَّ بِحَوْلِ كُنْهَاتِ هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ لِي فَضْلَهَا فَضْلًا
فَقَمْتُ كَلَمَتَكَ صِدْقًا وَعَدًا لَا مَبْدَلَ لِحُلُمَانِكَ وَلَا مَعْقِبَ لَأَيَّانِكَ فَوَدَّكَ الْمَتَاقِلُ
صِبْغَاتُكَ الشَّرِيقُ وَالْعِلْمُ النُّورُ فِي طَحْيَاءِ الدُّجُورِ الْغَائِبِ السُّورِ جَلَّ مَوْلَانِ وَكَرَّمَ مُحَمَّدُ
وَالْمَلَأَ حُجَّتُ شَهْدَتِكَ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا انْ مَبْعَادُهُ وَالْمَلَأَ نَكَّةَ أَمْدَادِهِ سَيْفُ اللَّهِ
الَّذِي لَا يَبُوءُ وَتَوْنُ الَّذِي لَا يَحْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَبُوءُ أَمْدَارَ الدَّهْرِ وَتَوَامِيلَ الْعَصْرِ
وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاحْتَابَ الْحَشَرُ وَالنَّشْرُ تَرَجِمَ وَحَبِيرُ
وَوَلَاةُ أَمْرِ وَنَهْيُهُ اللَّهُ فَصَلِّ عَلَى خَائِمِهِمْ وَقَاءِ عَمَلِهِمُ الْمُسْتَوْرِعِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَأَذْكَاءِ آبَائِهِمْ
وَوَهْمُونَ وَفِيَا مَرَّ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَقْرَنِ ثَارَ نَائِبِيَارِهِ وَكَتَبْنَا فِي عَوَالِمِهِ وَخَلَصْنَا
وَأَحْيَانِي وَلَيْتَهُ نَاعِمِينَ وَصَحْبَتِهِ غَائِبِينَ وَمِنْ السُّوءِ سَائِلِينَ بِالْإِحْسَانِ

الذِّكْرُ

وَمِنْ

وَأَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
الْقَادِرِينَ وَغَيْرَتِهِ الشَّاطِطِينَ وَالْعَجِيزِينَ الظَّالِمِينَ وَأَحْكَمَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ
وَزَيْدِ شَهِيدِ رَوَايَتِ كَرْدِ اسْتِ كِه بِدَرْمِ إمام زين العابدين عليه السلام عما هاهنا رُوِيَ
بِهِ شَعْبَانَ نَزْدُ خَوْجِ مَكْرُودِ شَبَّاهُ حَصَّةٌ مَكْرُودِ دَرُفَلَا وَلِثَامِ مَكْرُودِ دَرُفَلَا
دَوِيمِ دَعَا مَكْرُودِ وَمَا أَمِينِ مَكْرُودِ بِرَدْعَايِ أَوْ ثَلَاثِ اخْرَاسْتِغْفَارِ وَطَلَبِ امْرِشِ
مَكْرُودِ نَدْوَمَا نَزْدُ اسْتِغْفَارِ مَكْرُودِ بِهَذَا صَبْحِ طَالِعِ مَبْشَرِ بَعْدَ نَمَائِدِ شَبَّاهُ
إِنِ شَبَّاهُ نَيْشَابُستِ وَأَنْجَبِ مَلَكَاتِ نَيْشَابُستِ كِه مَرْدُورِ رَكْعَتِ بِيَكِ سَلَامِ
وَسِي نَفَرِ زَا صَحَابِ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّمَا زَادَ الْخَضِرَةَ رَوَايَتِ كَرْدِ اسْتِ
وَدَرْهَرِ رَكْعَتِ بَعْدَ زَا حَلْصِدِ مَرْتَبَةِ سُورِ قُلْ اللَّهُ أَكْبَرُ بَحْوَانِ وَبَعْدَ زَا نَمَائِدِ عَاجِزِ
اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَإِلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ لِي سَمِيًّا وَلَا تَغَيِّرْ
جِسْمِي رَبِّ لَا تُجْعِلْ لِي رَبًّا لَا تُشْفِقُ عَلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ
بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَلَّتْ ثَنَا وَكَانَتْ كَمَا أَشَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
الْقَائِلُونَ فِيكَ وَبِرَوَايَتِ دِيكَ زَا رَكْعَتِ اسْتِ بِدَرْمِ سَلَامِ وَدَرْهَرِ رَكْعَتِ بَعْدَ زَا
حَدِيدِ وَبَيْتِ وَنَجَاهُ مَرْتَبَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِأَصْدِ مَرْتَبَةِ يَا أَيُّهَا مَرْتَبَةُ بَحْوَانِ وَبَعْدَ نَمَائِدِ
إِنِّي عَاجِزٌ أُنَادِي اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِلَيْكَ خَائِفٌ وَإِلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ
لِي سَمِيًّا وَلَا تَغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ لَا تُجْعِلْ لِي رَبًّا لَا تُشْفِقُ عَلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ
بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَلَّتْ ثَنَا وَكَانَتْ كَمَا أَشَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَجَاءِي مَا أَفْعَلُ

کذا و کذا حاجات خود را یاد کند و اگر ایمان را با پناه مرئیه قل هو الله نعل آورد و موافق میشود
 با نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در فضیلت آن احادیث بسیار است و بسند
 معتبر حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که شب نیمه شعبان بهترین شبهاست بعد
 از شب قدر و حق افضل خود را در این شب بندگان عطا مینماید و با احسان خود که
 ایشان را میفرزد پس سعی کنید در عبادت در این شب که این شبی است که حق تعالی بندگان
 مقدس خود سوگند یاد کرده است که سالی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی
 از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت قرار داده است باز ای شب قدر که
 از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن و جزا
 بخواندن که هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
 الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید حق تعالی کاهان گذشته او را بیاورد و در دنیا
 و آخرت او را برافزاید و خواه طلب نماید و خواه طلب نماید را و میسر شود که بهترین دعا
 در این شب کد است و فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد
 از حمد سور قل ایاها الکافرون و در دو رکعت دوم سور قل هو الله احد بخوان و بعد
 از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه
 الله اکبر بگوید و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها بخواند ظاهر خوب باشد
 پس این دعا بخوان یا من الله ملجأ العباد فی المرات والیه یرجع الخلق فی الدنیا
 یا عالم الجحیم و الخفیات یا من لا یخفی علیه خاطر الا وهام و تصرف الخفیات یا رب
 الخلق و البریات یا من یدک ملکوت الارضین و السموات انت الله لا اله الا انت
 انت البتة لا اله الا انت قیا لا اله الا انت جعلت فی هذه اللیلۃ من نظرت الیه فرجت

و تفرعت دعاءه فاجبت له و علمت استغاثته فافلت و تجاوزت عن سالف خطیئه و عظم
 جریمته فقد استجرت بک من ذنوبی و حاجت الیک فی ستر عیونی اللهم فخذ علی کرمک فضلک
 و اخط خطایای مجملک و عفوک و تعدد فی هذه اللیلۃ بسایع کرامتک و اجعل فیها من
 اولیامک الذین اجتنبتهم لطاعتک و اخترتهم لعبادک و جعلتهم خالصین و صفواک
 اللهم اجعل من سعادتی و قوت من الحیرات خطه و اجعل من سلم فنیع و قانم
 و اکنی شرم اسلفت و اعظم منی من الازیداد فی معصیتک و حبی لطاعتک و ما یقر
 منک و یرفعنی عندک سیدی الیک ملجأ الهارب منک ملتمس الطالب علی کرمک یوم
 المستقبل الثابت ادیت عبادک بالتکرم و انت اکرم الا کرمین و اقرت بالعفو عبادک و اقرت
 الغفور الرحیم اللهم فلا تحرم منی ما رجوت من کرمک و لا تؤسسنی من سایع نعل ولا
 تحبب من جزیل فیک فی هذه اللیلۃ لاهل طاعتک و اجعل فی جنة من شرارتک
 رب ان کن من اهل ذلک فانت اهل الکرم و العفو و المغفرة و جد علی ما انت اهل له لا
 بما استحقه فقد حسن ظنی بک و تحقق رجائی لک و علفت نفسی بکرمک و انت ارحم الراحمین
 و اکرم الا کرمین اللهم و اخص منی من کرمک بجزیل شیمک و اعد فی عفوک من عفوینک
 و اغفر لی الذنب الذی یحس علی الخلق و یضیق علی الرزق حتی اقوم بصالح رضاک و انعم
 بجزیل عطاؤک و اسعد بسایع بغاؤک فقد لنت بحرمک و نعت کرمک و استعدت بعفو
 من عفوینک و یجملک من غضیک تجد لی ما سألک و اقل ما التمت منک استک
 بک لا یشتی اعظم منک پس بچین میروی و میگوید یا رب بیست مرتبه یا الله هفت
 لاول و لافوق الا بالله هفت مرتبه ما شاء الله لا قوه الا بالله ده مرتبه لا حول الا
 بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا

عنه

هو اعظم

سو کند که اگر بعد از قطرات باران حاجت طلبه تورا باطن می رساند بکرم و فضل خود و بوقا
 دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا ربِّ جَمَل و شیخ گفته است پس بگو
 اللَّهُمَّ تَعَرَّضْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصْدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلْ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ
 الظَّالِمُونَ وَلَكِنْ هَذَا اللَّيْلُ نَحْنُ وَجَوَارِئُ وَعَطَايَا وَمَوْلَاهُ تَنْبِيْهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ كَرِهْتَ قَوْلَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَاءُ فَدَاعِبُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ
 فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَأْمُرُ لَا تَفْضَلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَوَعْدُكَ
 عَلَيْهِ بَعَائِدُكَ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الْحَيِّينَ الْفَاضِلِينَ
 وَجِدْ عَلَى بِطُولِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ جَبِيذٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ أَنْتَ
 لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ **وَقَدْ كُتِبَ** فِي هَذِهِ اللَّيْلِ بَعْدَ عَشَاءٍ بَعْدَ عَشَاءٍ بَعْدَ عَشَاءٍ بَعْدَ عَشَاءٍ بَعْدَ عَشَاءٍ
 ظاهراً جزوان عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام روایت
 کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت یا محمد امت
 خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت یک سلام و در هر
 بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند پس سجده روند و در سجده بگویند
 اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَتِي وَخِيَايَ وَبِيَاضِي بِلَاعِظِيهِ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّكَ
 لَا تَغْفِرُ غَيْرَكَ يَا عَظِيمُ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه
 را و مثل آن حسن در نماز عمل و بنویسد و محو کند از پند و موادش هفتاد هزار گناه را و او را
 دیگر نمازیست که عامه و خاصه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که حضرت
 فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب بودم جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت ای محمد

عبدك

وصلی الله

یا ایها خواب میروی در این شب گفتم این چه شبست گفت شب نیمه شعبان است پس خبر
 مرا ببرد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شبست
 که درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای بخشش
 خدا و درهای امرزش کناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه
 نعمت و درگاه جود و بخشش و می امرزد حق تعالی از بندگان در این شب بعد از موهبت
 چهار پادشاه و پشیمانی ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و
 سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب امرزش کردن و
 استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد و کناهان گذشته و آیند او امرزد
 شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت یک سلام و در
 هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود
 مرتبه ای که کرسی و ده مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی
 صد گناه کبیره هلاک کند او را بیا فرزد و بعد از هر سوره تسبیحی قنوی در بهشت با
 عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانه او و خویشان او و شریک
 گرداند او را در ثواب شهبان و ثواب روزه داران این ماه و عبادت کنندگان این ماه
 با و عطا کند بی انکار ثواب آنها چیزی که شود پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن
 امت خود را که احیا کنند او را و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت بدرستی که این شبیست
 بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو می آمدم جمیع ملئکه اسماء آنها پای خود را صاف کرد
 بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی این شده بودند و بعضی در رکوع بودند
 و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی تسبیح و بعضی تسمیع

كُلِّ شَيْءٍ وَبِطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَبُحْبُوحِكَ الْبَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
وچیز را و بطانت تو که بلند است بر هر چیزی و برات تو که باقی است بعد از خدای محرابی
وَأَيُّهَا أَنْتَ الَّذِي مَلَكَتْكَ كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي حَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
واینها را تو که بر کرده اند رکنهای و چیز را و بدانای تو که احاطه کرده بر چیزی
وَبُيُورُ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَنْوَارِ قُدُّوسٍ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ
و بروشنی ذات تو که روشن شده بران هر چیزی ای خدای پاک از پیش ای اول اولین
وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي هُنَاكَ الْعَصَمُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
وای آخری آخرین خداوند بیا از برای من گناه را که میدرد بر دلم را خداوند بیا از برای من
الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ النِّقَمُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغِيْرُ النِّعَمَ
گناهانی که فرود می آید بر عذابها را خداوند بیا از برای من گناهانی که تغییر میدهند نعمتها را
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
خداوند بیا از برای من گناهانی را که حبس میکند دعا را خداوند بیا از برای من گناهانی را که
تَنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ مَعْصِيَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ
نازل میکند آفت را خداوند بیا از برای من گناهانی را که کرده ام و هر معصیاتی را که خطا کرده ام خداوند
إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ
بسیاری که من تو را نزدیک می آورم با یاد تو و استغفار می کنم از تو با یاد تو و می خواهم از تو بخواهم با یاد تو
إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تَسَامَحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَ لِي
من می خواهم از تو بخواهم سوالی که فروتنانه و متواضعانه و خوارانه و می خواهم از تو بخواهم که مرا بخشد و رحمت کنی و بگذاری برای من

بِعِزِّكَ رَاضِيًا فَانِعًا فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ
بجستی که تو که شوق تو را می کنی و در همه حالها فروتنی کنی خداوند و حال میکنم ترا سوال کردن کسی
أَشَدَّتْ فَاقَتُهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ فِيكَ عِندَكَ عَجَبُهُ
که شدیدتر شد بی چیزی او و فرود آورد تو نزد سختیها حاجت خود را و بزرگ شد در نزد تو عجب او
اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَا كَانُكَ وَخَفِيَ مَكْرُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَغَلَبَ
خداوند بزرگت با شهرت تو و بلند است مرتبت تو و پنهان است مکر تو و هویدا است امر تو و غالب است
فَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يَكُنْ الْفِرَارُ مِنْ حُكْمِكَ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ
قهر تو و جاریست قدرت تو و ممکن نیست گریختن از حکومت تو خداوند ای یارب
لِذُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَائِرًا وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْفَنِيجِ بِالْحَسَنِ مَبْدَلًا
برای گناهانم غافرا و نه برای قبحهایم خودبخود و نه برای چیزی از کار قبیح خود بکار نیت بدل کنند
غَيْرُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَسْبِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَأْتُ بِجَهْلِي
غیر تو نیست خدای مگر تو هیچ میکنم ترا و بتو است تو مشغوم شوم تو مشغوم شوم نفس خود را و جرأت کردم بجهل خود
وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمٍ ذَكَرَكَ لِي وَمَنْ لَكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ
و نهادم کردم به پیرین یاد کردی تو را و انعام کردی تو را خداوند ای قایم چه بسیار قبیحی که
سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنْ الْبَلَاءِ أَفَلَتَهُ وَكَمْ مِنْ عِشَارٍ وَقِيَّتَهُ وَكَمْ
پوشانیدی او را و چه بسیار گناهی از بکار بر طرف کردی او را و چه بسیار غرضی که نگاهداشتی از او و چه
مِنْ مَكْرُومٍ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ شَاءٍ حَسْبٍ لَسْتُ أَهْلًا لَكَ شَرَفَتَهُ اللَّهُمَّ
تا خوشی که دفع کردی او را و چه بسیار ستایش نیکی که دفع نمودی او را از بدی که او را از او بدی
عَظُمَ بِلَايِي وَاقْطَعُ بِي سَوْءَ حَالِي وَفَضَّرْتُ بِي عَمَلِي وَفَقَدْتُ بِي
بزرگ شد بیای من و از حد گذشت بر حال من و کوفت نمودم بر عمل من و از دست بیزارم

مِنْ جُحِكَ وَبَعْدَ صِدْقٍ غَيْرَافِي وَدَعَايَ خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَبْهَا تَأْتِ
از دوستی تو و بعد از راستی و اعتراف من بپناه خود و گذردن از منی و فرشی از برای تو و درستی این سخن تو
اَكْرَمُ مِنْ اَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رِبِّيَّتِهِ اَوْ تُبْعِدَ مِنْ اَدْنَيْتِهِ اَوْ تُشَرِّدَ مِنْ اَوْثَانِهِ
کریم تر از آنکه ضایع گردانی کسی را که خود تربیت کرده یا دور گردانی کسی را که تربیت کرده یا پراکنی کسی را که پناه داده
اَوْ تُسَلِّمَ اِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي بِاَسِيدِي يَا اَلْهُو
یا الهی من کسی را که دفع شر از او کرده و رحم کرده او را شایسته میباشم که بزرگ من و الهی من
وَمَوْلَايَ اَسْلَاطُ النَّارِ عَلَى وُجُوهِ خَرَجَ الْعِظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السُّنَنِ
و مولای من ای سلطان آتش بر روی چهره ها که در قیامت اند از برای بزرگی تو سجد خواهند و بر سبیل هدایت
نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ ضَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَا دَحَجَتْ وَعَلَى قُلُوبِهَا عَتَرَتْ
گویند که بپناهی تو هست کویان و بشارت تو مع کویان و بر روی چهره ها که در قیامت اند از برای بزرگی تو سجد خواهند و بر سبیل هدایت
بِالْهَيْبَتِكَ مُحَقَّقَةً وَعَلَى خُصَائِرِ حَوَائِجِ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى جَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى
بیمانی تو از روی ترس و در خاطر از آنکه فرارند از و و از برای بزرگی تو سجد خواهند و بر سبیل هدایت
جَوَارِحِ سَمْعٍ اِلَى اَوْطَانِ تَعَبُدِكَ طَائِعَةً وَاِنْ شَارَكَ بِاَسْتِغْفَارِكَ مَعْنَةً
خویشاوندی که سبب کرده اند و بپناهی تو سجد خواهند و بر سبیل هدایت
مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ فَاكْرِمُ يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ
نه اینگونه اندیشه و نه اینگونه اندیشه و نه اینگونه اندیشه و نه اینگونه اندیشه
ضَعُفِي عَنْ قَلْبِي مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنْ الْمَكَارِ
ضعف من از قلب من از بلاء دنیا و عقوبات آن و آنچه در آن میگذرد
عَلَى اَهْلِيهَا عَلَى اَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْشَدٌ يَسِيرٌ يَبْقَاؤُ

اشکاب

مضرب

فَبِمَدْنُكَ فَكَيْفَ اخْتَفَى اِلَى الْبَلَاءِ الْاَلْفِ وَجَلِيلٌ وَقُوعِ الْمَكَارِ فِيهَا وَهُوَ
ف بپناهی تو و بپناهی تو و بپناهی تو و بپناهی تو
بَلَاءٌ نَطُولُ مَدْنُكَ وَيَدُومُ مَقَامُكَ وَلَا يُخَفُّ عَنْ اَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ
بلاء طول مدنت و بدوام مقامت و لا تخفف عن اهله لانه لا يكون
اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَتَحَطُّكَ وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
الا عن غضبك وانتقامك وتخطك وهذا ما لا تقوم له السموات والارض
بِاَسِيدِي فَكَيْفَ بِي وَاَنْعَبُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
بپناهی من چگونه بپناهی من و انعبدك الضعيف الدليل الحقيير المسكين
اَلْمُسْكِينُ يَا اَلْهُو وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا اِيْ اُمُورٍ اِلَيْكَ
المسكين يا الهی و ربی و سیدی و مولای لا ای امور الیک
اَشْكُو وَلِيَا مِنْهَا اَصْحَبُ وَاَنْتَ اِلَهِمُ الْعَذَابِ وَشَدِيدُ اَوَّلِ الْهَوْلِ الْبَلَاءِ
اشکو و لیای من اینها و انت ایلم العذاب و شدید اول الهول البلاء
وَمَدْنُكَ فَلَمْ يَنْجُ حَیْرَتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ
و مدنت فلما لم ينج حيرتني في العقوبات مع اعدائك و جمعت بيني و بين
اَهْلِي بَلَاءُكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحْبَائِكَ وَاَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا اَلْهُو
اهلی بلاءک و فرقت بیني و بین احبائک و اولیائک فهبنی یا الهی
سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اصْبِرُ عَلَى مُرَافِقِكَ وَهَبْنِي
سیدی و مولای و ربی صبرت على عذابک فکیف اصبر على مرافقک و هبنی
صَبْرْتُ عَلَى حِرَارَتِكَ فَكَيْفَ اصْبِرُ عَنِ النَّفْرِ اِلَى كَرَامَتِكَ اَمْ كَيْفَا سَكُنُ

وَحُلُولِ

بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَرْنَاهَا بِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَمَلْنَاهَا وَحَكَمْنَا وَعَلَيْتُ عَلَيْهِ اجْرُئَهَا
بِقُدْرِي وَبِعَيْنِ تَقْدِيرِي مُتَدَرِّدًا أَوْ يَكُنْ لَكُمْ تَحْكُمُ رَاجِبُكُمْ بَن وَتَوَاضَعُوا لِرَأْسِ الْمَلِكِ الْبَنِي
أَنْ تَكُنْ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلُّ حَرِّمْ اجْرُمْتُهُ وَكُلُّ

از پیشین در این شب و در این ساعت
ذنب از دنبه و کل قبیح اسررت و کل حیل عملت کتمه او اعلنته اخفیه
نه بی که کتب است ام و در هر بدی که بهمان کرده ام و هر زاری که بغل آورده ام و در این کرمه ام یا اظهار یا تو
او اظهرت و کل سینه امرت یا یا ایها الکرام الکائین الذین وکلتم
یا تو یا هر بدی که فرموده نوشته ام این بزرگوار بنویسد کان که مؤمنان
محفوظ ما یكون منی وجعلتهم شهودا علی مع جوارحی و کتبنت الذنوب علی

[illegible]

مَسِيحِي اَوِيَا سَلَامٌ مَزْمُونِ اَوِيَا يَحْيَا فِي كُتُبِي اَوِيَا اِي بُرُورُ دَاوِيَا اَوِيَا اَوِيَا مَن اَوِيَا
 وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رَفِي يَامَن يَدِي نَاصِيَتِي اَعْلَمُ اَبْصَرِي وَمُسْكِنِي يَاحَبِيبُ
 وَنَهْدِي مَن وَجْهِي بَنَدِكُنِي اِي اَكْبَرِي رُوحِي شَيْفَانِي اِي دَانِي رُوحِي رُوحَانِي اِي اَعْلَمُ
 يَفْتَرِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاعْظِمُ
 بِجَمْعِي اِي بُرُورُ دَاوِيَا اَوِيَا اَوِيَا مَن اَوِيَا

صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْفَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مُعَوَّنٌ

وَيَجِدْ مِنْكَ مَوْصُولَةً وَأَعْلَى عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ

انجمن پویشی شده. محمد باقر از نو پیغمبر. تا آن بود که

اعمالی و اورادی کلمات و احوالی فی خدمتک سرمد یاسید

بِأَمْرِ اللَّهِ مَعُولِي بَأْمِنِ إِلَيْهِ شَكُونُ أَجْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قُوِّ

که بر است از کرم این که چون او شنید زده م خواج خود ای بزرگوارش بهر شایسته

عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَأَشَدُّ عَلَى الْغَرْيَمَةِ جَوَانِحِي وَهَبْ لِيَ الْحَدِثَ فِي

خَشَيْتِكَ وَالتَّوَامُ فِي الْأَصْيَالِ بِحَدِّ مَتِكَ حَتَّى اسْتَرْجَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ

السَّابِقِينَ وَاسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرَيْنِ وَاشْتَاقَ إِلَى قُرْبِي فِي الْمَشْتَا

وَأَذِّنْ لِقَوْمِكَ دُونَ الْخَالِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمِعْ فِي جَوَارِكَ

مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ

وَأَجَلْنَا مِنْ أَحَبِّ عِبَادِكَ نَضِيقًا عَيْنَكَ وَأَقْرَبًا مِنْكَ وَكَأَنَّكَ تَعْلَمُ مَا نَحْنُ فِيهِ

فکر دانی از برای من از بهترینها

ثَلَاثَةٌ لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَبَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِحُودِكَ وَأَعْظِفْ عَلَيَّ

مِثْمَا وَمَنْ عَلَىٰ بَحْسِنِ اجَابَتِكَ وَاَقْلَبَنِي عَشْرَتِي وَاغْفِرْ ذُنُوبِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرَهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَمِّتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَالْيَا كَافِرًا

فَارَبَّ نَصَبْتُ وَكُجَّحِي لَيْسَ يَا رَبِّ مَكَدُ يَدِي فِعْزَنِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي

وَبَلِّغْنِي مَنَآئِ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَفَيْ شَرَّ الْجِنِّ وَالْأَنَسِ مِنْ أَعْدَائِي

يَا سَرِجَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا مِثْلَكَ إِلَّا اللَّهُ عَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالَ يَا نَشَاءَ يَا مَرِ

اسْمُ دَوَاءٍ وَذِكْرُ شِفَاءٍ وَطَاعَةٌ غَنَى رَحْمٍ مِنْ دَأْسٍ مَا إِلَيْهِ الرَّجَاءُ

وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ لَا سَابِغَ النِّعَمِ يَأْذِغُ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ

فِي الظُّلُمِ يَا عَالِمُ لَا يَعْلَمُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

五

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

فصل پنجم در احوال بقیه ماهست از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که سه روز از آخر ماه شعبان را روز بدارد و بمجاه مبارک رمضان وصل

که در حق ثواب دون دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابوالصالح هر وی
روایت کرده است که در جمعه اخرماء شعبان بخیر مت حضرت امام رضا علیه السلام

رفت حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر است
پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه ماند است تقصیرها را که در ایام گذشته این

ماه کرده و بر تو باد که رواوردی بر آنچه نافعست برای تو در آخرت و دعا و استغفار بسیار
بکن و نثاروت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی حق تعالی از گناهان خود

تا آنکه چون ماه مبارک رمضان در آید خالص گردانیدن باشی خود را از برای خدا و مکن
در گردن خود اما بپوش کسی مگر آنکه ادا کنی و ممکن او در دل خود کینه کسی را مگر آنکه

پهرون کنی و مکر دار کناهی را مکر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا و از
 و اشکارا مور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بیست و دو پند بسیار بخوان در بقیه اینها

ایند عازا اللهم ان کزکس غفرت لنا ایما مضی من شعبان فاعفیرنا فیما بقی
بدرستی که حق تعالی را ایما از آدمیکرداند بند های سبب از آتش جهنم را می

ماه مبارك و رمضان و بسند بسیار معتبر منقولست كه حضرت صادق عليه السلام
در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان اين دعا ميخواندند اللهم اهدنا

الشَّهِيرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

مِنْ هُدًى وَالْفُرْقَانِ قَدْ خَضَرْنَا فِيهِ وَسَلَّمْنَا فِيهِ مِثْلَ فِي سِرِّهِ وَطَائِفِهِ
يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبَلْ مِنِّي يَا سَيِّدَ الْوَالِدَيْنِ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي
إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَالٍ لَاحِظًا مَا نَعَى بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَى
عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَا يُؤَاخِذُ بِلَايَتِكَ بِالْعَاصِي عَفْوُكَ عَفْوُكَ
عَفْوُكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَكَعْظَنِي فَلَمْ أَنْعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ تَحَارِيكِ فَلَمْ أَنْجِرْ فَمَا عَذَرْتَنِي فَا
عَفَى يَا كَرِيمُ عَفْوُكَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ
الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوَ مِنْ عَبْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا
أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوُكَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ ضَعِيفٌ
فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنِيِّ وَالْبَرَكَةُ عَلَى الْعِبَادِ فَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ
أَعْمَالَهُمْ وَشَمَّتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ تَخْلِيفَةً السَّيِّئَةِ وَالْوَالِدَيْنِ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ
لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ غَلَاظِكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكُنَّا أَفْقَرَاءَ إِلَى رَحْمَتِكَ يَا أَزْهَرَ
عَيْنِي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ إِلَهِي الْقَبِيلِ
خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَفْنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أُولِيائِكَ وَمُعَاذَاتِ عَدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ
إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَقَاةِ وَالسَّلَامِ لَكَ وَالصَّدَقِ بِكَ يَا بَدِيعَ الْوَسَائِلِ
سُنَّةَ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ قُطُوبٍ أَوْ فُجُورٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَالَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ مَعَنَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كِبَرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ
عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يَحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ ابْنِ مَكَانِي مَا نَأْتِي بِي مِنْ عَمَلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ عَمَلٍ أَوْ
وَرَضَى بِفَضْلِكَ وَرَضَى فِي الدُّنْيَا وَرَغِبَ فِيمَا عِنْدَكَ وَأَثَرُ وَطَائِفَتُهُ وَتَوَكَّلَ
نُصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جِلْدِكَ تَقْصُصُ مَكَانَكَ لَمْ يَكُنْ

وَالْوَفَاءُ

دُرُودُ

كَرَمِكَ وَجُودِكَ تَطَاعَ فَمَا تَكُنْ لَمْ تَقْصُ وَأَنَا مَنُ لَمْ يَعْصِكَ سَكَانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ
رَحِيمٍ جَوَادًا أَوْ بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَا تَخْصِي وَلَا
تَعْدُو وَلَا يَفِيدُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَأَمَّا نمازهای مخصوصه**
که با سائید معتبره و از دل نشین و علما ذکر کرده اند **شماره اول** صد رکعت باشد و توحید
یک مرتبه و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سوره حمد **دو** پنجاه رکعت باشد و توحید
و معوذتین هر یک یک مرتبه **سید** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید
چهارم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **پنجم** دو رکعت
در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **هفتم** دو رکعت در هر رکعت
حمد و صد مرتبه توحید **هشتم** دو رکعت در هر رکعت اول حمد و ایة آمن الرسول تا آخر سوره
و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و ایة قل إنما أنا بشر و پانزده توحید **نهم** چهار
رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذ جاء نصر الله **دهم** چهار رکعت در هر رکعت
حمد و ایة الكرسي یک مرتبه و سوره انا اعطیناک الکونین سه مرتبه **یازدهم** هشت رکعت
در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون **دوازدهم** دوازده رکعت در هر رکعت
حمد و ده مرتبه سوره الهیکم التکاثر **سیزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه
سوره و التین **چهاردهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره و العصر
پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید
و بعد از نماز ده مرتبه یا ربنا اغفر لنا و ده مرتبه یا ربنا اغفر لنا و ده مرتبه یا ربنا
علینا و بیست و یک مرتبه توحید و ده مرتبه سبحان الله الذی مجی المونی و بیست

الاحياء وهو على كل شيء قدير **شماره دهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه ایه
الکرسی و پانزده مرتبه توحید **شماره هفتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یک مرتبه
و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار **شماره هجده** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید
شماره نوزده دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه ایه قل اللهم مالک الملك **بیست و یکم**
بهار رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله **بیست و یکم**
هشت رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین **بیست و دوم**
دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده مرتبه توحید **بیست و سوم**
سی رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره اذا زلزلت **بیست و چهارم** دو رکعت در هر
حمد و یک مرتبه سوره اذا جاء نصر الله **بیست و پنجم** ده رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه
الحکم الذکاء **بیست و ششم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه ایه افراسول
بیست و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی
بیست و هشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین **بیست و نهم**
ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و هر یک از الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین **شماره**
سی ام دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام
صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **باب سیم** در بیان مجالی از فضایل
و اعمال ماه مبارک رمضان و در آن هشت فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت این ماه
مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریف ماهها
چنانچه کسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند یا ایها الناس بدرستی که

نورده است

رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و امرزش ماهیست که نزد خدا بهترین
ماههاست و روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و شبهاست و شبهاست
ان بهترین ساعتهاست و ان ماهیست که خواندن اند شما را در ان بسوی بسوی ضیاء
خدا و گردیدن اید در ان از اهل کرامت خدا نفسهای شما در ان ثواب بسیار دارد و خواندن شما
ثواب عبادت دارد و عملهای شما در ان مقبولست و دعای شما در ان مستجابست پس شما
کنید از پروردگار خود بینههای درست و دها پاکیزه از کثافات و صفات زنیما
که توفیق دهد شما را برای روزی داشتن ان و تلافی کردن قران در ان بدرستی
که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از امرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کند
بکرشنکی و تشنگی شما در این ماه کرشنکی و تشنگی روز قیامت را و صدق کند
برفق بر ان و مسکینان خود و تعظیم نماید بیرون خود را و رحم کند بر کودکان خود
و نوازش نماید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت
و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی ان و باز
کوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن ان و مهر بانی کنید بایتمنان
نامهربانی کنند بعد از شما بایتمنان شما و باز گشت کنید بسوی خدا از کناهان
خود و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بد عادات نمازهای خود را از بزا
که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر میکنید حق تعالی این اوقات بر حمت بسوی
بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کند و لبیک میگوید
ایشان را هرگاه او را ندا کند و مستجاب میگوید اند هرگاه او را دعا کند ای گروه مردمان
بدرستی که جانهای شما در گزند و گزندهای شماست پس از گزند و او را بطلب امرزش از خدا

و پشیمانی شما گران بار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجده
و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بفرشتگان خود که عذاب نکند نمازگزاران و
سجده کنندگان را و نیز سزا ندهد ایشان را بآنست چه هم در روز قیامت ایشان را الناس هر که
از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثوابی
ازاد کردن و امرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفت یا رسول الله هر ماف
بر این نذریم پس حضرت فرمود که بپرهیزید از آنست چه هم با فطار فرمودن روزه داران اگر
بنصف خانه خورما باشد اگر چه بیک شرباب باشد بدستی که خدا این ثواب را میدهد
کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این
نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بران لغزد و هر که سبک گرداند در این
خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت حساب او را اسان گرداند و هر که در این
شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او بردارد و هر که در
در این ماه یتیم بی پدری یا کرامی دارد خدا او را در قیامت کرامی دارد خدا او را در قیامت
و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را بر حجت خود
قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عزوجل در قیامت
قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنی در این ماه بکند حق تعالی برای او برات بیزاری از
آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند با و ثواب هفتاد نماز
واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات فرستد بر من و آل
من خدا سکنین گرداند ترا نوی عمل او را در روزی که ترا نفعهای اعمال سبک باشد و کسی
که یک اید از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که در ماههای دیگر هجتم قرآن

کرده باشد ایها الناس بدستی که در ماههای هشت در این ماه گشاده است پس سوال کنید
از پروردگار خود که بر روی شما نیندازد و در ماههای هجتم در این ماه بسته است از خدا سوال
کنید که بر شما نکشاند و شیاطین در این ماه غل میکنند پس سوال کنید از خدا که هرگز بر شما
مسئله نکرده و ایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که در
رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس این ماه نیست که خدا از او رسا بر
ماهها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ماه اهل بیت و به سایر مردم و
در این ماه گشوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و درهای رحمت بسته
میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میگردد
دعاهای ایشان و رحم میکند بر کربهای ایشان را و در این ماه شبی هشت گردان
شب ملائکه از آسمان بر زمین می آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان و روزی
بر خست پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است
در آن شب ولایت و امامت را پیش از آنکه ادم علیه السلام را خلق کند بدو و هر سال
عبادت آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روز شنبه تراست از روزهها
ماه ایها الناس بدستی که افشای ماه رمضان و ماههای ماه رمضان و
ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزی در این ماه شما مانند
ماههای دیگر نیست روزهای هجتم روزهاست و شبهای هجتم شبهاست
و دیوان و شباطین در این ماه حل کرده و در روز نذر است و زیاد میکند خدا در این ماه
روزها و عمرها را و بنویسد و مقدر میکند در این ماه حاجیان بیت الله را و در
در این ماه حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش و فرزند و رحمت و

و خوشنودی خداوند جزا دهند ای روزه دار پس تن بپیرکار خود بکن بد رستی که اینها
مهمان پروردگار خود بی نظر کن و نامش را که چگونه خواهی بود در شب خود و روز خود
و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیت های پروردگار خود پس نظر کن که
شب نهد خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و کنایه آن
بر تو باقی ماند باشد پس در هنگامی که روزه داران مرزهای خود را بگیرند و از حمله
نیان کاران باشی بروقی که بگرامت قای خود فایز گردند از جمله عرومان باشی در روز
که سعادتمند گردند بجا و برت دوستان پروردگار خود توان زانند شده باشی ای روزه
دار اگر تو را اقای نواز درگاه خود برگرداند بگدام درگاه و خواهی آورد و اگر عروم کو
تو را پروردگار تو کی روزی خواهد داد تو را و اگر تو را خوار کند کی تو را گرامی خواهد
داشت و اگر تو را ذلیل گرداند کی تو را عزیز خواهد کرد و اگر تو را واکدارد کی تو را
یاری خواهد کرد و اگر تو را از بندگان خود قبول کند بندگی کدام خداوند را اختیار
خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان تو را تیارمزد میداند بکی خواهی داشت برای امرزش گناهان
خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانید از تو طلب نماید چه جوابی بدی برابر خواهی گفت
ای روزه دار تقریبی بوی خدایت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای اینها
زیرا که کتاب خدا شفاعت کنند اینست که شفاعت او را قبول میکند و در قیامت
شفاعت میکند برای آنها که تلاوت کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر
تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد تو را که هر نفسی که در این ماه میگویی توانایی
در نامه عمل تو می نویسند و خواب تو در این ماه عبادت و طاعت تو در این ماه مقبول
و گناهان تو در این ماه آمرزیده است و آوازهای تو بعد از این ماه شنیده شده است

و بمناجات و زاری که با خدا میگوئی بر تو رحم میکند بد رستی که شنیدم از
خود حضرت رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیان را در هر شب از شبها
ماه مبارک رمضان ازاد کرده است از آتش جهنم که عدد ایشان از بغیر از خدا کسی نمیداند
چون شب آخر ماه میشود در آن شبی امزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است و
فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را از چیزها که حرام کرده است
نگاه دارد هشت البتہ او را واجب کرد و هر که در این ماه روزه دارد و در هیچ شب از
آن بر حرام افطار نکند البتہ داخل بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از
سید انبیا که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شنیدم خوا
شد گفتیم بهترین ماهها کدامست و بهترین اوصیای کجاست فرمود که بهترین
ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیای توئی یا علی گفتیم یا رسول الله این البتہ
خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بد رستی که بر این گشته میشود بد بخت ترین
امت من جفت پی کنند ناقص صالح و ضریقی بر سر تو خواهد زد که ریش تو را خون
سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر برین
و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست شبند های معتبره که فرمود
ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزانرا و بایستد بمناز
و عبادت قدر مقرری از شبانرا و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت
کند بمناز جمعه آن و بامداد بمناز عیدان حاضر شود پس دریافته خواهد بود تو
شب قدر را و فایز میگردد بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند
بخششهای بندگان نیست **فصل دوم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر

بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را میبشکند از طلوع صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق بنا بر مشهور یا بنهان شدن قرص افتاب یعنی بر طرف شدن شعاع انار کوهها و عمارت های مرتفعه و قول اول احوطست بآنست
فرب پس باید که بدانند این چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار
در آنها اگر قصد کند ترك همه را از برای رضای خدا ظاهر اگرافی باشد اما بهتر
است که چیزی متیقن باشد و خوب ترك آنها قصد ترك آنها کند بعنوان وجوب آنچه
خلایق باشد ترك آنها کند احتیاطا و آنچه بی دغدغه مکروه باشد قصد ترك آنها
کند مستحبا و اگر قصد ترك جمیع محرمات را ضم کند بهتر است و اما آنها که واجبست
ترك آنها کردن **اول** و **دوم** چیزی خوردن و چیزی آشامیدن است و چیزی که خوردن
و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد در آن خلایق نیست که مبطل صومست و صوم
قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر غیر معتاد باشد مانند آنکه
در دماغ یا گوش بچکاند چیزی را و بخلق داخل شود محل خلافتست و همچنان خلافتست
در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن
انها مانند سگ و چوب و خاک و گیاهها و آب فشرده شده از گیاههای غیر معتاد
و ظاهر آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجبست و احوط آنست که
اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سوم** جماع کردن در قبل زنت مطلقا خواه
انزال بشود و خواه نشود و فعل آن موجب قضا و کفاره میشود بی خلایق و جماع
در بر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور
آنست که جماع در بر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است

و بعضی مبطل نمیدانند و اول اقوی آنست **چهارم** باقی ماندن نیت رجاء یا صبح
و اشهر واقوی آنست که مبطلست و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل ندانند
و بعضی قضای آنها واجب دانسته اند و احوط آنست که اگر زن حیض پاک شود پیش
از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و آن روز را
بگذارد و قضای هر یک کند و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط آنست که تیمم بکند
و تیمم را نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالتی که نیت غسل کرد
داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست که اگر ناسمج
بیدار نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن خود
و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره
لازمست و این احوطست اگر چه در دلش سخی هست و مشهور در خواب و تیمم
و خوب قضا است و این قول قوی است بلکه خلایق در آن ظاهر نیست و بعضی احتیاطا
را اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست
واقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متأخران اعتقاد آنست که خواب بعد از
بیدار شدن از اختلاف جمیع خواب و تیمم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار
مموده و این احوطست بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ما
مبارک رمضان نیز خلافتست که آیا باید صبح را پاک در یابد یا نه و حق اینست که در
قضای ماه رمضان ميباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر
صبح ظاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه ندارد و اگر معین باشد
آن روز را بگذارد و قضای نیز بکند اما اگر عمد کرده باشد دو نیت که کفاره در

نباشد و اگر بد خدا حوط است و در روزه سنت اگر بر جنابت عمد یا نسیان و پیش
از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بجا فقیه روزه اش صحیح است و در واجب
معین اگر عمد نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور است که روزه اش
باطل است و قضا می کند و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند
تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر
معین تا زوال نیت میتواند کرد اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافت
نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری عمل نیاورده باشد تا اول زوال
میتواند کرد و بعد از زوال خلافت بعضی گفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد و
از تحقیقین علمای این قایلند و نزد فقیر اقویست و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت
نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند و تا بعد از تمام روز
محیط بد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را میسازد
و ساینده غبار غلیظ است بحلق و بعضی از موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی
قضای آنها و بجا نیت باطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متأخرین
ملحوظ ساخته اند غبار غلیظ دو غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزای مفصل شود
چون دود تنور و بخار دینک و اظہر عدم بطلان است و احوط اجتناب است حتی از دود
تباک شش است مناسبت یعنی طلب نزول معنی کردن با حصول آن و موجب قضا
و کفاره است و مشهور است که هرگاه ملاسه و ملاعبه کند و انزال شود رو
او باطل میشود و قضا و کفاره لازمست و بعضی در این تأمل نموده اند خصوصاً وقتی
که نسبت بجلال خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی و جوب قضا

و کفاره است مطلقاً و در نظر کردن برن حلال یا حرام یا صدای از شنیدن یا نجس
خود را آوردن هرگاه باعث امدن منی شود و قضا انزال نداشته باشد و بیان
مقتاد نباشد خلافت و اظہر عدم وجوب قضا و کفاره است شش فقیهی کردن
است عمد و اگر موجب قضای آنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو را واجب
میدانند و بعضی هیچ یک را واجب نمیدانند و مسئله مشکوکست و بعضی
قضای آنها خالی از قوتی نیست و مشهور است که هرگاه فی بی اختیار یا بیداری و قضا
نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است شش حقه
و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضای آنها و بعضی
حرام دانسته اند و موجب هیچ یک ندانسته اند و بعضی حقه مایع را موجب
قضا دانسته اند و حقه جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی
مطلقاً مکروه دانسته اند و این قول اقوی است و احوط آنست که بدون ضرورت
حقه مایع نکند و اگر بکند قضا بکند و اظہر و اقوی آنست که چکانیدن
دوا در گوش موجب قضا و صوم نمیشود و سقوط در پدنی هرگاه بقدری مخلوق نکند
ایضا اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر مخلوق
رسد احوط اجتناب است نهم دروغ گفتن برخدا و رسول خدا و ائمه هدی صلو
الله علیهم است بآنکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه
کسی که اهل بیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید و در حرمت آن شک
نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب
فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفاره

بدهد **هم** سرفرو بردن در ابست و جمعی از اموال و کفاره میدانند و بعضی
موجب قضای آنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی
مکروه میدانند و اظهر حرمتست و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که
اگر سر را باب فرو برد تا گردن و بدون بیرون آید باشد باز حکم از تماس دارد و این طست
و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را در قفص هر چند منابت مو بیرون باشد
باز حکم از تماس دارد و این احوطست و احوط آنست که در روز سنت نیز سر را باب
فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست **یا زهر** بلغمی که از سینه بر آید یا از
دماغ فرو آید در مردن آن علما را سه قولست **اول** جواز ابتلاع آنچه بیرون می
آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر **دوم** جواز
ابتلاع هر دو قسم مادام که دهن نرسد و تجزیم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن نرسد **سیم**
جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که
حکم بفناء کرده اند بعضی بقضای آنها قایل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند
و بعضی بکفاره جمع قایل شده اند و گمان فقیر اینست که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاطا
آنست که بعد از آنکه بقضای دهن بیاید فرو نبرد **و از زهر** مشهور میان علما آنست
که مکروهست زن روزه دارد در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه ناکر در آ
بنشیند قضا بر او لازمست و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است
و در خابیدن قدر آن و مصطکی که ایشان فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی
موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنست که اگر کسی گمان داشته
باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و شامیدن

تا صبح شخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آن وقت که خوردن و شامیدن
اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورد
باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضطرب باشد جهت وضوی
نماز واجب و آنچه اختیار بخلق آورد قضا بر او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد
بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر عبت مضطرب کند و آب ببلقش رود جمعی قضا
واجب دانسته اند و این احوطست و اظهر عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد شده است
که بعد از مضطرب سه مرتبه آب دهان را بیندازد و این احوطست **فصل سیم** در سستیها
و آداب روزه است مکروهست روزه دار را بوسیدن زن و دست بردن ایشان
مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقربا آنست که گراهِیت مخصوص بصورتی است
که آنها محموله شهنوت و باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروهست بچشم
کشیدن چیزی که از اطعمی باشد که بخلق رسد یا در آن مشکبکی باشد و مشهور است
بیرون آوردن خونست از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید
کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضاعف باشد و مکروهست بوسیدن کلاما خصوصا
نرکس و طب تر آنست که مشاک را هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنتست
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طیب بخفته صابم است فرمود که هر روزه
دار که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نکند و او را شهر و اقوی آنست که بوسیدن
را بچه غلبه مفسر نیست و بعضی گفته اند که بوسیدن را بچه غلبه که بخوف رسد
موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی خوش ساییدن که بمایع بالا رود
نبود چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروهست که صابم جامه که مالایق

بدست ترکند و مکر و همت زن صائم را که در این نشیند چنانچه گذشت و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هرگاه روزه داری بپایند که روزه باشد کوش تو
و چشم تو و موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و
که بایند که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و اینها از آن حضرت علیه السلام منقول
که فرمود که روزه نه همین را خوردن و آشامیدن است نه اینها بلکه بایند که در روز روزه
نگاه دارند زبان خود را از دروغ و پوشانیدن دیدهای خود از حرام و با یکدیگر
مزاح مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ
مخوید بلکه سوگند راست بیز و دشنام مدهید و محش مگویند و ستم مکنید و
بیخردی مکنید و دلتان مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش نباشید
از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راست گویا باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب
کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت
کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد
صلی الله علیه و آله باشید و از وصایای الهی آخرت باشید و توشه اعمال
صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بارام دل و آرامش و خضوع و خشوع و
و مذلت بند که از آفتای خود ترسند ترسان باشید از عذاب خدا امیدوار باشید
رحمت او را و بایند پاک باشند ای روزه دار دل توان غیبهها و باطن توان حیلهها و
مکرها و پاکیزه باشد بدن توان گفتارها و بیزارای مجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست
و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای خدا و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده
تورا از آن در اشکار و پنهان و بیترسی از خدا و ند قهار آنچه سزاوارتر رسیدن است

در پنهان و اشکار و بیخشی روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ
کردن دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تورا
امر کرده است بان و خواندن است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار
روزه داشتن است بیان کردم از برای توفیق در آن از روزه تو که میشود از فضل
و ثواب آن بدرستی که پدرم گفت که رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در
روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت
من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه و جاریه خود را دشنام دادی روزه از خود
و آشامیدن نه اینست بد رستی که حق تعالی روز را حجابی گردانیده است از سایر امور
قبیح از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کند روزه داران و بسیارند که سنگی کنندگان
و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که بسیار روزه داری که بهره نیست
او را بغیر تشنگی و کرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت
بغای خوشا خواب زیر کان که بهتر از بیداری و عبادت احق است و خوشا افطار
کردن زیر کان که بهتر از روزه داشتن بخور است زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح قلب
ظاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم قدس
با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردد و بر اسرار عیب برویائی
مطلع میگردند و راهی از راههای قریب ایشانست و افطار خردندان چون از روی داناست
و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینمایند بهتر است از روزههای احمقان که روزه را
دستگاه خود فروشی خود کرده اند و بر باو عجب میگردانند و بیشتر از صوم عمل
نمیکنند **فصل چهارم** در بیان ادب دخول ماه مبارک رمضان است سنت است طلب

هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق علیه
 السلام منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی شاره بسوی هلال مکن
 و در قبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو ربی
 وَ رَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْكُ عَلَيْنَا يَا أَمِينُ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ
 وَالْإِسْلَامِ وَالْمَسَارِعَةِ إِلَى مَا يُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَ آتِنَا
 خَيْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلَاءَهُ وَ فِتْنَتَهُ وَ هَبْ مِنْ دُعَائِهِ دُعَاءًا
 صَحِيحًا كَامِلًا است و ابن ابی عمیر رحمه الله این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه
 مبارک واجب دانسته است الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَ خَلَقَكَ وَ قَدَرَنَا زَاكَةً
 وَ جَعَلَكَ مُوَافِقًا لِلشَّائِئِ اللَّهُمَّ اهْكُ عَلَيْنَا أَهْلًا لِأَمْبَارِكَ اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ
 عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْيَقِينِ وَالْإِيمَانِ وَالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَالتَّوَقُّفِ بِالْإِحْتِبَاطِ
 و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنت است و غسل در شب اول سنت است
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان
 در شهر جاری و بی کفایت بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آید
 و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند طارش بدن در آن
 سال با و نرشد و ایضا منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق
 علیه السلام فرزندان خود را وصیت میکرد که اهتمام کنید و سعی نمایند در این ماه
 در عبادت که در این ماه روزها تمت میشود و اجلا و عمرها نوشته میشود
 و حاجیان در این ماه مقدر میشوند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هر ماه
 و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با ^{استغفار}

و دعا پذیرستی که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را
 و زیارت حضرت امیر المؤمنین امام حسین علیه السلام در شب اول ماه سنت است
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان بایستد
 یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزد مانند برگ درختان و از گناه
 بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شد است و ثواب حج و عمره خدا او را
 عطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب ماه سورع انا فتحنا در
 نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و بر وایت دیگر از آنحضرت
 منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت
 بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی از او کفایت شر و بکند خدا
 او را کفایت کند از آنچه میرسد در این ماه و حفظ کند او را از آنچه میرسد و از اینها
 و در دهها و نماز را نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در
 شب اول ماه نیت روز تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت
 چنین میکند که فردا روزه ماه رمضان میدارم و اجب قربی الی الله و در روز
 اول ماه سنت است که غسل کند در آب جاری و بی کفایت بریزد و در آن
 صادق علیه السلام منقولست که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها
 و پیمانهای تمام سال ایمن باشد و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست که
 هر که در روز اول این ماه کفی از کلاب بریزد بر نواز خوری و پریشانی بخت بآید و اگر هر
 بکند در آن روز از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف از کلاب بریزد در روز اول ماه بر سرش
 در آن سال از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست

که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله
 احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله انا انزلناه بخواند و بعد از نماز
 صدق کند با نوحه میسر شود سلامتی امانا هر خیرین است و در روز اول این
 سنت است اللهم قد حضر شهر رمضان وقد افرضت علينا صياما وانزلت فيه
 القرآن هدى للناس وبيانات من الهدى والفرقان اللهم اعنا على صيامه
 وقبلة ما وسلمه منا وسلمه لنا في سبيلك وعافيه اذك على كل
 شيء قدبر وايضا حضرت صادق عليه السلام منقولست که چون ماه مبارك داخل
 ميشد حضرت رسول صلى الله عليه واله اين دعا ميخوانند اللهم انزل في كل
 شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن وجعلت بيئات
 من الهدى والفرقان اللهم فبارك لنا في شهر رمضان واعنا على صيامه
 وصلواته وقبلة ما وايضا بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام
 منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان يعني روز اول يا شب اول دو رکعت
 نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا الجواند و در رکعت دوم هر سوره
 که خواهد خواند جمع بديها را در آن سال انا و در رکعت اول و در حفظ خدا باشد
 تا سال ايند و در شب اول و روز اول عافيه كامله را بخواند که بهترين دعاها
 و گفتم و شيخ طوسي و ديگران هم الله بسند صحيح روايت کرده اند که حضرت
 امام موسي كاظم عليه السلام فرمود که در ماه مبارك رمضان در اول سال
 يعني روز اول ماه چنانچه علماء فهميده اند اين دعا را بخوان و فرمود که هر که اين دعا
 اين دعا را بخواند و بي شايبه اعراض فاسد و زيا بخواند در انسال با و نرسد

و قيامه

فته و کمر افروخته افتي که ضرر رساند بدین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر
 در انسال واقع ميشود از بلاها و **دعا اينست** اللهم اني اسئلك باسمك الذي ان
 له كل شيء وبرحمته التي وسعت كل شيء ويعظمك التي تواضع لها كل شيء ويعبرتك
 التي فطرت كل شيء ويقولنك التي خضع لها كل شيء وبحب ربوتك التي غلبت كل شيء
 ويعلمك الذي احاط بكل شيء يا نور يا قدوس يا اول قبل كل شيء ويا باقيا
 بعد كل شيء يا الله يا رحمن صل على محمد وآل محمد واغفر لي الذنوب التي تغير العظم
 واغفر لي الذنوب التي تنزل النقم واغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء واغفر لي الذنوب
 التي تدل الاعداء واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب التي تسحق
 بها ثرول البلاء واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب التي
 تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر لي الذنوب التي تورث
 السدم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم والبسني در عك احصيت التي لا ترام
 وعافني من شر ما احاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم رب
 السموات السبع ورب الارضين السبع وما بينهن وما بينهما ورب العرش العظيم
 ورب السبع المثاني والقران العظيم ورب اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب
 محمد صلى الله عليه واله سيد المرسلين وخاتم النبيين اسالك بك وبما
 سميت به يا عظيم انت الذي تمنى بالعظيم وتذمع كل محذور ونعطي كل خير بل ومضاعف
 من الحسنات بالقليل وبالكثر وتفضل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على
 محمد واهل بيته وآل بيته في مستقبل سنتي هذه سنرك ونضر ونحجي ونودك
 واجتنب محبتك وتلغني رضى فانك وشريف كرامتك وجسيم عطيتك واحفظني

اوگ با قويا

سميت به نفسك
 والكثير
 نضر
 شرف

سحور خود را اگر چه بیک دانه خرما یا نبون باشد و ایضا از آن حضرت منقولست که حق تعالی
و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور بخورند پس
سحور بخورید اگر چه بیک شربت باشد و بهترین سحور قه و وقت است و خرما و ایضا
فرمود که سحور بخورید اگر چه بجز عذی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور
خورندگان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره انا انزلناه در
وقت سحور و در وقت افطار بخواند و در میان این دو حالت ثواب کمی داشته باشد
که در راه خدا شهید شدن باشد و در خون خود غلظت باشد و گفته اند که اگر نیت
روزه را بعد از سحور بکند هر چه تراست و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همین
که میدانند و قصد دارند که فردا روزه میگیرند و او برای خدا میگیرند پس است و اما از
افطار سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی از
او بزرگواران که گریه میکنند بر او غالب باشد و مانع حضور قلب باشد در نماز که در
دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره انا انزلناه خوانند
سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که هر که
در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الهی انت لا اله الا انت اغفر لی الذنب
العظیم اثم لا یغفر الذنب العظیم الا العظیم از کناهان بیرون رود مانند روزی
که از مادر متولد شد است و از حضرت امام حسن علیه السلام منقولست که هر روز
داری یا در وقت افطار دعای مستجاب هست پس باید در قه اول بگوید یا عظیم یا عظیم
یا واسم المعفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی علیه السلام
منقولست که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی رزقك افطرت و علیك

توکل تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است و در وقت
دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در وقت افطار بدو
را نوحی نشست و چون خوان را میگذاشتند می گفتند اللهم لك صمتا و علی رزقك
افطرتا فاقبله منا انك انت السميع العليم و در احادیث معتبره وارد شد است
که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله افطار میکردند بر خرما و آب یا بر طوباب
و در حدیث دیگر منقولست که آن حضرت در وقت افطار ابتدا بجلو امین فرمودند و اگر
همی یافتند بنبات می افتد یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار
میکردند و میفرمودند که اب نیم گرم پاک میکند معده را و وقت میدهد حدیث را و
بنبات را زیاده میکند و کناهان را میبشوید و عروق را ساکن میکند و اندر صفای
دافرو منبشاند و قطع میکند باغم را و اطفای حرارت میکند و صدایع را بر طرف میکند
و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که هر که بر خرما یا حلزانی
افطار کند ثواب نماز چهار صد بار مضاعف گردد و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که افطار کردن با بکناها ان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرموده که
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در وقت افطار بیک کرده
نان تصدق کند بر مسکین خدا کناهان او را بیاورد و ثواب یک بدن از او گردد
از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبها
ماه میارند رمضان تلاوت قرآن است و بسیار باید خواند چون قرآن در این ماه تار
شد است و در حدیث است که هر چیز را چهار ریت و چهار قرآن ماه رمضان است
و در ماههای دیگر در ماهی یک ختم سنت است و افلا شش روز است و در ماه میا

رمضان هر سه روز يك ختم سنت است و اگر هر روز يك ختم تواند كرد خوب است و در حديث است
كه بعضى از ائمه عليهم السلام در اين ماه چهل ختم زياده ميكرده اند و اگر هر ختم را نوازش را
بروح مقدس امامي از ائمه عليهم السلام و رسول خدا و فاطمه زهرا صلوات الله عليها
هديه كند نوازش مضاعف ميگردد و صلوات بر محمد و آل او بسيار بايد فرستاد و استغفار
بسيار بايد كرد و لا اله الا الله بسيار بايد گفت و نافله هاي شب و روز را ترك نبايد كرد
و در شبهاي طواف ماه مبارك غسل سنت است خصوصا شبا قبل و پانزدهم و هفتم و نوزدهم
و بيست و يك و بيست و سيم و در هر هفته اخير در شبهاي جفت نيز غسل
سنت است خصوصا شبا خرو در و آيتي نقل وارد شده است كه در جميع ماه در هر شب
غسل مستحب است و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر عليه السلام منقول است كه
بشعبان نوشتند كه در هر شب ماه مبارك رمضان اين دعا را بخوانيد كه دعاي
اينها را مالا نكر ميشنوند و براي صاحبش استغفار ميكنند و دعاي نيك اللهم اني
افتح لي ثناء محمدك وانت مسدد للصواب بمنك واقبض اذنك انت ارحم الراحمين
في موضع العفو والرحمة واشد المعاقبين في موضع التكال والنفقة واعظم
المحبين في موضع الكبرياء والعظمة اللهم اذن لي في دعائك ومسئلتك
فانهم يسمعون مدحى واجيب لارجو دعوتى واقبل يا غفور عثرى في كل ما اهرق
من كبريتي قد فوجئت واهموم قد كشفها وعثره قد قلقتها ورحمة قد نشرتها وخلقته
بالله قد فككتها الحمد لله الذي لم يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك
في الملك ولم يكن له ولي من الدار وكبريا الحمد لله بجميع عامدين كلهم
على جميع نعمهم كلها الحمد لله الذي لا ساد له في ملكه ولا منازع له في امره

الحمد

الحمد لله الذي لا شريك له في خلقه ولا شبه له في عظمته الحمد لله الذي لا شريك له
في الخلق اجمع وحسن الظاهر بالكره محسن الباطن بالجود يد الذي يتفضل بفضله
ولا تزدن كثرة العطاء الاجود او كرم ما انه هو العزيز الوهاب اللهم اني اسئلك
قليل من كثير مع حاجتي اليك عظمه وغناك عنه قد رزمت وهو عندي كثير وهو
عليك سهل يسر اللهم ان عفوكم عن ذنبي ونجاؤك عن خطيئتي وصفحك عن ظلمي
وسترك على فيج عملي وخطاك عن كثير من جرمي عند ما كان من خطائي وعمدي طمعي
في ان اسالك ما لا استوجبه منك الذي رزقتني من رحمتك وارزيتني من بركاتك
وعزقتني من اجابتك فضرنا دعوك امنا واسالك مستائسا الاخافا ولا وجل اميدا
عليك فيما قصدت فيه اليك فان اباطا عني عنتك بحسبي عليك وعلى الذي اعطاني
هو خير لي بعلمك بعاقبة الامور فلم انمولي كرمك اصبر على عبدك ثم منك على
يا رب انا بك دعوتني فاولك عنك وتحتبالي فانبغض اليك وتعودد الي فلان
منك كان لي الظول عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة والاحسان الي والى
على مجودك وكرمك فان رحم عبدك الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انك
جواد كريم الحمد لله مال الملك مجري الفلك مسخر الرياح فالق الاصيل ديار يوم
الدين رب العالمين الحمد لله على خلقه بعد عليه والحمد لله على عفو بعد قد رزق
والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق
الرزق فالق الاصيل ذي الجلال والاكرام والفضل والايثار الذي بعد ما يري
وقرب شهيد الخوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع في عبادته ولا
يشاكله ولا ظهير يعاينده وهو عزيز لا يعجز عنه وتواضع اعطيت العظماء

فَبَلِّغْ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّبُنِي جَنَّتِي أَنَا وَبِيْرُ عَلَى كُلِّ عَوْنٍ وَأَنَا
اعْتَصِمُ بِهِ وَبِعِظَمِ النِّعَةِ عَلَى فَلَا أَجَازِيهِ فَمِنْ مَوْهَبَةٍ هَيْئَتُهُ قَدْ أَعْطَانِي وَعِظَمُهُ
مُخَوِّفٌ قَدْ كَفَانِي وَبِحُجَّةٍ مُوَبَّقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَاشْتَرَى عَلَيَّ خَامِدًا وَأَذْكُرُ مَسْجِدَ الْحَمْدِ
لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتَكُ حُجَابُهُ وَلَا يَغْلِقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَجْتَبِ أَمْلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُجِي الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَضَعُ الْمُشْكِرِينَ
وَهَيْلِكَ مُلُوكًا وَسُخْلُفًا خَيْرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاصِمِ الْخَبَّارِينَ مُبْرِئِ الظَّالِمِينَ مِنْ
الْمَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرْخِ الْمُسْتَغْرِبِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مَعْتَمِدِ
الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاوَاتُ وَسُكُنَاتُهَا وَتَرْجِفُ الْأَرْضُ
وَعِمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبَحَارُ وَمَنْ يَسْبِغُ فِي عَمَلِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخْلِقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَهُوَ رُفُّ وَهُوَ رُفُّ
وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ
وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رَأْيِكَ فَضْلًا وَاحْسِنِ إِجْدَلَ
وَأَكْلَ وَارْتَى وَأَمْنِي وَطَيْبِ وَطَهْرَ وَاسْنِي وَأَبْرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَهَمَّكَ
وَسَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَانْبِيَاؤِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَاهْلِ الْبَرَاءَةِ عَلَيْهِ
مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَآخِي رَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَابْنِكَ الْكَسْبِيِّ وَالنَّبَاءِ
الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الْعَدِيْقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
سَبِيلِ الرَّحْمَةِ وَلِمَا جَاءَ هُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِهَا هَلِ الْجَنَّةُ

وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلَى بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلِيفَةِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ
حُجَّاجِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلِّ كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أُمَّةٍ
الْقَائِمِ الْمُؤْمِلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَقِّهِ مِمَّا لَكَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيُّدِ بُرُوحِ الْقَدْرِ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِينًا لَهُ دِينُهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ
أَبْدَلَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا عِبْدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ وَأَعِزَّهُ بِهِ
وَأَضْمُهُ وَأَتَّصِرْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيمًا وَأَفْتَحْ لَهُ فِتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا فَضِيلًا اللَّهُمَّ اظْهَرِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَفْتِي بِشَيْءٍ مِنْ الْحَقِّ
خَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ أَكْثِرْ عِبَادَكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ
أَهْلَهُ وَتَذِلُّ بِهَا الْيَفَانَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدَّاعِيَةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْفِرَارِ
إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا فِيهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنَ الْحَقِّ تَحْمِيلًا
وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ بِرِسْعَتِنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْرَنَا وَارْتَوِ بِهِ قَلْبَنَا
وَكَثِّرْ بِهِ قَلْبَنَا وَأَعِزِّزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَأَعِزِّزْ بِهِ عَانَتَنَا وَأَقِضْ بِهِ عَنْ مَغْرَمَتِنَا وَاجْبِرْ بِهِ فَقْرَنَا
وَسُدِّدْ بِهِ خَلْقَنَا وَلَيِّسْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وَجْهَنَا وَفَكِّ بِهِ اسْرَارَنَا وَانْجِزْ بِهِ طَلِبَتَنَا
وَاجْزِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِرِسْوَلِنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مَرَاتِبَنَا
وَالْآخِرَةَ أَمَّا نَا وَأَعْطِنَا بِرِقْوَتِ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمُسْئِلِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ أَشْفِ
بِرَّ صَدْرَنَا وَادْهَبْ بِهِ غَلِيظَ قَلْبِنَا وَاهْدِنَا بِرِيَالِ اخْتِلَافٍ قَبِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِأَذْنِكَ
إِنَّكَ هُدَى مِنْ نَشَاءِ إِلَى عِزِّ طَمَسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ نَا إِلَهَ

الحق آمين اللهم انا نشكو اليك فقد بينا صلواتك على واليه وعيبتنا ولينا وكثر
عدونا وقلة حدةنا وشدة الفتن وتظاهر الزمان علينا فصل على محمد وآله واعتنا
ذلك بفتح نجهله وبضرب نكشفه ونصر نعينه وسلطان حق تظهره ورحمة منك
تجلك اهلها وعافية منك تلبسها برحمتك يا ارحم الراحمين وسند بسير
معتبر بله صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هر شب اینها را مباد
این دعا را بخواند اللهم انی اسئلك ان تجعل فیما تقضی وتقدر من الامر الحق
فی الامر الحکم من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تکنبى من حجاج بیک المرام للمؤمن
جهم المشکور سبعهم المغفور ذنوبهم الکفر عن سیئاتهم وان تجعل فیما تقضی
ان تطیل عمری فی خبر وعافیه وتوسع فی رزقی وتجعل لی من تدبیر مدینتک
ولا تشدد علی عی فی واین دعا علی غایه المصامین یزد در هر شب وارد شد است
اللهم برحمتک فی الصالحین فادخلنا فی علی بن قار قنا ویکس من معینین
عین سلسیل فاسقنا ومن الحور العین برحمتک فزیحنا ومن الولدان المخلدین
کأنهم لو لم یکنوا فادخلنا ومن ثمار الجنة وحوم الطیر فاطعمنا وافر ثیاب
السندس والخمر ولا تبقرق فالبسنا ولبسنا القدر ورج بیک المرام وفعل فی
سبیلک فوفقنا واصلح الدعاء والنسک فاستجب لنا وادجمعت الاولین والآخرین
یوم القيمة فارحمنا وبراءة من النار فاکتبک فی جهم فلا تغلنا فی عذابک و
هوایک فلا تبیکنا ومن الزقوم والضریع فلا تطعمنا ومع الشیاطین فلا یجعلننا فی
النار علی وجوهنا فلا تکینا ومن ثیاب النار وسمیر القطران فلا تلبسنا ومن
کل سوء الا اله الا انت سبحانک لا اله الا انت فزیحنا واماد دعاهای هر بسند بسیر معتبر

وارد شدن است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که این دعا نیست که حضرت
امام محمد باقر علیه السلام در سخنهای میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظم
دعا را نزد خدا و سرعت اجابت از هر این به مشرب برای طلب این دعا بایکد بگویند
کند و اگر سوگند یاد کنیم که اسم اعظم خدا را این دعا هست راست گفته ام پس چون
این دعا را بخواند با اهتمام تمام و متضرع بخواند و از غیر اهلش پنهان دارد و این دعا
اللهم انی اسئلك من یمائک بانهاء وکل یمائک بیهی اللهم انی اسئلك
یمائک کلہ اللهم انی اسئلك من جمالك باجمله وکل جمالك جمیل اللهم انی
اسئلك جمالك کلہ اللهم انی اسئلك من جمالك جمیل اللهم انی اسئلك جمالك
کلہ اللهم انی اسئلك من عظمیک باعظمها وکل عظمیک عظیمہ اللهم انی
اسئلك بعظمیک کلها اللهم انی اسئلك من نورک بانور وکل نورک نور اللهم
انی اسئلك بنورک کلہ اللهم انی اسئلك من رحمتک باوسعها وکل رحمتک
واسعه اللهم انی اسئلك برحمتک کلها اللهم انی اسئلك من کمالها بکمالها
وکل کمالها کمالا اللهم انی اسئلك بکمالها کلها اللهم انی اسئلك من کمالها
بکمالها وکل کمالها کمالا اللهم انی اسئلك بکمالها کلها اللهم انی اسئلك من
اسمائک باکبرها وکل اسمائک کبیرا اللهم انی اسئلك باسمائک کلها اللهم انی
اسئلك من عزیزک باعزیزها وکل عزیزک عزیزا اللهم انی اسئلك بعزیزک کلها اللهم
انی اسئلك من مشیتک بافضاها وکل مشیتک ماضیه اللهم انی اسئلك
بمشیتک کلها اللهم انی اسئلك من قدرک بالی استطاعتها علی کل شیء وکافه
مستطیعته اللهم انی اسئلك بقدرک کلها اللهم انی اسئلك من علیة بایة

باجله وکلها

اللهم اني اسئلك بعلمك كله اللهم اني اسئلك من قولك بارحاه
وكل قولك رضى اللهم اني اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من مسائك
اليله وكلها اليك حبيب اللهم اني اسئلك بمسائك كلها اللهم اني اسئلك
من شرفك باشر فيه وكل شرفك شرفا اللهم اني اسئلك بشرفك كله اللهم اني اسئلك
من سلطانك بادوميه وكل سلطانك دائما اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني
اسئلك من ملكك باخره وكل ملكك ملكا اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني
اسئلك من علو ليا علاه وكل علو ليا عال اللهم اني اسئلك بعلو لياك كله اللهم
اني اسئلك من منك باقدميه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك منك كله اللهم
اني اسئلك من ايانك باكرها وكل ايانك كرمه اللهم اني اسئلك بايانك كلها
اللهم اني اسئلك بما انت فيه من الشان والجبروت واسئلك بكل شان وحد
جبروت وحدها اللهم اني اسئلك بما تحبني حين اسالك فاجبني يا الله برحمتك
كهوا هذا حق تعالى بطلبه البتة به اوردته است وارجله ادعيه مشهوره دعاء
كه شيخ طوسي رحمه الله ودينكران زابو حنر ثمالى روايت كرده انه حضرنا
زين العابدين عليه السلام در شبهاى ماه مبارك رمضان اكثر شرب نماز ميكرودند
جون سحر ميشد اين دعا را ميخواندوا اللهم لا تؤدبني بعقوبتك ولا تمكرك في محبتك
من ابر في الخير يا رب ولا يوجد لامن عينك ومن ابر في التجاره ولا استطاع
يك لا الذي احسر استغنى عن عوفك برحمته ولا الذي اساء وابغى عنك
وتم برضك خرج عن قدرك يا رب يا رب اقدر كويد كه نفس قطع شود عرفان
وانتة للنبى عليك قد وثق اليك ولو انت لم اكر ما انت الحمد لله الذي ادعوه

وكل مسائك

وحيثك

يك

فيحبيتي وان كنت بطيئا حين يدعوني والحمد لله الذي اسئله فيعطيني وان كنت بخيلا
حين يستقرضني والحمد لله الذي نادىني كلما شئت حاجتي واخلو به حيث شئت ليري
بغير شفيع فيقضى حاجتي والحمد لله الذي ادعوه ولا ادعوه غيره ولو دعوت غيره
لم استجب لدعائي والحمد لله الذي رجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره لا خلف رجائي
والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني الى الناس في هينوني والحمد لله
الذي تحبب الي وهو عني وعني والحمد لله الذي يحلم عني حتى كافي لاذنب لي فرتي احم
شئ عني وحق بحمدى اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومنا
الرجاء اليك مترعة والاستعانة بفضلك لمن املك مباحة وابواب الدعاء لك
للمتارين مفتوحة واعلم انك للراحي موضع اجابة وللمتأولين ممر صديقا ترو
ان في التمسك الى جودك والرضا بفضائك عوضا عن منع الباطل من ومن دوحه عما
في ايدي المستأثرين وان الزاحل اليك قريب السافر وانك لا تعجز عن خلقك الا
ان تحبهم الامال دونك وقد قصدت اليك حبيبي وتوجهت اليك حاجتي
وجعلت بك استعائتي وبدايتك توسلتي غير استحقاق لا استماع مني
ولا استجاب لعفوك عني بل لتقني بكرمك وسكوني الى صدق وعدك وكفا
الى الايمان بتوحيديك وتيقني بمعرفتك مني ان لا رب لي غيرك ولا اله الا
وحده لا شريك لك اللهم انت القائل وقولك حق وعدك صدق واسئلو
الله من فضله ان الله كان بكم رحما وليس من صفاتك يا سيدي ان تامر بالسوء
وتمنع البعثة وانت المثلان بل عطاء على اهل ممالكك والعايد عليهم بحسن
رافيتك اليه ربيتني في نعلك واحسانك صغيرا وتوكلت بايدي كبرافيا من

لديك

حين

من

اعمال

تفتي

رباني في الدنيا باحسانه وفضلته ونعمه واشارك في الآخرة الى عفوهِ وكرمه معني
يا مولاي دلتنى عليك وحبي لك شفيعي اليك وانا واتق من دليلى بدلائلك وسأ
من شفيعي الى شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان قد خرسه ذنبه ربنا اناجيك
بقلب قد اوقفه جرمه ادعوك يا رب راغباً راغباً خائفاً اذا رايت مولاي
ذنوبي فرحت واذا رايت كرمك طمعت فان عفوت فخير راجح وان عدت فغير ظالم
محتج يا الله في جزائي على مسئلتك مع اتباني ما تنكره جودك وكرمك وعدني في
شدتي مع قلبي حياي رافتك ورحمتك وقد جئت ان لا تخيب بين ذنبي وبين
محقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وافضل من بجاه راجع عظم يا سيدي
املي وساء عملي فاعطني من عفوهِ بمقدار املي ولا تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك
يجل عن مجازاة المذنبين وخلقك يكبر عن مكافاة المقتربين وانا يا سيدي عائد
بفضلك هارب منك اليك متجيز ما وعدت من الصفيح عمن احسن بك طمأوا
انا يا رب وما اخطرتني هبني بفضلك وتصدق علي بعفوهِ اي رب جللي سرك
واغف عن شجني كرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غير ما فعلته ولو خفت بعبد
العفو لا جنة لا لانك اهلون الناظرين الي واخف الطامعين علي بل لانك يا رب
خير السانين واحكم الحاكمين والكرم الاكرم من سائر العيوب عفا الذنوب
علام الغيوب شئنا انب كرمك وتوخر العفو به جليلك فلك الحمد على خليك
بعد عليك وعلى عفوهِ بعد قدرتك وبحولتي وبجرائتي على معصيتك خليك عني
وبدعوتي الى قلة الحياوس ثم لا علم وبسر عني الى الشوق على محاميلك معرفتي بسعة
رحمتك وعظم عفوهِ يا حلیم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل التوب يا

دليلى

عفرت

مخيب

مستند
بسر

احل الاجل

يا عظيم المن باقدريم الاحسان ابن سرك الجليل ابن عفوهِ الجليل ابن فوجك القوي
ابن غيا نك السربع ابن رحمتك الواسعة ابن عطاياك الفاضلة ابن مواهبك الهنيئة
ابن صناعتك السنية ابن فضلك العظيم ابن منك الجسد ابن احسانك القديم
ابن كرمك يا كريم ويحمد والحمد فاستغفرك وبجنتك فخلصني يا محسن يا مجل يا نعم
يا مفضل لست انجل في النجاة من عقابك على اعمالنا بل بفضلك علينا لانك اهل
التقوى واهل المعفرة تبدي بالاحسان نعمة وتعفو عني الذنب كرمك فانه
ما تشكر اجميل ما تشكره ما تشكره ما تشكره ما ابلت واوتيت ام كثير ما تشكر
وعافيت يا حبيب من تحب اليك يا فاضل عمن من لا ذنب وانقطع اليك انت المحسن
يا من استبشرون فجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا يا جميل ما عندك واني جميل يا رب
لا تسعه جودك او ايت نعمان اطول من انانك وما قد راها في جنبك نعمانك
تستكر اعمالنا لاقبال بها كرمك بل كيف يضيغ على المذنبين ما وسعهم من رحمتك
يا واسع المعفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو نهرتني ما برحت من
بابك ولا تفت عن مملكك يا انتهي الى من المعرفة بجودك وكرمك وانت الفاعل
لما تشاء فقدر من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف
تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا تشانني في مملكك ولا تشارك في امرك ولا تشا
في حكمك ولا تبعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر ربنا الله رب
العالمين يا رب هذا مقام من لا ذنبك واستجار بكرمك والفاخرا ناك ونعمك
وانت الجواد الذي لا يضيغ عفوهِ ولا ينقص فضلك ولا يقل رحمتك وقد وثقتنا
منك بالصفيح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افتراك يا رب خلف ثوبنا

يا جليل

لست انجل

واسما ربك

تستكر اعمالنا
يا كريم
يا رحيم

تبارك وتعالى

أَوْ تَحِبُّ أَمَّا كَلَّا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّكَ بِي وَلَا هَذَا فِيكَ طَمَعٌ يَا رَبِّ إِنَّا
فِيكَ أَمَّا كَلَّا كَثِيرًا إِنَّ لَكَ فِيكَ حَقًّا عَظِيمًا عَصَيْتُكَ وَخَسِرْتُ رَجْوَانِي
لَنَا فَحَقُّ رَجَائِنَا يَا مَوْلَانَا فَفَدِّ عَلَيْنَا مَا تَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلَيْكَ فِينَا وَعَلَيْنَا يَا
لَا تُصِرُّنَا عَنْكَ حَسَنًا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَانْتَهِلْ
إِنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُدْبِرِينَ بِفَضْلٍ سَعِيدٍ فَا مَنِّ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنَا وَأَنَا
مُتَّجِحُونَ إِلَى بَيْتِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ أَهْتَدِينَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعِينَا وَبِعَمَلِكَ اصْبَحْنَا
وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبًا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ هُمَمَاتٌ وَتُوبًا إِلَيْكَ تَحِبُّ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ
وَنَعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَارُكَ وَشَرُّكَ إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَرْكُ وَلَا إِلَيْكَ الْمَلَكُ
كَرِيمُ يَا شَيْكَ عَنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ يَعْلَمُ قَبْلَ أَنْ يَمْلَأَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَ أَنْ يَبْعَثَ وَتَقْضَى عَلَيْهِ
بِإِلَافِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَكَرَمَكَ مُبْدِيًا وَمُعَبَّدًا تَقْدَسُ اسْمُكَ
وَجَلَّ شَأْنُكَ وَكَرَّمَ صَانِعُكَ وَفَعَّالُكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ
تُقَابِلَنِي بِفِعْلِي وَخُطْبَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي
اللَّهُ هُمْ أَشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَأَعْدَانَا مِنْ سَخَطِكَ وَأَجْرَانَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ
مَوَاهِبِكَ وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حُجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
وَسَعْفُكَ وَرَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ بِحُجَّتِكَ وَارْزُقْنَا
عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوْفَقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِحَمَّتِي كُلِّهَا دِيْنًا فِي صَغِيرٍ وَأَجْرَهَا بِالْإِحْسَانِ مُصَانًا وَ
بِالسَّيِّئَاتِ عَقْرًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ وَمِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ الْيُسْرَى
وَبَارِعِ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَمِثْلِي وَشَاهِدِي وَأَوْغَايِنَا ذَكَرْنَا وَنَاثَا

يَسْتَغْفِرُ فَضْلَكَ

الْكَرَمُ صَانِعُكَ
وَفَعَّالُكَ

نَا فِي

صَغِيرًا وَكَبِيرًا حُرًّا وَمَمْلُوكًا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا مِنْهُ لَا بَعْدًا وَخَسِرُوا
خَسِرْنَا مُبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي بِخَيْرٍ وَكَفَيْ مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَا
وآخِرَةٍ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بِأَوْتِيَةٍ وَلَا تَسْلُبْنِي
صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَالًا لَا طِبَاءَ إِلَّا اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ لِي
بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَكَلِّمْ لِي بِكَلَامِكَ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي غَايَةِ
هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْإِيَّامِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا تَخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ
بَيْتِكَ الشَّاهِدِ الشَّرِيفِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعُصِيكَ وَالْكَهْمِ
الْخَيْرِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَخَشْيَتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي كَلِمًا فَكُنْ قَدْ هَمَّيْتُ وَتَعَبَّاتُ وَمُتَّ لِلصَّلَاحِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَبِاجْتِنَادِ الْقَبْرِ
عَلَى غُفَاةٍ إِذَا أَنَا صَلَيْتُ وَسَلَيْتَنِي مِنْ أَجَانِكَ إِذَا أَنَا جِئْتُكَ مَالِي كُلِّهَا فَكُنْ قَدْ هَمَّيْتُ
سَمِعْتَنِي وَقَرَّبْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِ مِنْ مَجَالِسِي عَرْصَتِكَ يَا بَلِيَّةَ أَزَاكَ قَدْ هَمَّيْتُ وَطَالَتْ
بَلِيَّتِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي أَعْلَمَكَ عَنْ بَابِكَ طَرْدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ جَحَيْتَنِي أَوْلَعَكَ
رَأَيْتَنِي مُسْتَحْنًا بِحَقِّكَ فَأَفْضَلْتَنِي أَوْلَعَكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْلَعَكَ
وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَادِ بَيْنَ قَرْبَتِي أَوْلَعَكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِعَمَلِكَ فَحَمَمْتَنِي
أَوْلَعَكَ فَقَدَرْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْلَعَكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ قَرَّبْتَنِي
رَحْمَتِكَ أَيْسَرْتَنِي أَوْلَعَكَ رَأَيْتَنِي فِي مَجَالِسِ الْبَطَالِينِ فَبَيَّضْتَنِي وَبَيْنَ هُمِّ خَلْبَتِي
أَوْلَعَكَ لَمْ تَحِبَّ أَنْ تَمَجِّجْ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْلَعَكَ يَحْرَمُنِي وَحَرَمْتَنِي كَمَا يَحْتَدِي أَوْلَعَكَ
يَقَالُ حَيَاتِي مِنْكَ جَانِبَتِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ فَبَلِّغْ لِي
كَرَمًا عِزًّا بِرَبِّكَ لِحُجَّتِي مِنْ مَكَافَاتِ الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ

وَجَنَّةٍ

إِلَهِي مَا لِي

عَنْ مَجَالِسِ الْمَذْنِبِينَ
وَالْأَمْرِ بِكَ

مُنَجَّرٌ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّغِيرِ أَحْسَنَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ أَتَيْتَ أَوْ سَعِ فَضْلًا وَأَعْظَمَ خَلْقًا
مِنْ أَنْ تُفَارِسَنِي بَعْلِي وَأَنْ تَسْتَرْزِقَنِي بِحَبْلِي وَمَا أَنَا بِسَيِّدِي وَمَا خَطَرِي قَبْلِي
بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلَلِي بِبِرِّكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبِي بِكَ
وَبِحَبْلِكَ سَيِّدِي الصَّغِيرُ الَّذِي رَكِبْتُهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلِمْتُ وَأَنَا الضَّالُّ
الَّذِي هَدَيْتُهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتُهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمِنْتُهُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي
اشْبَعْتُهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي أَرَوَيْتُهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتُهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي غَنَيْتُهُ
وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتُهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتُهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتُهُ وَالسَّائِلُ
الَّذِي أَعْطَيْتُهُ وَالْمَذْنُوبُ الَّذِي سَتَرْتُهُ وَالخَائِي الَّذِي أَقْلَنْتُهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتُهُ
وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي بَصَّرْتُهُ وَأَنَا الْطَرِيدُ الَّذِي أَوَيْتُهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَشْجَلْ فِي الْحَرِّ
وَلَمْ أَرَأِ فِي الْمَلِكِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِي اجْتَرَأْتُ أَنَا
الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ الْكَافِيَ الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرَّبِّي أَنَا الَّذِي
جِئْتُ لِيُخْرِجَنِي مِنْ جَنَّتِ الْبَهَائِ اسْمِي أَنَا الَّذِي أَمَلْتَنِي فِي الْهَوَيْتِ وَسَتَرْتَنِي عَلَى نَارِ
اسْتَحْبَبْتِ وَعَلَيْتِ بِالْعَاصِي فَغَدَيْتِ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْدِي سَاءَ إِلَهٌ يَجْعَلُكَ لِمَهْلِكَةٍ
وَيَسْزِركَ مَسْرُوقِي حَتَّى كَانَتْ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عَقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَانَتْ
أَشْجَلْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ جَبْنُ عَصِيَّتِكَ وَأَنَا بِرُؤُوسِكَ جَائِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَحْفٍ
وَلَا بِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا بِوَعِيدِكَ مُتَهَارِكٌ وَلَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي
نَفْسِي وَعَلْبَتِي هَوَايَ وَأَعَانَتِي عَلَيْهَا شَفَوْنِي وَعَزَّنِي سِرُّكَ الْمُرْحَى عَلَى مَقْدَرِ
عَصِيَّتِكَ وَخَالَفْتِكَ بِجَهْدِي فَالآنَ مِنْ جَلَدِكَ مِنْ سَبْقِي وَنَفْسِي مِنْ أَيْدِي الْخَضَاءِ
عِنْدَ مَنْ يَجْلِسُ وَجَلِيلٌ مِنْ أَتَقِيلُ إِنْ أَتَيْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي قَوَّسًا وَأَنَا عَلَى مَا أَحْصَيْتَنِي

المعاصي الجليل

مِنْ عَلَيَّ الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ لَمُنَّ بِكَ إِيَّاي عَنْ الْقَوْلِ لَقَوْلِكَ
عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّتِهِ
الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْأَمِيِّ الْفَرَسِيِّ
الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ النَّهْشَبِيِّ الْمَدَنِيِّ رَجَاؤُكَ لَكَ فَلَا تُؤْخِرْ أَسْتَأْذِنُكَ
وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَجَبَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا امْتَوَابَ السَّيِّئِينَ لَيُحَقِّقُوا بِرَدِّكَ
فَاذْكُرُوا مَا أَمَلُوا وَأَنَا أَمَّا بَيْنَ السَّيِّئِينَ وَقُلُوبِنَا لِنَعْفُو عَنْكَ فَادْرِكْنَا مَا أَمَلْنَا وَ
ثَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تَزَعْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعْرَتِكَ لَوْ أَنْتَ مَكْرَتِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بِابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّكِ لِي
إِلَهِي قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَيَّ مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَ
مَنْ يَلْتَجِي إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي كَوْنْتُ بَيْنَ الْأَصْفَادِ وَمَنْعَتِي سَيْبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْيَاءِ
وَدَلَّتْ عَلَى كُفْرِي عِيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتُ بَنِي النَّارِ وَجَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا
رَجَاؤِي مِنْكَ وَمَا لَأَصْرَقْتَ نَائِلِي لِنَعْفُو عَنْكَ وَلَا خَرَجَ حُبُّكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا إِلَهَ
إِلَّا بِإِذْنِكَ عِنْدِي وَتَرْتَنِي فِي دَارِ الدُّنْيَا يَا سَيِّدِي وَأَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي
وَأَجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُحْسِنِ وَالْإِلَهِ خَيْرَ مَنْ خَلَقَكَ وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْإِلَهَ وَأَنْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوَكُّلِ إِلَيْكَ وَاعْفُ عَنِّي الْبُكَاءُ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَشْكَيْتُ بِالشُّوْ
وَالْأَمَالِ عَمْرِي وَفَكَرْتُكَ مَنَزَلَةَ الْأَسْبَابِ مِنْ خَيْرِي مَنْ كَوْنُ سَوْجَدًا لِي
أَنَا تَقَلَّبْتُ عَلَى مِثْلِ جَالِي إِلَى قَبْرِكَ أَمَهْدُ لَوْ قَدِمْتُ وَلَمْ أَوْشِكْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ الْخَيْرِ
وَمَا إِلَيَّ إِلَّا الْبُكَاءُ وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَارْتِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَانِنِي وَقَدْ خَفْتُ
عِنْدَ رَأْسِي الْخُجَّةَ الْمَوْتِ فَمَا إِلَيَّ إِلَّا الْبُكَاءُ لِحُجُوجِ نَفْسِي إِلَى الظُّلْمَةِ قَبْرِ الْبُكَاءِ لِيُصَوِّدَ

فَادْرِكْنَا

وجه
صل على محمد وآل محمد

ابكي لثوال منك وفكر اياي ابكي من فري عرابا دلي الاحاملا فقل
على ظهري انظر من عن يميني واخرى عن شمالي اذ الخلايق في شان غير شائي لكل
ام منهم يومئذ شان بغيه وجون يومئذ مسفر صا حكة مستبشرة ووجوه
بوه عذ عليها قبس ترهقها فترة وذلة سيدى عليك معولى ومعمدى ودجا
وتوكل وبرحمتك تعافى تصيب برحمتك من تشاء وهدي برحمتك من تحب فلك
الحمد على ما نقيت من الشرك فلي ولك الحمد على بسط لسانى فى هذا الحال
اشكرك ام بغا بجهدى فى عمل ارضيت وما قد لسانى باريت فى جنب شكرك وما
قد رعى فى جنب نعمك واحسانك الى الا ان جودك بسط امل وشكرك قبل على سيدى
اليك رغبتي واليك رهبتى واليك فائيتى وقد سافنى اليك امل وعليك باواحد
عكفت هممتى وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك انت
محبتي واليك الفيت بدي ومحب اطلعك قد دت رهبتى بامولاى بذكر عاشر
فلي وبنا جانك برزت لم عني فامولاى وبامولاى وبامولاى سئل ووقى بغير بيان
ذنبى للمانع من لزوم طاعتك فاما اسئلك لقديم الرجاء فيك وخوفى اليك
وعظيم الطمع منك الذى اوجبه على نفسك من الزاوية والرجاء والامر لك
لا شريك لك والخلق كلهم عيال لك وفي قبضتك وكل شى خاضع لك ببارك يارب العالمين
الهي ارحمني اذا انقطعت محبتي وكل عن جوابك لسانى وطامش عند سؤالى اياي لبي
فيا عظيم رجائي ولا تخيبني اذا اشتدت فاقى اليك ولا تردني الى هلك ولا تمنعني فقله
صبري اعطني لغيري وارحمني لضعفى سيدى عليك معمدى ومعولى ورجائي
وتوكل وبرحمتك تعافى وبغيتك احط رجائي وجودك افضد ليلتي وبرحمتك اياي

الفتح والدلالة
بكر امينك

منك

صلى على محمد وآل محمد

فيا عظيم رجائي
اشك رجائي
بجودك

صياغة

استفتح دعائي ولذلك ارجو فاقى وبغيتك اجبر عيلى وبجنتك عفوكم قيامي الى
جودك وكرمك ارفع بصري والى معرفتك اديم نظري فلا تجرقي بالشار واثرت
املى ولا تسكني الهاوية فانك فرغ عيني يا سيدى لا تترك ظمى باحسانك ومعروفك
فانك تقضى رجائي ولا تخزى منى فواليك فانك العارف بفقري الهى ان كان قد دنا
اجلى ولم يقربني منك على فقد جعلت الاعتراف اليك بذنبي وساطل على ان عفو
من اولى منك بالعفو وان عكبت فمن اعدك منك فى الحرام ارحم فى هذه الدنيا
عزيتى وعند الموت كوني وفي القبر وحدي وفي اللحد وحشتى واذا انشئت للغيا
بين يديك لوقفى واغفر لي ما خفى على الادميين من عملى وادم لي اية سترتني
وارحمي صريعا على الفراش فليكني ايدى احبتي ونفصل على ممدود امل الغفل
فليكني صالح جبرتي وتحنن على محمول قد تناولا الاقرباء اطراف جنازتي وجد
على مشغولا قد ركت بك وحيدا فى حفرتى وارحم فى ذلك البيت الجديد عزيتى
لا استأثر بغيرك يا سيدى فانك ان وكلتني الى نفسي هلك سيدى فمن
استغنيان لم تقلى عشرين والى من افرغ ان فقدت عنايتك فى ضجعة والى من
النجى ان لم تفسر كوني سيدى من لى ومن برحمتى ان لم ترحمني وفعل من اومل
ان صدمت فذلك يوم فاقى والى من الفرائض الدنوب اذ انقضت اجلى سيدى لا
تعدني وانا ارجوكم اللهم حقوق رجائي وامر خوفي فان كثرة دنوبي لا ارجو الا
عفوكم سيدى انا اسئلك الا استحق وانت اهل التقوى واهل المعصية فاعف
والسني من نظرك ثوبا يعطى على الثياب وتفرهاى ولا اطالب بها اذ ذومين
قديم وصف عظيم ونجا وزكريم الهى اسئلك ان تبسبك على من لا يسئلك

اللهم ارحم

يفسلي

لما

الدنوب

وعلى الجاحدين ربوبيتك فكيف سيدي من سئلك وانفق ان الخلق لك والامر
البتك تباركت وتعالى تبارك العالمين الهى سيدي عبدك بياك قامته
الخاصة بين يديك تفرح باباحسانك بدعائك ويستعطف جميل نظرك بمكورتك
فلا تعرض بوجهك الكريم عني واقبل مني ما اقول فقد دعوت بهذا الدعاء وانا
ارجوان لا تردني مغفرة مني برافتك ورحمتك الهى انما الذي لا يحيفك سائل ولا
ينقصك بائل انت كما تقول وفوق ما تقول اللهم اني استلك جبراجملا ووفرا
قريباً وقولا صادقا واجرا عظيما استلك يا رب من الحبر كله ما علفت منه وما لم اعلم
استلك اللهم من خبر ما سئلك فيه عبادك الصالحون يا خير من سئل واجود
من اعطى اعطني سؤلي في نفسي واهلي وولدي والدي واهل جراتي واخواني فيك
واقرب عيشي واظهر مروتي واصح جميع احوالي واجعلني ممن اهلك عمره وحسن
عمله واتممت عليه نعمتك ورضيت عنه واجيئه جوق طيبة في اذون السموات
واسبع الكرامة واتم العرش انك تفعل ما تشاء ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم وصني
منك بخاصه فكري ولا تجعل شيئا مما اتقرب به في ناء الليل وظراف النهار
رثاء ولا سمعة ولا اثر ولا بطرا واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني السعة
في الرزق والامن في الوطن ووقح العيون في الاهل والمال والولد والمقام في نعمك
عندي والصحة في الجسيم والقوة في البدن والسلامة في الدين واستعاني بطاعتك
وطاعة رسولاك محمد واهل بيته صلى الله عليه واله ابدا ما استعمرتني واجعلني
من اوف عبادك عندك نصيبا في كل خير ازلته وتزله في شهر رمضان
ليلا القدر وما انت منزله في كل سنة رحمة تنشرها وعافية تلبسها

يقول القائلون

وبليت تدفعها وحسنات تقبلها وسنيات تجاوز عنها وارزقني حج بيتك الحرام
في عامنا هذا وفي كل عام وارزقني رزقا واسعا من فضلك الواسع واخر فني
يا سيدي الاسماء وافض عني الدين والظلمات حتى لا اناذي بشي منه وخذ
عني بسمع وابصار اعدائي وحسادي والباغين علي وانصرني عليهم واقرب عيني
فوق قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجا ومجرا واجعل من ارادني بسوء من جميع خلقك
محت قدحى واكفني شر الشيطان وشر السلطان وسنيات عملي وطهرني من الذنوب
كلها واخرني من النار بعفوك وادخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين
بفضلك والحقني باولياك الصالحين محمد واله الا برار الطيبين الطاهرين الاخيار
صلوات الله عليهم وعلى ارجاسهم واجسادهم ورحمة وبركاته الهى سيدي وعز
وجلالك اني طالبتني بذنوبي لا طاب لك بعفوك ولا ان طالبتني بلؤمي طاب لك
برحمتك ولئن ادخلتني النار لا اخبرن اهل النار بحبي لك الهى سيدي ان كنت
لا تغفر الا لاولياك واهل طاعتك فاني من يفرح المذنبون وان كنت لا تكرم
الا اهل الوفاء فمن ينفيت المسبئون الهى انا دخلتني النار ففي ذلك سرور
عدوك وان ادخلتني الجنة ففي ذلك سرور نبيك وانا والله اعلم سرور نبيك
احب اليك من سرور عدوك اللهم اني استلك ان تمكروا فلي حبالك وخشية
منك وخضيقك بكتابك وائمانك وقوامتك وشوقك اليك يا ذا الجلال والاكرام
حب الي لقاك واجب لقاك واجعل لي في لقاءك الراحة والفرج والكرامة اللهم
الحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي وخذي سبيل الصالحين على
والخير عمل باحسنه واجعل ثوابي منه الجنة برحمتك يا رب العالمين واعني

وحقق ظني

بحسري

عليه
يا ارحم الراحمين

على صلح ما اعطيتني وثقتني يا رب ولا تردني في سوء استغفرتك منه اللهم اني اسئلك
ايها الا اجل له دون لقائك اجني ما احببتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وا
اذا بعثتني عليه وبرعتني من الرثاء والشك والسعير في دينك حتى يكون علي
خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلا من
من حزنك وودعا محزني عن مصيبتك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما
عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه واله اللهم اني
اعوذ بك من الكسل والفسل والهيم والحزن والخل والغملة والتسوم والذلة
والسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش ما ظهر وما خفي واعوذ
بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يمشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع
وصلوة لا ترتفع واعوذ بك يا رب على نفسي ودينه ومالي وعلى جميع ما ارضيتني من
الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا ينجي في منك احد ولا احد
من دونك ملجأ فلا تجعل نفسي في شئ من عذابك ولا تردني بهلاك ولا تردني
بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل ذكرى وارفع دعوتي وخطيئتي ولا تتركني
بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب سطفي وثواب دعائي رضاك الجنة والجنة
يا رب جميع ما سالتك فزدني من فضلك اني اتيك راغب بالرب العالمين اللهم
انك انزلت في كتابك العفو ان تغفر عن ظلكنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا
فانك اولي بذلك منا وامرنا ان لا نؤذي سائلا عن ابواب الله فبئس ما سالتك
الا يقضاه حاجتي وامرنا بالاحسان الي ما مالنا ايماننا ونحن ارقا لفاغوق
رفا بنا من الشايبا مفزع عندي كرتي فباغوني عند شدة في اليك فرغمتك

معاذيك

وقلدي
من الجحيم

وامرنا

استغفرتك ولذت لا الود يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل
اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الرحيم
الغفور اللهم اني اسئلك ايها الشايبا شرب قلبي وقيقتا صادقا حتى اعلم انه لك
يؤينني الا ما كتبت لي ورضيتي بما قسمت لي يا ارحم الراحمين ومغفر من دعا
سحر ايسر يا مفزع عني عند كرتي يا غوثي عند شدتي اليك فرغت وبك استغث
وبك لذت لا الود يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل
اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الغفور
الرحيم اللهم اني اسئلك ايها الشايبا شرب قلبي وقيقتا صادقا حتى اعلم انه لك
يؤينني الا ما كتبت لي ورضيتي من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين يا عذبتني
كرتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايبني في رغبتي انت سائر عوني
والامن ووعني والمقبل عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين **ما**
ماه مبارك بسند معتبر منقولست كه حضرت امام زين العابدين وامام محمد باقر
صلوات الله عليهم اجمعين ما در روز ايام مبارك اين دعا بخوانند انك الله هذا شهر
رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبيننا من الهدى والفرقان
وهذا شهر القيام وهذا شهر الاثابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة
والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليك القدر
التي هي خير من الف شهر اللهم فصل على محمد وآل محمد واعني على صيامه وقية
وسئلني فيه واعني عليه بافضل عونك وتوفني فيه ليعاينك و
ما عذر رسولك واوليائك صلوات الله عليهم وقرعني فيه ليعاينك ودعاك

عني الكثير
من العيش

اعظم
واخر ربه التوبة
فيه

بلاؤك كتابك وعظمي فيه البركة واحسن لي فيه العافية واصبح لي فيه بدني
واوسع فيه رزقي والكفني ما اهتمني واستجني فيه دعائي وبلغني فيه رجائي
اللهم صل على محمد وال محمد واذهب عني في النعاس والكسل والسامة والفتنة
والفسوق والغفلة والعزلة وجنبني فيه العكس والاسقام الهه ومه والافران
والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني في السوء والفحشاء والمجذ
والبلاء والتعب والعناء اياك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وال محمد واعزني
فيه من الشيطان الرجيم وهزم وكنز ونفسيه ونفسيه وسوسيه وبليته ونفسيه
وكبد ومكره جباله وخدعه وامانيه وغروره وفنائه وشركه واحزابه و
اشباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وال محمد
وارزقنا قياما وصياما وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني
صبرا واخسابا وانما انا وبقينا اثم تقبل ذلك مني بالاضعاف والكثرة والاجر العظيم
يا رب العالمين اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني الحج والعمره والمجد
والاجتهاد والقوة والنشاط والامانة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول
والرهبة والرغبة والفرح والخشوع والرفقة والنبه الصادقة وصدي السنا
والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك
مع صلاح القول وقبول السعي ومرفوع العمل وسجيا بالدعوة ولا تفل بغيري
شي من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل
بالشهادة والتفطيل لك وفبك والزمان لحقك والوفاء بعهدك ووعدك وحديثك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد واقم لي فيه افضل ما تقسمه عليا

الصلوات

الصلوات والصلوات واعطني فيه افضل ما تعطي اوليائك المقربين من الرحمة والمغفرة
والغفران والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمغفرة من
النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والاخرة اللهم صل على محمد وال محمد واجعل
دعائي فيه اليك واحدا ورحمتك وخيرك الي فيه نازلا وعلمي فيه مقبولا وسعي
فيه مشكورا وودني فيه مغفورا حتى يكون نصيبي فيه الاكبر وحظي فيه الاوفر
اللهم صل على محمد وال محمد ووفقي فيه للسكة القدر على افضل حال تحب ان
يكون عليها الحدين اوليائك وارضاها لك ثم لبعثها لي خيرا من الف شهر وارزقني
فيها افضل ما رزقت احدا ممن بلغته اياها والكرمتها واجعلني فيها من نعمتها
من جهنم وطلقا لي من النار وسعداء خليفك بمغفرتك يا ارحم الراحمين
اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا هذا الجهد والاجتهاد والقوة والشا
وما تحب وترضى اللهم رب العجز والكيل عشر والشقيع والوكيز ورب شهر رمضان
وما انزلت فيه من القران ورب جبريل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة
المقربين ورب ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع
الانبياء والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وعليهم اجمعين
واسئلك بحقيهم عليك وبحقك العظيم عليهم كما صليت عليه واليه وعليهم
اجمعين ونظرت الي تطمئن رجليا عن رضى رضى رضى لا تسخط علي بعد ابد او
اعطيتني جميع سؤلي ورغبتني واميتني وارادني وصرفت عني ما اكره ولا تحب ولا اكره
على نفسي وما لا اخاف وعن اهلي ومالي واخواني وذريتي اللهم اليك فراد من
ذنوبي فاوانا بين وبك علي ما مستغفرك واعفرت ما مغفرتين واعفرت ما مستغفرتين

والصلوات

وَأَجْرًا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذُلْنَا زَاوِيَاتِنَا عِبِيدِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَاعْظِمْنَا
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبُ الْجَيْبِ أَلْهَمْنَا رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَجْعَلْ مِنْ سَكَلِ الْعَبْدِ رَبِّي
وَلَمْ تَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا يَا مُوَضِّعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاجِينَ
وَيَا غِيَاثَ الْمُتَعِيشِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُلْجَأَ الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيحَ الشُّفْعَانِ
وَيَا رَبَّ السُّتُوعَاتِ وَيَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَمِّينَ وَيَا كَاشِفَ
كُرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا حَكِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي
وَعَمَلِي وَسَامِعِي وَطَلِي وَجُرْمِي وَاسْرِافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَارْحَمْنِي فَإِنَّ
لَا مِثْلَكَ مَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي كُلَّ اسْكَنْ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْفُ عَنِّي فِيمَا
بَقِيَ مِنْ عَمَلِي وَاسْأَلْ عَنِّي وَعَلَى الَّذِي وَلَدَنِي وَفَرَّغَنِي وَاهْلَحْنِي وَوَرِّثَنِي
مَتَى يَسْبِيحُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِسَدِّكَ
وَأَنْتَ أَسْعَى الْغَفِيِّ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تُزِدْ دُعَائِي وَلَا تُزِدْ بَدَنِي إِلَى الْخُرْقِ حَتَّى
تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَتَحْنُ لِنَيْكَ رَاغِبُونَ أَلْهَمْ لَكَ الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءَ وَالْأَلَاءَ اسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَسْمَعُ اللَّهُ الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ
الْكَلْبَةِ نَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا أَنْ صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْهُ فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ
تَهَبَ لِي يَفِيئًا نَبَأًا شَرِيفًا فَلْيَبْقِ وَأَيُّهَا الْيَتِيمُ شَكَوْتُ وَرَضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَتِي فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ الْآرِوَاقِ لَمْ تَكُنْ فَضَيْتَ فِي هَذِهِ الْكَلْبَةِ
نَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَأَجْزِئْنِي إِلَى ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَتَمَكِّنْ لِي وَطْئَكَ

وَحَسَنَ عِيَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِفَضْلِكَ صَلَوَاتِكَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَكِيمُ
يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ غَضِبَ الْيَوْمَ مُحَمَّدٌ وَلَا بَرَّ ابْنُ عَمْرِيَّةٍ وَقَاتِلْ أَعْدَاءَهُمْ بَدَدًا وَاحْصِنَهُمْ عَدُوًّا
وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ
أَنْتَ رَحِمَ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَالذَّائِمُ غَيْرُ الْغَائِلِ وَالْحَيُّ
الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ نَوْمٍ فِي شَأْنِ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ اسْأَلُكَ
أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ الْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ اعْظِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَقَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْ لِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى غَفْرِ نَيْكَ وَرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ
الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ تَسَبَّحُ نَفْسُكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ لِي أَنْتَ لَطِيفُ فَضْلِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالطُّفُّ لِي أَنْتَ لَطِيفٌ لِمَا شَاءَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي
الْحَيَّ وَالْعَاصِمَ فِي عَامِنَاهُ وَأَوْفِي كُلِّ عَامٍ وَنُطْوِلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَسْأَلُ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ دَنَيْتَ قَرِيبًا اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ
إِلَيْهِ إِنْ رُبِّي رَحِيمٌ وَدَا اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ كَانَ غَفَّارًا أَلْهَمْ
أَعْنِي يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ رَبِّ عَيَّانِي عَمَلْتُ سُوءًا وَطَلْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ
الْغَفَّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنْ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا **سَمِعْتُ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ
الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمُعْجَمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْفِيَنِي
مِنْ حُجَاكِ بَيْنَكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الشُّكُورِ سَعِيَهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ

الْعَلِيمُ

سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ يَجْعَلَ قِيَمًا تَقْضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تُطْبِلَ عَمْرِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ عَمِّي
أَمَّا نَبِيٌّ وَدِينِي أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي رُجَاً وَخُرْجَاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
أَكْتَسَبْتُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَكْتَسِبُ وَآخِرُ شَيْءٍ مِنْ حَيْثُ أَحْسِرُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْسِرُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَابْنِ سَيِّدَاتٍ نَبِيٍّ لِسِنْدِ مَعْبَرَةٍ خَضِرَتْ
صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولَتْ كَرْدَهُنَ رُوزِ بَهْمَاهُ بِخَوَانِدِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ مَا بَرَأَ
وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَهِيبٍ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعُ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ
لَيْسَ شَيْءٌ فَوْقَ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ آرَاضِينَ وَلَيْسَ شَيْءٌ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَبَيْنَ
الْأَنْهَارِ وَالشُّكُوفِ وَلَيْسَ شَيْءٌ خَفِيَ وَبَيْنَ الصُّدُورِ وَلَا يَصْنَعُ مَعَهُ صَوْتٌ
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا جَاعِلُ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَهِيبٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرُ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَنْصَرُ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ آرَاضِينَ
وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تَدْرِيكَ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِي الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ لَا تَنْقُصُ الظُّلُمَةُ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ بَصِيرٌ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ جَدَارٌ وَلَا يَنْقُصُ
عَنْهُ بَرٌّ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حَبٌّ مَا فِي قَلْبِهِ
وَلَا نَبْتٌ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بَارِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا جَاعِلُ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
اللَّهُ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَهِيبٍ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي تَشْتَبِي السَّمَاءُ
النَّقَّالَ وَبَسْبَحُ الرَّعْدُ بِحُجْرِهِ وَالْمَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خِفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ شِرَارًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ
يَكْنِ بِهِ وَيَنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا
يَعْرُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي
كِتَابِ مِيقَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَهِيبٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْتَ كُلِّ رَأْسٍ وَمَا تَقْبِضُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَرُدُّ أَدْوَلُ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَ مِيقَاتِهِ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ لِلْعَالِ
سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ حَجَّ رَبَّهُ وَهُوَ مُسْتَعْتِفٌ بِالنَّارِ وَبِالنَّارِ الْعَقِيبُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ
وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُعْرِضُ الْأَرْحَامَ مَا يَشَاءُ إِلَى أَحَدٍ مَسْمُومٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَهِيبٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمَلِكِ تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ

الملك من تشاء وتعتز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير
تولج الليل في النهار وتخرج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت
من الحي وترزق من تشاء بغير حساب سبحان الله باري السموات والارض سبحان الله
خالق الارواح كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالو الحجب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله مداد كل كتاب سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي عنده
مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقه الا
يعلمها ولا حجة في ظلمات الارض ولا ظلم ولا يابس الا في كتاب مبين
سبحان الله باري السموات والارض سبحان الله خالق الارواح كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كل كتاب
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي لا يحصى مدحته القائلون ولا
يخزي بالامر الشاكرون والعابدون وهو كما قال فوق ما نقول والله سبحان
كما اتى على نفسه ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات
والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم سبحان الله باري السموات
والارض سبحان الله المصور سبحان الله خالق الارواح كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالو الحجب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم
ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله

سبحان الله
الذي

ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل
من السماء وما يعرج فيها وما يلج في الارض وما يخرج منها ولا يشغله علم شيء عن علم
شيء ولا يشغله خلق شيء ولا حفظ شيء ولا يساوي شيء ولا يعدي شيء ليس
كشيء شيء وهو السميع العليم سبحان الله باري السموات والارض سبحان الله المصور سبحان
الله الخالق الارواح كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب
والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
مداد كل كتاب سبحان الله رب العالمين سبحان الله فاطر السموات والارض جاعل
الملائكة رسلا اولي اجنحة مثنى ثلث ورباع يزد في الخلق ما يشاء ان الله على كل
شيء قدير ما تفتح الله للناس من رحمته فلما ممسك لها وما ممسك فلا منسل له
من بعد وهو العزيز الحكيم سبحان الله باري السموات والارض سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الارواح كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب
والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
مداد كل كتاب سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما في السموات
وما في الارض ما يكون من جوى ثلثة الالهوا ربهم ولا خمسة الالهوا ربهم
ولا اذ في من ذلك ولا اكثر الالهوا ربهم انما كانوا ثمة بآياتهم بما عملوا يوم القيمة
ان الله بكل شيء عليم **وايضا** كتب له ابن صلوات راد ربه روز ماه مبارك
ودر هر روز جمعه در تمام سال بخواند ان الله وملائكته يصلون على النبي
يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اليك يا رب وسبحانك
اللهم صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على ابراهيم

عن حفظ شيء

سبحان

وَالْإِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيبٌ حَبِيبٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَبِيبٌ حَبِيبٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا إِلَى
أَلْفِ صَلَواتٍ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا عَظِيمًا يَغِيظُهُ بِرُؤُوسِ الْأَقْلُونَ وَالْآخِرُونَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلِّ طَرَفٍ عَيْنٍ أَوْ غَرَبَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلِّ طَرَفٍ عَيْنٍ أَوْ غَرَبَتْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلِّ طَرَفٍ عَيْنٍ أَوْ ذَرَفَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلِّ اسْتَبَاحٍ لِلَّهِ مَلَكٌ
أَوْ قَلَسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ
مُحَمَّدٌ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَلَدِ
الْحَرَامِ وَرَبِّ الْأَرْكَانِ وَالْمَقَامِ وَرَبِّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَتَبْلُغُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ عَنَّا السَّلَامُ
اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُورِ وَالْقُضَى وَالْكَرَامَةِ وَالْيَقِيظَةِ وَالْوَسِيلَةَ
وَالْمَدِينَةَ وَالْمَقَامَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَفْضَلُ مَا تُعْطِي
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاعْطِ مُحَمَّدًا قَوْقُوسَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنْ خَيْرِ أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ لَا تُحْصِيهَا
غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ أَطْيَبٍ وَأَزْكَى وَأَمْنًا وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي دِمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ
مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالحُسَيْنِ أِمَامَيْ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ
وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي دِمِهَا اللَّهُ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ

سَلَامٌ كُلَّ ذَكَرٍ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الْعَذَابِ

الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ
مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُوسَى
جَعْفَرِ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرَّكَ
فِي دِمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ
وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرَّكَ فِي دِمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ
مَنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ
الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْخَلِيفَةِ مِنْ بَعْدِ أِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ
وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَتَعَجَّلْ فَرْجَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
رُقِيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ كَلثُومَ بِنْتِ
نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ
فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَدِينِهِمْ وَأَضْلِمْ
عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِجَلْبِهِمْ وَوَيْزِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفِّ
عَنْهُمْ وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَبِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
بِنَاصِيئِهِمَا إِنَّكَ أَنْتَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ نَكِيرًا وَدِرَاقًا لِبَعْضِ نَفْسَيْهِمَا يَكْفِي
دُعَاؤَ احْضَرْتَ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ تَاحِضَرْتَ أَمَامَ حَسَنِ عَسْكَرِي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِجَانِبِ
مَنْ ظَلَمَهُ جَنِّبَ مَنْ شَرَّكَ فِي دِمِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ

رمضان دعائست که سید بن طاووس بن طائوس فضیلت بسیار از جهت آن روایت کرده است و در اینجا بت دعوات مجرب است و بر مضمایم عالیه مشتمل است **دعای است**
اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به** اللهم انی اسئلك من
جہاتك يا باهاه وكل ما لك بهيى اللهم انی اسئلك بجمالك كله اللهم انی اسئلك
من جلالك باجله وكل جلالك جليل اللهم انی اسئلك بجلالك كله اللهم انی اسئلك
من جمالك باجماله وكل جمالك جميل اللهم انی اسئلك بجمالك كله
سنة من به بكونه اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه**
اللهم انی اسئلك من عظمتك بعظمتها وكل عظمتك عظيمة اللهم انی اسئلك
بعظمتك كلها اللهم انی اسئلك من نورك بنورك وكل نورك نور اللهم انی
اسئلك بنورك كله اللهم انی اسئلك من رحمك برحمتها وكل رحمك رحمة
اللهم انی اسئلك برحمتك كلها **سنة من به بكونه** اللهم انی ادعوك كما أمرتني
فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه** اللهم انی اسئلك من كمالك بكمالك وكل كمالك كمال
اللهم انی اسئلك بكمالك كله اللهم انی اسئلك من كبريائك بأكبرها وكل كبريائك كبر
ناتك اللهم انی اسئلك من اسمائك بكبريائك اللهم انی اسئلك باسمائك كلها
سنة من به بكونه اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه**
اللهم انی اسئلك من عزتك بعزها وكل عزتك عز اللهم انی اسئلك بعزتك
كاملها اللهم انی اسئلك من مشيتك بمضاهاها وكل مشيتك ماشية اللهم
انی اسئلك بمشيتك كلها اللهم انی اسئلك بقدرتك التي سطت بها على كل
شيء وكل قدرتك سطية اللهم انی اسئلك بقدرتك كلها **سنة من به بكونه**

بهي

اللهم انی اسئلك بجمالك كله
اللهم انی اسئلك بجمالك كله
اللهم انی اسئلك بجمالك كله

اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه** اللهم انی اسئلك من
بأنفذه وكل عليك فافذا اللهم انی اسئلك بعينك كله اللهم انی اسئلك من قوتك
بارضاءه وكل قولك بارضاءه وكل قولك رضى اللهم انی اسئلك بقولك كله
اللهم انی اسئلك من مسائلك باحبها اليك وكل مسائلك حبيبة اليك اللهم
انی اسئلك بمسائلك كلها **سنة من به بكونه** اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي
كما وعدتني **سنة من به بكونه** اللهم انی اسئلك من شرفك بأشرفه وكل شرفك شريف
اللهم انی اسئلك بشرفك كله اللهم انی اسئلك من سلطانك بادوميه وكل
سلطانك دائم اللهم انی اسئلك بسلطانك كله اللهم انی اسئلك من ملكك
بأخبره وكل ملكك فخير اللهم انی اسئلك بملكك كله **سنة من به بكونه**
اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه** اللهم انی اسئلك من
بأعلاه وكل علائك جلال اللهم انی اسئلك بجلالك كله اللهم انی اسئلك من منك
بأقدريه وكل منك قدري اللهم انی اسئلك بمنيتك كله اللهم انی اسئلك من اياتك
بأجملها وكل اياتك عجيبه اللهم انی اسئلك باياتك كلها **سنة من به بكونه** اللهم انی ادعوك
كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني **سنة من به بكونه** اللهم انی اسئلك من فضلك بأفضلها وكل
فضلك فاضل اللهم انی اسئلك بفضلك كله اللهم انی اسئلك من رزقك بأعزها
وكل رزقك عام اللهم انی اسئلك برزقك كله اللهم انی اسئلك بعطائك يا باهاه
وكل عطائك هبة اللهم انی اسئلك بعطائك كله اللهم انی اسئلك من خيرك
بأعجله وكل خيرك عاجل اللهم انی اسئلك بخيرك كله اللهم انی اسئلك من
احسانك بأحسنه وكل احسانك حسن اللهم انی اسئلك بما يحبني من رحمتك

رضاء

يا حي يا قيوم

ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم اني اسئلك بما انت فيه من الشؤ
والجبروت اللهم اني اسئلك بكل شان وجبروت اللهم اني اسئلك بشانك و
جبروتك كلها اللهم اني اسئلك بما تجيبني به حين اسئلك به فاجبني يا الله صل
على محمد وآل محمد پس هر حاجت که دارم بطلب پس بگو اللهم صل على محمد وآل
محمد وابغني على الايمان بك والتصديق برسولك والولايه لعلي بن ابي طالب
عليه السلام والافتقار بالاعتراف من الحمد والبراءة من اعدائهم فاني قد ضللت
بذلك يا رب اللهم صل على محمد وآل محمد واسئلك خيرا خيرا بضعوانك واجنه
واعوذ بك من شر الشيطان والشارك اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل
مصيبه ومن كل بلاء ومن كل عقوقه ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل
مكروه ومن كل مضيقه ومن كل اذى فزت وانتزل من السماء الى الارض في هذه
الساعه وفي هذه الليله وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنه اللهم
اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي من كل سرور ومن كل حجه ومن كل انقامه
ومن كل فرج ومن كل عافيه ومن كل سلامه ومن كل كرامه ومن كل نفي واسيع
حلال طيب ومن كل نعمه ومن كل حسنه نزلت وانتزل من السماء الى الارض وفي
هذه الساعه وفي هذه الليله وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنه
اللهم ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك او
غيرت حالي عندك فاني اسئلك بنور وجهك الكريم الذي لم يطفأ وبوجه
حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك علي المرتضى وبجوارك ائمتك الذين
انجبتهم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدوا وللمؤمنين

والمؤمنات وما توالدوا ذنوبنا كلها صغيرها وكبيرها وان تجتنب لنا بالصالحات
وان تقضي لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسأله فاستجب لنا بحق محمد
صلى الله عليه وسلم صل على محمد وآل محمد امين امين امين ما شاء الله كان لا حول ولا
قوة الا بالله سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله
رب العالمين پس دستها را بجانب اسمان بلند کن و میل ده کردن را بسوی دوش
چپ خود و کنیه بکن و اگر نیا ند خود را بکریه بدار پس بگو یا لا اله الا انت اسئلك
بحق من حقه عليك عظيم يا اله الا انت اسئلك بهما يا اله الا انت يا اله
الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك بجمال لا اله
الا انت يا اله الا انت اسئلك بنور لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك بكمال
لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك بعز لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك
بعظم لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك بقول لا اله الا انت يا اله الا انت
اسئلك بشرف لا اله الا انت يا اله الا انت اسئلك بعلم لا اله الا انت
يا اله الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا اله الا انت يا رباه يا رباه ان قد
يكوني که بکفر و فاکند پس بگوید بر همان حالتی که بود کردن کج کرده بسوی دوش
چپ اسئلك يا سيدی پس بگوید يا الله يا رباه ان قد بکفر و فاکند پس
بگوید يا سيداه يا مولايه يا غياثاه يا ملجأه يا منتهى غايه رغباه يا اكرم الراحمين
اسئلك ليس بشئ اسئلك بكل دعوه مستجابة دعاها النبي من سأل
او ملك مقربا او عبد مؤمن امسح قلبه للايمان واستجبت دعوت من
وانوجه اليك محمد بن عبد الله بن محمد و قدما بين يدي حواشي محمد بن رسول

بعظمه

يا رباه

اللَّهُ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ تَوَجَّهَ بَكَ إِلَى رَبِّكَ وَتَبْتَ وَأَقْدَمَكَ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي يَا رَبِّاهُ يَا رَبِّاهُ يَا رَبِّاهُ
اسْأَلْكَ بَكَ فَلَيْسَ كَيْلَهُ شَيْءٌ وَأَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ حَبِيبُكَ وَبِعِزَّتِكَ الْهَادِيَهُ وَأَقْدَمَكَ
بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ بِحَبَابِكَ الَّتِي لَا مَوْتَ وَبُورَ وَجْهَكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ
وَبَيْضِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّكَ عَلَيْكَ عَظِيمُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَذِي كُلِّ شَيْءٍ وَمَلَامَ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى وَرَسُولِكَ الْمُرْضَى وَأَمِينِكَ الْمُصْطَفَى
وَحَبِيبِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الشَّاهِدِينَ الْبَشِيرِ
السَّارِجِ النَّبِيِّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ
الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحُجَّتِهِمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُدْعُونَ بِالْصِّدْقِ
عَنْكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَعْيَنَ الْمُتَهَدِّينَ الرَّاشِدِينَ
الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَتِ الْمَوْتِ وَرِضْوَانَ خَازِنِ
الْجَنَّةِ وَمَلَائِكَتِ خَازِنِي النَّارِ وَالرُّوحَ الْقُدُسَ وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمَنْكُورَ وَمَكْرُومَ وَعَلَى
الْمَلَائِكَةِ الْخَافِطِينَ عَلَى الصَّافِوَةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهَا عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ كَثِيرَةٌ طَيِّبَةٌ مُبَارَكَةٌ
زَاكِيَةٌ نَامِيَّةٌ طَاهِرَةٌ شَرِيفَةٌ فَاضِلَةٌ تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَكَ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْنَحَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُبْحَثَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي وَ
تَقْبَلَ قِصَّتِي وَتُخْرِجَنِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقْبِلَنِي عَشْرَتِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي حُطْبَتِي وَتَضَعِ عَنِّي الْحِمْلَ
وَتَغْفِرَ عَنِّي جُرْئِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تَعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُقَدِّسَنِي وَتُعَاقِبَنِي وَلَا
تَبْسِلَنِي وَتَذَرَنِي مِنَ طَيْبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَهْنَأِهِ وَأَمْرَأَتِهِ وَأَسْبَغِهِ وَكَرَمِهِ وَلَا
تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْقُوَّةَ الْجَنَّةَ وَالْعِزَّ مِنَ النَّارِ وَأَقِضْ عَنِّي يَارَبِّ

نُبَيِّنُ

دِينِي وَأَمَانَتِي وَضَعْ عَنِّي وَزِرِي وَلَا تَحْمِلَنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ
خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تَفْرُغْ بَيْنِي
وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَأَمْرٍ تَقْبَلُ
إِلَيَّ كَأَوْعَدْتَنِي **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ جَلَّةٍ فِي إِلَهِي عَظِيمَةٍ
وَعِزًّا كَعَنَهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ كَأَمْرٍ تَقْبَلُ بِهِ عَلَى أَنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي الْعَالَمِينَ فَارْتَقُوا وَبِكَ
مِنْ مَعِينٍ مِنْ عِبَرٍ سَلَسِيلٍ فَانْقِنَا وَمِنْ الْغُورِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَتَوَجَّحْنَا وَمِنْ وَلَدَانِ
مُخْلَدَيْنِ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مَكُونٌ فَأَخْذَيْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا وَمِنْ ثِيَابِ
السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَالْبَسْنَا وَلِبَاسَكَ الْقَدِيرَ وَحُجَّتَكَ الْإِحْرَامَ وَفَتَلَّزَمْنَا
سَبِيلَكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوْقَ كُلِّ لَبَّاسٍ وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالسَّكَّةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَتَجِبْ
لَنَا وَإِذْ أَجْمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا وَبِرَأءَةٍ مِنَ النَّارِ وَأَمَّا أَنَا مِنَ
الْعَذَابِ فَأَكْتُبْ لَنَا فِي جَهَنَّمَ فَلَا تُجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّاطِطِينَ فِي النَّارِ فَلَا تَقْرَأْ فِي هَوَاؤِكَ
وَعَذَابِكَ فَلَا تُقْلِبْنَا وَمِنْ الزُّقُومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تُكَلِّمْنَا
وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسُرَّاسِيلِ الْفِطْرِ إِنْ فَلَا تُلَبِّسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجِنَّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَمَنْ يُسْأَلُ مِنْكَ وَأَرْعَبُ إِلَيْكَ وَمَنْ يَرْغَبُ
إِلَى مُثْلِكَ يَا رَبَّنَا أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ وَمَنْ هِيَ رَغْبَةُ الرَّائِغِينَ اسْأَلْكَ
اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَجْمَعِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مَوْجِدُ الْمَوْجُونَ لَا عِزَّ إِلَّا بِكَ
الْأَعْلَمُ الَّذِي يُحِبُّهُ وَهُوَ أَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَنْ دَعَاكَ بِهِ وَاسْتَجِيبْ لَهُ دُعَائِهِ وَحَقِّعْ عَلَيْكَ
يَا رَبَّنَا أَنْ

فاثرت

لك في بني اوحمراوسهل او جبل او عند بيتك الحرام اوفي ثوبي من سبلك فادعوك يا ربنا
من قد اشتد فافقه وعظم جرمه وضعف كدحه وشرف على الهلكة نفسه ولم ينق
لشئ من سبله ولم يجد لنا هوفيه سادا ولا لذنيه غافرا ولا لعنه مقيلا عميرا
هاربيا اليك متعوذا بان متعبدا لك غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسب ولا متعجب
ولا متعظم بل باليس فقير خائف مستجير اسئلك يا الله يا رحمن يا حنان يا منان يا ذا
الكرامات والارض يا ذا الجلال والاكرام ان تصلي على محمد وال محمد صلوات كثيرة طيبة
مباركة نائمة زاكية شريفة اسئلك اللهم ان تغفر لي في شهرى هذا وترحمي وتغفر
رقتي من النار وتطعيني فيه خير ما اعطيت احدا من خلقك وخير ما انت عطيه
ولا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك منذ اسكنتني ارضك الى يومى هذا بل اجعله
على ائمة نعمة واعجبه عافيه واوسع رزقا واجزله واهناه اللهم اني اعوذ بك و
بوجهك الكريم وملكتك العظيمة ان تغرب الشمس من يومى هذا او تنقضي بقية هذا
اليوم او يطلع الفجر من ليلى هذه او يخرج هذا الشهر ولك قبل تبعه اودنبا وخيبته
او تبدا ان تقاسمني بها او توخذني بها او توقفي بها موقف خزي في الدنيا والاخرة او
تعدني يوم القاتل يا ارحم الراحمين اللهم اني ادعوك لهم لا بفجعة غيرك ولا
لاشائا الا بك ولا كرب لا يكتفه الا انت ولوعبة لا تبلغ الا بك وباجة لا تنقذ
دونك الا هم فمما كان من شانك ما اردتني من مسئلتك ورحمتي به من ذكرتك فليكن
من شانك الاستجابة لي فيما ادعوك اليه والتجاء لي فيما فرحت اليك منه اياما ملين
الحديد لداود اى كاشف الغر والكرب العظيم عن ابوبكر بن عمر بن عوف ومفسر
كرب يوسف صل على محمد وال محمد وافعل في ما انت هالك فانك اهل التقوى واهل

على ائمة

اريدني

المغفر اللهم انت تقني في كل كرب ورجائي في كل شدة وانت لي في كل امر تزل في
وعن كرمين كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه المسيلة وتجعل فيه الصدق وتمت
فيه العذر وانزلت بك وشكرك اليك مرغبة مني فيه اليك عمن سواك ففرحتك و
كشفتك وكفيتك فانت ولي كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعود بك
الله الثامات من شير ما خلق من شئ اللهم عافني في يومى هذا حتى امسى اللهم اني اسئلك
بركة يومى هذا وما نزل فيه من عافيه ومغفرة ورحمة ورضوان وزيق واسع خلا
تبسطه علي وعلى والدي واهلي وعيالي واهل خزانتي ومن احببت واجتبه
وولدت وولدي اللهم اني اعوذ بك من الشك والشرك والحسد والبغى والحجبة
والغضب اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما بينهما وما بينهن ورب
العرش العظيم صل على محمد وآله والقبلي الميم من امري بما شئت وكيف شئت بين
بخوان سون حمد وابنة الكرمي راوبكو اللهم انك قلت لبيك صلى الله عليه وآله
لسوف يعطيك ربك فترضى اللهم اني اسئلك ورسولك وحبيبك وخيرتك من عطفك
لا يرضى ان تعذب احدا من امته فانك بموالاة وموالاة الائمة من اهل بيته وان
كان مذنب خاطئا في نار جهنم وعذابها وهبني محمد وال محمد يا ارحم الراحمين يا ذا
بين اهل الجنة على ألف من القلوب وشدة المحبة وفازع الغل من صدورهم فمما
اخوانا على سر متقاربين باجماعا بين اهل طاعته وبين من حكمه الهك وبامفرج الحزن
كل محزون وبامنه هلك كل غريب في دار احب في غربي وفي كل احوالي بحسن الخيط والبركة
لي بامفرج ما بي من الضيق والخوف صل على محمد وآل محمد واجمع بيني وبين احبتي وقاد
وسادتي وهذا في وموالي يا مولفا بين الاحباء صل على محمد وآل محمد ولا تنفخ

المغفر

بِإِقْطَاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِإِقْطَاعِ رُفْقِي عَنْهُمْ فَيُكَلِّمُكَ بِكَ لَدُنَّ رَبِّكَ أَدْعُوكَ إِلَهِي
فَأَسْجُدُ عَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِقْطَاعِ حُجَّتِي وَدُجُوبِ
حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ الْخَيْرِ وَمِنْ شَيْءٍ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ
وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ وَخَبَةِ الرَّجُلِ وَزَوَالِ الْيَعْرِ وَفَجَاءَةِ
النِّعَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَحْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرَاكَ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاكَ وَدُرَيْسَتْ كَهَذَا
دِيكَرُهَا شَدِيدِي رُوْدُهُنَّ لَا حَاجَةَ ضَرُورِي بِهَمْزٍ سَدَائِدِ عَارَاتُهَا تَوَانِ خَوَانِدِ **فصل**
ششم در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص اینماه مبارکست و در روایتی
وارد شده است که آنچنان بر حضرت عیسی علیه السلام در سیم اینماه نازل شد و بر او
دیگر در ششم و بر روایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید علیه الرحمه نقل کرده
که در روز ششم اینماه مائون طاین ملعون با حضرت امام رضا صلوات الله علیه
بیعت کرد و روایت شده است که هر که در آن روز دو رکعت نماز بکند در هر رکعت
بعد از حمد بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق حضرت را
آزاده کرده خواهند بود و بر روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکنند و در هر رکعت بعد از حمد سورت یس و بتا
الذی بین الملک و قل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام بپا
صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیلا
متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحبست در آن شب
مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که در شب نهم ماه مبارک رمضان صد رکعت

نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیست سلام و در هر رکعت بعد از حمد مرتبه سورت قل هو الله
احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او شر دشمنان او را
از جانیان و آدمیان و در هنگام فرستادن او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند
وسی ملک که او را امین گردانند از جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب
نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز
عشاء ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعت سی مرتبه خود را مرتبه سورت
قل هو الله احد بخواند نهم نادر خواب بیند ملکی چند را که بشارت دهند او را بیست
و ملکی چند را که امین گردانند او را از جهنم و شب هفتم نیز شب بسیار مبارک است
و در آنشب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالشکر کفار قریش ملاقات کرد
در بدر و در روز شنبه شد و حق تعالی لشکر حضرت ابراهیم کافران ظفر داد و آن
اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت در آنشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم
شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم
قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور است
در این شب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نازل ملک که و ما ادریک ما
الفکر و چه چیز نازل اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لایله الفکر خیر
من الکف شکر شب قدر هجرت است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت
در هزار ماه تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فَيُخَوِّفُهُمْ فَيُؤْتِيهِمْ مِنْ كُنْهٍ مِنْ لَدُنْكَ
همه ملک که اعظم است در این شب یا ذین بهم بر خصم پروردگار ایشان من کل
امر بسبب تقدیر هر امری حادث میشود بسیار خوانده شدن است که ملائکه و روح و این

شب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است بر او
 علیه السلام عرض میکنند سلام هر چه مطلع الفجر یعنی سلامتی است این شب از
 جمیع بدیها ناطوع صبح یا سلام میکنند بر امام و مؤمنان که در این شب عبادت میکنند
 ناطوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار هست بعضی از سنن گفته اند
 که شب قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و اله بود و بعد از آن حضرت بصره
 و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقی است پس بعضی گفته اند که تا روز قیامت
 باقی است پس بعضی گفته اند در تمام سال پنهانست و در هر شب عبادت باید کرد تا فضیلت
 شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان و ماه رمضان پنهانست و بعضی
 گفته اند شب نیم شعبانست و بعضی گفته اند شب اول ماه رمضانست و بعضی گفته
 اند شب پنجم و بعضی شب هفتم و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست و سیم و بعضی بیست
 و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنن در این زمان اتفاق کرده اند بر بیست
 و هفتم و علمای شیعه امیامیه اجماع کرده اند بر آنکه شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست
 و سیم بیرون نیست و بعضی مرد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و
 بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این
 شب بعضی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احیایان ذکر کرده تا فضیلت شب قدر را
 دریابند و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در
 بعضی تعیین مخصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که آن شب هفتی است
 و آن امری بود بحضرت رسول صلی الله علیه و اله عرض کرد که منزل من در رانستان
 مدینه میخواهم شبی را از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آن شب خدمت

تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او تعیین فرمود و آن پوخته در آن شب با خجل و هبل
 و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث
 ظاهر میشود که هر سه شب قدر را در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دوم بگشت
 دعا و عبادت نمیکشت بعضی تعیین بر یابد و در شب سیم حتم میشود و تغییر نیابد اینها
 که تغییر مییابد بلا تشبیه مانند از قام پادشاهان که اول تعلیفه میشود و تغییر نشد
 بعد از آن ثبت دفاتر میشود و تغییرش دشوار است اما قاهر مهربان از این بگریزد
 ممکن است تغییر یابد چون بمهری اشراف رسید بمنزله حتم است و تغییرش در غایت صفت
 و حق تعالی حکمتها در اینها بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم
 مشتمله است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعت استجاب در هر شب و در
 روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکم در مذهب سنی اینها
 است که بر همه اسماء مقدسه الهی مخاطبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند
 و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال بکنند تا بیک
 مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبی که احتمال آن دارد همه را احیایان ذکر کرده
 دیگر در بعضی از اینها میتوان بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بداند گناه باشد بعضی
 از نفوس شرین از او وسیله حصول مطالب دینه کنند چنانچه از باطن نقل کرده اند
 و همچنین شب قدر و ساعات استجاب اگر مخصوص آنها را بدانند نمیکشت که امور غیر
 مشروع یا ضررهای عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان است دعا کنند و اگر مخصوص
 دانند بایند البته مستجاب گردد و دیگر آنکه مغرور باعمال خود بگردند و حکمتی را
 بسیار است که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد پس باید مؤمن این سه شب را احیایان

و اتمام در عبادت و دعا بکثرت و فضیلت شب قدر را در یاد و در دو شب آخر اتمام بیشتر
و در شب بیست و سیم که اجادیت معتبر بسیار در تخصیص آن وارد شدن است که شب قدر است
سعی بیشتر بکند و فواید عبادت شب قدر را بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب
در یابد بنص قرآن زیاده از ثواب عبادت هر ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او
مقرر میفرماید دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امورات عمر و مال و فقر و غنا و عزت و صحت
و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود و اصلاح احوال تمام سال خود را
در این شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیان نوشته باشد و در این
شب تغییر یابد و از نعره سعادت مندان نوشته شود چنانچه این مقصود را اگر دعاها و احوال
معتبره وارد شدن است دیگر آنکه چون امام او حضرت صاحب الامر صلی الله علیه و آله
در تمام این شب نام ملائکه مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام
میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شدن است بر او عرض می کنند و سزاوار نیست
که در چنین شبی ناسی یا امام خود نکند و بغفلت بسر آورد و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که چون شب قدر میشود فرود می آیند ملائکه که در سده الهی
ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل علیه السلام است و جبرئیل با خود علمهای او
بکمال ابرقبر منور من نصب می کند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را بر در مسجد الحرام و یکی
در طور سپینا و نمیکند رند مردم من و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام می کنند
و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هشتاد هزار سال از برای او
شدن ماه رمضان منیت می کنند چون شب اول ماه میشود شبی از زیر عرش میوزد
که این بیشتر میگویند و بعد از آن وارد درختان و حلقه های درختان هشتاد و پانزده

ازان میشوند که هرگز شنوندگان ازان خوش آیند تر نمانند و اندیش چو زبان از غن
بهشت بیرون می آیند و ندان میکنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا
صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت می پرسند که این چه شب است رضوان میگوید
لینک ای نیکو رویان نیکو کاران این شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده
شدن است برای روزه داران امت محمد پس حق تعالی فرماید که ای رضوان بگشاید
بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه داران امت محمد ای جبرئیل برو
بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرذ را و غلامان را و ایشان کذا و ایشان را
در جهنم ای دریا بینداز تا فاسد نکند بر امت حبیب من محمد روزهای ایشان را و
حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که آیا
سؤال کنند هست که سؤال او را عطا کنم که آیا توبه کنند هست که توبه او را قبول کنم
ایا استغفار کنند هست که گناهش را بیاورم کیست که قرض دهد بخداوند مال دار
که هرگز پشیمان نمیشود و وفا کند است بوعده های خود و ستم نمی کند و فرمود که
آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش
جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را
از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر روزه
ماه بعد از آن در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود حق تعالی امر
می کند جبرئیل را که بر زمین می آید بالشکر عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی می آید
و بر بالای کعبه نصب میکند و او ششصد بال دارد و بالش را نمیکشاید مگر در
شب قدر و چون در شب قدر آن دو بال را می کشاید از مشرق و مغرب می کشد و روزه

میکنند جبرئیل آن ملک که زاد را طرف زمین پس سلام میکند بر هر انبیا شده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکند و چون ایشان دعا میکنند ملک که امین میگوید و پیوسته مشغول اینکارند تا طلوع صبح پس چون صبح طلوع میشود ملک جبرئیل را که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس ملک که میگوید ای جبرئیل خدا چه کرد در جواب میگوید مؤمنان از امت محمد صلی الله علیه و آله جبرئیل میگوید خدا کناهان هر روز زید مکرر میگوید که همیشه شراب خورد یا عاقبت روفا داد باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند چون شب عید فطر میشود و از اشجار و درختان میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان ماه رمضان را بحساب و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملک که بسیار در جمیع شهرها میفرستد که بر زمین میگردند و بر سر کوچه و بازارها و راههای ایستاده و میگویند ای امت محمدیرون روید بسوی درگاه پروردگار گویی که عطاهای بزرگ میبخشد و کناهان عظیم را میآفریزد پس چون بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی بملائکه میگوید ای ملک که من چیست جزای مزد و هرگاه عمل خود را بکند ملک که میگوید ای خداوند ما و آقای ما جزای آنست که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید ای ملک که من شمارا گواه میگیرم که ثواب ایشان از روزی که روزهای ماه رمضان و عبادت شبنمهای آن عطا کردم که از ایشان را میبخشیدم و کناهان ایشان را از روزی که من میفرماید مؤمنان اینرا که در جمیع حاضر شدن آنکه ای بندگان من هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سؤالت نماید میگویم که در این جمیع شاهر حاجت که برای آخرت و دنیا خود سؤال کنید اللهم عطا میکنم و عیبهای شما را میپوشانم تا از من روگردان نشوید و مزدهای شما را

مضاعف میدهد و شما را در میان کناهکاران رسوا نمیکردا نم کردید از مصلی امرین بدستی که خوشنود کردانیدید مرا خوشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور و شاد می شوند و یکدیگر را مبارکباد میگویند با چرخه حق تعالی بامت محمد صلی الله علیه و آله عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که اخیا کند قدر را کناهان و امر زید شود هر چند بعد ستاره های آسمان و سنگینی کوهها و کبل دریاها باشد و اما اعمال این سه شب پس بر دو نوعست اول آنکه در هر شب باید کرد دویم آنکه مخصوص است بهر شبی **اما اول** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در هر شب قدر در رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی بعد از سوره حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و آخر بگوید ای خدای خود بر من بخیر و تاج حق تعالی او را بپوشاند و در شریایا من زود چند نفر هستند که حساسات برای او بنویسند تا سال آیند و ملکی بفرستد بوی که در غنای برای او غرس نماید و قصرها برای او بنا کند و هنرها برای او جاری گردانند و از دنیا بپایرون رود و ناهمه را مشاهده نماید و غسل در این سه شبست مؤکداست و غسل این شبها را مقارن غروب و بابتاب کردن بهتر است که نماز نشاء با غسل بکند و مستحب است در این شبها که قرآن مجید را در دست بگیرد و بکشد این دعا بخواند اللهم انی استلک کتایبان المیزل و ما فیہ و فیہ ایمان الاکبر و کتایبان الحسنى و ما یخاف و یرجی ان تجعلنی من عتقائک من النار و تقضی حاجتی للدارین و الاخری پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله برآورده است و این دعا از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

منقولست که مصحف را بکند و بر سر بکند و بگوید اللهم اجعل هذا القرآن وجميع من ارسله
به وجميع كل مؤمن مدحه فيه وجميع علمهم فلا احد يعرف بحقائق منك
به ومرتبه بگوید یا الله وده مرتبه بگوید وده مرتبه بگوید وده مرتبه بگوید
بالحسن وده مرتبه بالحسن وده مرتبه بعلي بن الحسين وده مرتبه بحمد بن علي
وده مرتبه بحمد بن علي وده مرتبه بموسى بن جعفر وده مرتبه بعلي بن موسى
وده مرتبه بحمد بن علي وده مرتبه بعلي بن محمد وده مرتبه بالحسن بن علي
وده مرتبه بالجنة پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
در هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است و در هر یک خصوصاً شب بیست و سیم صلوات
نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد و مرتبه سوره قل
هو الله اخذ بخواند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که هفت مرتبه یا پنج
مرتبه یا سه مرتبه یا یکی بته قل هو الله اکفاه بتواند کرد و احادیث بسیار در فضیلت
این صد رکعت وارد شده است و باید که این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر
ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند کرد و بهتر این اعمال در این شبها طلب امرزش
و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و بعد و ماد و خورشیدان خود و برادران
مؤمن زند و مرده ایشان و از کار و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم آنچه
مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعاي جوشن کبیر را در هر یک
از این سه شب بخواند **و اما در شب بیست و نهم** است که صد مرتبه
استغفر الله ربی و اتوب الیه و صد مرتبه اللهم العن قلعه امیر المؤمنین و اتوب
بخوانا اللهم اجعل من الامر المحمود و فيما تقر من الامر المحکیم

فایکذ القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبذل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرور بحجهم المشكور وسعيهم المغفور و تؤمهم الكفرة عنهم سيئاتهم واجعل فيما
تفني و تقدر ان تطيل عمري و توسع علي في رزقي و تقدر ان في جميع اموري ما
هو خير لي في دنيائي و آخرتي يا ارحم الراحمين پس حاجت خود را از حق تعالی طلب
نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه را
هم نماید بعل اورد و در این دهه آخر اغتکاف در مساجد جامعه سنتست و دهه
استحباب دعا است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که
در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده مرتبه سوره
قل هو الله اخذ بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
ایند و شب را اخیامی کرد و در نصف اول شب مشغول دعا میشد و در نصف آخر
مشغول نماز و بسند وثوق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که اگر توانی در شب بیست
و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر سوره رکعت نماز
شب و نافله صبح و قاصص بیدار باش و مستحبست که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی
مهر سنی که امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه و مؤمن
یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری که در انشال واقع میشود در شب قدر
مقدور میگردد و دعای این شب در ضمن دعاها دهه شب آخر مذکور خواهد
شد انشاء الله و اما شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه
ان شب قدر است و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب و دیگری در آخر شب
و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سیم شب جنتی است و در آن شب

جميع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و در این شب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها
و روزیها و قضاها و آنچه در این سال واقع میشود تا شب قدر را بیند پس خوشحال باشد که
احیا کند انشیرا و بیدار باشد بعبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه
خود را در برابر دیدهای خود مثل گرداند و بر اینها بگوید چون چنین کند امیدوارم که
از فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملکی را که
نماید در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شمار ای بندگان من که بخشد
گناهان گذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق بگوید بگوید قبول میکنم و دعا
شما را در حق بگوید بگوید منکر دامن منکر کنی که روزی را افطار کنی بر مست کنند
کینه مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم بخواند و الله که او را زاهد
هشت است و استثنای من کنم در آن احدی را و نمیترسم که خدا در این سو کند بر من کینه
بنویسد و این دو سوره را نزد حق تعالی منزل عظیم هست و ایضا از آنحضرت بسند معتبر
منقولست که هر که در شب بیست و سیم ماه مبارک هزار مرتبه سور انا انزلناه را بخواند
هر اینه صبح کند با یقین ششصد با عزاف با آنچه مخصوص ماست آنکه امتها در این شب
اسباب آنچه در خواب ببینند و سوره حم دخان را نیز بخواند که در این شب بخواند و از
حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین
علیه السلام را در شب بیست و سیم که امید شب قدر دیدن هست و در آن هر امری
مقدر میشود مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار ساله که در این شب
شب خصم میطلبند از حق تعالی در زیارت آنحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد

باقی علیه السلام روایت کرده است که هر که احیا کند شب بیست و سیم ماه مبارک را و بید
رکعت نماز کند حق تعالی روزی او را فراموش گرداند در دنیا و شتر دشمنان را از او کفایت کند
و پناه دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لغم در کلو گرفتن و از شر
درندگان و دفع کند از او هول منکر و نکیر را و از قبر بیرون آید و او را نوری باشد که
روشنی بخشد اهل محشر را و ناس را بدست راست او دهند و بنویسند برای او بر آن
پیزاری از آتش جهنم را و کدش من بر صراط را و ایمنی از عذاب را و داخل بهشت شود و بخشد
و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان گردانند و
نیکو رفیقانند ایشان و دعای این شب را از جمله دعاهای دهه آخر بخواند اللهم
امددنی فی عمری و اوسع لی فی رزقی و اصح جسمی و بلغنی املی و ان کنت من الاشقیاء
فانجنی من الاشقیاء و اکنینی من السعداء فانک فک فی کتابک المثل علی و
صلواتک علیه و آله یحیی الله ما یشاء و یتک و عید ام ال کتاب و انما بگوید
اللهم اجعل لی من اوفی عبادک نصیباً من کل خیر ازلت فی هذین الیکه او
منزله من نور هدی به او رخصه نشرها او رزق تقیمة او بلا قدفعه او خیر
تکشفه و اکتب لی ما اکتبت لاولیائک الصالحین الذین استوجبوا منک الثواب
و امنوا برضاک عنهم منک العقاب یا کریم یا کریم صل علی محمد و آل محمد و افعالی ذلک
بر جناتک یا ارحم الراحمین و هر مقدار از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند
و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و در
این شبها را نیز باید حرمت داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسراورد زیرا که در این
معتبره وارد شدن است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست

وچهارم نیز مخصوص غسل سنت است و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و منقولست که خدای عزوجل در این شب دفع میکند بدیهها و کناهات و جمیع انواع بلاها را از روزه داران ماه رمضان عطا میکند حق تعالی ایشان نورانی در کوشها و دیدههای ایشان و در شب بیست و هفتم نیز غسل مخصوص وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه در این شب مکررا این دعا را میخواندند از اول شب تا آخر شب اللهم ارزقني النجاة عن دار الغرور والافناء الى دار الخلود والاستعداد للقبول قبل حلول القوت و در شب بیست و نهم نیز غسل مخصوص وارد شده است و همچنین در شب آخر غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه سنت است و ذاب ماه مبارک رمضان است مؤکد است برای اظهار آنکه روزی و عبادت این ماه مبارک بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان آن بودیم و از مفارقت آن روزه و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فوائد آن را در دنیا و عقبای دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس باید این ماه وافر البرکات را بنجوی و ذاب کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت و ذاب کند و معلوم است که خلافتی که از خدمت افای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند و بان را ضعیف باشد و دعاها را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوب است و در حدیثی که اگر آخر ماه مشبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطا استخوان خواندن و دعاها را بسیار است و بهتر از دعاها دعا میحیفه کامله است و بندگانهای معصیان از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعا را منقولست اللهم ارزقني النجاة

اللهم انك قلت في كتابك المنزل على لسان نبيك المرسل صلواتك عليه واليه المرجع واليوم الآخر شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان وهذا شهر رمضان قد انقضى ايامه وليا اليه فاستلک بوجهك الكريم وكما انك التاتر ان كان بقي على ذنب لم يغفر له او توبدان تغفر له او تقايسني به ان يطاع فحري هذه الليلة او يصترع هذا الشهر الا وقد غفرت لي يا ارحم الراحمين اللهم لك الحمد مجاميدك كلها اوها واخبرها ما قلت لنفسك فيها وما قال لك الخلق الحامدون والمجاهدون المعبدون المؤمنون في ذكرك والشكر لك الذين اعظمهم على اداء حقك من اصناف خلائق من الملائكة المقربين والنبين والمرسلين واصناف الناطقين السجدين لك من جميع العالمين على انك بلغت شهر رمضان وعليك من يغيبك وعين دنا من جزيل فضلك واخسانك وتظاهرها فينا بك بذلك لك مني الحمد الخالد الدائم الزايد المجد الشريد الذي لا ينفد طول الا بجل ثناؤنا اعنتك عليه حتى قضيت عنا صيامه وقيامه من صلواتك وما كان مثاقبه من شكر او ذكرك اللهم فقبله منا يا احسن قولك وتجاوزك وعفوك وصححك وغفر لك وحققت رضاءك حتى تظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجزيل عطاء موهوب وفيه من كل امر موهوب وذنب مكسوب اللهم اني استلک بعظيم ما سألك الحمد من خلقك من كريم اسمائك وجزيل ثنائك وخاصة دعائك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل شهرنا هذا اعظم شهر رمضان من علينا منذ انزلت الى الدنيا بركة في عصمة ديني و خلاص نفسي وقضاء حاجتي وتشفي عائلتي وتمام نعمتي وعلى صرفي سوء عني ولياس العافية لي وان تجعلني من رحمتك من جنتك اللهم

المعدودون

و...

القدير وجعلنا له خيرا من الف شهر في اعظم الاجر وكرم الزجر وطول العسر وحسن
 الشكر وودام العسر اللهم واسئلك برحمتك وطولك وعفوك وتعاذك وجلالك
 وقديم احسانك وامتنانك ان لا تجعله اخر العهد من شهر رمضان حتى تبلغاه من
 قابل على احسن حال وتغفرني هذا كله مع الناظرين اليه والمتفرقين له في اغفر علي
 واثم نعمتك واوسع رحمتك واجزل شيمك اللهم يا ربّي الذي ليس في رب غير هذا
 الوداع مني وداع فناء ولا اخر العهد من اللقاء حتى يريه من قابل في اسبغ النعم
 وافضل الرخاء وانا لك على احسن الوفاء انك تمنع الدعاء اللهم اسمع دعائي واج
 تضرعي وتذلي اليك واستكافني لك وتوكل عليك وانا لك مسلم لا ارجو نجاة ولا معا
 ولا تشرفيا ولا تبليغا الا اليك ومنك فامر من على جل ثناؤك وقد سئلتك ان تبليغي
 شهر رمضان وانا معا فامر كل كروه وتخذرو من جميع البوائق الحمد لله الذي
 اعاننا على صيام هذا الشهر وفي امه حتى تبلغنا اخر كانه منه اللهم اني اسئلك
 باحب ما دعيت به وارضى ما رزيت به عن محمد صلى الله عليه وآله ان تصلي على محمد
 محمد ولا تجعل قد اغي شهر رمضان وداع خروجه من الدنيا ولا وداع اخر عبادتك
 فيه ولا اخر موئلي لك وارزقني العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا وفي المؤمنين ووفيق
 فيه لليلة القدر واجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل والنهار والحيال و
 البحار والظلم والافلاك والارض والسماء يا بارئ ما صور يا حي ان يا مان يا الله
 يا رحمن يا رحيم يا قيوم يا بديع السموات لك الاسماء الحسنى والامثال العليا و
 الابرار والاولياء اسئلك باسمك اللهم الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وال محمد
 محمد النبي في هذه الليلة في السعداء ودوحى مع الشهداء واجساني في عليين

سليم

بلغنا

واساء في مغفون وان تهب لي يقينا تابشر به قلبي وامننا لا تشوبه شك ورضا بما
 قسمت لي وان تؤتيه في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان يقيني عذاب النار
 الحر يق اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة
 القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يسد ولا يغير ان تكتبني من حجاج بيتك
 الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المكفر عنهم سيئاتهم واجعل في
 تقضي وتقدر ان تطيل عمري وان تغفر تقبلي من الثواب ارحم الراحمين اللهم اني
 اسالك ولم اكسب العباد مثلك جودا وكرما وارغب اليك ولم يرغب الي مثلك انت
 موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك باعظم السائلين
 وافضلها وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسئلك بها يا الله يا رحمن وباسمائك ما عليك
 منها وما لم اعلم وباسمائك الحسنى ومثال لك العاليا وسبعك التي لا تحصى يا كريم
 عليك واجها اليك واشرفها عندك منزلة وافقها منك وسيلة واجملها منك
 ثوابا واسرعها لديك اجابة وباسمك المكنون الخ من المحي القيوم الاكبر الاحل الذي
 يحبه ونواه وترضى برعني وعالك به وشجيب له دعاءه وحن عليك الاحب اليك
 واسئلك بكل اسم هو لك في التوراة والانجيل والزبور والفرقان وبكل اسم وعاك
 به حمله عن شريك وملائكة سمواتك وجميع الاضاف من خلفك من نبي او صديق
 او شهيد وجميع الراغبين اليك الفرب من منك المستودين بك وبحق مجاورين بيتك
 الحرام حجاجا ومقيمين ومقدمين والمجاهدين في سبيلك وكل عبد عبد
 لك في بر او بحر او سهل او جبل ادعوك دعاء من قد اشنت فاقته وكثر مدعوته
 وعظم جرمه وضعف كدحه دعاء من لا يجد لنفسه سادا ولا لغيره مقورا

والقرآن

ومقرنين
يقين

وَلَا لَذَنبِهِ غَافِرٌ غَيْرَ لَهَا رِبَا إِلَيْكَ مُنْعَوِدًا إِلَيْكَ غَيْرَ مُشْكِرٍ وَلَا مُسْتَكِنٍ
 خَائِفًا بِإِسْخَافٍ مُسْتَجِيرًا إِلَيْكَ اسْتَلْكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ
 وَبَيْلِكَ وَبِهِمَا نَيْتُكَ وَجُودُكَ وَكَرَمُكَ وَلَا إِلَيْكَ وَحْسِنُكَ وَجَمَالَكَ وَقُبُولُكَ عَلَى
 مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَخَشُّعًا وَتَمَلُّقًا
 وَتَضَرُّعًا وَالْحَافَا وَالْحَاجَا خَاضِعًا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَجَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قُدُّوسُ
 يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْوَاحِدَ الْقَهْدَ الْوَاحِدَ الْوَاحِدَ الْوَاحِدَ الْوَاحِدَ
 يَجْمَعُ مَا دَعَاكَ بِهِ وَيَسْمَاكَ الَّتِي تَمْلِكُ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَرْحَمَنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي سَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَفَرَصَهُ
 وَكُوفَلَهُ وَاعْفُ عَنِّي وَأَرْحَمَنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ ضَمْنَهُ لَكَ وَعَبْدُكَ
 فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي آيَاهُ وَدَاعِي جُرُوحِي مِنَ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
 وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبْدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي أَحْسَنَ
 سَلَكٍ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَعْتَقْتَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ وَغَفَرْتَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَأَوْجِبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَأَمَّلَ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْزِلْهُ
 فِي صِيَامِهِ لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ كُنْتَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ حَاجِجٍ بَيْنَكَ وَالْحَرَامِ
 الْمُبْرُوكِ وَبِحَجَّتِهِمُ الْمُغْفُورِ ذَنبُهُمُ الْمُتَقَبَّلِ عَلَيْهِمْ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي
 فِيهِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا خَطِيئَةً إِلَّا غُفِرَتْهَا وَلَا عَظَمَةً إِلَّا أَقَلْتَهَا وَلَا دَيْنًا إِلَّا أَقْبَلْتَهُ
 وَلَا عَمَلَةً إِلَّا أَعْيَنْتَهَا وَلَا أَمَّا إِلَّا أَفْرَجْتَهُ وَلَا فَاةً إِلَّا سَدَدْتَهَا وَلَا عَرَبًا إِلَّا كَوْنَتَهُ
 وَلَا أَمْرًا إِلَّا أَقْبَلْتَهُ وَلَا دَاءً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا

وبهاياتك

فقدما

فَضِيْلَةً عَلَى أَفْضَلِ أَمَلٍ وَرَجَائِي فَيْتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِهْدَائِنَا
 وَلَا تَذَلِّلْنَا بَعْدَ إِزْهَاقِ غَمِّتِنَا وَلَا تَضَعِفْنَا بَعْدَ إِزْهَاقِ قُوَّتِنَا وَلَا تَكْثُرْ أَعْدَاؤُنَا وَلَا تُفْزِنَا
 بَعْدَ إِزْهَاقِ غَمِّتِنَا وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ إِعْطَايَتِنَا وَلَا تَحْكَمْ بَعْدَ إِزْهَاقِ رِزْقِنَا وَلَا تُغَيِّرْ سَيِّئَنَا
 مِنْ نِعَمِكَ عَلَيْنَا وَاجْهَانَا لِنَبْتَغِيكَ كَانُ مِنْ دُنُوبِنَا وَلَا لِمَا هُوَ كَارٍ مِنَّا فَإِنْ فِي
 كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً لِمَغْفِرَةِ دُنُوبِنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا وَلَا تَقَابِلْنَا بِعَمَلِنَا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَلْزِمْنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا كَرَامَةً لَا تُهَيِّبُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَلَا تُعَزِّبُنِي
 عَنْ الْأَنْدَلِيِّ بَعْدَ أَبَدًا وَعَافِنِي عَافِيَةً لَا تُبْتَلِيَنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَارْقَعْنِي رَقْعَةً لَا تُضَعِّفُنِي
 بَعْدَهَا أَبَدًا وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيفٍ وَشَرَّ كُلِّ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ
 وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخْذِنَا صِدْقَهَا إِنْ رَجَيْتَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ
 مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُودٍ أَوْ قَنُوطٍ أَوْ فَرْجٍ أَوْ مَرْخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ بَدَجٍ أَوْ خِيَاةٍ أَوْ
 رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا
 لَكَ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُخَوِّدَ مِنْ قَلْبِي وَتُبَدِّلَ لِي مَكَانَهُ إِنَّمَا نَاوَيْتُكَ وَرِضَا بِفَضْلِكَ وَوَفَاءً
 بِعَمَلِكَ وَوَجَلَّ أَمِينُكَ وَهَذَا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَمَأْنِينَ لَكَ
 وَتَوْبَةً نَصُوحًا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ بَلَّغْتَنَاهُ وَالْآخِرَةَ عَنَّا الْجَانَّةَ إِلَى قَابِلٍ حَتَّى تَبْلُغَنَاهُ فِي
 سِيرَتِكَ وَعَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَارَكَ
 عَلَيْهِمْ وَدَرَجَعَهُ أَجْرُهُمْ وَدَاعِ جَمْعُهُمْ بِدِينِهِ وَأَزْجَابُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ انْضَادِي مِنْقُولُ
 كَقَوْلِكَ رَفَعْتُمْ خِدْمَتَ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ دَرَجَةً أَجْرُهُمْ وَمَنْعَانِ جَوْ
 نَظَرُ الْخَضِرِ بَرٍّ مِنْ أَفْتَادِ فَرُودِهِ كَيْفَ يَنْجُوهُ أَيْتَانِهَا مَبَارَكَ رَمَضَانَ بِسْ أَنْزِلْهُ
 كُنْ وَبِكُوفَلِهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ صِيَامِنَا آيَاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْ لِي مَرْحُومًا

أن تصلي على محمد وآله

وَلَا تَجْعَلْنِي مَخْرُومًا زِيَادَةً هَكَذَا مِنْ رِزْقِكَ يَا رَحِيمُ
يَا سَيِّدُ مَا رَمَضَانَ أَيْدِي يَابِخَرُشْ خُذْ أَوْحِدُ جَنَّتِيهَا وَلَبَسْتُ مَعْنِي حَضْرَتِ صَلَافٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولُست که هر که در شب آخر ماه رمضان این دعا بخواند اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
أَخْرَ الْعَمِيدِ مِنْ صِيَاغَةِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فَرْجُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَأَوْقَعَتْهُ
حَوْثًا يَنْبُشُ مِنْ رُجُلِ بَابِ رَزْدِ وَأَوْقَعَتْهُ وَثَابِتٌ رُوزِي كُنْ وَأَيْضًا سَنَسْتُكَ أَنْ يَنْدُ
بِحَوْلَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَجَبٍ مَا دُعَيْتَ بِهِ وَأَرْضُوا مَا رَضَيْتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ أَهْلِ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلَ دُخَانِ شَهْرِي
هَذَا وَدُخَانِ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدُخَانِ آخِرِ عِبَادَتِكَ وَوَقْفِي فِيهِ لِلْيَاكُمَا الْقَدَرِ
وَأَجْعَلْهُ خَيْرًا مِنْ الْخَيْرِ مَعَ ضَاعِفِ الْآخِرِ وَالْأَوَّلِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بَرِي
الرَّبِّ وَأَرْجُلَهُ خَيْرًا مِنْ سَنَةِ سَنَةِ رَمَضَانَ خَرَزَادِ كَرْدُونَ بِنْدَهَا سَتِ زِيَادَةً شَيْءُ
كَهِنْ عَمَانِدُ بِنْدَارِ زَانِشِ حَمَمِ ازاد مِي كَرْدَانْدَ هَر كِه بِنْدُ ضَعِيفِ فَرَمَائِدِ بِنْدِ
از قِبَدِ رَقَبَتِ ازاد كُنْدَامِيدِ هَسْتُ كِه خُذْ وَنَدِ قَادِرِي زَوَالِ بَابِ وَنَسْتُ وَكُلَّ أَوْرَادِ
اَنْشِ حَمَمِ ازاد كَرْدَانْدُ وَنَامِ اَوْزِ از جَرَايدِ غَايَا نِ مَحْمُودَانِدِ چنانچه مَنْقُولُست که حضرت
امام زين العابدين صلوات الله عليه بندها که در عرض سال تحصيل ميمى نايست
نفر وزياده وكم در شب آخر ماه رمضان ازاد ميموز و ميموز مود كه شما هارا ازاد كرده ام يا
انكه خداوند رحيم از تقصير من دو كنه دوم را از عذاب جهنم ازاد كرده اند و چون روز عيد
ميشد جايزهائى عظيم بايشان ميشد كه ايشان بي نياز باشند از سوال كردن از مردم
و ميگفت حق تعالي در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هزار هزار كس را ازاد ميكند
از آنكه مستوجب جهنم شدن باشند و در شب آخر مثل آنچه در جميع ماه ازاد كرده است

ازاد ميكند و حضرت هيج علام و كين بران زياده از يكسال خدمت نفرمود و در روز عرفه در
عرفات نيز بندهاى خود را ازاد ميموز و در رويى وارد شد است كه سَنَةِ سَنَةِ كَرْدُونَ
شبا خرسون انعام وكف و ليس بخوانند و صد مرتبه بگویند اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ اليهِ
فصل هفتم در دعاهاى مخصوص دهه آخر ماه مبارك است بسند معتبر از حضرت صادق
عليه السلام مَنْقُولُست که آنحضرت در هر شب از شبهای دهه آخر این دعا میخواندند
اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هَذَا لِلنَّاسِ
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَعَطَّنَ حُرْمَةً شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ وَحَصَّنَتْهُ
بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلَهَا خَيْرًا مِنْ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ آيَاتُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ
وَلِيَآ إِلَيْهِ قَدْ تَصَرَّفْتُ وَقَدْ عَصَيْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَسْتَاعِلُ بِهِ مَتْنِي وَأَحْصَى لِعَدْوِي مِنْ
الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَاسْأَلُكَ بِمَا سَأَلُكَ بِهِ مَا ذَكَرْتَ لَكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَاءُ وَكَالْمُرْسَلُونَ
عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفَكَّرَ مَعْنِي مِنَ النَّارِ وَتَدْخُلَنِي الْجَنَّةَ جَمِيعًا
وَأَنْ تَفْضَلَ عَلَيَّ بِالْأَمْرِ يَوْمَ الْحُوفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّكَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ إِلَهِي وَأَعُوذُ بِكَ
الْكُرْهِمْ وَبِحَبْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَقْضَى أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَآ إِلَيْهِ وَلَكِنْ قَبْلِي نِعْمَةٌ أَوْ
تَوَاضَعْتُ بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تَرِيدُ أَنْ تَقْضِيَ بِمَتْنِي كَرْتِغْفِرْهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي
اسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ أَنْ تَكُنْتَ رَضِيَتْ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَأَعِدْ
عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيَتْ عَنِّي فَمَنْ الْإِنْفَارِضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا
يَا صَدِّيقًا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْإِنْفَارِضَ
هَمَّ يَغْفُوبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مَقْصَرِ عَمْرِو يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

كَأَنَّ أَهْلَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَأَفْعَلْ فِي مَا أَتَاهُ لَهُ وَلَا تَفْعَلْ فِي مَا آتَاكَ
أَهْلُهُ وَتَسْتَعِينُ بِهِمْ كَمَا أَنْخَضَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَوْلُكَ دُرْهُ شَبَّهَ أَهْلَهُ
بِحَوَانِدِ أَعُودِ جِبَالٍ وَجَعَلَ الْكَرِيمُ أَنْ يَفْقُضَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يُطْلِعَ الْفَجْرَ مِنْ
لَيْلَتِي هَذِهِ وَيَقِي لَكَ عِنْدِي تَبَعًا أَوْ ذَنْبًا تَعْدِي عَنِّي يَوْمَ الْفَاكِ وَتَسْتَدْهَى
بِسَيَارِ مَعْتَبِرٍ دُرْهُ شَبَّهَ أَهْلَهُ بِحَوَانِدِ أَعُودِ مَخْصُوفٍ أَنْخَضَتْ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَارْدُ
شَدْنِ اسْتِ وَبِرْمَالِ دُنْيَا وَآخِرَةٍ مُشْتَمِلٍ اسْتِ **دُعَاءُ شَيْبِ نَبِيٍّ** يَا مُوْجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ
وَيَا مُوْجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَخُجْجِ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجْجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا زَوْقَ نَيْسَابُورٍ
حَسَابِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمَةَ وَالْأَلَاءُ اسْتَطَلَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ وَآلِهِمَا وَتَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاجْسَانِي فِي
عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْ مَغْفُورَةً وَأَنْتَ يَا نَبِيَّنا تَبَا شَرِيه قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي
وَتَرْضِي عَنِّي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوَقُّقَ
لِمَا وَفَّقْتَهُ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ **دُعَاءُ شَيْبِ نَبِيٍّ** يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَيَا جَلَّ
الْكِبَرِ سَكَنَ أَوَّلَ النَّفْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمُنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ
وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ
يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمَةَ
وَالْأَلَاءُ اسْتَطَلَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِمَا وَتَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاجْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْ مَغْفُورَةً وَأَنْتَ يَا نَبِيَّنا
تَبَا شَرِيه قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ

في

عليه

مَغْفُورَةً وَأَنْتَ يَا نَبِيَّنا تَبَا شَرِيه قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتُ لِي
وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوَقُّقَ لِمَا وَفَّقْتَهُ مُحَمَّدًا
وَالْحَسَنَةَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَاءُ شَيْبِ نَبِيٍّ** يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلِ الْخَيْرِ
وَمِنَ الْكَفِّهِمْ وَدَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلُمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ
وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمَةَ وَالْأَلَاءُ اسْتَطَلَّ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاجْسَانِي
فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْ مَغْفُورَةً وَأَنْتَ يَا نَبِيَّنا تَبَا شَرِيه قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ
عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوَقُّقَ
لِمَا وَفَّقْتَهُ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ **دُعَاءُ شَيْبِ نَبِيٍّ** يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَيَا جَلَّ
الْكِبَرِ سَكَنَ أَوَّلَ النَّفْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمُنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ
وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ
يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمَةَ
وَالْأَلَاءُ اسْتَطَلَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِمَا وَتَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاجْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْ مَغْفُورَةً وَأَنْتَ يَا نَبِيَّنا
تَبَا شَرِيه قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ

وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
 وَعَلَيْهِمْ **دَعَاءُ شَيْبَانِي** يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارَ مَعَاشًا وَالْأَرْضَ
 مَهَادًا وَالْجِبَالَ أَقْنَادًا يَا اللَّهُ يَا قَاهِرًا يَا جَبَّارًا يَا اللَّهُ يَا سَمِيعًا يَا اللَّهُ يَا قَرِيبًا يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي
 مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي
 وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَإِتِّافًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ يَا وَزْدَقِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
 لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ السَّلَامُ
دَعَاءُ شَيْبَانِي يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتَيْنِ بَاسْمِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَاللَّيْلِ وَجَعَلَ
 آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَدْفَعُوا فُضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْضِيلًا يَا اللَّهُ
 يَا مُجِدِّدًا يَا وَهَّابًا يَا جَوَادًا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ
 الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً
 وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَإِتِّافًا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ يَا وَزْدَقِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
دَعَاءُ شَيْبَانِي يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْضِيلًا يَا اللَّهُ يَا مُجِدِّدًا يَا وَهَّابًا يَا جَوَادًا
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ

يَا جَبَّارًا يَا سَمِيعًا يَا اللَّهُ
 يَا قَرِيبًا يَا جَبَّارًا
 وَاهِلَ بَيْنِهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 أَجْمَعِينَ
 كَجَعَلْتَهُ

إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسَ يَا سَلَامَ يَا مُؤَمِّنَ
 يَا مُهَيِّمَ يَا عَزِيزَ يَا جَبَّارَ يَا مُكَبِّرَ يَا اللَّهُ يَا خَالِقَ يَا بَارِي يَا مُصَوِّرَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي
 فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ
 عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَإِتِّافًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 الْحَمْدُ يَا وَزْدَقِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
 لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دَعَاءُ شَيْبَانِي** يَا خَالِقَ
 فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النَّوْرِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَاطَهُمَا
 أَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمَ يَا غَفُورَ يَا ذَا الْأَرْثِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي
 عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا
 بِمَا قَسَمْتَ لِي وَإِتِّافًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ يَا وَزْدَقِي
 فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ السَّلَامُ **دَعَاءُ شَيْبَانِي** يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ
 عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمَ يَا حَكِيمَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا سَيِّدَ السَّادَةِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَيْلِ الْوَيْدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 يَذْهَبُ الشَّكَّ

يَا عَظِيمَ

وَأَزْدَقِي
 وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ
 أَجْمَعِينَ
 السَّادَةِ

وَالْبَنَاءُ

يَا نُورُ يَا نُورُ
يَا مُنِيرُ

وَأَهْلَ بَيْتِهِ

وَأَتَيْنَا
مُوسَىٰ لَشَاكٍ
فِي

الذی یبذل الملائک **مشم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلنا
مشم دو رکعت در هر رکعت حمد و مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه
سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت
مرتبه ایه الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **دهم** بیست
رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست
و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا
انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم**
شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلنا **پانزدهم** چهار رکعت در هر رکعت
اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده
رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه اهبکم التکاثر **هفتم** دو رکعت در رکعت
اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام
صد مرتبه لا اله الا الله **هجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا
اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت باخذ و پنجاه مرتبه انا انزلنا و کوبایم ادا
باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند نیز آیه مشکست در یک شب دو هزار و پانصد
مرتبه انا انزلنا خواندن **بیستم** و یکصد و بیست و یک مرتبه **چهل و هشت**
رکعت بهر سوره که میسر شود **بیست و یکم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و مرتبه توحید
بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **هشتم** چهار رکعت
در هر رکعت حمد و تبارک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید **بیست و نهم** شش رکعت در هر
رکعت بعد از حمد صد مرتبه ایه الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد

انما نصدق بته صلوات محمد وآل محمد **فقد ورد** ركعت در هر ركعت حمد و بیست مرتبه
توحید **یا ارحم الراحمین** دوازده ركعت در هر ركعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فاتحه
صلوات بر محمد وآل محمد و اینها چنانچه مذکور شد هر دو ركعت بیک سلام
و اما در روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
لبیان برای روز هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای
مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا ذکر کرد و ما با صل دعا اکفایا می بینیم
دعای روز اول اللهم اجعل صیامی صیام الصالحین و قیامی قیام القانتین
و نبهنی فیہ عن نومة الغافلین و هب لی جرمی فیہ یا ارحم الراحمین و اغفر عینی
یا ارحم الراحمین **روز دوم** اللهم قرّنی فیہ الی مرضاتک و جنتی فیہ من
سخطک و نعماتک و وفقنی فیہ لقرآنک برحمتک یا ارحم الراحمین **روز سوم**
اللهم ارزقنی فیہ من الذهن و النیة و باعدنی فیہ من السفاهة و القنوط و اجعل
لی نصیباً من کل خیر تنزل فیہ بجمودک یا ارحم الراحمین **روز چهارم** اللهم قرّنی
فیہ علی اقامتک امرک و اذقنی فیہ حلاوت ذکرتک و ارزقنی فیہ لاداء شکر لیکرمک
و احفظنی بحفظک و سترک یا ارحم الراحمین **روز پنجم** اللهم اجعل لی فیہ من المستغفرین
و اجعل لی فیہ من عبادک الصالحین القانتین و اجعل لی من اولیائک المقربین
برافقک یا ارحم الراحمین **روز ششم** اللهم لا تخذ لی فیہ لقرض معصیتک و لا تضربنی
بسباط نقمتک و اخرجنی فیہ من موجبات سخطک بمنک و ایا ذلتک یا ارحم الراحمین
الراغبین **روز هفتم** اللهم اعنی علی صیام و قیامه و جنتی فیہ من هفواته و انا
و ان ذقنی ذکرتک بدوامه یوم قیامه یا ارحم الراحمین **روز هشتم** اللهم ارزقنی فیہ

رحم الراحمین

المتقین
یا ارحم الراحمین

رحمة الايمان و اطعام الطعام و افشاء السلام و صحبة الكرام بطولك يا ملجئ الاملین
اللهم اجعل لی فیہ نصیباً من رحمتک الواسعة و اهدنی فیہ لیس اهتیک
الساطعة و خذ بناصیتی الی مرضاتک الجامعة بحجبتک یا ارحم الراحمین **روز نهم**
اللهم اجعل لی فیہ من المتوكلین علیک و اجعل لی فیہ من الفائزین لک و ابعث لی
فیہ من المقربین الیک یا ارحم الراحمین **روز دهم** اللهم حبب لی فی الخصال
و كن الی فیہ الفسوف و العصبان و حرّم علی فیہ السخا و البخل ان یعونک یا غیاث
المستغیثین **روز یازدهم** اللهم ربی فیہ بالستر و العفاف و اسرّ لی فیہ بلباس
القنوع و الکفاف و اخلنی فیہ علی العدل و الاضاف و امّنی فیہ من کل ما احنا
بعضمتک یا عظمة الخائفین **روز سیزدهم** اللهم طهر لی فیہ من الدنس و الاقدار و صبر لی
فیہ علی کائنات الاقدار و وفقنی فیہ للثقی و صحبة الابرار یعونک یا قرة عین
المساکین **روز بیستم** اللهم لا توخذنی فیہ بالعثرات و اقلنی فیہ من الحطایا و املأ
ولا تجعل لی فیہ عرصة للبلا یا و الافات بعزّک یا عزم المسلمین **روز بیست و یکم** اللهم
ارزقنی فیہ طاعة الخاشعين و اشرح فیہ صدری یا انا بة الخشیتین یا امان
الخائفین **روز بیست و دوم** اللهم وفقنی فیہ لموافقة الابرار و جنتی فیہ من افضله الاشرار
و اونی فیہ برحمتک الی ذرا القدرار یا ارحم الراحمین **روز بیست و سوم** اللهم اهدنی فیہ
لیصالح الاعمال و ارض لی فیہ الحوائج و الامل بالامن لا یحتاج الی التفسیر و السؤال
یا عالم بما فی صدور العالمین **روز بیست و چهارم** اللهم تنهني فیہ لکبریات اشجار و توقه
قلبی بضياء انوار و خذ بی کل اعضائی الماتباع انذاری یا منور قلوب العارفين
روز بیست و پنجم اللهم وقر فیہ حظی من برکاته و سهل لی الی الخیراتک و لا تخیر فی قبول حسنات

یا ارحم الراحمین

یا غوث

زیر لی فیہ السیر
و یجفی فیہ مما اشاق
واحدة

الساکین

و اشوق فی قلبی الیه

لعمام

صل علی محمد و آل

يا هادي الى الحق المبين **بسم الله** افتح لي فيه ابواب الجنان واغلق عني فيه
ابواب التيران ووفقني فيه لنيل الوفاق **بسم الله** افتح لي فيه ابواب الجنان
والله اجعل لي فيه الى امرضاك دليلا ولا تجعل للشيطان فيه علي سبيلا ولا تجعل
الجنة لي منزلا ومقبرا يا فاضل حاجي الطالبين **بسم الله** افتح لي فيه ابواب
فضلك وانزل علي فيه بركاتك ووفقني فيه لوجبات مرضاتك واسكنني فيه بحبوك
جنانك يا مجيب دعوة المضطربين **بسم الله** اغسلني فيه من الذنوب وطهرني
فيه من العيوب وامحني قلبي فيه بتقوى القلوب يا مفضل عزات الدينين **بسم الله**
اللهم اني اسئلك فيه ما يرضيك واعوذ بك ما يؤذك واسئلك التوفيق فيه لمرادك
ولا اعصيك يا جواد السائلين **بسم الله** اجعلني فيه محبا لا ولا ياتل معا
لا تعدك مستتابا خاتم انبيائك يا حاصم قلوب السببين **بسم الله**
اجعل سعي في مشكورا وذنب في مغفورا وعمل في مقبولا وعي في مشكورا يا سمع
السامعين **بسم الله** ارزقني فيه فضل ليلتك القدر وصبر اموري فيه من العسر
اي اليسر وقل معاذيري وخط عني الوزر يا ربه الصالحين **بسم الله**
وقر حفي في من التواكل والكرم في فيه يا حصار المسائل وقرب سبيلك اليك من بين الوسا
يا من لا يشغله الحاج الملحين **بسم الله** عشتي فيه بالرحمة وان رقتي فيه التوفيق
والعصمة وطهر قلبي من غيايب التهمة يا رجب ما عباد المؤمنين **بسم الله**
اجعل صيا فيه بالشكر والقبول علي ما ترضاه ويرضاه الرسول بحكمة فروعه
بالاصول بحسب سيرة المحمدين والحمد لله رب العالمين **بسم الله**
در تقدیم وختیم وعبادت هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند و چون

محبوبه

موی

مستجاب

یا حصار المسائل
یا من لا يشغله الحاج الملحين

خاتمه

روایتش را معتبر میدانم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز نیت و هفتم و کفعمی و نیت
ونهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز نیت و سیم خوانند و در نیت که است
باشد والله یعلم **باب چهارم** در اعمال لیالی و ایام متبرکه ماه شوال و ماه ذی
القعدة است از جمله ایام متبرکه ماه شوال روز عید فطر است و شبش از جمله لیالی
شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیاء آن احادیث بسیار است و از حضرت
رسول صلی الله علیه و الله منقولست که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روز
که دلها از زمین میرود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت که گفت پدرم علی بن
الحسین شب عید را احیا نکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در مسجد میماند و میگفت
ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنت است و شخصی بخود میفرمود
صادق علیه السلام عرض کرد که مردم میکنند که امرزش نازل میشود بر کسی که روز
دارد ماه رمضان در شب قدر حضرت فرمود که کارگر مزد شرا نمیدهد مگر بعد از
فارغ شدن از کار و آن در شب عید است راوی گفت چرا کار سزاوار است که در شب
بکنیم فرمود که چون افتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه مغرب و نافله آنرا
بجا آوری دستها بسوی آسمان بلند کن و بگو یا ذا المن و الطول یا ذا الجود یا ذا
محمد و ناصح صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی **کل ذنب اخصیته و هو عندک فی کمال**
مبین پس سجود برو و صد مرتبه در سجده بگو انوب الى الله پس هر حاجت که داری از حق
طلب کن که انشاء الله برآورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع
در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هجده مرتبه سوره
قل هو الله احد و در رکعت دوم یکصد و پنجاه مرتبه بگو یا ذا الجود و بعد از سلام

مبرفتد و صد مرتبه می گفتند انوب الى الله پس می گفتند يا ذا المرح والجود يا ذا المرح والرحمة
 يا مصطفی محمد صلی الله علیه و آله صل علی محمد و آله پس حاجات خود را از خدا می طلبیدند
 پس سر از سجود بر می داشتند و می فرمودند بحق خداوندی که جانم بدست قدرت اوست
 هر که اینها را از یکصد مرتبه حاجت که از حق تعالی بطلبد البته او را عطا کند و اگر بعد از یکصد
 بیایان کجاء داشته باشد خدا بیامرزد و بعد از سفت است که این دعا بخوانند
 یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله
 یا مهین یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله
 یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله یا کریم یا الله یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله
 یا سميع یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی
 یا الله یا وفی یا الله یا مولی یا الله یا قاضی یا الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف
 یا الله یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علی یا الله یا حقیق یا الله یا
 یا الله یا سید السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا قاهر
 یا الله یا قاهر یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب
 یا رب یا الله یا نور یا الله یا نور یا الله یا نور یا الله یا نور یا الله یا نور یا الله یا نور یا الله
 یا الله یا جیب یا الله یا شامد یا الله یا شاهد یا الله یا حید یا الله یا فاطر یا الله
 یا مظهر یا الله یا مالک یا الله یا مقتدر یا الله یا قاضی یا الله یا باسط یا الله یا محیی
 یا الله یا ممیت یا الله یا مجیب یا الله یا باعش یا الله یا معطي یا الله یا مفضل یا الله یا منعم یا الله
 یا حق یا الله یا مبین یا الله یا لطیف یا الله یا محسن یا الله یا مبدي یا الله یا معید یا الله
 یا باری یا الله یا بدیع یا الله یا هادی یا الله یا کافی یا الله یا شافی یا الله یا علی یا الله

یا حنان یا الله یا متان یا الله یا ذا الطول یا الله یا متعالی یا الله یا عدل یا الله یا ذا الجلال
 یا الله یا صادق یا الله یا دین یا الله یا باقی یا الله یا ذا الجلال یا الله یا ذا الاکرام یا الله
 یا معبود یا الله یا حکم و دیا الله یا صانع یا الله یا معین یا الله یا مکرر یا الله یا قهار
 یا الله یا لطیف یا الله یا جلیل یا الله یا غفور یا الله یا شکور یا الله یا نور یا الله یا حنان
 یا الله یا قدر یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
 یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
 و تقف و عتی بحملک و توسع علی من رزقک الحلال الطیب من حیث احسب فمن حیث
 لا احسب فانی عبدک لیس أحد سواک ولا أحد استلک غیرک یا ارحم الراحمین یا
 شاء الله لا قوه الا بالله العلی العظیم پس سجد می روی و می گوئی یا الله یا الله
 یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
 فی کز و الغیب عندک و الاسماء المشهورات عندک المکتوبه علی مراد و عرشک
 ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تقبل مني شهر رمضان و تکتبني فی الوافدين الی بیت الله
 الحرام و تصفح لی عن الذنوب العظام و تسخر لی رب کوزک یا رب خمس و در روایت دیگر
 بجای هزار مرتبه قاضی یا الله صد مرتبه نیز وارد شدن است و اینهاست مؤکد است که
 بعد از نماز شام و حفتن و صبح عید و نماز عید این تکبیرات بخواند الله اکبر الله
 اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله اکبر و لله الحمد الله اکبر علی ما هذا **و اما**
 اعمال روز عید پس رکوع فطر واجب و کذاست و ترکش یا تحقق شرایط و جوب کلاه بکبره
 و شرط قبول روزه ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 از تمامی روزه دادن زکوة است یعنی فطره چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است

زیرا که هر که روزه بدارد و زکوة فطر نهد روزه او مقبول نیست هرگاه عمد ترک کند
 و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در تشهد نماز شش مقبول نیست و خدا روزه را پیش
 از نماز ذکر کرده است در اینجا که فرموده است قد افلح من تری و ذکر اسم ربه فصلی تحقیق
 که رستگاری یافت هر که زکوة فطر داد و پروردگار خود را یاد کرد بان تکبیر آنکه مذکور
 شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانکه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود و مال از
 تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ مال در دنیا و آخرت تلف نمیشود مگر بنا
 زکوة محبت بین فطره زکوة بدست و بدین پاکیزه میگرداند از بخل و سایر کثافات معنوی
 و او را سال دیگر از بلاها حفظ میکند چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صا
 علیه السلام بامعتب وکیل خرج خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال ما و غلامان و
 کنیزان ما را باین ویکی از ایشان را ترک مکن که زکوة او را ندی که اگر یکی را ترک کنی منیرسم که
 در عرض سال بمیرد و بداند که زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و سبن واجب نمیشود و اگر
 نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجبست که فطره ایشان را بدهد و زکوة بدهد
 را اقامید بدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در انشت عیال دیگری باشد و شهر و اقوامی است
 که در وجوب فطره توانگری شرطست و آن موافق مشهور است که قوت سالیانه خود و
 عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسی باشد که وفای بهشت او و عیال او کند و بعضی
 گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او
 واجبست و اظهار انشت که بر او مستلزم است و اگر فقیر بکسر فطره را با عیال خود دست
 بگردانند و بعد از آن فقیر دیگری بدهند هم ثواب فطره را نمی یابند و باید که غنی اخراج
 فطره کند از خود و آنرا کسی که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد

فطر که اگر عیال دیگری شدن باشد بر او واجبست و همچنین باید بدهد آن هر کس که در خانه
 او باشد از مهمان و غیر آن که آخر روزه آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه باشد
 و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب
 خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار از مال او نکند احوط انشت که هر دو بدهد
 یا یکی از ایشان باذن دیگری بمسحوق بدهد قرینه الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد
 اما نفقه و کسوة او را دهد و در خانه دیگری باشد زکوة بر او معطی نیست و همچنین اگر در
 عید پیش از شام از جهت همسایه اطعامی بفرستد یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در
 ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کند
 بخانه او یا چیزی بخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجبست و احوط انشت
 که در صورتی که بدهد و بدهد بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بجهت ترست
 و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است یا ظهر روز عید و بعضی گفته
 اند تا شام روز عید و احوط انشت که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در
 جدا کند نیز خوبست و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر را
 حاضر نبودن مستحق یا بعد از دیگر تا خبر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند یا ظهر روز عید
 احوط انشت که تا شام فضا را اوقضا نکند و اگر از روز عید بگذرد بقصد قربت بدهد و فطره
 خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که این را میدهم که اگر قضای فطره بر من واجب باشد
 فطره باشد و الا قصد و باشد و پدر و مادر و جد و جد و فرزندان و فرزندان و کان هر
 فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را بخورند فطره بر اوست و اگر
 عیال شخص دیگری باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند اشهر

اصططنت که او فطره ایشان بدهد و اما مجلس فطره مشهور است که هر چه قوت غالب باشد
میوانند داد و اجوط است که جویا کنند یا خرما یا موی یا شکر بدهد و بهتر است که خرما بدهد
و بعد از آن مؤنر است و بعد از آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت
ایشان نان کشند است بهتر است که کشند بدهد و مردم دهات که غالبانان جو میخورند
جو بدهند و در حدیث است که اگر یک صاع خرما در فطره بدهم دوست تر میدانم از آنکه یک صاع
طرا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید داد و صاع موافق حساب مشهور
ظاهر است که بریز و چهارده منقال و ربع مثقال است و اجوط است که یک من نیم نیز بدهند
و نهایت احتیاط است که یک من شاه بدهند و باید کسی بدهند که قوت سالیانه خود و
عیال خود را نداشته باشد و سایل بکف نباشد و اجوط است که مظاهر بفقو نباشد
و صاع نباشد و اجوط است که در زمان عینیت امام علیه السلام بجهت جامع الشرائط
عادل بدهند که او مستحقان برساند چون مصارف را او بهتر میداند و بعضی از علمای این
واجبه است که اند و اجوط است که فقیری را کمتر از یک صاع ندهند و یک صاع چند ضرورت
داد و فطره را بواجب التفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب التفقه دادن بهتر است
و بعد از آن همسایگان پویشان و بعد از آن بکسی که فاضل تر و صالح تر و پویشتر
تو باشند و فطره غیر سید را بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در
نوز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کنند و سنت است که بخرما افطار کنند
و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که غسل را در زیر سقفی نکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم
ایمانا بک و تصدیقا بکتابک و اتباعا بسنتک نبيک صلی الله علیه و آله پس نسیم الله بگو

و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهر ذنوبی اللهم
اذهب عني الدنس و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز عید نیز سنت مؤکد است
و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام علیه السلام واجب
و در زمان عینیت امام اگر علماء است میمانند و جماعت کردن است میمانند و میگویند
تنها نیز میتوان کردن و بکمان فقیر واجب است که جماعت بکند و بنماز عید عادل حاضر
شوند و اگر نتوانند حاضر شدند یا اگر در سنت است و نماز عید دو رکعت است و در رکعت
اول بعد از قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخواند و در رکعت دوم
بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی
از آن نماند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند بخواند و هرگاه جماعت کنند پیش نماز
دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست اللهم اهل الکبریا
والعظمة و اهل الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوى و المغفرة
اسئلكم بحق هذا اليوم الذي جعلته للسلمين عيدا و بحق صلی الله علیه و آله
والله دخرنا و مزینا ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان تدخلنی فی کل خير ادخلت فیهِ
محمد و آل محمد و ان تخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمد و آل محمد صلوا علی عبد
و علیهم السلام اللهم انی اسئلك خیر ما سئلك به عبدك الصالحون و اعود بک من شئنا
منه عبدك الصالحون و بعد از نماز عید دعا بسیار وارد شده است و بهترین دعاها
دعای صحیفه کامله است و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که
در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگامی که میهای رختن بسوی نماز جمعه
و نماز عید میشود این دعا بخواند اللهم من هبتا فی هذا اليوم او تعبا او اعدو

و شرفان آسمانی

استعد لوفارة الى مخلوق رجاء ربي وتواضعا وعطائيا فان اليك يا سيدي
 هيتني وتعينني واعيد ادنى واستغدادى رجاء ربي وجوارك وتواضعا تلك
 واصلك وعطائك وقد عدت الى عبيد من اعياد انبيائك محمد صلواتك عليه
 وآله ولم افد اليك اليوم بعمل صالح اتق به قدمت ولا توجهت لمخلوق امثله ولكن اتيتك
 خاضعا موقفا بذنوبي واسألتني الى نفسي فاعطيت يا عظيم اغفر لي العظيم من ذنوبي فانه
 لا يغفر الذنوب الا انت يا لا اله الا انت يا ارحم الراحمين ودر حديث
 معتبر من حضرت صاحب الامر عليه السلام منقولست بعد ان صبح روز فطر اين دعا
 بخواند اللهم اني توجهت اليك محمد امي علي من خلفي وعن يميني وامن يميني عن يساري
 امنت بهم من عذابك واتقرب اليك زلفي لا احدا احدا اقرب اليك منهم فم امني
 فامن بهم خوفا من عقابك وسخطك وادخلني برحمتك في عبادك الصالحين اصبحت يا
 مؤمنا محاصرا على دين محمد وسنة وعلى دين علي وسنة وعلى دين الاوصياء وسنة
 امنت بسيرهم وعلايتهم وارغب اليك فيما رغب اليه محمد وعلي والاوصياء
 ولا حول ولا قوة الا بالله ولا عزة ولا منعة لاسطان الا لله الواحد القهار الغني
 الجبار توكلت على الله ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم اني
 اتيتك فاردي واطلب ما عندك فتيسر لي وافض لي حوائجي فلك في كتابك وتوكلت
 الحق شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى و
 القرآن ف عظمت شهر رمضان بما انزل فيه من القرآن وخصصته وعظمت به
 بتصديك فيه ليكة القدر فلك ليكة القدر خير من الف شهر تنزل الملائكة
 والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر اللهم وهذا

وعطائك

موقفا

شهر

شهر رمضان قد انقضت وكيا اليه قد صرمت وقد صرمت منه يا الهي الى ما انت اعلم به
 متى بعدد من عدي فاسئلك يا الهي بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلي على محمد و
 آل محمد واهل بيت محمد وان تقبل مني ما تقرب به اليك وتفضل علي بشيخيتي علي وبنو
 تقرب وقرابي واستجابه دعائي وهب لي منك عتق رقبتي من النار ومن علي بالنار
 بالجنة والامن يوم الخوف من كل فرج ومن كل هول عند ذنبي اليوم القبر اعود بحجومي
 وجهك الكريم وحجرتي بسبك وحرمة الصالحين ان يصروه هذا اليوم ولدي في نعمة
 ثريدان لو اخذني بها ذنبي ثريدان تغايبني به وتغيبني به او خطيئة ثريدان
 ان تغايبني بها وتغيبني بها مني تغفرها لي واسئلك بحجرتي وجهك الكريم الفعالي
 لما يريد الذي يقول الشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم اني اسئلك يا اله
 الا انت ان كنت رضيت عني في هذا الشهر ان تترك فيهما بقى من عيبي رضا وان
 لم ترض عني في هذا الشهر فمن الان فانرض عني الساعة الساعة الساعة واجعلني
 في هذه الساعة وفي هذا المجلس من عتقائك من النار وطفائك من جهنم وسعداء
 خلقك بغيرتك وجهك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بحجرتي وجهك الكريم
 ان تجعل شهرى هذا خير شهر رمضان عبدك فيه وصمته لك وتقرب به اليك
 منذ اسكنتني فيه اعظمه اجرا وامته نعمة واعمه مغفرة واكمله رضوانا واقر به الى
 ما يحب وترضى اللهم لا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك ولا ذنبي العود فيه
 ثم العود حتى ترضى وبعد الرضا وحتى يخرجني من الدنيا سالما وانت عني باض وانا لك
 مرضى اللهم فيما تقضى ونقد من الامر الحشوم الذي لا يد ولا يد لاني كنت من
 حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام المبرور بحجهم المشكور وسعيهم المغفور

تقبل

دُونَهُمْ الْمُتَقِيلَ مَنَاسِكِهِمْ الْمُعَافِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمْ الْمُقْبِلِينَ عَلَى شُكْرِهِمْ الْحَفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ
 وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَكُلَّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ أَلَا بُدِيَ مِنْ جَلْسَتِي هَذَا فِي شَهْرِي
 هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مَقِيلًا مُسْتَجِبًا بِأَبِي مَغْفُورًا دُنْيِي مُعَافَا
 مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا مِنْهَا غَتًا لَا رِقْبَعًا أَبَدًا وَلَا رَهْبَةً يَارَبَّ الْأَرْبَابِ أَلَا بُدِيَ
 إِلَيَّ أَيْسَدُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتَ وَأَرَدْتَ وَقَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَمَمْتَ وَأَنْفَدْتَ
 أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُنْصِبَ فِيَّ أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّمَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِيَ فَقْرِي وَأَنْ تُجَبِّرَ فَاغِي وَأَنْ
 تُرَحِّمَ مَسْكِنِي وَأَنْ تُعَزِّدَ لِي وَأَنْ تَرْفَعَ صَعْتِي وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤَيِّسَ وَحْشَتِي وَأَنْ
 تُكْسِرَ قَلْبِي وَأَنْ تُدْرِكَ بِي فِي عَافِيَةٍ وَلَيْسَ وَخَفِضَ وَأَنْ تُكَيِّمَ مَا أَهْتَمُّ مِنْ أَمْرِ دُنْيَا
 وَآخِرَةٍ وَلَا تَجْعَلَنِي إِلَى نَفْسِي فَاتَّعِزَّ عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيُفْضَوْنِي وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي
 وَبَدَنِي وَجَسَدِي وَرُوحِي وَوَلَدِي وَاهْلِي وَاهْلَ مَوْدِي وَآخِلَانِي وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تُنَزِّلَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ
 وَالْإِيمَانِ مَا أَقْبَنِي فَأَنْتَ وَلِيِّ وَمَوْلَايَ وَثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَعْدُنِ مَسْئَلَتِي
 وَمَوْضِعِ شُكْوَايَ وَمَنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا تُطِيلْ
 طَمَعِي وَرَجَائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحُجَّةٍ وَالْحَمْدُ وَقَدْ مَنَّمْتَ عَلَيَّ أَمَامِي وَكَلَامِي حَقًّا
 وَطَلِبَتِي وَتَضَرَّعِي وَمَسْئَلَتِي فَأَجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ فَأَنْتَ
 مَنْتَ عَلَى يَدِهِمْ فَأَخْرِجْنِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ
 وَالسَّعَادَةِ وَالْحِفْظِ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ جَائِعٍ لَنَا قَصِيلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافِيَا وَلَا تَسْلُطْ
 عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَافْعَلْ كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِإِذْنِ الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَرَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بمعرفتم

کافضل

کَافِضًا مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 وَاسْتَجِبْ أَدْرُوزَهُ دَافِعًا شَرَّ يَوْمٍ بَعْدَ رُغْدٍ رُبْعِيٍّ مِنْ رِوَايَاتِ وَارِدَةٍ شَدِيدَةٍ
 اَزَانِ نِيَزِ وَارِدَةٍ شَدِيدَةٍ وَظَاهِرِ رُوزِهِ دَافِعًا شَرَّ يَوْمٍ بَعْدَ رُغْدٍ رُبْعِيٍّ مِنْ رِوَايَاتِ وَارِدَةٍ شَدِيدَةٍ
 سَنِيَّانِ مَشْهُورِ اسْتِوَارِشْتِ وَتَحَنُّنِ كَرَاهَتِ كَحَاجِ كَرْدَنِ دَرِ مِیَانِ عِنْدِ
 فُطْرِ وَعِنْدِ قُرْبَانِ صِلَى نَدَا دُشَادِ صِلَاشِ زَعَامِ بُوْدِهِ بَاشَدِ وَدَرِ مَهِ شَوَالِ چُونِ عِنْدِ
 عَافِشِهِ دَرِ آن وَاقِعِ شَدِيدِ اسْتِ وَاکْثَرِ مَفَاسِدِ اسْلَامِ بَرِ آن مَنَزَّهَ شَدِيدِ وَازِ بَعْضِ رِوَايَاتِ
 کَرَاهَتِ مَسْتَفَادِ مِیْشُودِ اِکْرَدِ رُخْصُوصِ شَوَالِ اخِرِ اَزْ کِتَابِ هَبْرَ اسْتِ **وَلَقَدْ اَعْمَالَ مَهِ**
ذِي الْقَعْدِ بَدَانِ که اَوَّلِ مَهِ هَای جَوَاسِمِ اسْتِ که حَقِّ تَعَالَا دَرِ قُرْآنِ یَادِ فَرْمُودَهُ اسْتِ وَفَیْهَا
 ذَوِ الْقَعْدِ وَذَوِ الْحِجَّةِ وَحَرَمِ وَمَهِ رَجَبِ اسْتِ وَدَرِ اَیْنِهَا هَای اَبْتَدَايِ قُرْآنِ بَا کَافِرِ آن
 بِنَا یَدِ کَرْدِ وَشَیْخِ مَقْبَدِ رَضِیَ اللَّهُ عَنْهُ وَغَیْرِهِ اَوَازِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
 رِوَايَتِ کَرْدِ اَنْدِ که هَرِ کِی اَزْ مَهِ هَای حَرَامِ بِمَحْشَدِ وَجَمْعِهِ وَشَبَّهَ رَا مَتَوَالِیِ رُوزِهِ
 بَدَا دَرِ ثَوَابِ صَدِّقِ عِبَادَتِ بَرَايِ او نُوْشَنده شُودِ وَدَرِ رِوَايَتِ اَنْ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ
 وَآلِهِ مَقُولِ اسْتِ که دَرِ شَبَّهَ اِتْرَدِ هَمِ مَهِ ذِي الْقَعْدِ حَقِّ تَعَالَا بِسُویِ بَنَدِ کَانَ مُؤْمِنِ نَظَرِ
 مِیْکَنْدِ کِی که اَنْشَبِ رَا عِبَادَتِ بِسَرِ اَوَدِ ثَوَابِ صَدِّقِ عَابِدِ بَا وَعَطَا کَنْدِ که دَرِ شَبَّهَ
 زَدَنِ مَعْصِيَتِ خَدَا نَکَرْدِهِ بَاشَدِ چُونِ نَصْفِ شَبَّهَ بِکَرْدِ رُشْرُوعِ کُنِ عِبَادَتِ وَتَمَازِ
 وَحَاجَاتِ خُودِ رَا اَرْحَقِ تَحَاطُّبِ کُنِ که هَرِ حَاجَتِ که طَلِبِ کُنِ مَسْتَجَابِ بِمِیْکَرْدِ وَبَعْضِ
 اَزْ اَهْلِ اَكْفَهَ اَنْدِ که دَرِ رُوزِ بَیْتِ وَصِیمِ مَهِ ذِي الْقَعْدِ زِیَارَتِ حَضْرَتِ اَمَامِ ضَا
 عَلَیْهِ السَّلَامِ اَنْزَدِ دِیْکِ وَدَرِ مَسْتِ اسْتِ وَرُوزِ بَیْتِ وَبِیْجَمِ ذِي الْقَعْدِ رُوزِ اَنْ
 بَعْنِ چُونِ شَدَنِ نَمِیْنِ اَزْ کَعْبِهِ بَرِ رُویِ اَبُو دَرِوِزِ بَیَارِ مَبَارِکِیْتِ وَکَلِیْنِ اَزْ حَمْدِ

دعوت

عبدالله روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مرو در روز بیست و نهم
ذی القعدة بیرون آمدند و فرمودند که اگر روز طهر و روز بدارید که من میزنم روزم گفتیم
فدای تو شویم از روز چهارم و زبشت فرمود که روزیست که رخت در این روز منتشر کردید
و زمین در این روز چمن شد است و کعبه در این روز نصب شد است و حضرت آدم
علیه السلام در این روز زمین فرو آمدن است و این بابیویه روایت کرده است از حسن رضا
که گفت باید نرم در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و نهم
ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابیهم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام
شدند و زمین از زیر کعبه بطن شد است پس هر که روزش را روزه بدارد چنان
که شصت ماه را روزه داشته باشد و حضرت قائم در این روز ظاهر خواهد شد و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حق تعالی رحمت خود را بر بندگان در این روز ^{نشان}
است و روزه اش مثل روزه هفتاد سالست و بروایت دیگر رحمت از آسمان در این شب
نازل شد است و تعظیم کعبه بر آدم علیه السلام در این روز نازل شد است هر که این
روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است برای او استغفار کند و طلب آمرزش
نماید و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه مرویست که اول رحمتی که از آسمان
بسوی زمین نازل شد در بیست و نهم ماه ذی القعدة بود هر که این روز را روزه دارد
و شب از عبادت بایستد از برای او عبادت صد سال نوشته شود که در روزها روزه
داشته باشد و شبها را عبادت بجا آورده باشد و هر جماعتی که در این روز جمع شوند
برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق گردند حاجت ایشان برآورده شود و در این
روز هزار رحمت از جانب حق بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها

خصوص جمعی است که مجمعه کردند و بذاکر خدا مشغول گردند و روز شمار روزه بدارند و شش
را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحبست که در این روز در وقت شش
دور رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره و الله اعلم
بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقْبِلَ الْغُرَاتِ أَقْبِلْ
عَنِّي يَا حُجِّبَ الدُّعَوَاتِ اجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ اَسْمِعْ صَوْتِي و از جمعی دیگر
سیانی یاد الجلال والاكرام و شیخ طوسی علیه الرحمه گفته است که مستحبست که
در این روز این دعا را بخواند اللَّهُمَّ دَاخِي الْكَعْبَةِ وَفَاقِي الْجَنَّةِ وَصَارِفِي اللَّزْبَةِ وَكَافِي
كُلِّ كَرْبَةٍ اسْتَلَّكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي اعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا
عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدُعَاءَ وَابْنِكَ دُعَاءَ وَجْهِكَ الْوَسِيعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
الْمُتَّجِبِ فِي الْمِثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ الظَّلَامِ فَانْقُلْ كُلَّ بَقْعَةٍ وَدَاعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
الْأَطْمَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دُعَائِهِمُ الْجَبَّارِ وَوَلَاةِ أَهْلِ الْحَبَّةِ وَالثَّارِ وَأَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا
هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْخَزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ كُنَائِدُ التَّوْبَةِ وَحُسْنُ الْآوِيَةِ بِأَخِيرِ
مَدْعُوٍّ وَآكِرِ مَرْجُوٍّ يَا وَفِي يَا مَنْ لَفَّهَ خَفِيُّ الطُّفْنِ بِأُطْفَانٍ وَاسْعَدَنِي بِعَفْوِكَ وَابْدَأْ
بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَيْفَ ذَكَرْتُكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظْتُكَ سِرِّكَ وَخَفَظْتُكَ مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى تَوَلَّى
الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَاشْهَدْنِي أَوْلِيَا تِلْكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَجُلُودِ رَعْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِصَا
أَجَلِي اللَّهُمَّ وَادْكُرْنِي عَلَى طَوْلِ الْبَلَى إِذَا حَالَتْ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسَى النَّاسُونَ مِنْ
الْوَرَى وَاحْلُلْنِي ذُلَّ الْمَقَامِ وَبَوِّئْ مَنَازِلَ الْكِرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَا تِلْكَ وَاهِلِ
اجْتِنَانِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ صَبْرًا مِمَّنْ لَكَ
وَسُوءَ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأُورِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا

سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقيه چنانچه در کتاب مبسوطه دلائل انرا ايراد نموده
و باز شيخ رحمه الله گفته است كه مستحب است كه در روز اول نماز حضرت فاطمه عليه السلام
بجا آورد و در روايت شده است كه انچه در ركعت است مثل نماز حضرت امير المؤمنين عليه
السلام بدو سلام و در هر ركعت بعد از سوره حمد پناه مرته سوره قل هو الله احد
مخواند و بعد از سلام شيخ حضرت فاطمه عليها السلام را ميخواند و بسيج اينست
سبحان ذي العرش العظيم سبحان ذي الجلال البازخ العظيم سبحان ذا
الملك الفاعل القديم سبحان من يرمي اثر النملة في الصفا سبحان من يرفع
الطير في الهواء سبحان من هو هكاه و لاهك كذا غير من **مؤلف كويد** كه بعد از
اين اشاء الله مذكور خواهد شد كه نماز حضرت فاطمه عليها السلام دو ركعت است
و در ركعت اول بعد از حمد مرته انا انزلناه است و در ركعت دوم صدر مرته قل هو
احد و اگر هر دو را بعمل آورد و اند عار بعد از هر يك بخواند هز است و اگر بعد از سلام اول
شيخ مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از آن اين دعا را بخواند شايد بهتر باشد و در
بعضي از روايات وارد شده است كه مستحب است كه در روز اول نماز ساعت پيش از نماز
دو ركعت نماز بجا آورد و در هر ركعت بعد از حمد مرته سوره توحيد و مرته
اينه الكرني و مرته انا انزلناه بخواند و در روايت ديكر وارد شده است كه هر كه
از ظالمى ترسد در روز اول ذي الحجه بگويد حسبي حسبي حسبي من سؤلي غلك انجى
حق تعال كفايت بشر ان ظالم از او بگردد و شيخ و قلعه كبرى و سيد بن طاووس
معتبر روايت كرده اند كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلام در روز اول ذي
الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب و قبل از پيش از انقام اين دعا را

ميخوانند اللهم هذه الايام التي فضلنا على غيرنا من الايام و شرفنا و قد
بلغت بنا ايمانك و رحمتك فانزل علينا من رزاقك و اسبغ علينا من نعمائك اللهم
اني اسئلك ان تصلي على محمد و آل محمد فيها هدينا فيها سبيل الهدى و نرشدنا
فيها التقوى و العفاف و الغنى و العمل فيها بما يحب و ترضى اللهم اني اسئلك يا مولاي
كل شكوى و يا سامع كل نجوى و شاهيد كل ملامه و يا عالم كل خفية ان تصلي على محمد و آل
محمد و ان تكشف عنا فيها البلاء و تشجيب لنا فيها الدعاء و تقوتنا فيها و تعيننا و تقوتنا
فيها لما يحب ربنا و ترضى و على ما افترضت علينا و طاعة رسولك و اهله و لا ينك اللهم
اسئلك يا ارحم الراحمين ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تهب لنا فيها الرضا انك
سميع الدعاء و لا تخوننا خير ما نزل فيها من السماء و لم يزلنا من الدنوب يا علام الغيوب
او جب لنا فيها دار الخلود اللهم صل على محمد و آل محمد و لا تترك لنا فيها ذنبا الا غفرته و لا
الا فرجت و لا ديننا الا قضيت و لا فائيا الا اديته و لا حاجة من حوائج الدنيا و الا
الاسهلتها و كبرتها انك على كل شئ قدير اللهم يا عالم الخفيات يا ارحم العباد
يا محجب الدعوان يا رب الارضين و السموات يا من لا تشابه عليه الاصوات صل
على محمد و آل محمد و اجعلنا فيهم من عتقائك و طلقائك من النار و الفانين بحببتك
الناجين برحمتك يا ارحم الراحمين و صلى الله على محمد و آل محمد و سلم تسليما
و شيخ مفيد و سيد بن طاووس بسند معتبر از امام محمد باقر عليه السلام روايت كرده
كه جبرئيل از جانب خداوند جلجل براي حضرت عيسى عليه السلام پنج دعا را ميبرد
او رد و گفت يا عيسى اين پنج دعا را در دهه اول ماه ذي الحجه بخوان بدرستي
كه عباد حق تو در حق تعالى محبوب ترينست از عبادت كردن در اين دهه

تيريل

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد يدين الخبر وهو على
كل شيء قدير **فيم** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له كما حداه كماله
يخذه صاحبه ولا وكذا **سبح** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احكاما
صمد لا يلد ولا يولد ولا يموت ولا يحبس له كفو احد **سبح** اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيدي وهو على كل
شيء قدير **سبح** حسبي الله وكفى بجمع الله لمن دعا ليس وداع الله منتهى اشهد
لله بما دعا وانه بريء مما يشركون وان لله الاخر والاولى پس جواديتون گفتن يا رب
الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی گفت که هر که دعای اول را
صد مرتبه بخواند عمل پنج سال از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز و در روز
قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که دعای دوم را صد مرتبه بخواند چنان
باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل را خواندن باشد و ثواب آنها را با او بدهند
حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل چیست جبرئیل گفت طاعت
برداشتن بگرف توبه و انجیل نداشت هر که در اسماءهای هفتگانه است از ملک
تا آنکه مبعوث شد من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بدن بود که کف لاجول
ولا قوه الا بالله و هر که سیم را صد مرتبه بخواند حق تعالی بنویسد از برای او بایندعا
ده هزار مرتبه حسنه و محو کند از او ده هزار گناه و بلند کند ای او درشت
ده هزار مرتبه رجه و فرود آید از آسمان هفتاد هزار مرتبه دست او را بلند باشد
و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد خواند است پس عیسی علیه السلام
گفت که ای جبرئیل ایامی که صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت هر که

9
ایمان آورد با حق پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر ندهد شریعت ایشان را حق تعالی
ثواب پیغمبران با و عطا میفرماید و هر که دعا چهارم را صد مرتبه بخواند عازا استقبال
نماید ملکی و بالا برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی کوبیدن اندام بر خست و هر که
خدا نظر رحمت بر او بکشد هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل ثواب
دعای پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعای من است و حق تعالی مرا رخصت نداده است که
ثواب آن را بگویم **و الف** که اگر هر روز هر يك از این دعاها را ده مرتبه بخواند در آن
که عمل باین روایت کرده باشد اگر هر روز هر يك را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود
و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاووس رضی الله عنهم از حضرت امیر المومنین صلوات الله
علیه روایت کرده اند که هر که در هر روز از دهه اول ذی الحجه این تهلیل را تکرار
مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند او را بهر هفتلی درجه در بهشت از مرزاید و با قوت
و از میان هر درجه تا درجه دیگر صد سال راه باشد بر فترت سوار می که بتازد و در هر
شهری بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از یک جوهر که در آن فصلی نباشد و در
شهر از آن شهرها از انواع جواهر و غرغرها و خانهها و فرشها و کرسیها و تختها و حور و بان
نهاینها و منکاهها و خوشنما و خدمتکاران و درختها و نهروها و زیورها و حایر بود
بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر موی
بدن او نوری ساطع باشد و میباید رفت نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک و انجیل
رو و جانب راست و چپ او راه روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون داخل بهشت
شود او را مقدم دارند و ملک که از عقب او روند تا آنکه بشهری برسند که بیرونش از باقو
سرخ باشد و اندرونش از بوجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نفسی که حق تعالی

خلق کرده است پس باو گویند که ای دوست خدا میدانی این شهر چیست گویند و شما
 کیستید گویند ما ملکی چندیم که حاضر بودیم در هنگامی که توان تاملها را میخواستند
 در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتها الهی بخواه توانست بر خواندن آن تاملها و بشارت
 باد تو را بهر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت الهی بود بدار السلام که بلائی و مگر
 و غمی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتهاى خدا هرگز از تو منقطع نمیکرد **بشارت**
 لا اله الا الله عدد الیالی والدهور لا اله الا الله عدد امواج الجور لا اله الا الله
 ورحمة خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الشوك والشجر لا اله الا الله عدد الشعر والور
 لا اله الا الله عدد الحجر والمد لا اله الا الله عدد دج العیون لا اله الا الله فی اللیل اذا
 عسر والصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد الریاح فی البرارى والصور لا اله الا الله من
 الیوم الى یوم یفتح فی الصور وایات مستفاد میشود که بیک مرتبه نیز کفایت
 کرد والله یعلم **فصل دوم** در اعمال روز ترویج و روز عرفه است روز ترویج
 هشتم ذی الحجه است و روز بار کیست و این بابویه از حضرت امام موسی علیه السلام نقل
 کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی بر نوزده روزها چنان
 روز جمعه و روز عرفه و روز عید قربان و ایضا از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
 است که نوزده روز ترویج که از شصت سال کنه است و شب عرفه از لیالی امیر که است از
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل است که در شب عرفه دعا مستجاب است و کسی که
 بعد از توبه و در آخر صد و هفت سال عبادت دارد و آن شبها را با قاضی الحوائج
 است و هر که در آن شب توبه کند توبه او مقبول است و از حضرت صادق علیه السلام نقل
 است که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا بخواند حق تعالی او را از آفات دنیا و آخرت
 محفوظ میدارد

لا اله الا الله عدد
 الاقطار والحب

الحمد لله

الله یأشاهد كل نجوى وموضع كل شكوى وعالم كل خفية ومنتهى كل حاجه یأمید یأتم
 على العباد یأکریم العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یوارى فی غیبه لیل و نهار
 ولا یستأجر ذات ابراج ولا ظلم ذات انقیاض یا من الظلمه عند ضیاء اسکلت بروج
 الکریم الذی تجلیت به للخیل فجعله دكا وخر موسی صیقا ویا سیمک الذی رفعت به
 السموات بلا عجز و سطحت به الارض على وجه ماء جمید ویا سیمک المنزول المکنون المکنون
 الطاهر الذی اذا دعیت به اجبت و اذا سئلت یر اعطیت ویا سیمک السجود القدوس البرها
 الذی هو نور على نور یضی منه کل نور اذا ابلیغ الارض انشقت و اذا ابلیغ السموات فحلت
 و اذا ابلیغ العرش اهتز ویا سیمک الذی ترعد منه قوائم ملکاتک واسئلك بحق جبرئیل
 ومیکائیل وایزائیل ویحیی محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و علی جمیع الانبیاء و جمیع
 الملائکه ویا لایم الذی مشی به الخضر علی قلیل الماء كما مشی به علی جدر الارض طریقه
 فلفت به البحر لموسی و لغفت فرعون وقوم و انجیت موسی ومن معه ویا سیمک الذی دعا
 موسی بن عمران من جانب الطور الايمن فاستجب له والقی علیه محبة منک ویا سیمک
 الذی اجبی به عبس بن مریم الموتی و تکلم فی المهد صبیا و ابنا لاکمه والاکبر صبا ذنبا
 الذی دعاک به جملة عرشک وجبرئیل ومیکائیل وایزائیل وحبیب محمد صلی الله علیه
 و آله و ملکاتک القرون وانبیاءک المرسلون وعباد الصالحون من اهل السموات
 والارضین ویا سیمک الذی دعاک به ذوالنون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه
 فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجب و نجیت من الغم
 وكذلك تنجی المؤمنین ویا سیمک الذی دعاک به داود وخر لک ساجدا فغفرت ذنبه
 ویا سیمک الذی دعاک به اسیرا امرأه فرعون اذ قالت رب انی اجدک بیئا و الخیر

الحمد لله

حدود

غرق

وَيَجِبُ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَيَجِبُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتُ لَهُا دُعَاءَ هَاوٍ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَا
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ دَخَلَ فِي الْبَلَاءِ فَعَانَيْتَهُ وَأَنْفَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمَنْتَهُمْ مَعَهُمْ
رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرَ لِي لِلْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ بِرُفْقِهِ
وَمِنْ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُكَّانُ أَنْفُسِهِمْ لِكُلِّ مَلَكٍ أَنْ يَنْفَعَهُ
لَاخِذٍ مِنْ بَعْدِ أَنْ كُنْتَ الْوَهَّابُ بِوَسْمِكَ الَّذِي حَزَبْتَ بِهِ الْبَرَّاقَ لِحَمْدِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَاللَّهُ وَسَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدٍ لَيْسَ لَكُمُ الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي تَخَرَّجَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّنِينَ وَلَنَا إِلَى رَبِّنَا مَنَاقِبُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَلُّ بِهِ جَبْرَائِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
آدَمُ تَغْفِرَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا بُضِيتَ وَبِحَقِّ
إِذَا شُرِيتَ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْجِ وَمَا أَحْصَى وَبِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي كُنْتَ عَلَى سُرَّةِ
الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالْقُلُوبِ وَالْأَفْئِدَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاسْتَغْنَى بِاسْمِكَ الْخَرُوفُ بِخَرَاتِكَ
الَّذِي اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ يَظْهَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلِكَ يَمُوتُ
وَلَا نَبِيَّ يُرْسَلُ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَاسْتَغْنَى بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَّقْتَ بِهِ الْجَارِدَ وَقَامَتْ
بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَشَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ
الْأَكْرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طَهٍ وَبِسْمِ وَكَيْعَصَ وَحَمَّ عَسَقَ وَبِحَقِّ ثَوْنِيَّةٍ مُوسَى وَبِحَقِّ
عِيسَى وَبِحَقِّ زُورٍ وَأَوْدَ وَفَرَّاقٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِأَهْيَا
شَرَاهِيَا أَلْفِ هَمٍّ إِنِّي اسْتَغْنَى بِاسْمِكَ وَبِحَقِّ الْمَنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ

فَقَالَ

92
لَوْ جَعَلَ طُورُ سَيْنَاءَ وَاسْتَغْنَى بِاسْمِكَ الَّذِي عَمَلْتَهُ مَلَكٌ الْكَوْبُ لَقَبِضَ الْإِسْرَافُ وَاسْتَغْنَى
بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَى قَدْرِ الزُّنُوفِ تَخَضَعَتِ الشَّيْءُ لِنَيْلِكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا
وَاسْتَغْنَى بِاسْمِكَ الَّذِي كُنْتَ عَلَى سُرَادٍ فِي الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَأْمَنُ لَا يَخْجِفُهُ سَائِلٌ وَلَا
يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَأْمَنُ بِهِ لَيْسَتْ غَاثٌ وَلَا يَنْجَاءُ اسْتَغْنَى بِاسْمِكَ بِمَعَاوِدِ الْغَيْرِ مِنْ عَرَشِكَ وَمَنْتَهُ
الرَّحْمَةَ مِنَ كَيْدِ الْيَاكِنِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَحْدَكَ الْأَكْلَى وَكُلَّ أَنْتَ الثَّامَاتِ الْعُلَى اللَّهُمَّ رَبَّ
الرِّيَاحِ وَمَا ذَرْتَ وَالسَّمَاءِ وَمَا أَطْلَقْتَ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَقْتَ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَصْلَقْتَ
وَالْمَجَارِدِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِ
وَالْكَرُومِيِّينَ وَالْمُسْتَجِيبِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْنُونَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ
كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَسْتَجِبْ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ اسْتَغْنَى بِاسْمِكَ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ
وَبِهِمْ الدُّعَاوَاتُ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا
وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ حَيْدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا زَلَّزَلَ كُلِّ غَافِلٍ
يَا مُوَسِّسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَايِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَا
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَنَاحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْكَرُومِينَ يَا فَارِجَ قَمَرِ الْمُتَمَوِّمِينَ
يَا مُدَبِّرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا قَيُّمَ الدِّينِ يَا أَحَدَ الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ
يَا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ يَا أَقْدَرَ الْفَادِرِينَ يَا غَفِيرَ الذُّنُوبِ الَّتِي تُغْفَرُ النَّعْمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُوْرَثُ الشَّدَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُوْرَثُ السَّقَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُوْرَثُ
الْعَصَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرَدُّ الدُّعَاءُ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبُسُ قَطْرَ السَّمَاءِ

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

[illegible]

فقد سقنه

[illegible][illegible]

معموره از اذن
و چون که در او
کودان متولد
که در این دنیا
از این دنیا
در این دنیا
از این دنیا

که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا بآورد و برسد که از برای تو
صد هزار برابر او باد پس من بخوانم که دست بزنم از صد هزار برابر دعا می‌دهد که البته
مستجاب است برای یک دعا خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که
در روز عرفه در محراب قبه مقدسه حضرت امام حسین صلوات الله علیه باشد و
کمتر نیست از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در روز عرفه زیارت آنحضرت برود و حق از او شناسد و امام واجب
اطاعت او را بداند بنویسد حق تعالی از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد
که با پیغمبر است باشد یا امام عادل یا زوی گفت کجاست ثواب و قوف عرفات حضرت از
روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن چون در روز عرفه نزد
آنحضرت حاضر شود و در عرفات غسل کند و متوجه زیارت شود هر کام که بزمین دارد
ثواب یک حج و عمره برای او می‌نویسند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی
اول نظر رحمت بسوی تو از حضرت امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را
می‌آورد و حاجات ایشان را بر می‌آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات می‌گردد زیرا که در
میان تو و آنحضرت حرام زاده و فرزندان نیست و در میان اهل عرفات هست و کسی
که توفیق هیچیک از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد خود غسل بکند و در
مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند و اگر در بام بلند بی‌خوابی کشا
باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب
اهل شریف کردن چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست و احادیث در باب
روز عرفه مختلفست و اکثر علماء اجماع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در

نباشد و او را از دعا کردن ضعیف گردانند سست است و الا مکر و همت یعنی ثوابش کمتر است
و در روایتی واقع شدن است که روز عرفه برابر است با روز یکسال و اگر اشتباه در
باشد یا روز از دعا ضعیف شود روز نکره است و بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بخواند و در روز
آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود و قرار کند بخطاهای خود فایز گردد و ثواب
اهل عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و شیخ مفید رحمه الله علیه
اینما را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که اینما از مخصوص جمعیست که در
اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه سون انا انزلناه بخواند و در روز
دیکر فرمود که صد مرتبه این را کرسی بخواند و صد مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله بگوید
و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها
دعای صحیفه کامله است از باب خشوع و خضوع و تافتن و رفت بخواند که مشتملست بر جمیع
مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه
السلام گفت میخواهی تو را تعلیم کنم دعای روز عرفه و آن دعای یغیاور پیش از من است بگوید
لا اله الا الله و نحن لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت و حی لا یموت بگوید
الحمد و هو علی کل شیء قدير اللهم الحمد کالدی تقول و خیر مما تاتول و فوق
ما تقول و فوق ما يقول القائلون اللهم لك جلاوتی و نسکى و عجزای و ممسکى

ثانی
وساوس

وما جرت به الرياح

نور

وَلَكِنْ بَرَأَنِي وَبَكَ حَوْلِي وَمِنْكَ قُوَّةُ اللَّهِ إِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسْوَاسِ الصُّدُورِ
وَمِنْ شَتَاتِ الْأَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْفَكْرِ اللَّهُ إِنْ اسْتَلَّكَ خَيْرَ الرِّيحِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
مَا جَحَى بِهِ الرِّيحُ وَاسْتَلَّكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَخَيْرَ النَّهَارِ اللَّهُ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي
نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي كَلْبِي نُورًا وَفِي دُمِي وَعِظَامِي وَعُرْوِي وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي
مَنْ جَلِي وَخَيْرِي نُورًا وَأَعْظِمِ لِي النُّورَ يَا رَبِّ يَوْمَ الْقَاكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنْخَضِرْ صَادِقِي السَّلَامَ مِنْ قَوْلِكَ أَنْخَضِرْ عَارِدًا رُوِّعْرَهَ بِجَوَانِدِ
اللَّهُ كَمَا سَرَّ عَلَى مَا أَعْلَمُ فَأَغْفِرْ لِي مَا نَعَلْتُ وَمَا سَعَيْتُ عَلَيْكَ فَلَيْسَ عَنِّي عَفْوٌ وَكَمَا
بَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَانِ فَلَنْتُمْ نَفْسَكَ بِالْغُفْرَانِ وَكَمَا أَكْرَمْتَنِي بِمَغْفِرَتِكَ فَاسْتَفْعِلْ بِمَغْفِرَتِكَ
وَكَمَا عَزَمْتَنِي وَخَدَّيْتَنِي فَالْكَرَمُ بِي طَاعَتِكَ وَكَمَا عَصَيْتَنِي مِمَّا أَمَرْتُ أَنْ أَتَعَصِمَ مِنْهُ لَا يَعْصِيكَ
فَأَغْفِرْ لِي مَا كُوشَيْتُ عَصَيْتَنِي مِنْهُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَنْخَضِرْ
أَمَامَ مَوْحِي عَالِي السَّلَامِ أَنْخَضِرْ غَامِقُ قَوْلِكَ اللَّهُ إِنْ عَبْدَكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ أَنْ تَعَذِّبَنِي بِمَا
قَدْ سَلَفَ مِنِّي وَأَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ بِرَقِي وَإِنْ تَعَفَّ عَنِّي فَاهْلُ الْعَفْوَانِ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ يَا أَهْلَ
مَنْ عَفَى اغْفِرْ لِي وَلَا تُخَوِّفْنِي وَأَنْخَضِرْ دَعَاكَ شَهْرُ رُوِّعْرَهَ دَعَايَ حَضْرَتِ سَيِّدِ
الشُّهَدَاءِ أَمَامَ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اسْتَشِيرْ بِشِيرِ سَيِّدِ الْغَالِبِ اسْتَشِيرْ بِشِيرِ سَيِّدِ الْوَقَائِدِ
كَهَيْسَرٍ رُوِّعْرَهَ دَعَاكَ رَحْمَةُ الْخَضِرِ بُوْدِيمٍ بِشِيرِ خِيَمَةِ جَوْدِ بِيرونِ أَمْدَنْدَاكَ رُوْحِي
أَزَاهِلِ بَيْتِ فَرَزْدَانَ وَشُعْبَانَ خُودِيَانِهَايْتِ تَدْلُ وَخَشُوعٍ بِشِيرِ رَجَائِبِ كَوْنِهَا
رُوْحِي مَبَارَكُ الرَّسُولِ كَعْبَةٍ كَرْدَانِيَّةٍ وَدَسْتَمَارِ الْبُرْجَانِ دَسْتَمَارِهَا تَدْلُ مَا تَدْسُ كُنِي
كَهْ طَعَامِ طَلَبِ دَانِ عَاطِلِهَا تَدْلُ دَعَا بَابِ نَسْتِ بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ فَاجِعٌ وَلَا لِقَضَائِهِ مَا يَنْعَى وَلَا لِكُصْفِهِ صَنْعٌ صَانِعٌ وَهُوَ

الحواد الواسع فَطَرِ اجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَكُنْ بِحِكْمَةِ الصَّنَاعِ وَلَا تَحْفَظْ عَلَيْهِ الطَّلَاعَ وَلَا تَضِعْ
عَيْنَ الْوَدَاعِ جَانِبِي كُلِّ صَانِعٍ وَرَأْسُ كُلِّ فَانِعٍ وَدِرْجَمُ كُلِّ صَارِعٍ وَفَرْجُ كُلِّ صَانِعٍ وَالْكِتَابُ
الْجَامِعُ بِالنُّورِ وَالسَّاطِعِ وَهُوَ الدَّعْوَاتُ سَامِعٌ وَالْمُطِيعُ نَافِعٌ وَاللَّذَرَجَاتُ رَافِعٌ وَالْجَبَابِرَةُ
قَامِعٌ وَدِرْجَمُ كُلِّ عِبَرَةٍ صَارِعٌ وَدَافِعُ صَرْعَةِ كُلِّ صَارِعٍ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءَ يُعَدُّهُ وَلَكِنَّ كُنْ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْخَفِيفُ الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُ إِنْ أَنْجَبَكَ
وَأَسَمَّكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ بِأَنَّكَ رُبٌّ وَأَنْ لَكَ مَرْدِي ابْتَدَأْتَنِي بِمَعْنِي أَنْ أَكُونَ
شَيْئًا مَذْكُورًا وَحَقَّقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ مَا اسْكَنْتَنِي وَالْأَصْلَابَ مَا لَرَّبِّ الْمَوْتِ وَالْخَلْقَ
الَّذِي قَدْ أَمَرَ طَاعَتِي مِنْ حُلِيِّ دِرْجَمِي فِي تَقَادُومِ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ الْخَالِيَةِ
لَمْ تَخْرِجْنِي لِرَأْفَتِكَ بِي وَلَطْفِكَ لِي فَاحْسَنَانِي إِنْ فِي ذَوْلِكَ أَنَامُ الْكَفَرَةِ الَّذِينَ نَقَضُوا
عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ لَكِنَّكَ أَخْرَجْتَنِي رَافِعًا مِنْكَ وَخَتَّ عَلَى الَّذِي سَبَقَ مِنْ لَهْدِ
الَّذِي كَسَّرْتَنِي وَفِيهِ أَشْأَنِي وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ رُوِّعْتَنِي فِي جَبَلِ صُنْعِكَ وَسَوَافِ
نَعْمَتِكَ قَابِ دَعَايَ خَلْقِي مِنْ مَعْنِي مِمَّا اسْكَنْتَنِي فِي طَلَاتِ تِلْكَ بَيْتِ جَمٍّ وَجَبَلِ
وَدِيمٍ وَمَنْ تَشَبَّهْتَنِي فِي خِلَافِي وَلَمْ تَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِ لِي أَخْرَجْتَنِي إِلَى الدُّنْيَا نَامًا سَاجِدًا
وَحَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَدَرَقْتَنِي مِنَ الْعَذَاءِ لَبًّا مَرْيَا وَعَطِيفْتَ عَلَيَّ
قُلُوبَ الْخَوَاضِ وَكَمَلْتَنِي الْأَمَهَاتِ الرَّحَائِمَ وَكَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِ وَسَكَنْتَنِي مِنَ الزَّلْزَلِ
وَالنُّقْطَانِ وَتَعَالَيْتَ بِرَحْمَتِي يَا مَنْ حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَكْتَ لَطْفًا بِالْكَلامِ أَمَمْتَ عَلَى سَوَافِ
الْأَخْفَامِ وَتَبَيَّنْتَ نَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى إِذَا كَلَّمْتُ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلْتُ مِنْ بَرِّي وَأَوْجَعْتُ عَلَى
حُجَّتِكَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بِعَجَابِ فِطْرَتِكَ وَخَلَقْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ
وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَنَبَهْتَنِي لَذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَوَاجِبِ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ

رسولك

من سخر

وأبقتني

وأوجبت علي

وَهَمْسِي مَا حَاءَتْ بِهِ رُسُلَكَ وَتَسْرَتِي تَقْبَلُ مَرْضَاتِكَ وَمَنْتَ عَلَى فَرْجِ جَمِيعِ ذَلِكَ
 وَلَطْفِكَ ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ حَرِّ الشَّرِّ لَمْ تَرْضَ إِلَّاءِ بَعْدَ دُونَ الْخَيْرِ وَدَرْقَتَنِي مِنَ الْوَجَعِ
 الْمَعَاشِ وَصَوَّفَا الرِّيشَ بِمِثْلِكَ الْعَظِيمِ عَلَى وَحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَى حَتَّى إِذَا انْتَمَيْتَ عَلَى
 جَمِيعِ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ لَمْ تَمْنَعْ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ إِنَّ دَلَّتْنِي عَلَى مَا يُقَرِّبُ
 إِلَيْكَ وَوَقَفْتَنِي لِمَا يَزِلُّنِي لَدَيْكَ فَإِنْ دَعَوْتُنِي أَجِبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُنِي أَعْطَيْتَنِي وَإِنْ أَطْعَمْتَنِي
 شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتَنِي زِدْتَنِي كُلَّ ذَلِكَ أَكْمَالًا لَا تَعْلَمُ عَلَى وَحْسَانِكَ إِلَى سُبْحَانِكَ مِنْ
 مُبْدِي مُعِينٍ حَمِيدٍ مُجِيدٍ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ أَعْوَانُكَ فَأَيُّ نِعْمَةٍ بِإِلَهِي لَمْ يَحْضُرْ
 عَدَدًا أَوْ ذِكْرًا أَمْ أَيْ عَطَايَاكَ أَقْوَمُهَا شُكْرًا وَهِيَ يَا رَبَّ الْكَرَمِ أَنْ تُجِيبَهُ الْعَادُوكَ
 أَوْ يَبْلُغَ عَلَيْهَا الْخَافُونَ ثُمَّ مَا ذَرَأْتَ وَصَرَفْتَ عَنِّي الْكَلَامَ مِنَ الصَّخْرِ وَالصَّخْرَاءِ وَالْكَرْمِ
 فَهَمَّ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَامِ يَا إِلَهِي بِحَقِّقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِي مَا تَبَيَّنَ وَجَاهِي
 صَرِيحُ تَوْجِيدِي وَبَاطِنُ مَكُونِ صَمِيرِي وَعَلَانِيَتِي تَجَارِي نُورَ بَصِيرِي وَكَاسِدِي صَفْحِي
 حَبِيبِي وَخَرَقَ مَسَارِبَ مَا رَيْنَ عَيْنِي وَمَسَارِبَ صَمَائِجِ سَمْعِي وَمَا صُنْتُ دَاطِقَتِ
 عَلَيْهِ شَفَائِي وَحَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِي وَمَغْنَزِ حَنَكِ قَمِي وَفَكِّي وَمَنَابِ أَخْرَاسِي وَبُلُوغِ
 جَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَمَسَاغِ مَا كَانِي وَمَشْرِبِي وَلِحَالِ أَمْرَاسِي وَجَمَلِ حَمَائِلِ جَبَلِ وَتَبْيِي وَمَا
 اشْتَمَلَ عَلَيْهِ نَامُورُ صَدْرِي وَنِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي وَأَفْلَاحِ رُوحَانِي كَبْدِي وَمَا حَوَّلَ شَرِيفِي
 أَضْلَاحِي وَحِفَاقِ مَفَاصِلِي وَطَرِافِ أَوَامِلِي وَتَبَسُّعِ عَوَامِلِي وَحُكْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَكَبِيرِي
 وَعَصَبِي وَفَصِي وَعِظَامِي وَخُحِّي وَخُرُوفِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي وَمَا انْتَشَرَ عَلَى ذَلِكَ أَيْامِي رِغًا
 وَمَا أَفَلَتْ أَلْأَرْضُ مِنِّي وَتَوَمُّي وَيَقْظَتِي وَسُكُونِي وَحَرَكَاتِي وَكُوعِي وَجُودِي أَنْ
 تُوَحَّاتَ وَاجْهَكَ مَدَى الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوْ عَرَفْتَهَا أَنَّ أَوْدَتِي شُكْرًا وَاحِدًا مِنْ

نَعْلُكَ
 عَطَايَاكَ
 مَا صَرَفْتَ وَذَرَأْتَ
 نَفْسِي
 نَارُ مَا رَيْنَ

أَنْعَمَ مَا اسْتَطَعْتَ ذَلِكَ لِأَيِّمَتِكَ الْمُوجِبِ شُكْرًا إِنْ جَادَيْتَ أَوْ مَنَّا طَارًا وَعَبْدًا
 أَجَلَ وَلَوْ حَرَضْتَ وَالْعَادُونَ مِنْ أَنَا مَكَانَ خُصِي مَدَى إِنْغَامِكَ سَالِفَةً وَإِنْغَامِي لِحَضْرَا
 عَدَاوَةٍ لَا أَحْصِيهَا أَبَدًا هَيْهَاتَ أَنْ ذَلِكَ وَأَنْتَ الْحُبُّ بَرَعَ عَنْ نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَاطِقِ
 وَالْبَاءِ الصَّادِقِ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوها صَدَقَ كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَبَنَّا وَكَ
 وَبَلَّغْتَ أَنْبِيَاءُكَ وَرُسُلَكَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَجْهِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِينِكَ غَيْرَ
 أَنْيَا إِلَهِي أَشْهَدُ بِجَدِّكَ وَجْهِي وَمَعَالِغِ طَائِفِي وَسُغَمِي وَأَقُولُ مُؤْمِنًا بِالْحَمْدِ لِلَّهِ
 الَّذِي لَمْ يَخْذُلْ وَلَمْ يَكُنْ مَوْرُوثًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ وَبُضَادَةٌ فِيمَا ابْتَدَعَ
 وَلَا وَفِي مِنَ الدَّلِيلِ فَيُزِيدُنِي فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ
 إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَنَفْطَرْنَا سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْحَقِّ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يَعْدِلُ خَدَمًا لَكَ الْفَرِيقَيْنِ وَالْأَنْبِيَاءِ
 الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ نَبِيٍّ مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 الْخَاصِّينَ بِشَرْعٍ فَرِيدٍ وَالْخُصْرَ دَرَسُؤَالٍ وَاهْتِمَامٍ مُنَوَّدٍ دَرَعًا وَابًا زَيْدِيهَا
 مَبَارَكُشْ جَارِي يُوَدِّسُ كَفْتُ أَلْهَمْ أَجْعَلْنِي أَحْسَنَ كَائِنَاتِي أَرَاكَ وَأَسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ
 وَلَا تَشْفِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَخِرْنِي فِي فَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحْبُجَّ بِجَمَلِ مَا أَمَرْتُ
 وَلَا تَأْخِزْهُ مَا عَجَّلْتُ أَلْهَمْ أَجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي
 وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَعْنَى جَوَارِحِي وَأَجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي الْوَارِثِينَ
 لِي وَمَنْعِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَأَزِدْنِي فِيهِ مَا رَيْنِي وَثَارِي وَأَقْرِيدَ لَكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ
 اكْشِفْ كُرْبَتِي وَأَسْرِ عَوْدَتِي وَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي وَاحْشَا شَيْطَانِي وَفَكَرْهَا نِي وَأَجْعَلْ
 يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجْعَلْنِي مُتِمِّعًا

أَنَادِر

مُؤْمِنًا مُؤْمِنًا

خَطِيئَتِي

خالقًا

اعترفتي

تلقني تسليتي

قريب فيقطيني

إلهي

يا ربّي

بصيرتك الحمد كما خلقتني فجعلتني حيا سويا رحمتي وكنت عن خلقي غنيا يا رب يا رب
 فعدت فطرني ربّيما أنشأتني فحسنت صورتي يا رب يا احسنتم وفي نفسي عافيتك
 ربّيما كلاتني ووفقتي ربّيما أنعمت عليّ فهديتني ربّيما أوذيتني ومن كل خير أنيتني
 وأعطيتني ربّيما أطعمتني وسقيتني ربّيما أغشيتني وأقنيتني وعزّرتني ربّيما
 من ذكرك الصا وكسرت لي من صنعك الكافي صل على محمد وآل محمد واعني على
 بوائق الدهر وصروفي الأيام والليالي ونجني من أهوال الدنيا وكرّيات الآخرة واليه
 شرمابعل الظالمون في الأرض اللهم ما أخافك الكفني وما أخد فقتي وفي نفسي وربي
 فأجرسني وفي سفرني فأخفظني وفي أهلي وما وولدي فأخلفني وفيما رزقتني قبالك
 لي وفي نفسي فذلّني وفي أعين الناس فعظمني ومن شرّ الجن والانس فسلمني وبيدوني
 فلا يفتحنني ويسرّوني فلا تخزوني وبعلّي فلا تنبت لي وتبعك فلا تسكنني والي غيرك فلا تكلني إلهي
 اللهم من خلقي إلى الغريب فيقطيني أم إلى البعيد تحبني أم إلى المستضعفين لي وأنت عني
 ملينك أم في أشكو إليك غمّي وبعد داري وعواني على من ملكته أم في اللهم فلا تخل
 في غضبك فإن لم تكن غضبت عليّ فلا بالي سواء غيرك عافيتك أو سعت لي فأشكلك يؤد
 وجهك الذي أشرقت له الأرض والسموات وانكشف به الظلمات وصلح عليه أمر
 الأولين والآخرين أن لا تنبتني على غضبك ولا تترك لي في سخطك لك العني حتى ترضى
 قبل ذلك لا إله إلا أنت ربّ البلك الحرام والشعر الحرام والبيت العتيق الذي أحلته
 البركة وجعلته للناس أمنا يا من يحفّ عن العظيم من الذنوب بحله يا من أسع العظمة
 بفضله يا من أعطى الجزيل بكرمه يا عدني في شدة في يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في
 كربتي يا مؤنسي في حفتي يا ولي نفسي يا إلهي يا إله أبي إبراهيم واسحق ويعقوب

تسبّ

وربّ جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وربّ محمد خاتم النبيين وآله المنجّين ومنزل
 التورين والانجيل والزبور والفرقان ومنزل لحيص مطه ويس والقران الحكيم
 لمنحني حين يعينني المذاهب سعتها وتضيّق عليّ الأرض برحبها ولو لا رحمتك كنت من
 الهاالكين وأنت قتل عشرين ولو لا ترك إياي كنت من المفزوحين وأنت مؤيدني
 بالنصر على الأعداء ولو لا نصر إياي كنت من المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو
 والرفعة فأولياؤه يعزّونك يا من جعلك له الملوك نير المذلة على أعناقهم فهم
 من سطواته خائفون تعلم خائفة الأعين وما تخفي الصدور وعيب ما تأتي به لا يراها
 والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا يعلم الا هو يا من كس الأرض على الملوك
 الهواة بالسماء يا من لا أكرم الأسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع أبدا يا مفيض الرب
 ليوسف في البلك الفقير ومخرجك من الحب وجاعله بعد العبودية ملكا يا راد يوسف
 على يعقوب بعد ان ابصنت عيناه من الجن فهو كظيم يا كاشف الضر والبلاء عن أيوب
 يا مسك يد إبراهيم من الذبح عن ابنه ان كبر سنّه وفي عسر يا من استجاب لنداء
 فوهب له محي ولم يدعه فردا وحيدا يا من أخرج يوسف من بطن الحوت يا من فرّج
 لبني إسرائيل فأنجهم وجعل فرعون وجنوده من المعرّفين يا من أرسل الرياح مشيرة
 بين يدي رحمة يا من أبجل على من عصاه من خلقه يا من استنفذ السحرة من بعد
 طول الجود وقد غدوا في نعمة ياكلون رزقه ويعبدون عبده وقد حادوا فناد
 وكذبوا رسلك يا الله يا يدّي لا بد لك دائما لانفادك يا حيّ حين لا حيّ يا حيّ
 يا من هو غائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكركم فلم يحرموني وعظمت عند خطيئة
 فلم يقفني وراي على المعاصي فلم يخذلني يا من حفظني في صغري يا من ندّني في كبري

يدني
كبر سنّه وسنا عرّي

لا يحجل
عند واه

خطيئة

يا من الاديه عندي لا اخصي يا من نعمة عندي لا ابحازي يا من عارضني بالحير والاحسا
 وعارضته بالاساءة والعصيان يا من هديني بالايمان فبك ان اعرف شكر الامتياز يا من
 دعوتك منيضا منقاني وعمرنا انا فكساني وجارنا فاطمعتي وعطشنا انا فادواني وذليلا
 فاعزني وجاهدا ففرقني وحيدا فكبرني وغائبا فوردني ومفقلا فاعانني ومشتريا ففصر
 وعينيا فلم يسلبني وامكنت عن جميع ذلك فابنتاني فلك الحمد يا من اقال عشرين نفس
 كربي واجاب دعوتي وسر عورتني وعفرت نوبتي وبلغني ملكي ونصرني على عدوي
 فان اعدائيك ومنك ولكنهم مني لا اخصيها يا مولاي انت الذي انعمت انت الذي
 انت الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي مننت انت الذي اكلت انت الذي رزقت
 انت الذي وفقت انت الذي اعطيت انت الذي اغنيت انت الذي اقيمت انت الذي
 كفيت انت الذي هديت انت الذي عصمت انت الذي سئرت انت الذي عفرت
 انت الذي اقلت انت الذي مكنت انت الذي اعزرت انت الذي اعنت انت الذي
 عصدت انت الذي ايدت انت الذي شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمت انت الذي
 ونعالت فلك الحمد دائما ولك الشكر واصبا انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي انا
 الذي اسأت انا الذي اخطأت انا الذي اغفلت انا الذي جهلت انا الذي هسنت
 انا الذي سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي تعذرت انا الذي وعدت انا الذي اقررت
 انا يا الهي اعزني بنعمك عندي وكبوري بنوني فاغفرها لي يا من لا تنزهه ذنوب عباديه
 وهو الغني عن طاعتهم والموفق من عملهم صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد يا الهي
 ام تبي عصيتك وهنتني فان كنت تهابك فاصححت لادبارك فاعذروا ولا افرق
 فاستغفر يا اي شئ استغفرك يا مولاي يسعني ام يصري ام يلساني ام يبيدي ام يرحلي ليس

فركنت

كلها نعمك عندي وبكلها عصيتك يا مولاي فلك الحمد والسبيل على يا من سرتني من
 الالباب والامهات ان يجروني ومن العشائر والاخوان ان يعيروني ومن السلاطين
 ان يعاقبوني ولو اطلقوا يا مولاي على ما اطلعت عليه مني اذ اما انظروني فذكر قصوتي
 وقطعوني ها انا ذا ابين بك يا سيدي خاضعا ذليلا حصيرا جفيرا اولاد وبراة فخذ
 ولا ذوق فاقصروا لوجهي باخرجها ولا فاولم اخرج ولم اعمل سوء وما عسى اجد
 ولو جددت يا مولاي فيعني فكيف وان ذلك وجارحي كلها شاهد على ما عملت فيها
 غير ذني شاك انك سائل عن عراهم الامور وانك احكم العدل الذي لا يجوز عند
 من يملك ومن كل عدل لم يرب فان تعذبني فبذنوبي يا الهي بعد حجتي على وان
 تغف عني فحجلك وجودك وكرمك لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من الظالمين لا اله الا
 انت سبحا انك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من الخائفين
 لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من الوهابين لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من السائلين
 لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من المهلبين المسبيين لا اله الا انت سبحا انك اني كنت من
 ابائي الاولين اللهم هدايتي عليك مجددا واخلاصي لذكرك موحدا واقراني بالهدى
 معدا وان كنت مفقرا اني لا اخصيها لكثيرها وسوءها وظاهرها وتقاديرها الى الحاد
 ما لم تزل تتعذني بدمي خلقتي وبرائتي من اول العصور من الاغناء بعد الفقر وكشف
 الضر وتبديب اليسر ورفع العسر وتفرج الكرب والعافية في البكدي والسلامة
 في الدين ولورقدي على قدر رغبتك على جميع العالمين من الاولين والآخرين ما اقدر
 ولا هم على ذلك فقدست وتعاليت من رب عظيم كريم رحيم ولا اخصي الاوك ولا يبلغ
 شأوك ولا تنافي نعم او لك صل على محمد وال محمد وامنم عليك يا سعادنا ربنا

احكم
 يا مولاي

قد رغبتك

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ إِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتُعِيبُ
 الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُعْزِي الْفَقِيرَ وَتُجَبِّرُ الْكَثِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَتُكْرِسُ
 دُونَكَ طَهْرًا وَلَا تُفَكِّكُ قَدِيرًا وَأَنْتَ الْعَالِي الْكِبَرِ يَا مُطْلِقَ الْمَكِيلِ الْأَسِيرِ يَا زِقَ الْفِطْلِ
 الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَخِيرِ يَا مَنْ لَا شَرَّكَ لَكَ وَلَا وَدَّعَ لَكَ عَلَى كُلِّ مَخْلُوقٍ وَخَلْقٍ
 فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدٌ مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَالْآخِرَةُ خَيْرُهَا
 وَبَلِيَّةُ تَصْرِفُهَا وَكَرْبَةُ تَكْثِيرُهَا وَدَعْوَةُ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةُ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَةٌ تَغْفِرُهَا إِنَّكَ
 لَطِيفٌ جَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنْ دَعْوِي وَأَسْرَعُ مِنْ أَجَابَةٍ
 الْكَرَمُ مِنْ عَفْوِي وَأَوْسَعُ مِنْ اعْطَايَ وَاسْمَعْ مِنْ سُبْحَانَكَ يَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِمَهُمَا لَيْسَ
 كَمِثْلِكَ مُسْئِلٌ وَلَا سِوَاكَ مَا مَوْلَا دَعْوَتَكَ فَاجْعَلْنِي وَمَسْأَلَتَكَ فَأَعْطِنِي وَرَغْبَتَكَ
 إِلَيْكَ فَرَحِّمْنِي وَوَفِّقْ بِلَكَ خَيْرَتِي وَفَرِّغْ إِلَيْكَ فَكْفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَبْنَا
 عَمَّا أَتَيْتَ وَأَجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا لَكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ
 فَقَدَ رَوْقًا فَقَهَّرَ وَعَصَى فَسَاوَرَا وَاسْتَغْفَرَ فَغَفَرَ يَا غَايَةَ رَغْبَةٍ الرَّاحِبِينَ وَمَقْتَهُ
 آمِلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَتَمِيعُ الْمُسْتَقْبَلِينَ بَاقَةً وَدَحْمَةً وَخَلَا اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي تَمُرُّ فِيهَا وَعَظَمَتُهَا بِمُحَمَّدٍ بَيْتِكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْبَشِيرِ الْبَشِيرِ الشَّيْخِ الْبَشِيرِ الَّذِي
 الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَ رَحْمَةً لِعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مُحَمَّدًا أَهْلَ ذَلِكَ يَعْظِمُ صَلَّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الْمُحَمَّدِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ
 وَنَعْمَةً نَايِعُفُونَكَ عَنْهَا فَإِنَّكَ تَجِبُ الْأَصْوَاتُ بِصَوْتِ اللُّغَاتِ وَجَعَلْنَا فِي هَذِهِ

أُولَئِكَ

المستقبلين

فصل هو

العشيّة

الْعَشِيَّةِ نَضِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ نَفْسُهُ وَنُورُهُ تَدِينُ بِهِ وَرَحْمَةٌ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٌ تَجْلِيهَا
 وَبَرَكَاتٌ تَنْزِلُهَا وَبِرْزُوقٌ تَنْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْلَيْتَ فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِيَنَ
 مُفْلِحِينَ مَبْرُودِينَ غَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْفَاطِنِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحِمَتِكَ وَلَا تَحْرِمْنَا
 نُومَلَهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحِمَتِكَ
 مَحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِكَ مَا نُؤْمِلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ بِالْجُودِ الْأَجُودِينَ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِ
 إِلَيْكَ أَفْلَيْتَ أَمْثَلًا مُؤْمِنِينَ وَلَيْبَيْتَكَ الْحَرَامِ أَمِينٍ قَاصِدِينَ فَأَعِزَّنَا عَلَى مَشْكِنَا وَأَكْمَلْنَا
 حُجَّتَنَا وَأَعْفَ اللَّهُمَّ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا وَهِيَ بِذَلِكَ الْأَعْتِرَافِ مَوْسَمَةٌ اللَّهُمَّ
 فَاعْظِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَأَكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا كَلِمَةً
 لَنَا غَيْرُكَ نَافِذَةً فَيُنَاقِضُكَ أَفْضَلُ لَنَا الْجَبَرُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا
 بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الدَّخْرِ وَدَوَامَ الْبَيْرِ وَاعْظِفْنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تَهْلِكْنَا
 مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ
 مِنْ سَائِلِكَ فَأَعْظِنَهُ وَشَاكِرِكَ فَزِدْنَاهُ وَقَابِلِ لَيْتِكَ مِنْ ذُنُوبِكُمْ كُلِّهَا أَغْفِرْهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَقِنَا وَسَدِّدْنَا وَأَعْظِمْنَا وَأَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا جَبْرِ مِنْ سُبْحَانَكَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ
 اسْتَرْحَمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِعْتِمَاضُ الْجُفُونَ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكُونِ
 مَا أَنْطَوَتْ عَلَيْهِ مَضْمِنَاتُ الْقُلُوبِ الْأَكْلُ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عَلَيْكَ وَوَسَّعَهُ خَلْقُكَ سُبْحَانَكَ
 وَنَعَايَتُ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا اسْتَبِجْ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَتَكُ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
 وَالْإِنْفَامِ وَالْإِيَادِي الْجَسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ بِرِّكَ الْجَلَالَ وَعَافِيَنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمِنْ خَوْفِي وَاعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ

مُؤْتَمِرِينَ
مُجْتَنِبِينَ

وَرَحِمَتِكَ

وَالْأَرْضُونَ

لا تتركني ولا تستدجني ولا تخدني واذا عني شرف فقه الحزن والاسس بس سرودين خورا
يسوى انمان بلند کرد واز ديدنهاى مبارکش ابهر بخت مانند و مشک و بعد بلند
يا اسمع السامعين ويا انصر الناظرين ويا اسرع الحاسبين ويا ارحم الرحامين
صل على محمد وآل محمد السادة الميامين اللهم حاجي اليك ان اعطيتهم ما يصرفني ما
وان منعتهم ما ينفعني ما اعطيتني اسئلك فكان يقبني من النار لا اله الا انت وحدك
لا شريك لك الملك و لك الحمد و انت على كل شئ قدير يا رب يا رب يا رب
بس كرم منكفت يا رب و صلها بكره بلند شد و بار کرد و دور و انه جانب مشعر
شدند و سيد بن طاوس رضي الله عنه سنده معتبره و اين كرده است از حضرت امام
جعفر صادق عليه السلام كه در روز عرفه چون زوال شمس شود نماز ظهر و عصر را
بكن بر روى و قوف و صدمه ربه الله اكبر و صدمه ربه الحمد لله و صدمه ربه سبحان الله
و صدمه ربه لا اله الا الله و صدمه ربه سور قل هو الله احد و صدمه ربه سورة انا انشا
بخوان پس ايند عار بخوان لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم و سبحان
الله رب السموات السبع و رب الارضين السبع و ما بينهن و ما بينهما و هو رب العرش
العظيم و الحمد لله رب العالمين اللهم اياك اعبد و اياك استعين اللهم اني اريد ان اثني
عليك و ما عسى ان ابلغ من مدحك مع قلة علي و قصر راي و انت الخالق و انا المخلوق و انت
المالك و انا المملوك و انت الرب و انا العبد و انت العزيز و انا الدليل و انت القوي
و انا الضعيف و انت الغني و انا الفقير و انت المعطي و انا السائل و انت الغفور و انا الخاطي
و انت الحي الذي لا يموت و انا المخلوق اموت اللهم انت الله لا اله الا انت رب العالمين
و انت الله لا اله الا انت العزيز الحكيم و انت الله لا اله الا انت العلي العظيم و

انت الله لا اله الا انت الغفور الرحيم و انت الله لا اله الا انت مالك يوم الدين و انت الله
لا اله الا انت منكبد و الخلق و اليك يعود و انت الله لا اله الا انت لم تزل ولا تزال و
انت الله لا اله الا انت خالق الخلق و الشئ و انت الله لا اله الا انت الواحد الصمد القديم
و القديم يكتن لك كفوا احد و انت الله لا اله الا انت عالم الغيب الشهادة الرحمن
الرحيم و انت الله لا اله الا انت الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار
المتكبر سبحان الله عما يشركون و انت الله لا اله الا انت الخالق البارئ المصور
له الاسماء الحسنی سبح لك ما في السموات و الارض و انت الله العزيز الحكيم و انت الله
لا اله الا انت الكبير المتعال و الكبرياء و اوك اللهم انك سابع النعماء حسن البلاء
جزيل العطاء مقيسط القضاء باسط اليدين بالرحمة نفاع بالخيرات كاشف الكربات
رفيع الدرجات منزلا لايات من قوف سبع سموات عظيم البركات يخرج من في الظلمات
النور و يبذل السيئات حسنة و جاعل الحسنات درجات اللهم انك توت في علي
و علوت في ذنوبك قد توت فليس و نك شئ و ان نعت فليس فوك شئ ترى ولا ترى
بالنظر الاعلى قالوا بحسب و التوى لك ما في السموات العلى و لك الكبرياء في الاخرة و اوك
اللهم انك غافر الذنب شديد العقاب ذو الطول لا اله الا انت اليك المصير و سعت جنتك
كل شئ و بلغت جنتك و لا معقب لحسبك و انت لا تحب سائلك انت الذي لا نافع لما
و ضعت و لا واضع لما رفعت انت الذي انيت كل شئ بحسبك و اخصيت كل شئ بعلمك
و ابرمت كل شئ بحسبك و لا يفوتك شئ بعلمك و لا يمتنع عنك شئ انت الذي لا يعجزك
هاربك و لا يرفع صرعيان و لا يحصى قبلك انت علوت فميرت و ملكك فقد رت و بقت
فجرت و على كل شئ ظهوت علت خاتمة الاحبين و ما تحفي الصد و د نعم ما تحل كل شئ

بدئي كل شئ

من النور الى الظلمة

الذنوب
حكيم

وَمَا تَضَعُ وَمَا تَغِيضُ لَمْ يَحْمِلْ وَمَا تَزِدُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تَنْتَفِي عَنْكَ
وَلَا تُضَيِّعُ مَنْ تُوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْفَعُكَ فِي جِوَارِكَ عَمَّا فِي جَوْسَمِ مَوَانِكِ وَلَا يَشْفَعُكَ
مَا فِي جَوْسَمِ مَوَانِكِ عَمَّا فِي جِوَارِكَ أَنْتَ الَّذِي تَغْنَزِي فِي مَلَكِكَ وَلَمْ تَشْرِكْ أَحَدًا فِي جِوَارِكَ
أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ وَمُلْكُكَ وَمُلْكُ كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ
وَأَسْتَعْبَدْتَ الْأَنْبِيَاءَ بِبُعْزَتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ وَعَاوَنَتْ كُلُّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كُنْهَ وَصْفِكَ وَلَا مَنَهَى لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاضِعُونَ
عَظَمَتَكَ وَلَا يَسْتَطِيعُ الْمُرَائِلُونَ تَحْوِيلَكَ أَنْتَ شَفَاءُ الْمِلَّةِ فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَفْضَلُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَادِحٌ وَلَا يَأْكُلُ
أَنْتَ الْكَارِبُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ
لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَخْطَبْتَهُ عِلْمًا وَأَنْتَ تَنْبِذُ فِي الْخَلْقِ
مَا أَنْشَأْتَ وَأَنْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَمَنْ يَسْأَلُونَكَ الْفَعَالَاتِ لِمَ تَرْبِيهِ وَأَنْتَ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ
الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَاجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ
وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَجُلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا تَدُلُ وَأَنْتَ مُسْتَعْلَى الْأَسْمَاءِ
لَيْسَ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ بِالْخَيْرِ أَجْوَدُ مِنْكَ بِالشَّرِّ أَنْتَ تَبْنِي وَتَبْنِي بَابُ الْكَوْنِ
أَنْتَ نَجِيبُ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ كَجِئْتَ نَوْحًا مِنَ الْعَرَفِ وَأَنْتَ عَفْرَتُ لَدَا وَدَدْنَاهُ وَأَنْتَ
نَفْسَتْ عَنْ ذِي التَّوْنِ كَرَبَهُ وَأَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ أَيُّوبُ صُرَّةً وَأَنْتَ رَدَدْتَ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَأَنْتَ
صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّجَّادِ وَالْيَدِ حَتَّى قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ وَلِيٌّ نَجْمِ الصَّالِحِينَ

بَيْنَهُمَا

الْبَارُّ

حِينَئِذٍ

لَا يَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْحَسَنُ الْجَبِيلُ وَمَا يَذْكُرُ أَكْثَرَ لَكَ الْإِلَهُ وَالنِّعَمُ وَأَنْتَ الْحَسَنُ الْجَبِيلُ لَا تَنْبَغُ
مَدْحُكَ وَلَا الشُّكْرُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ
وَجَلَّ شَأْنُكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَأَجَلُ مَكَانِكَ وَمَا أَقْرَبَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَالْظُّفَرُ يَخْلُفُكَ
وَأَمْنُكَ بِقُوَّتِكَ أَنْتَ عَزَّ وَجَلَّ وَاسْمِعْ وَابْصُرْ وَاعْلَى وَكَبُرْ وَأَطْهَرْ وَاشْكُرْ وَأَقْدَرُ وَاعْلَمْ
وَاجْبُرْ وَكَبُرْ وَأَعْظَمْ وَأَقْرَبُ وَأَمْلِكُ وَأَوْسَعُ وَأَمْنَعُ وَأَعْطَى وَاجْكُم وَأَفْضَلُ وَأَحْمَدُ مَنْ أَنْ
يُذَكِّرَكَ الْعِبَادُ عَظَمَتَكَ أَنْ يَصِفُوا الْوَاضِعُونَ وَفَتَنُكَ أَوْ يَكْبَلُوا غَايِبَتَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَجَلُ مَنْ ذَكَرَكَ وَاشْكُرَكَ بِجِسْمِكَ وَأَرْكَتُ مَنْ مَلَكَ وَأَجْوَدُ مَنْ سَبَّحَكَ
أَوْ سَبَّحَ مَنْ أَعْطَى تَحْتَهُ بَعْدَ مَا تَعْلَمُ وَتَعْفُو وَتَغْفِرُ بَعْدَ مَا تَقْدِرُ وَلَمْ تَطْعَمْ قَطُّ إِلَّا بِإِذْنِكَ
وَلَمْ تَعْصِرْ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ تَطَاعَ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتُعْصِي رَبَّنَا فَتَغْفِرُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ بِخَفِيَّتِكَ
وَأَدْنَى شَيْءٍ جَلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَأَخْدَرَتْ التَّوَاصِي وَأَحْصَيْتَ الْأَعْمَالَ وَعَلَيْكَ الْأَجْنَاسُ
وَسَبْدُكَ مَقَادِيرُ الْقُلُوبِ إِلَيْكَ مُقَصَّدٌ وَالسِّرُّ عِنْدَكَ عِلَاقَةٌ وَالْمُهَنْدِي مَنْ
هَدَيْتَ وَالْحَالِلُ مَا حَلَلْتَ وَالْجَرَامُ مَا حَرَمْتَ وَالَّذِينَ مَا شَرَعْتَ الْأَمْرَ مَا قَضَيْتَ تَقْضِ
وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ
يَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَيَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَيَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ النَّصْرِ
وَيَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَيَسِّرْ لِي مَقَادِيرُ
الْجَبْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ فِي ظُلْمِ اللَّيْلِ وَضَوْعِ
النَّهَارِ عَمْدًا أَوْ خَطَاءً سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ
لَيْسَ بِكَ وَلَا حَوْلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَثْنُ عَلَيْكَ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدِرُ

وَاجْبُرْ
تَذَكُّرُ الْعِيُونَ

مُقَضِيَةً
كَمَا

الْحَذْلَانُ وَالنَّصْرُ

عَلَيْكَ وَشَكَرَكَ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا مَدَدْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 جَمِيعَ خَلْقِكَ كُلًّا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ لَكَ إِلَى مَا نَحْبُ رَبَّنَا وَتَرْضَى اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا أَرَدْتَ وَعَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ
 وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **يُودِيهِ مِنْهُ بَكُو** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
 الْحَمْدُ يُجْبَى وَيُمَيَّتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **وَدِهِ مِنْهُ**
 اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ **يُودِيهِ مِنْهُ بَكُو** يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
وَدِهِ مِنْهُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ
يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **يُنْزِلُكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْجَدِّ وَمُنْتَهَى الْجِدِّ فِي الْعَمْدِ**
 الْجَنَّةِ قَدِيمِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ حِينَ لَا تَمْسُ تَضَعُ وَلَا تَمُوتُ
 لَيْسَ بِشَيْءٍ وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي
 يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي
 أَيْسَرُ مِنْهُ وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي وَلَا يَجْرِي
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَحْدَثَ مِنْ اسْتِحْدَادِهِ عَلَى مَا بَدَّلَ مِنْ تَوَافُلِهِ الَّذِي فَاقَ مَدِجَ
 الْمَادِي حِينَ مَا فِي حَمْدِهِ وَصَفَ الْوَاصِفِينَ هَبْهَ جَلَالُهُ هُوَ أَهْلُ كُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهَى
 كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا بَدَى لَهُ الْمَلَكُ الَّذِي لَا ذَوَالَهُ الرَّفِيعُ
 الَّذِي لَيْسَ قَوْلُهُ بِالْمَعْدُومِ وَالْمَغْفِرَةُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَلْزَمُهُ الْعَبْدُ هَبْهَ جَلَالُهُ الَّذِي
 يُحْسِنُ الْإِنْفِ الْمَنَانُ لِسَعَةِ قَوْلِهِ الْمَرْغُوبُ الْبَدَلُ فِي مَقَامِ الْوَاضِعِ مِنْ خَزَائِنِ الْعَظِيمِ

وَدِهِ مِنْهُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْأَكْرَامِ

تَبَعُ مِنْهُ
 مَبْرُورٌ

الشان الكزوني في سلطانته العلي في مكانه المحسن في امتنانه الجواد في قواضيه الحمد
 لله باري خلق الخلق في عينه ومصور اجساد العباد بقدرته وتحالف صورته
 خلق من خلقه وناجح الارواح في خلقه بعينه ومعلم من خلقه من عبادته اسمه
 ومدبر خلق السموات والارض بعظمته الذي وسع كل شيء خلق كرسية وعلا بقطبه
 فوق الاعلى وهو الملوك بحجبه وقدر الجبار الاعلى المعبود في سلطانه المتسلط بقوته
 المتعالي في ديوانه الذي من كل شيء في ارتفاعه الذي نفذ بصره في خلقه و
 حارب الاضراس شعاع نور الحمد لله الحكيم الرشيد القوي الشديد المبدئ
 المعيد الفعال يا ابراهيم الحمد لله منير الايات وكاشف الكريات وموفي السؤلان الحمد
 لله في كل مكان وفي كل زمان وفي كل اوان الحمد لله الذي لا ينسى من ذكره ولا ينسى
 دعاه ولا يذل من والاه الذي تجرى بالاحسان احسانا وبالصبر حجة الحمد لله الذي
 له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر
 السموات والارض جاعل الملكة رسلا اولى اجتهاد مشق وثلاث ورابع ينزل في
 الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله
 والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سبحان الله حين تمسحون وحِينَ
 تَضُمُّونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَحِينَ تَنْظُرُونَ وَحِينَ تَسْجُدُونَ
 اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَحِينَ تَسْجُدُونَ وَالْأَصَالِ وَحِينَ تَسْجُدُونَ رَبِّكَ رَبَّ الْعَرْشِ
 عَظِيمٍ وَحِينَ تَسْجُدُونَ وَحِينَ تَسْجُدُونَ وَحِينَ تَسْجُدُونَ وَحِينَ تَسْجُدُونَ
 حَمْدُ كَثِيرٍ طَيِّبٍ وَسُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّ اسْمٍ شَيْءٍ وَكُلُّ حَمْدٍ لَكَ يَسْبِحُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 كُلَّ حَمْدٍ لِلَّهِ شَيْءٍ وَكُلُّ حَمْدٍ لِلَّهِ شَيْءٍ وَكُلُّ حَمْدٍ لِلَّهِ شَيْءٍ وَكُلُّ حَمْدٍ لِلَّهِ

شعاع

اَنْ هَلْ وَاللهُ اَكْبَرُ كُلُّ كَبَرٍ لِلَّهِ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللهُ اَنْ كَبُرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
يسبحون يا ابن دعاي الله اني اسئلك يا الله يا رحمن هفت تنه بياستمايك الرضيه للرضيه
المكنونه يا الله الله اني اسئلك باسمائك الكبيره والكبيره يا الله اني اسئلك باسمائك
الغزيره المنيعه واسئلك باسمائك النافه الكامله الشهور يا الله واسئلك باسمائك
التي هي رضاك يا الله اسئلك باسمائك التي لا يزد هادونك اجدا يا الله واسئلك من مسائلك
بما عاهدت اوفي له يا الله ان لا تخيب سائلك يا الله واسئلك بخلافه مسائلك التي
لا يفي بها شئ غيرك يا الله هفت تنه واسئلك بكل اسم هو لك وكل مساله حتى ينتهي
الي اسئلك الاعظم الاعظم الاكبر العلي الذي استوت به على عرشك واستقلت على
كرسيك وهو اسمك الفاضل الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك يا رحمن هفت تنه واسئلك
بما لا اعلمه ما لو علمته لسئلتك به يا الله ويكمل استاقتيه في علم الغيب عندك يا رحمن
يا رحمن ان يصل على محمد وسيدك ورسولك وبيتك وامينك وحبيبتك وصوفوك من خلفك
وخاصتك من برئتك وخيبتك وخيبك وصفيك وعلى اهل بيت محمد ورحمهم وعلوهم
واهل بيت محمد كما فضل واجل وانك والهمير واعظم واكثر واتم ما صليت على اجد من انبياءك
ورسلك باذ الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وال محمد في الاولين وصل على محمد وال محمد
في الملاح الا على وصل على محمد واليه في النبيين والمرسلين اللهم اعط محمد واصلا
عليه واليه الوسيله والفضيله والشفرة والدرجة الرفيعة اللهم اكرم مقامه
وشرف نبائه وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل كعبه وافلج حجته واهل
عذره ودعوتيه وقبيل شفاعته كما بلغ رسا لانك قائل يا ربك وامر بعا عنيك
وانتم لها وامي عن معصيتك وانتهى عنها في سير وعلانية وجاهد حق الجهاد

وعبدك مخلصا حتى اناه اليقين صلواتك عليه وعلى اهله اللهم انفسه مقامه محمدا
يقبضه عليه الا ولون والاخرون من النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا
على ميلته وانفسنا في شيعته واحشرنا في زمرة واجعلنا ممن يتبعه ولا تحجبنا
نوربه ولا تجرمنا من افاقته حتى شكت اعرفه وتخلدنا في جوار ربنا في اجنته فانه
لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة عين في الدنيا والاخره اللهم صل على محمد وال محمد
الذين اذهبت عنهم الجحش وطهرتهم تطهيرا اللهم افنح لهم فجايسر وانصرهم نصر
عزير واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن لهم في الارض واجعلهم
واجعلهم الوارثين اللهم ارحم في عدوهم ما بالمون وارعدوهم منهم ما يخذرون اللهم
اجمع بينهم في خير وعافية اللهم عجل الروح والفرج لال محمد اللهم اجمع على الهدى
واجعل قلوبهم على قلوب خيائهم واصلي ذات بينهم انك جيت مجيدا اللهم اني اسئلك
ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدك واغفر ما من النار وارحم ما
وارضه ما عني واغفر لكل والدي دخل في الاسلام ولا هلي ولدي واجمع قواي انك
على كل شئ قدير اللهم اجعلني وجميع ورثة ابي واجواني فيك من اهل ولايتك و
محبك فانه لا يقدر على ذلك غيرك يا رحمن اللهم اوزعني ان اشكرك واشكر نعمتك التي
انعمت علي وعلى والدي ولما عمل صالحا ارضاه واصلي في ربي اني تبت اليك واني من
المسلمين واخر والدي خير ما جرت والد اعن ولدك واجعل ثوابه معني حثايت النعم
واغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا
ربنا انك رؤوف رحيم واغفر لنا وللمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات
اللهم اصلح ذات بينهم واجمع على الهدى امرهم واجعلني واياهم على طاعتك وحيد

شكرا

اللَّهُمَّ وَالْمُسْتَعِينُمْ وَاحْفَظْهُمْ بِأَمْرِهِمْ وَوَلِّهِمْ خَيْرَ أَمَلٍ الزَّائِدِ وَالْمُعْدِلِ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ بَدِّعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةَ
وَالْقُدْرَةَ وَالْمُدْحَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالْجُودَ وَالْعُلُوَّ وَالْجَمَّةَ وَالْهُدَى وَالطَّاعَةَ وَالْعِبَادَةَ
وَالْأَمْرَ وَالْخَلْقَ وَكُلَّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ يَا رَبُّ سُؤَالَ الْغَائِبِ
الْمُتَضَرِّعِينَ الْمَسْأَلِينَ الْمُسْتَكَيْنِ الرَّاحِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ سِوَاكَ يَا
لُجْبُ الضَّرِّ وَيَكْشِفُ الضَّرَّ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ اسْأَلُكَ يَا رَبُّ سُؤَالَ مَنْ
يَجِدُ الضَّعْفَ مُقَوِّيًا وَلَا الذُّبَّ غَافِرًا وَلَا الْفَقْرَ سَادًّا أَغْفِرْ لَنَا اسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اسْتَدَّ
فَاقَتَهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ
يَا رَبِّ مَسْأَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ رَاغِبٍ تَبَدَّلْ إِذَا دُعِيتَ اجْتِبِ وَاجْتِبِ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ
وَجِبِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِنَانِكَ لَا تَسْتَدْ
بِحُطْبَتِي وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَادْرِكْنِي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تَنْسَ جَانِبَ تَضَرُّعِي
وَاقْبَلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَمْنٌ عَلَيَّ بِكَرَامَتِكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَالسَّحْبِ دُعَائِي وَإِذْخَرْ
فَاتِكَ يَا رَبِّ فَقَدْ خَافْتُ مُسْتَجِيرًا مِنْ عَذَابِكَ لَا أَتُفِي بِعَمَلِي وَلَكِنِّي أَتُفِي بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ لِي خَفِيًّا وَلَا تَجْعَلْنِي بَدْعًا لَكَ يَا رَبِّ سَفِيًّا وَأَمْنٌ عَلَيَّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
رَقِيبِي مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَسْتَغِيثُ بِغَيْرِكَ وَاسْتَجِيرُكَ فَأَجِرْنِي مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَمُسْقَةٍ
وَحَوْفٍ وَأَمِنْ خَوْفِي وَشَجْعِي وَتَوَضَّعْ لِي مُسَدِّدًا فَاقْتِنِ وَأَصِلْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ
مِنْ هَوْلِ الْمَطْلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ لَا تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اللَّهُمَّ لَا تُفْرِضْ عَلَيَّ حِينَ أَدْعُوكَ وَلَا تُصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ حِينَ أَسْأَلُكَ فَلَا تَرْبُحْ

لَا يَجِدُونَ

وَلَا تُنْسِي خَيْرًا
بِرَحْمَتِكَ

سِوَاكَ وَاعْطِنِي مَسْأَلَتِي وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ الْقِيَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِزَّنِي بِمَا فِي صَفْوَتِكَ
خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كَشِفْ ضَرْمًا اسْتَعَذْتُ مِنْهُ وَاللَّسْتُ
رَحْمَتِكَ وَجَلَلَنِي عَافِيَتِكَ وَأَمْنِي بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ وَخْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ جُلُونِهِ وَمِنْ مُلْدَدٍ وَضَيْقِهِ وَعَذَابِهِ وَمِنْ هَوْلِ مَا اتَّخَوْفُ وَضَيْقِهِ
بَعْدَهُ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
بَيْنَهُ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ تُسَجِّبَ دُعَائِي وَتُعْطِيَ سُؤْلِي وَكَفِّنِي أَمْرِي
وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَغْفِرْ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي وَمَا تَأَخَّرَ وَاتَّقِنِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً بِرَحْمَتِكَ عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي صِلَةَ قَرَابَتِي وَحُجَّامَقْبُولًا وَعَمَلًا
صَالِحًا مَبْرُورًا بِرِضَاكَ مِنْ عَمَلِي وَأَصِلْ لِي أَهْلِي وَوَلَدِي وَاسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي عَقَبًا
صَالِحًا لُحُوفِي مِنْ دُعَائِهِمْ بِرِضَاكَ وَمَغْفِرَةً وَزِيَادَةً فِي كَرَامَتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَدِيدٌ قَدِيرٌ وَأَنَا رَاغِبٌ إِلَيْكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَكَلَّا كَارَتْ قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ
أَوْ دِيَّةٍ أَوْ مَجُودٍ أَوْ قُوطٍ أَوْ فَرْجٍ أَوْ مَرْجٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ حِرٍّ أَوْ حَبْلَاءٍ أَوْ حَيْنٍ أَوْ خِفَةٍ أَوْ رِيَاءٍ
أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عِظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ مِمَّا لَا أُحِبُّ
عَلَيْهِ أَوْ لِيَا نَاكَ فَاسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَحُوْذَ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِي وَلَنْ تَبْدُلَنِي مَكَانَهُ
إِنَّمَا أَنَا عَذْلٌ وَرِضَا بِفَضْلِكَ وَوَعَاءٌ بِرَحْمَتِكَ وَوَجَلَامَتِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَمَاحَةً بِنَيْتِكَ إِلَيْكَ وَتَوَكُّلاً إِلَيْكَ تَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكْ شَيْئًا مَذْكُورًا فَأَعِزَّنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَاقِ الدَّهْرِ
نَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَكَفِّنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ لِي فِي قَدْرِكَ وَرِضَاكَ بِفَضْلِكَ اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ

وَضَيْقِهِ

قلبي لذكرك وانفني شكرًا وتوفيقًا وعبادة وخشية يا رب العالمين يا رب
 يا رب اللهم اطلع الي اليوم اطلاعة تدخلي بها الجنة اللهم استجب دعائي وابقه
 معي واجعله دعاء جامعًا يوافق بعضه بعضًا فان كل شيء يقدر يا رب اللهم واجعله
 من شأنك فانك كل يوم في شأن اللهم واكتب لي في عليين في كتاب لا يحصى ولا يعد
 يا رب نقول قد غفرت لغيري ما تقدم من ذنبي وما تأخر واستجبت له دعونه وفقته
 واصطفيت له لنفسي وكرمته وفضلته وعظمته وهديته وركبته واصلحته
 واستخلصته وغفرت له وعفوت عنه امين يا رب يا رب يا رب اللهم اني اتوجه اليك
 نبيك نبي الرحمة محمد صلى الله عليه واله في جلاصي وخلصي والدي وما ولدوا له
 وولدي وجميع ذريتي ابي واخواني فيك وجميع المؤمنين والمؤمنات وكل ولد يدخل
 في الاسلام من اهل يوم القيمة ومن شر عذاب القبر ومن هوم الدنيا والاخرة
 واهوالها واسئلك ان ترزقني عزها وتصرف عني شرها وتبني بقولك الثابت في
 الحبور الدنيا وفي الآخرة انك دؤف رحيم وصلي الله على محمد واله وسلم كتبنا
 وحسبنا الله ونعم الوكيل يا رب يا رب اللهم اني اسئلك ان تصرف عني شر
 كل جبار عنيد وشیطان مريد وشر كل ضعيف من خلقك وشديد ومن شر السام
 والهامية واللامية والخاصة والعامة ومن شر كل دابة صغيرة او كبيرة بالليل
 والنهار ومن شر فسقة العرب والعجم ومن شر فسقة الجن والانس انك على كل
 شيء قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلي الله على محمد واله بحج خلق
 دعا الى خير معبود اللهم بنا وانا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
 عذاب النار يا رب يا رب يا رب اللهم وما كان من خير او عمل صالح اسئلك به واكو

استغفره

في رزوانك وغافيتك وما صلح من ذلك من البر فامن علي براني اليك راغب
 وبك مستجير اللهم ما استغفنيك منه وما لم استغفك منه وتوجب علي التائب
 وسخطك فعافني وما عذبت من المحاري يوم القيمة وسوء المطالع الي ما في
 القبور فاعذني منه اللهم وما اندم عليه من فعلي له واجازي عليه يوم
 المعاد او تراني في الدنيا على الحال التي تورث سخطك فاستلك بوجهك الكريم
 ان تعظم عافيتي من جميع ذلك يا ولي العافية يا رب يا رب يا رب مع ذلك
 العافية من جهد البلاء وسوء القضاء وشماتة الأعداء وان تحملي ما لا
 طاقت لي به وان تسلط علي ظالمًا ان تبليني بما لا طاقت لي به وتنافسني
 الحساب مناقشة بمساوي اخوج ما اكون الي عفوكم وتجاوزك اسئلك
 بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي في جميع ذلك يا ولي العافية اي من عفا عن
 السيئات ولم يجازيها ارحم عبداك يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله
 نفسي نفسي ارحم عبداك يا سيده عبداك بين يديك يا رباه يا رباه يا منتهى
 رغبتاه يا محبتي الدم في عروفي عبداك يا سيده يا مالك عبداك يا سيده يا
 مالكا يا هو يا رباه لاجله ولا غنا بي عن نفسي ولا استطيع لها ضرا ولا نفعا
 ولا رجاء لي ولا احدا تقطعت اسباب الخدايع عني واصحل عني كل باطل فردني
 الدهر اليك فممت هذا المقام الهى بعليك فكيف انت صانع في ليت شعري
 ولا اسعركف نقول لدعائي اتقول نعم او نقول لا فان قلت لا فانا وكنا
 يا ولىكنا يا عولكنا يا عولكنا يا عولكنا يا عولكنا يا عولكنا يا عولكنا
 يا ذللاه يا ذللاه يا ذللاه الى من والى عندك من وكيف او بما ذا او الى اي شيء

احدا صاغه

مُجَبَّرٌ وَمُقْطَبٌ

ملائی

لِوَالِدَيْهِ

دیکھا

رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا غُفِرَ لَنَا ذُنُوبُنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ يَوْمَ
الْقَائِمِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ شَهِدَا اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْلَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَجَعَلَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا
ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ مَنَعَ
مَا وَحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا بِلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَكَلَامُهُ وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
الْهَآ وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزَمَ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
حَتَّى إِذَا ذُكِرَ الْعَرْشُ قَالَ الْمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَهَ هُوَ فَتَلَّ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
مَتَابِ إِنْ أَدْرَأْتُكَ لَإِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى فَاسْمِعْ يَا يُوحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي وَأَنِصِّلِ
لِذِكْرِي بَيْنَنَا الْهَلْكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يُوحَى إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَالِ التَّوْنِ
إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

سُجَّانَكَ لِي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِينَ
فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَرْشُ الْعَظِيمُ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَالْبَاقِ يُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ أَنْتُمْ كَانُوا إِذٍ مُقْبِلِينَ
لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لِيَسْتَكَفِرُوا مِنْ ذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا
تَضَرَّعُونَ غَافِرٍ لَدُنِّهِ وَقَابِلٍ لِلتَّوْبِ شَدِيدٍ لِعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذِكْرُ اللَّهِ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تَبَارَكَ
رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ بَابِكُمُ الْأَوَّلِينَ فَاعْلَمُوا
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَمَثُوبَكُمْ لَوِ اتَّزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وَإِنَّ لَكُنَّا بِعَيْنِنَا لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلًا مِنْ
حَكِيمٍ حَمِيدٍ **بِسْمِ اللَّهِ** آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

وَالْيَسَى وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ الْبَنِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا تَفْرُقَ بَيْنَ أَجِدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو
مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ
اجْمَعِينَ **بِسْمِ اللَّهِ** السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَآمِنُهُ عَلَى وَحْيِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَآمِنُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَبَابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ
وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أَمْرِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْنَاكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ
أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ الْبَيْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ طَهْرُ الْبَيْتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
رَبِّنَا سَيِّدُ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ رَسُولِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّةَ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
غَضَبْنَاكَ حَقَّكَ وَمَنْعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لِلْحَلَالِ لَا أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ
شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الرَّزْقِيِّ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ
بَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ كَانَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَيْكَ وَجَدِكَ مُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحْلَكَ دَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاخَتْ حَرِيمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَنْبَاءَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
لَهُمْ بِاللَّعْنَةِ كَيْفَ مِنْ قِتْلِكَ لَكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

الْبَيْتِ

عزقي أو هدمي أو ردمي أو خسفني أو قذفني أو رجفني أو مسخني أو صيخني أو ذلني أو فترني
أو صاعقني أو بترني أو جنوني أو جذامي أو برصني أو أكل سبع أوميتني سوء وجميع
أنواع البلاء في الدنيا والآخرة فاصرفه عنا كيف شئت والي شئت وعن
جميع المؤمنين في كل دار ومنزلة في شرقنا لا ضرر وعنهم جارك وجلساؤك
ولا إله غيرك وحدك لا شريك لك فاطر السموات والأرض عالم الغيب
والشهادة رب كل شيء ومليكه أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك
له وأشهد أن محمداً صلى الله عليه وآله عبده ورسوله وأشهد أن الجنة حق
والنار حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث من في القبور أشهد
أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له عليها أحياء وأموات وعليها أبعث
حيًا إن شاء الله رضيته بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد صلى الله عليه وآله
نبياً وبعلي ولياً وبالقرآن إماماً وبالكتبه قبلة وبأبرهيم عليه السلام
لينبينا أباً وبمحمد صلى الله عليه وآله نبياً وبأمة المؤمنين صلوات الله عليه
للحق موصحاً وللجنة وال نار قاسماً وبالمؤمنين من شيعته إخواناً لا أشرك بالله
شئاً ولا اتخذ من دونه ولياً ولا ادعى معه إلهًا لا إله إلا الله وحده لا شريك
له إلهًا واحداً أحداً فرداً صمداً لم يتخذ صاحبة ولا ولداً اللهم إني أسألك
بالعظيم من الألق والقديم من نعمائك والمخزون من أسماؤك وما واريت للجب
من بهاائك ومعافداً لعز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبك وحدك
لا شريك لك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن ترحم هذه النفس الخروعة وهذا البدن
الهاويع الذي لا يطق حر شمسك فكيف حر فارك إن تعاقبتني لايزيدني ومليك

بعد الموت

هو

شيء وإن تعف عني لا ينقص من ملكك شيء أنت يا رب تجلifikasi أرحم وعبادك
أعلم ويسلطانك أرفع وملكك أقدم ويعفوك أكرم وعلى عبدك أنعم لا ينبت
في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين واعف عني
يا أكرم الأكرمين ويا أرحم الراحمين أودع عنك واستطيل بيننا وبينك واستغفر
بشدتك واستغثت برحمتك وأعظم بحبلك ولا أيق إلا بك ولا أجا إلا إليك
يا عظيم الرجاء يا كاشف البلاء ويا آخ من تجاوز وعفا اللهم إن ظلي مستجير
يعفوك وخوفي مستجير يا مانك وفقري مستجير يغنيك ووجهي المبالي الفكا
مستجير يوجهك الدائم الباقي الذي لا يقني ولا يزول يلمن لا يشغله شئ
عن شأن لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا أكبر همتنا ولا تسلط
علينا من لا يرحمنا وعد بحبلك على جناننا ويا حسبانك على إساءتنا وبقوتك
على ضعفنا وبغناك على فقرنا وأعدنا من الأذى والقذى والضرة وسوء القضاء
وشامت الأعداء وسوء المنظر في المال والدين والأهل والولد وعند
معابنه ملك الموت اللهم يا رب شكو غيبه نبينا عنا وفلذة ناصتنا وكشر
عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن وتظاهر الخلق علينا اللهم صل
على محمد وآل محمد وافرح ذلك بفرح منك تحمله ونصر تخرجه وحق تظهره اللهم
وابعث بقائهم آل محمد صلى الله عليه وآله للنصر لدينك وإظهار حجة القبا
يا أمرك وتظهر أركانك من أركانها برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم إني أعوذ
بك أن أوالي لك عدواً أو أعادي لك ولياً أو أخط لك رصداً أو أرضي لك
سخطاً أو أقول حق هذا باطل وأقول باطل هذا حق وأقول للذين كفروا هو

اهْدِيْ مِنَ الذِّكْرِ مَا تَحِبُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ و سابقا مذکور شد که عمل
 استفتاح را نیز در این روز بغل آوردن مستحبست **فصل بیستم** در بیان اعمال ضروری
 شب عید قربان و روزش و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
 بدانکه شب عید اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و
 منقولست که در این شب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صداهای دعا
 حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای مگس
 غسل در میان کسب و حق تعالی حاجیان را اندامیکند که منم پروردگار شما و
 شما پید بشدگان من و حق مرا ادا کردید و بمن لازم است که دعای شما را استجاء
 گردانم پس هر که مستحق امرزش است همه گناهان او را می آمرزد و هر که سزاوار
 آن نیست گناهانش را که نمیکند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا شریک
 شود در ثواب ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام
 حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقولست که هر که آنحضرت را در این
 شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود **اما اعمال و**
عبد غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر است
 که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان عیدت امام هم
 سنت مؤکد است و بیکان فقیر واجبست بشلای مقرر و نمازش بهمان کیفیت
 است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید انجام مذکور
 شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از نماز وارد شده است و این رساله

کجایش ذکر آنها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که
 اولش اینست اَللّٰهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ و اگر دعای چهل و هشتم را که اولش یا مَنْ
 يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُ الْعِبَادُ است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه
 صحیفه استجاب خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعای نذر بهترین
 دعاهاست و در این روز و سایر اعیاد سنت است خواندن چنانچه انشاء الله
 بعد از این در ضمن زیارات مذکور خواهند شد و در این عید سنت است که افطار
 بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جمله احکام این عید **قربان** و آن سنت مؤکد است
 و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و آنحضرت
 صادق علیه السلام منقولست که اضحیه واجبست بر هر مسلمانی و فرموده که
 از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از امام
 سلمه زوجه حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که با آنحضرت عرض
 کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم
 حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا نمیکند و بهتر آنست که در روز
 عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی نباشد
 روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست که در دهه ذی الحجه خریدن باشد
 و مکرره است قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا
 ناکا و یا کوسند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر
 شتر باشد میباید پنجسال تمام داشته باشد یا زباده و اگر گاو یا بز باشد میباید
 یکسال تمام باشد و داخل در سال دوم شدن باشد و اگر دو سال تمام

داشته باشد بهتر است و اگر کوفه سفید باشد شش ماهه کافیت و اگر هفت ماه تمام باشد بهتر است و می باید نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور بیک چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار رنگ بنای باشد که راه رفتن بر آن دشوار باشد و گوش بریدن نباشد و اگر شوق شده باشد و جدا شده باشد باکی نیست و اگر شوق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش شکسته باشد و اگر پوستش نیز شکسته باشد بهتر است و بهتر است که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد و سنت است که قرینه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه بر کرده اش نباشد و باید که حسی نباشد یعنی خصیه اش را نبیند نباشد و مکر و همت اگر خصیه اش را مالیده باشند و اگر بغیر حسی بهم نرسد حسی را قربانی میتوان کرد و سنت است که اگر قربانی شیر یا گاو باشد ماده باشد و اگر کوفه سفید باین نباشد و سنت است که حوز بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی بکند و طریقی کشتن است که اگر شتر باشد بخزند یعنی حربه را مانند گارد یا نیزه در کوزال پایین کردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجبست که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت است که اینرا ایستاده بدارد و بقبله و هر دو دستش از سر بالا تا نوپیشانی یا ششم بر یکدیگر پیچد و آنکه بخیر نمیکند در جانب راست شتر بایستد و حربه را در بخشش فرو برد و اگر گاو یا کوفه سفید یا بز باشد باید که چهار رک را از کردنش ببرد یعنی خلقوم و دورک بزرگ که در دو جانب خلقوم است و رکبی که در پشت خلقوم است که اب و علف از آن رک بجوفان میرود و اگر اینها را بخزند حرام میشوند و سنت است که دعا

111
بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون قربانی را بخیزی روی آنرا بقبله کن و در وقت بخرازی بگو و بگفت و بگو للذی فطر السموات والارض خنیفا مسلما و ما انا من المشرکین ان صلواتی و تسبیحی و تحیای و مماتی لله رب العالمین لا شریک له و بذلک امرت و انا من المسلمین اللهم منک و لک نسیم الله و الله اکبر پس بخرازی بگو و بگو اللهم تقبل منی و فرمود که تا نپذیرد سرش را جدا مکن و چون پوست بکشد سنت است که یکم صه را خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر است که خود بان افطار کند و یکم صه را برای همسایگان بدهد یا بفرستد و اگر پریشان باشند بهتر است یکم صه بفقرا و سوال کنندگان بدهد و اگر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد و سنت است که پوست و کله و جمیع اجزای حلال آنرا تصدق کند و تقرب نکند و بقصاب بدهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و تصدق باو بداند و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را میتوانند باغت کنند و بر روی آن نماز کنند و بنشینند و اگر کوفه سفید یافت نشود سنت است که قیمت و سطر را تصدق کند و اگر یک حیوان برای عیال خود بکشد کافیت است و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد و او را بشتر خواهند بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهر را خوبست و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله دو کوفه سفید قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوند این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوم فرمودند که خداوند

این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه هر سال اول یک کوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوند این از پیغمبر و
پسین کوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک
قربانی جدا بکنند جایز است که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد
نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی
چند شمرده شدن و در احادیث معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق
پس هر که در منی باشد عقب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و آخر
صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر روز عید است
تا صبح روز دوازدهم و مشهور است و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد
از هر نماز یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر
بگوید خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست **الله اکبر الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله**
والله اكبر الله اكبر والله الحمد لله اكبر على ما هدانا الله اكبر
على ما رزقنا من نعمته الا انعام والحمد لله على ما ابلانا **فصل چهارم**
در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و **عید غدیر** هجدهم اینست
و عظیم ترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز
و اعمال آن زیاده از حد و احصاست و در این مقام بچند حدیث اکتفا میفرمایم پسند
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون روز قیامت شود
چهار روز را بنزد عرش الهی برند بازینست تمام مانند عروسی که او را بخانه
داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز

غدیر در میان اهل امانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی
ابرهیم خلیل علیه السلام را از آتش نجات داد و این روز را روزه داشت برای شکر
حق تعالی و آن روزیست که خدا در آن روز کامل گردانید دین را با آنکه حضرت
رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد و **فصل**
و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز
و این روز کامل شدن دین است و روزیست که بدین شیطان بر خال مالیده شده
است و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول میشود
و این روزیست که حق تعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میکند و اندامها
ذرها که در میان هوا پراکنده شود و این روزیست که خدای عزوجل امر میکند
جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی
بالا میزد و ملائکه از جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند و ثنا میگویند بر محمد و آل
محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و آئمه طاهرين عليهم السلام
و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست که امر میکند حق تعالی که
نویسندگان اعمال را که قلم بردارند از محرابان اهل بیت و شیعیان ایشان تاسه
روز از روز غدیر و بنویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت محمد و علی و آئمه
صلوات الله عليهم و این روزیست که خدا عزوجل ص محمد و آل او و شیعیان ایشان
گردانید و این روزیست که خدا زیاده مکرر اندمال کسی را که عبادت خدا کند
در این روز و توسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران مؤمن خود و او را
از آدمی گرداند از آتش جهنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را شکر میکند

مردم دهند و گناهان ایشانرا میامرزند و عمل ایشانرا قبول میکنند و این روز است
که خدا غنای شیعیانرا زیاده نیکو گرداند و گناهان ایشانرا کم میکند و روز بخشنش
و روز عطیه است و روز هین کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگست
و روز نیست که دعاها در آن مستجاب نمیکرد و روز موقوف بزرگست و روز بزرگ
جامهای نیکوست و روز بخشنیدن گناهان شیعیان امیر المؤمنین است و روز است
که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودیست و روز عید اهل
بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب بابتی ثواب است و روز استراحت
مؤمنانست و روز سوداگری ایشانست و روز دوستی کردن شیعیان است بایکدیگر
و روز رسیدن بوحمت خداست و روز ترك کباب و گناهان است و روز عبادت
و روز افطار نمودن روزه داران است پس هر که روزه داری زاد را این روز افطار
فرماید چنانست که ده فطام را اطعام کرده باشد و هر فطامی صد هزار کس است
و روز هفتیت و مبارکباد است پس هر مؤمن که دیگر بر ملاقات کند چنان هفتیت
بگوید الحمد لله الذی جعلنا من المتشككين بولایة امیر المؤمنین و الهدیة
علیهم السلام یعنی خدا و سپاس خداوندی را است که گردانید ما را از انهنا
که چنان زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان و الله علیه السلام و این
روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی برادره مؤمن خود
در روز غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و برافزودن هزار
حاجت او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او
نورانی گرداند و این روز نیست است پس هر که زیارت کند برای روز غدیر حق تعالی

۱۱۴
بیا مرزدان برای او هر گناهی که کرده است بکسیر و بفرستد حق تعالی بسوی او ملک
چند را که بنویسند برای او حسنات و ببلند گردانند برای او درجات تا سال آیند
مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر
زنده باشد سعادت مند زندگانی کند و هر که طعامی دهد در این روز مؤمنی را
چنان باشد که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند
در این روز مؤمنی را داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند
و زیارت کند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را بهشت
و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت مامیت و محبت ما اهل بیت را بر اهل
اسماهای هفت گانه پس پیشی گرفتند باقرار بان اهل آسمان هفتم پس زیارت داد
انرا برش پس بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زیارت داد انرا از آن
المعمر پس سبقت گرفت باقرار بان اهل آسمان اول پس انرا زیارت بخشید بسایگان
پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بان مکه معظم
پس زیارت داد انرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زیارت داد انرا بحجرات
مصطفی پس سبقت کرد بسوی آن شهر کوفه پس زیارت داد انرا بقبر حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار
کرده کوه بود کوه عقیق و کوه فیروز و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر در
انهایم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره
و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردید و باز در
روز غدیر عرض کرد ولایت ما را بر اهلها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول

نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخن کو
و خوشی اواز کرد پند و هر نیک که قبول نکرد لال و بد اواز کردید و مثل مؤمنان در
قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول
کردن سخن حضرت ادم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر
مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده ادم و در روز غدیر بر این ایة نازل شد
الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
یعنی امروز کامل گردانیدم از برای شما این شما را و تمام گردانیدم بر شما نعمت خود را
و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود که نفرشاده است خدا پیغمبری
را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است و کلینی بسنده غریب
روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مثل نازل
عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمش
پیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد رسول
خدا امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر که من مولا و آقای اویم علی مولا و آقای
و پیشوای اوست و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چه کار در آن روز بایند
کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و برایشان
صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز را عید
گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و بر او
دیگر فرمود که روزه روز غدیر گفتان شصت ساله گناه است و بر روایت دیگر منقول
است که مهمل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را

۱۱۵
روزه بدارم فرمود ای والله ای والله ای والله بد رستی که در این روز خدا توبه
حضرت ادم را قبول کرد و بشکران این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت
ابرهیم را از آتش نجات داد و بشکران این روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی
هرون را وصی خود گردانید و این روز را بشکران نعمت روزه داشت و در این روز
حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون الصفا را ظاهر گردانید و این روز را
بشکر حق تعالی روزه داشت و در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه را خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت
و وصایت او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را بشکران این نعمتها روزه داشت
و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و روز طعام دادن است و روز
نیکی کردن است با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان حشود میکند
و پللی شیطان بر خاک مالیدن می شود و بسند معتبر از ابن ابی نضر منقول است که گفت
روزی در خدمت امام رضا علیه السلام بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت
روز غدیر میزد کور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که بدید
از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهور تر است از زمین و بدید
که خدا را در فردوس اعلی قری هست که یک خشت آن از طلاست و یک خشت
از نقره و در آن فقره صد هزار قینه است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از
یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار هزار جباریست هری از شراب
و مهربی از آب و مهربی از شیر و مهربی از عسل و در آن درختان هست از انواع
میوهها و بران درختان مرغان خوش الحان هستند بدنه های آنها از مروارید است

وبالهای آنها از یاقوت و باقواغ نعمتها خوانند که می کنند چون روز عید غدیر
میشود در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل اسماءها و نسبی و تقدیر و هلیل
حق تعالی کنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آن آب فرو میروند و پراشند
و عنبر میغلطند و چون ملکه جمع شدند پرواز میکنند و مشک و عنبر
ایشان می افشانند و درین روز نثار حضرت فاطمه صلوات الله علیها را کرد
شب زفاف آنحضرت سدرت المنتهی و درخت طوبی نثار کردند برای یکدیگر
به دیه میفرستند و چون آخرین روز میشود نثار جانب رباعی بایشان می
که برگردید بسوی درجه ها و مرتبه های خود پس تحقیق که ایمن گردیدند از گناه
و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده برای کرامت محمد و علی صلوات
علیهم پس حضرت فرمود ای پسرانی نضر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدستی که خدا در این روز
می امرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که نثار شصت ساله ایشان را و درین
روز ازاد میکند از آتش جهنم و برابر آنچه ازاد کرده است در ماه رمضان
و شب قدر و شب فطر و یک درهم که در این روز بپردازد از مؤمن بدی بر او است
با هزار درهم که در اوقات دیگر بدی و احسان کن در این روز بپردازد از مؤمن
خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت
این روز را بدانند چنانچه باید هر اینده هر روزه مرتبه ملائکه بایشان می
کند و زیارت حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در این روز فضیلت
بسیار دارد از نزد یک و در موافق روایت صفوانی و غیر آن که از نزد و زنی

کند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند و در رکعت اول سوره انا انزلناه و در رکعت
دویم سوره قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند اللهم صل علی
ولیک و اخیک و زینب و حبیبه و خلیله و موضع سر و خیر من
اسریره و وصیه و صفوته و خالصیه و امینه و ولیه و اشرف عترته الذین
امنوا به و آتی ذریته و باب حکمتیه و الناطق بحجیه و الداعی الی شریعته
و الماضی علی سنتیه و خلیفته علی امته سید المرسلین و امیر المؤمنین
و قائم الغر المحجلین افضل ما صلیت علی احد من خلقک و اصفیاءک و اوصیاءک
انبیاءک الیک هم انی اشهد انه قد بلغ عن نبیک صلی الله علیه و آله ما حیل
و رحمما استحفظ و حفظ ما استودع و حلل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک
و دعا الی سبیلک و والی اولیاءک و عادی اعدائک و جاهک الثاکرین عن
سبیلک و القاسطین و المار فین عن امرک صایرا محتسبا مقبلا غیر مدبر یا
فی الله لونه لا یموت حتی یبلغ فی ذلک الرضا و سلم الیک القضاء و عبودک و خلاصا
و یصح لک الحمد حتی آناه الیقین فقبضته الیک شهیدا سعیدا و لیثا
رضیا زکیا هادیا مهدیا اللهم صل علی محمد و علیه افضل ما صلیت علی احد
من انبیاءک و اصفیاءک یا رب العالمین و اگر ایشان بآنکشت شهادت بخدا
قبر شریف آنحضرت و این زیارت بخوانند یا امیرالمؤمنین السلام علیک یا امیرالمؤمنین
و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا امین الله فی أرضه و حجه علی عبادیه
اشهد لقد جاءک یا امیر المؤمنین فی الله حق حجاره و عملت بحجابه
و اتبعت سنن نبیه صلی الله علیه و آله حتی دعاک الله الی جواره فقبضک

إِلَيْهِ بِاخْتِيَارٍ لَكَ كَرِيمٌ تَوَابٍ وَالزَّمَّ اخْدَاعَكَ الْحُجَّةَ فِي قَتْلِهِمْ إِنْكَ مَعَ مَا لَكَ
مِنْ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً
بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّعةً بِذِكْرِكَ وَدُعَاءِكَ مُحِبَّةً لِبُخْفَةِ أَوْلِيَائِكَ
مُحِبَّةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ زُلُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعَمَاتِكَ
ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ الْإِلَهِ مُشْتَاقَةً إِلَى فِرْحَتِ لِقَائِكَ مُتَوَدِّةً لِقُوَى لِقَائِكَ جَزَائِكَ
مُسْتَنَّةً بِسَبِّهِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِإِخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مُشْعُوكةً بِعَيْنِ الدُّنْيَا حُجَّةً
وَتَنَائِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْةَ وَسُبُلَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ
مُشَارِعَةً وَأَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاصْحَحْ وَأَفِيدْ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَزَعَةً
وَأَصْوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَادِعَةً وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةً وَدَعْوَةَ مَنْ نَالَهَا
مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةً مَنْ آتَاكَ إِلَيْكَ مَهْبُوكَةً وَغَيْرَةً مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْجُومَةً وَأَعْلَامَ
لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً وَالْإِعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُوكَةً وَعَدْلَكَ لِغِيَا
مُخْتَرَةٍ وَذَلَالَتٍ مِنْ اسْتَقَالَكَ مُفَالَةً وَأَهْمَالِ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مُحْفُوظَةً
وَأَزَاقِ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَائِدِ الْمَرْبِدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةً وَدُؤُوبَ
الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً وَخَوَائِجِ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مُقْضِيَةً وَجَوَائِزِ السَّائِلِينَ
عِنْدَكَ مُؤَقَّتَةً وَعَوَائِدِ الْمَرْبِدِ مُتَوَاتِرَةً وَمَوَائِدِ الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعْدَةً
وَمَنَاهِلِ الطَّاءِلِينَ لَدُنْكَ مُرْتَعَةً اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ شَأْنِي وَاجْمَعْ
بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْنُبْنِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَحُجْرَةَ وَحُسَيْنٍ
وَالْأَكْمَامِ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ بِإِمَّتِي إِلَيْكَ وَلِيٍّ نَعْمَانِي وَمُنْتَهَى مَنَاسِي وَغَايَةَ
رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَوْتَايَ وَكَرْبَعْدَانِ مَنَازِلِي أَوَّلِ زِيَارَتِي رَابِعِي أَوَّلِي وَخَمْسِي

ان دعا را بخواند شاید بهتر باشد و شب غدیر نیز بسیار مبارک است و در شب نیز مناسب است
که این زیارت را بجا آورد و نمازی در شب وارد شدن است چون سندش معتبر بود و از اول
نمودیم و اما فضیلت دوز داشتن و تصدق کردن و افطار دوز دار نمودن در این ابواب
احادیث بسیار است از جمله اینها این روایت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که
روز عید غدیر برابر است با روز عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیاورد و روز
بگذارد و این روز برابر است با ثواب دوز اش را برابر است نزد خدا با صد حج و صد عمره و این عید
بزرگ خداست و خدا فرستاده است پیغمبری را مگر آنکه این روز را عید کرده است
حرمت آنرا داشته است و نامش در آسمان روز عید معهود است و نامش در زمین روز
میشاق مشهور است و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فنام را
طعام دهد که هر فنامی صد هزار کس است و ثواب کسی را دارد که طعام دهد و این
عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان و صالحان را در سال الحظ
و یکدرهم که در این روز تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر
تصدق کنند پس فرمود که شاید کان کنی که خدا خلق کرده است که حرمتش از این روز
پیشتر باشد نه والله نه والله و بروایت دیگر فرمود که روز اش برابر است با شصت
ماه از ماههای حرام که روز بدارند و فرمود که روز عید و سرور و شادمانی است
معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر در مرود در خدمت حضرت
امام رضا علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان خویشان و اصحاب خود را
جمع کرده بود و ایشان را نگاه داشته بود که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان طعام
وزرها و خلعتها فرستاد حتی آنکس که کفشش نیز فرستاد و با ایشان خلعتهای فاخر شفت

فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامه های نو بسیار نفیس پوشانید و بود فضیلت
این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روز جمعه با عید غدیر در یک روز میسر شد
بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی خواند و فضیلت
روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامه های بسیار از برای این روز ذکر کرد پس فرمود که
بعد از انقضای این مجمع بگردید بخانه های خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان
و نیکی کنید نسبت برادران و مؤمن خود و در خانه های خود برادران مؤمن را جمع کنید
و نیکی کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را هفتیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان
کردن در این روز مال و عمر را زیاد می کند و مهر بانی با یکدیگر کردن موجب برکت است
الهی است و نتوانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران مؤمن خود و اظهار
شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر نکند و ضعیفان
و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر کند بدارستی که دادن بکدر هم در این روز
برابر است با دو بیست هزار در هم و حق تعالی زیاده نیز عطا می کند و روزه این روز را حق تعالی
ست کردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی که دانسته که از اول دنیا تا آخر دنیا عباد
کند با آنکه روزها روزه ندارد و ششها بعبادت بایستد و کسی که بر آورد حاجت برادر
مؤمنی یا پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان
باشد که این روز را روزه داشته باشند و تمام شبش را بعبادت کرده باشد و هر که
در شبش مؤمنی را اظهار نماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر و شهید و صدیق را افطار
فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل احوال چندین نفر از مؤمن

و ندان مؤمنه بشود و سرگاه چنین کند من ضامنم برخدا که امان یا بد از کافرشدن و فقیه
شدن و اگر میبرد در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر این بدو آنکه کناه
بسیار بدی بکند البته امر زبده است و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران خود
من ضامنم برخدا که اگر او را زند بدارد یا بمیراند آن قرض را از او مخمل و از دوش او بردارد و
با یکدیگر ملاقات کنید مصالحه کنید و بر بانیها یکدیگر را هفتیت بگوئید و آنچه گفتیم حاضر
بغایبان بگوئید و توان کران نهایت کند فقیران را و اقوال سنگیری کند ضعیفان را حضرت
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود اینها امر فرمود و بدانکه غسل اول این روز
مؤکد است و اما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز مشهورش آنست که از حضرت صادق
روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بخواند
در هر رکعت سوره حمد بگردد و قل هو الله احد و انا ازلناه و ائیر الکرسی تا هم فیه ما خلد و
هر یک ناله مرتبه بخواند بر این باشد نزد حق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجات
دنیا و آخرت که از خداوند بخواهد سؤال کند البته باسانی و طافیت بر آورده شود و چون
مؤمن را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذی اکرمنا بهذا اليوم و جعلنا من المؤمنین
بعهد الذی عهدک الینا و منها فی الذی و اتقنا به من و لایة و لایة و القوا
بفسطاطه و لم یجعلنا من الجاحدین و المکذبین بیوم الذین یعنی سپاس خداوند را
سزا است که ما را اگر امانی داشت در این روز و کردانیده ما را از ایمان او و زندگان و کردانیده
ما را از وفا کنندگان بعهده خود که عهد گرفته است بر مایمانی که حکم کردانیده است
بر ما کلایت و الیان امر امامت است و اینها که حکم میکند بعد از شما در میان خلق و
نکردانیده ما را از انکار کنند و نکند بیکنندگان برون جزا و فرمود که بعد از نماز این

دَعَا بَحْرَانِ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا وَإِنَّا خَشَرْنَا
ذُنُوبَنَا وَكُنَّا خَائِفِينَ أَنْ يَخْلُقَ لَنَا وَتَوْفَانَا مَعَ الْآبِرَارِ رَبَّنَا وَاتِّمَامًا وَعَدَتَنَا عَلَى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا
وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيََاءَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَارْضِيكَ
بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا تَعْبُدُ سِوَاكَ فَتَعَالَى لَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
عَبْدُكَ وَمَوْلَانَا رَبَّنَا تَسْمِعُنَا وَاجِبِنَا وَصَدَقْنَا الْمُنَادِي رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْآلِ إِذْ نَادَى بِنِدَائِهِ عَنْكَ الَّذِي أَمَرُنَا أَنْ يُبَلِّغَ مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِ مِنْ وَلَايَةٍ وَلِيٍّ أَمْرًا
وَحَدَرْنَاهُ وَأَنَّهُ زُنُّهُ إِنَّمَا يُبَلِّغُ مَا أَمَرْنَاهُ بِهِ أَنْ يَنْصَحَ عَلَيْهِ وَلَنَا بَلَدٌ رِيسَا لَا نَفِكَ
عَقَمْتَهُ مِنَ النَّاسِ فَنَادَى مُبَلِّغًا عَنْكَ أَلَا مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ وَمَنْ
وَلِيَّهُ فَعَلَى وَلِيِّهِ وَمَنْ كُنْتُ نَبِيَّهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ رَبَّنَا قَدْ جِئْنَا دَاعِيكَ الْكَذِبِ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ الْهَادِي الْمُهْدِي عَبْدُكَ الَّذِي تَعَمَّتْ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ
مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَلِيَّهُمْ رَبَّنَا وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا
وَوَلَّيْنَا وَهَذَا دِينُنَا وَدَاعِيَنَا وَدَاعِي الْأَنَامِ وَصِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ وَحُجَّتُكَ الْبَيِّنَاتِ
وَسَبِيلُكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ عَلَى بَصِيرَةٍ هُوَ وَمِنْ أَشْعَاهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَامَ الْهَادِي الرَّشِيدَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذَكَرْنَاهُ فِي كِتَابِكَ
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَأَنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدُنَّا لَعَلَّ حَكِيمُ اللَّهِ فَمَا أَشْهَدُ
بِأَنَّ عَبْدُكَ وَالْهَادِي بَعْدَ نَبِيِّكَ النَّبِيَّ الْمُسَدِّدَ وَصِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ وَحُجَّتَ الْبَالِغَةِ وَلِسَانُكَ الْمَعْبُورُ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ وَأَنَّهُ

الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي بَرِّيَّتِكَ وَدِيَانِ دِينِكَ وَخَازِنُ عِلْمِكَ وَآمِينَكَ الْمَأْمُونُ الْمَأْخُودُ
مِنْ شَأْنِ رُسُولِكَ تَعْلِيمًا سَلَامًا مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ
وَالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرُّبُوبِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَإِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ
عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّتَكَ وَالْأَمْرَ أَرْبَابِيَّةً تَمَامًا وَخَلَايَتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ
وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضَيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْإِذْنَ وَاتِّمَامَ
نِعْمَتِكَ عَلَيْنَا يَا لَدُنِّي جَدَّدْتَ مِنْ عَهْدِكَ وَمِنْ شَأْنِكَ وَذَكَرْتَنَا ذَلِكَ وَجَعَلْتَنَا
مِنْ أَهْلِ الْإِخْلَاصِ وَالْتَصَدَّقَ بِقِيَمَتِنَا فَكَتَبْتَ وَمِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِدِينِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ
اتِّبَاعِ الْمُتَغَيِّرِينَ وَالْمُبْدِلِينَ وَالْمُخْرِفِينَ وَالْمُبْتَكِينَ إِذَا نَالَ نِعَامَ وَالْمُعْتَرِينَ
خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ الدِّينِ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ وَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَالضَّرَاطُ الْمُسْتَفِيمِ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْجَاخِدِينَ وَالنَّاكِبِينَ وَالْمُعْتَرِينَ وَالْمُبْدِلِينَ
الْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الدِّينِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى انْعَامِكَ عَلَيْنَا
بِالْهُدَى الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى الْإِبْرَاهِيمِ الْأَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
الْأَجْمَةِ الْهُدَاةَ الرَّاشِدِينَ وَأَعْلَامَ الْهُدَى وَمَنَارَ الْقُلُوبِ وَالْقَوَى وَالْعُرُقَ الْوُحْدَانِيَّةَ
وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ وَمَنْ يَرَى وَيُؤْمِنُ بِالْإِسْلَامِ دِينًا فَكَتَبْتَ
الْحَمْدَ مَنَّا وَصَدَقْنَا بِمِثْلِكَ عَلَيْنَا يَا لَرَسُولِ الشَّدِيدِ الْمُسَدِّدِ وَالنَّبِيِّ الْوَكِيلِ
عَدُوَّهُمْ وَبَرِّئْنَا مِنَ الْجَاخِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ ذَلِكَ
مِنْ شَأْنِكَ لَا صَادِقَ الْوَعْدِ بِأَمْنٍ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ بِأَمْنٍ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ
إِذَا أَتَمَّتْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ بِمَوْلَاةٍ أَوْلِيَا نَفْسِكَ الْمَسْئُولِ عَنْهُمْ عِبَادُكَ فَكَتَبْتَ

ثُمَّ لَسْتُ لَكَ بِمُتَدِينٍ وَفَقُلْتُ وَفَقُلْتُ لَكَ الْحَقُّ وَفَقُولُوا لَهُمْ مَسْئُولُونَ وَمَنْ تَنْتَ
 عَلَيْنَا بِشِمَاةِ الْإِخْلَاصِ وَبِوَلَايَةِ أَوْلِيَاكَ الْهُدَاةِ بَعْدَ التَّكْوِينِ الْمُنْذِرِ السَّالِحِ الْمُنِيرِ
 فَأَكَلْتُ بِهَمِّ الدَّيْنِ وَأَمْنَتُ عَلَيْنَا الْبَيْعَةَ وَجَدَدْتُ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَرْتُ أَمْرًا قَدْ
 الْمَأْخُودَ مِثْلًا فِي ابْتِدَاءِ خَلْقِكَ إِنَّا نَاوَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَمَنْ نَسِينَا ذِكْرَكَ
 فَإِنَّكَ قُلْتَ وَإِذَا أَخَذْتَ بَكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَسَمَيْتَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَسْتُ
 بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِمَنْبُوتِكَ وَلَطْفِكَ فَإِنَّكَ أَتَيْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ نَبِيِّنَا وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِرِعْلَتِنَا وَجَعَلْتَهُ آيَةً
 لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكِبَرِيِّ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالسَّابِقِ الْعَظِيمِ الَّذِي
 هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُمْ مَسْئُولُونَ اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهُدَاةِ
 إِلَى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا
 الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ وَذَكَرْتَنَا فِيهِ عَهْدَكَ وَمِثْلًا قَدْ أَكَلْتَ دِينَنَا وَأَمْنَتُ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ
 وَجَعَلْتَنَا بِمَنْبُوتِكَ مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ لَكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَاكَ
 الْمَكْدُوبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ تَعَالَى مَا أَنْعَمْتَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَلَا تُلْحِقْنَا بِالْمُكَذِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا قَدْ صَدَقَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ
 إِمَامًا يَوْمَ تَدْعُو كُلُّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ أَهْلِ بَيْتِكَ الْأَيِّمَةِ
 الصَّادِقِينَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْبَرِّ أَمَّا لَكَ اللَّهُمَّ دُعَاءُ إِلَى الثَّابِتِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ
 الْمُقْبُوحِينَ وَآخِيًا عَلَى ذَلِكَ مَا أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ السَّوْءِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ
 لَنَا قَدْ صَدَقَ فِي الْهَجْرِ الْبَيْتِ وَاجْعَلْ حَيًّا نَاخِيَةَ الْحَيَا وَمِمَّا تَخِيرُ الْمَسَا
 وَمِنْ خَيْرِ الْمُنْقَلَبِ عَلَى مَوْلَاكَ أَوْلِيَاكَ وَمَعَادَاةِ أَعْدَائِكَ حَتَّى تَوْفَانَا

المؤمنين

وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ أَجَبْتَ لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمَثْوَى مِنْ جُورِكَ
 فِي دَارِ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا مِثْلًا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا مِثْلًا فِيهَا غُوبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
 تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ الْأَيِّمَةِ الْهُدَاةِ مِنْ أَلِ رَسُولِكَ
 نُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَى نَبِيِّهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَعَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ
 عِنْدَهُمْ وَمَا لَمْ يَكُنْ فِي فَضْلَتِهِمْ بِرَّ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا
 هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ بِالْمَوْلَاتِ بِعَهْدِكَ الَّذِي عَهَدْتَهُ الْبَنَاتُ وَالْبَنَاتُ
 الَّذِي وَافَقْتَنَا بِهِ مِنْ مَوْلَايَا أَوْلِيَاكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ أَنْ تُنْعِمَ عَلَيْنَا
 نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا وَلَا تَسْلُبْنَا أَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ
 مُسْتَعَادًا وَارْزُقْنَا مُرَافَقَةً وَلِيَّتِكَ الْهَادِي لِهَدْيِي إِلَى الْهُدَى وَتَحْتَ لَوَائِيهِ
 وَفِي زُمْرَةِ شُهَدَائِهِ صَادِقِينَ عَلَى بَيْتِكَ مِنْ دِينِكَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَكَأَنَّ عَمَلِي بِرَأْوِدِ شَوَارِبِ رِوَايَتِ عَمَلِكَ كَدُّ شَيْخٍ مُفِيدٍ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَدِكْرًا
 أَنْ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَايَتَكَ أَنْدَكَ هَرَكَةً دُرُوزِ خَدِيدٍ وَرَكَعَتَا نَمَازِ اللَّهِ
 بِكَ نَدْرُوتُكَ خَوَاهِدُ وَكَرَزِدِيكَ بِزَوَالِ بَكَدِكَ دَرَانِ سَاعَتِ حَضَرَتِ رَسُولِ اللَّهِ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ حَضَرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ زَادَ رَغْدِي خَمِ بِرَأْيِ مُرْدَمِ مَا
 وَخَلَامَتِ نَصَبِ كَرْدِ بَهْرَاسْتِ بَعْنِي هَبْرَسُونِ كَخَوَاهِدُ وَكَرْدِ رَكَعَتَا أَوَّلِ الْفَاتِحَةِ
 وَدَرِ رَكَعَتِ دَوِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ يُخَوِّدُ جَنَانِي وَدَرِ رَوَايَتِ مَعْتَبِرِ دِكْرِ وَارْدِ شَدِ
 اسْتِ بِهَرِاسْتِ بِسِجْدِ رُودِ وَصَدْرَتِهِ شُكْرُ اللَّهِ يَا شُكْرُ الْبُكُورِ وَبُحُورِ
 أَنْجِدْ بَرْدَانِ دَائِدِ عَاجُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحَدَّثَكَ لِأَشْرَكَ

لك وانك واحد صمد لم يلد ولم يولد ولم يكن لك كفوا احد وان محمدًا
 عبدك ورسولك صلواتك عليه واله يا من هو كل يوم في شان كائن من شانك
 ان تفضلت علي بان جعلتني من اهل جانبك واهل دينك واهل دعوتك
 ووقفتني لذلك في مبتدأ خلقي تفضلًا منك وكرمًا وجودًا ثم اردت الفضل
 فضلًا والجود جودًا والكرم كرمًا رافعة منك ورحمة الي ان جددت ذلك
 العهد لي تجدني بعد تجديدك خلقي كنت لسيًا منسبًا ناسيًا ساهيًا
 غافلًا فآمنت نعمتك بان ذكرني ذلك ومننت به علي وهديتني له فليكن
 من شانك يا الهي سيدي ومولاي اني في ذلك ولا تسلبني حتى
 تتوفي علي ذلك وانت عني راض فانك احق المنع من ان نسلم نعمتك علي
 اللهم سمعنا واطعنا واجبنا داعيتك بميثاقك فلك الحمد عظمًا لك ربنا اذكرك
 المصير امنا يا الله وجك لا شريك له ورسوله محمد صلى الله عليه واله وصدا
 واجبنا داعي الله واتبعنا الرسول في موالاة موالينا ومولى المؤمنين امير
 المؤمنين علي بن ابي طالب عبد الله واهل بيته وصلى الله عليه واله وصلى
 برئيه المؤيد ببرئيه ودينه الحق المبين علي الدين لله وخارنا لعلنا
 ونحيت غيب الله وموضع سر الله وامين الله علي خلقه وشاهدك في
 برئيه اللهم ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان اموا بربكم فامنا
 ربنا فاخفف لنا دُوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واننا
 ما عدتنا علي رسلك ولا تخزننا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد فاننا ربنا
 بميثاقك ولطفك اجبنا داعيتك واتبعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولى

المؤمنين وكفرنا بالحيت والطاغوت قولنا ما نؤلفنا واحشرنا مع اميتنا
 فاننا بهم مؤمنون موقنون وهم مسلمون امناء يسترهم وعلمنا بينهم وشاهدنا
 وغايبهم وحيمهم وميتهم ورضينا بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا بهم
 بيتنا وبيننا الله دون خلقه لا يتبعيهم بدلا ولا نتخذ من دونهم وليجة
 وبرئنا الي الله من كل من نصب لهم حراما من الجن والانس من الاولين
 والآخرين وكفرنا بالحيت والطاغوت والاوثان الاربعه واشياهم
 واتباعهم وكل من والاهم من الجن والانس من اول الدهر الي اخره اللهم
 اننا نشهدك اننا ندبنا ما دان به محمد صلى الله عليه واله عليهم وقولنا
 ما قالوا وديننا ما دانوا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنا وما انكروا انكروا
 ومن والوا والينا ومن عادوا عادتنا ومن لعنوا لعنا ومن تبرؤا امتنا تبرأنا
 منه ومن تزحموا علينا تزحمنا علينا امنا وسلكنا ورضينا واتبعنا
 موالينا صلوات الله عليهم اللهم فتسم لنا ذلك ولا تسلبنا واجعله
 مستقرا ثابتا عندنا ولا تجعله مستغارا واخينا ما اخينا عليه
 وامينا اذا امتنا عليه الحمد اميتنا فيهم نأمر وناهم نوالى وعدوههم
 عدو الله لغادي فاجعلنا معهم في الدنيا والاخرة ومن المقرين فاننا يد
 راضون يا ارحم الراحمين بيننا وبينك ردد وصد مرتبه الحمد لله وصدق
 شكر الله بكويد بين حضرت فمودك مكره ابغى اورد ثوابك في داشته باشد
 كدرد و زخدير نزد حضرت رسول صلى الله عليه واله حاضر شدن باشد و با حضرت
 رسول و امير المؤمنين صلوات الله عليهم ابر و لايت المحضرت بيعت كرده باشد

ودرجة اود رهشت با درجه راست كويان و مقديق كند كان باشد كه تصديق خدا و رسول
در آن روز از روی اخلاص كردند مانند سلمان و ابوذر و مقدار رضی الله عنهم
و مانند کسی باشد كه شهید شدن باشد با حضرت رسول و امیر المؤمنین حسن
و حسین صلوات الله عليهم و مانند کسی باشد كه در زین علم حضرت صلوات
الاف صلوات الله عليه و در زین خیمه حضرت بوده باشد از نجیان و نقییان
و بر كنید كان حضرت و انضا شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است كه سنت است
ایند عازاد در روز غدیر بخواند اللهم انی اسئلك بحق محمد بنیك و علی
ولیك و المشان و القدر الذی حصصه ما به دون خلقك ان تصل علی
محمد و علی و ان تبدلهم ما فی كل خبر عاجل اللهم صل علی محمد و آل محمد
الائمة الفادة و الدعاة السادة و الخیرة الزاهرة و الاعلام الباهرة
و ساسة العباد و اركان الباد و الشافعة المرسلة و السفينة الناجية
الجارية فی البحر الغامر اللهم صل علی محمد و آل محمد خزان علیك و اركان
توحیدك و دعاة دینك و معارین كرامتك و صفوة من بریتك و خیرك
من خلقك لا تقیاء الا تقیاء الجناء الا برار و الباب المبني علی الناس
من اناه نجا و من اباه هوی اللهم صل علی محمد و آل محمد اهل الذكر الذین امرت
بمناساتهم و ذوی القربی الذین امرت بهودتهم و قوت حقتهم و جعلت الجنة
معاد من اقتضوا ثارهم اللهم صل علی محمد و آل محمد كما امرت بطاعتك و نهوا
عن معصیتك و دلوا عبادك و حدایتك اللهم انی اسئلك بحق محمد
بنیك و بحبیك و صفوة و امینك و رسولك الی خلیفك و بحقی امیر المؤمنین

و یعسوب الدین و قائدا الخیر المحجلین الوصی الوفی و الصدیق الاكبر و الفاروق
بین الحق و الباطل و الشاهد لك و الدال علیك و الصادع بامرک و المجاهد
فی سبیلك فاخل فینك لومة لائم ان تصل علی محمد و آل محمد و ان تجعلنی فی
هذا اليوم الذی عقدت فیه لولیتك العهد فی اعناق خلقك و اكملت
لهم الذین من العار فین حرمته و المقربین بفضلک و من عتقائك و طلقك
من النار و لا تشمت فی حاسد فی النعم اللهم فكم جعلت عیدك الاكبر و
سمیته فی السماء يوم العهد المعهود و فی الارض يوم البیثاق المأخوذ و جمع
المسئول صل علی محمد و آل محمد و اقرب به عبودنا و اجمع به شملنا و لا تفصلنا
بعده اذ هدیتنا و اجعلنا لا نفك من الشاكرین یا ارحم الراحمین
الحمد لله الذی عرفنا فضل هذا اليوم و بصرتنا حرمته و كرمنا به و كثرنا
بمعرفته و هذا نابؤنی یا رسول الله یا امیر المؤمنین علیكم و علی غیركم
و علی حبیبكم متی افضل السلام ما بقی اللیل و النهار و یكما اتوجه ربی و
ربكم فی حجاج طلبتی و قضاء حوائجی و تنسیب اموری اللهم انی اسئلك بحق
محمد و آل محمد ان تصل علی محمد و آل محمد و ان تلعن من محمد حق هذا اليوم و انك
حرمته فصد عن سبیلك لطفاء نورك فاجی الله الا ان یتیم نورك اللهم
فرج عن اهل بیت محمد بنیك و اكشف عنهم و یرم عن المؤمنین الكربات اللهم
املا و الارض هم عدلا كما ملئت ظلمًا و جورًا و انجز لهم ما وعدتهم
انك لا تخلف الميعاد و اكر بعد ان دعا لبعده رود و صدمته شكرًا و صد
الحمد لله بگوید و صدمته با آنچه تواند بگوید الحمد لله علی اكمال الدین و انعام

التَّعْمَرُ وَرَضِيَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ هَبْزِ خَوَاهِدُ بُوَد چنانکه سید بن باقی و کفعم
 روایت کرده اند اما شیخ مفید علیه الرحمه این زیاده را نقل کرده است
فصل پنجم در فضیلت و اعمال روز مباحله است تا آخر ماه و در تعیین روز
 مباحله میان علما خلاف است و اشهر و اقوی آنست که روز بیست و چهارم است ^{بعضی}
 و بعضی بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته اند و اگر
 در هر یک از اینها اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است و آنچه مشهور است بیست و
 چهارم است و سبب فضیلت روز مباحله آنست که چون حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله رسولان فرستاد بسوی نضارای جزان که اعظم تر سائران عرب بودند
 و ایشان بکسب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت صلی الله علیه
 و آله را در کتب جمیع انبیاء مشاهده کردند و دنیا را که در علمای ایشان غالب
 شد و ایمان نیاوردند و هفتاد نفر از علما و عظمای خود را فرستادند که
 صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیدند مشاهده نمایند و بعد
 داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 حجتی برای ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حب ریاست
 و اعراض بالله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی این ایراد را فرستاد
 فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا
 وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
 لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی پس هر که با تو مجادله کند در امر عیس

بعد از آنچه آمد است بسوی نواز علم و برهان و القا کردی بر ایشان و بتو
 بگوای محمد بیاید بخوانیم بهتر از خود را و پیران شما را و زنان شما را و جوانان
 خود را و جانها شما را یعنی آنها را که بمنزله جان ما اند و بمنزله جان شما اند پس نضار
 و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند از ما و شما
 پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله عبائی بردوش مبارک گرفتند و حضرت امیرالمؤمنین
 و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را در زیر عبا داخل کرد و گفت پروردگار
 هر پیغمبری را اهل بیتی بوده است که مخصوص ترین خلق بوده اند با خداوندان اینها اهل
 بیت من اند پس از ایشان بر طرف کن شک و کینه را و پاک کن ایشان را پاک کردی
 پس جبرئیل نازل شد و این کرم را در شان ایشان آورد ایما بر الله لیدهب عنکم
 الرُّجُوسَ وَیُطَهِّرَ کُرْسِیَّکُمْ یعنی نیست جز این که از او داده دارد حق تعالی که زایل کرد
 از شما اهل بیت بدی و شک را و پاک کرد از شما را از کثافات پاک گردانید
 پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله
 علیهم را با خود بیرون برد از مدینه برای مباحله و چون نضاری حقیقت آنحضرت را
 دانسته بودند و بعد از آنستادن حضرت بان بنده کواران در مقام مباحله آثار
 نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند
 که من روی چند می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد
 جرات نکردند بر مباحله و استغای مسأله و مضامحه کردند و قبول کردند که
 هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی بایشان جزیه قرار
 داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که هلاک و عذابا و بختی شد بر اهل جزان و اگر

اهل البیت

مبااهله میگردم هر اینه همه انجاعت میمون و خوک می شدند و این ولدی برایشان انش
 میشد و سرایت میکرد بجزان و همه ترسایان بجزان میسوختند و پیش از آنکه سال تمام
 شد جمیع نصاری میمردند و یک نصرائی بر روی زمین زند نمی ماند و باین سبب چندین
 امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت
 خود را و عزیزترین اهل خود را در معرض مبااهله بدن نمی آورد و اگر انجاعت حقیقت آنحضرت
 برایشان ظاهر نشده بود مبااهله میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار میدادند
 و دوم آنکه ظاهر شد که ائمه علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آن
 حضرت در دطا با خود شریک گردانید سیم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت
 که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض نفرین در آورد زیرا که بسیار راستگراهی
 خود را بهما لک می افکند اما اعتراف عیال خود را را ضعیف میشود که در معرض خطر در آورد
 چنانچه صاحب کشف و غیره از معتصبیان سنیان اعتراف باین نموده اند چنانچه
 آنکه حسین و حسین صلوات الله علیه نماز زند حقیقی آنحضرتند و رتبه ایشان
 از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با آن صغیر سن پنجم آنکه فاطمه صلوات
 علیه الهی ازین زنان بود و از زوجات و سایر قربات با آنحضرت اخص و اقرب بوده و منزلت
 او نزد حق تعالی از همه بیشتر ششم آنکه باتفاق عامه و خاصه حضرت امیرالمؤمنین
 صلوات الله علیه در مبااهله داخل بود و داخل بنا و تناسل نیست پس باید داخل نفسنا
 باشد و حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس محالست پس مراد آنست
 که اختصاص آنحضرت بجزئیات رسالت در کمالات و صفات برتبه بود که بمنزله نفس
 جان آنحضرت بود و هر کالی که در حضرت رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس

باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق
 باشد با آنحضرت و آخر خلق باشد نزد او و روایات مفصله این قصه شریفه و فولیدی
 که از آن مستفاد میشود در کتاب حیره القلوب ذکر کرده ام و این رساله کنجانی ذکر
 الهی اندازد و از جمله اموری که در روز بیست و چهارم واقع شدن و موجب بزرگ
 فضل آن کردین است که در این روز حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در رکوع
 نماز آنکشتن خود را بسایل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر ائمه
 بصیرت هویدا گردید **اِمَّا وَكَيْكُمْ اَللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يَفْهَمُونَ**
الصَّلٰوةَ وَبُؤْنُوْنَ التَّرٰوْعَ وَهُمْ اَكْعُوْنَ یعنی نیستی اولی با مرثما و مالک اختیار شما
 مگر خدا و رسول و و انما که ایمان آورده اند و نماز را بر پا میدارند و چنانچه باید بجا
 می آورند و زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریح است بر امامت آنحضرت چنانچه
 در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت است و زیارت حضرت امیرالمؤمنین
 صلوات الله علیه را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه سببست
 و روز این روز مستحب است و قاسمی مولای خود امیرالمؤمنین صلوات الله علیه
 کردن در صدق بر فقر او و باب حاجات با آنحضرت مقدور و مستسر مطلوب نسبت
و اعمال این روز بسیار است شیخ طوسی رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت
 کرده است که درین روز پیش از زوال نیم ساعت دو رکعت نماز بکنید برای شکر
 نعمت مبااهله و در هر رکعت بعد از سوره حمد هر یک از سوره قل هو الله احد و الله
 الکرمی قاهم فیها خالدون و سوره انا انزلناه زاده مرتبه بخواند اگر اینها را بگوید
 نزد خدا بر او صد هزار حج و صد هزار عمره و هر چه از حاجتهای دنیا و آخرت از

علی قول

حق تعالی سؤال کند البته بر آورد شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و اینها را هفت
نماز است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد **و د و م** از اعمال نورده نما
که شیخ طوسی و سید ابن طاووس قدس الله روحهما بسندها معتبر از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد
باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر کوی در این دعا اسم عظم حق
هست هر آینه راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا را حاجت چگونه تا شین
مینماید البته هر محو که مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند نایب و نادر است
و مرا که هر حاجت که عارض میشود این دعا را میخواهم و بعد از آن حاجت خود را بمطلبم و البته
مستجاب میگردد و این دعا نیست که در وقتی که ایاه مباحله نازل شد جبرئیل
از جانب خداوند جلجل بر حضرت سید رسول صلی الله علیه و اله نازل شد و این دعا را
آورد و گفت برای مباحله بیرون رو و وصی خود علی بن ابی طالب علیه السلام را
و سیده الشفا فاطمه زهرا و دو نور دین و فرزندان پسندیدن خود حسن و حسین
صلوات الله علیهم را با خود ببر و این دعا را بخوان و باز تسبیح مباحله کن و
بر ایشان نقر کن پس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را
خوانید حمد و سعی کنید در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجات
و از کسی که اهلش نباشد از سفیهان و منافقان پنهان دارید و ایشان تعلیم
نمائید که از علمهای مخزون است و هر کس قابل این کوهر گران مایه نیست **و د و م**
اللهم انی استسئلتک من بھائیک باہما و کل بھائیک بھئ اللھم انی استسئلتک بھائیک
کلہ اللھم انی استسئلتک من جلالک باجلہ و کل جلالک جلیل اللہ انی استسئلتک

جلالک کلہ اللھم انی استسئلتک من جلالک باجلہ و کل جلالک جلیل اللھم انی استسئلتک
بھائیک کلہ اللھم انی ادعوک كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللھم انی استسئلتک من
عظمتک باعظمتها و کل عظمتک عظمت اللھم انی استسئلتک بعظمتک کلہا اللھم انی
استسئلتک من نورک بانورک و کل نورک نیر اللھم انی استسئلتک من رحمیک باوسعها
و کل رحمیک واسعہ اللھم انی استسئلتک برحمیک کلہا اللھم انی ادعوک كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني اللھم انی استسئلتک من کمالک باجلہ و کل کمالک کمال اللھم
انی استسئلتک من کمالک کلہ اللھم انی استسئلتک من اسمائک باکبرها و کل اسمائک کبرہ
اللھم انی ادعوک كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللھم انی استسئلتک من عزتک باعزها
و کل عزتک عزیزہ اللھم انی استسئلتک بعزتک کلہا اللھم انی استسئلتک من مشیتک
بامضاها و کل مشیتک ماضیہ اللھم انی استسئلتک بقدرتک التي استطلت بها
على کل شیء و کل قدرتک مستطیلہ اللھم انی استسئلتک بقدرتک کلہا اللھم
انی ادعوک كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللھم انی استسئلتک من غلبتک
بافئذک و کل غلبتک نافذہ اللھم انی استسئلتک بغلبتک کلہا اللھم انی استسئلتک من
قولک بارضاه و کل قولک رضی اللھم انی استسئلتک بقولک کلہا اللھم انی استسئلتک من
مسائلک باحتمها و کل مسائلک حنیبہ اللھم انی استسئلتک بمسائلک کلہا اللھم
انی ادعوک كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللھم انی استسئلتک من شرفک باشرف
و کل شرفک شریف اللھم انی استسئلتک بشرفک کلہا اللھم انی استسئلتک من سلطانک
بازومہ و کل سلطانک دائم اللھم انی استسئلتک بسلطانک کلہا اللھم انی استسئلتک
من ملکک باخزج و کل ملکک فاکر اللھم انی استسئلتک بملکک کلہا اللھم انی ادعوک

ایند عادر روز مباحله انسابست و شیخ طوسی علیه الرحمه نیز در این روایت کرده است
 و از روایت مذکور معلوم میشود که در همه وقت میتوان خواندن و در دعا اختلا
 هست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شد است موافق روایت شیخ است و روایت
 دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ایراد نموده ام و شبیه ایند عادر سرهای ماه مبارک
 رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و آن عظیم ترین دعاها
عمل سیم است که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر
 صلوات الله علیه روایت کرده اند که روز مباحله روز بیست و چهارم ماه ذی
 الحجه است و در این روز آنچه خواهی از نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از هفتاد
 مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگو پس می ایستی و بموضع سجود خود نظر میکنی
 و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و روایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم
 روز مباحله است باید که این روز را روزه بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی
 و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با آنچه توانی از بوی خوش خود را
 خشبو کن و باید که بازام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی
 نزدان ضیح مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوت بروی یا بر کوه بلند یا برانی یا
 بصحرائی بروی و باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای
 خود را بپوشد و چون بجل دعا خواندن داخل شوی دو رکعت نماز بکن با ادب
 و شرايط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجا بیاورد
 نظر کند و روایت دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس هر دعایی که خواهی بکنی باز دو
 رکعت نماز بکن و دعا بکن **و دعا ابست** الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر

السموات والارض الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض الحمد لله الذي خلق
 السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بآياته يريدون اهل الجنة
 لله الذي عرفني ما كنت به جاهلا ولو لا تعرفه اياي لكنت هالكا اذ قال وقوله
 الحق قل لا اسئلكم عليه اجر الا المودة في القربى فبين لي القربة وقال سبحانه
 انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا فبين لي
 اهل البيت بعد القربة ثم قال تعال مبيننا عن الصادقين الذين آمنوا بالله لكونهم
 والرد اليهم بقوله سبحانه يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين فاصح
 عنهم وابان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع ابنائنا وآبائنا ثم وسمنا
 وسمائكم وانفسنا وانفسكم ثم بنهنل فجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر
 يا رب ولك المن حيث هديتني وارشدتني حتى لم تخف على اهل البيت والقربة
 فغرتني سائهم واولادهم ورجاهم اللهم اني اتقرب اليك بذلك المقام
 الذي لا يكون اعظم منه فضلا للؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك اياهم
 شأنه واثباتك فضل اهل البيت عليهم ادحضت باطل عدايتك وثبتت بهم قوا
 دينك ولو لا هذا المقام المحمود الذي انتقدت عليه وذللتنا على اتباع المحبين
 من اهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومدائس
 الافعال لحصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الاتحاد وفعل اولي
 العباد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك ويا ربنا اللهم فضلك على
 محمد وآل محمد الذين اقرضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم و
 اكرمنا بمعرفتهم وشرقتنا با اتباع اثارهم وثبتنا بالقول الثابت عرفوا انما

فَاعْتَنَاهُ عَلَى الْإِخْلَافِ بِمَا بَصُرُوا نَاهُ وَأَجْرُ مُحَمَّدًا عَنَّا فَضْلُ الْجَزَاءِ بِمَا هُوَ خَلْقُكَ وَهَذَا
وَسَعَهُ فِي إِبْلَاحِ رِسَالَاتِكَ وَأَخْطَرِ نَفْسِهِ فِي إِقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى أَخِيهِ وَوَصِيهِ
وَالْهَادِي مِنْ بَعْدِهِ إِلَى دِينِهِ وَالْمُقَدِّمِ سُنَّتِهِ عَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
صَلِّ عَلَى الْأَيُّمَةِ مِنْ أَنْبَاءِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ وَصَلَتْ طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا
شَفَاعَتَهُمْ دَارَ الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْكَسَاءُ وَالْعِبَاءُ
يَوْمَ الْمَبَاهِلِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ شَفَعَاءَ نَاوَسْتُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامِ الْحَمْدُ وَالْيَوْمُ
الْمَشْهُودُ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتُؤَيِّدَ عَلَيَّ أَتَيْتُكَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
وَطَيْتُكَ وَاحِدَةً وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِي طَابَ أَصْلُهَا وَفَرْعُهَا وَأَعْظَمُهَا وَأَوْرَاقُهَا اللَّهُمَّ
ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ وَأَجْرُنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِوَلَايَتِهِمْ وَكَوْرِدَانِهِمْ
الْأَمْنِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ بِحَبْلِهِمْ وَأَفْرَادَنَا بِفَضْلِهِمْ وَأَتَابِعْنَا أَثَارَهُمْ وَاهْتَدَيْنَا
بِهَدْيِهِمْ وَاعْتَصَدْنَا بِمَا عَرَفُوهُ نَاهُ مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَقَفُوا عَلَيْكَ مِنْ تَعْظِيمِ شَأْنِكَ
وَتَقْدِيرِ أَسْمَائِكَ وَشُكْرِ الْأَيْدِ وَنَفْيِ الصِّفَاتِ أَنْ تُحْلِكَ وَالْعِلْمُ أَنْ تُخْطِ بِكَ
وَالْوَهْمُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ أَقْتَمُهُمْ حُجَّاجًا عَلَى خَلْقِكَ وَدَلَّ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَهَدَاهُ
يَتَّبِعْهُ عَلَى أَمْرِكَ وَهَدَيْتَنِي إِلَى دِينِكَ وَتَوْضِيعِ مَا أَشْكَلُ عَلَى عِبَادِكَ وَبَابًا لِلْخَيْرَاتِ
الَّتِي يُجْزِي عَنْهَا غَيْرُكَ وَهِيَ أَمَّا بَيْنُ حُجَّتِكَ وَتَدْعُوا إِلَى تَعْظِيمِ تَعْلِيمِ دِينِكَ وَبَيْنَ
خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُتَقَضِّلُ عَلَيْهِمْ حَيْثُ قَرَّبْتَ لَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ بِسِرِّكَ
وَاصْطَفَيْتَهُمْ لَوْحِيكَ وَأَرْزَقْتَهُمْ عَوَامِضَ تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لَخَلْقِكَ وَلُطْفًا بِعِبَادِكَ
وَحَنَانًا عَلَى بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا تَنْطَوِي عَلَيْهِ صَمَائِدُ أَمْنَائِكَ وَمَا يَكُونُ مِنْ
شَأْنِ صِفْوَتِكَ وَطَهَرْتَهُمْ فِي مَنَاسِكِهِمْ وَمُبْتَدَأِهِمْ وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ نَفْسٍ نَانَفْسٍ

إِلَيْهِمْ وَأَرَانِيَهُمْ بِرُوحَانَا عَلَى مَنْ عَرَضَ لِسُوءِهِمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ
بِطَاعَتِكَ وَمَلَوْا الْجَزَاءَ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّاهُوا أَوْفَاءَ تَعْلِيمِ
فِيمَا بَرِيَّتِكَ وَأَخْلَوْا دَخَائِلَهُمْ مِنْ مَعَارِضِ الْخَطَرَاتِ الشَّاغِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ
مَكَامِينَ لِإِرَادَتِكَ وَعَفَوْتَ لَهُمْ مَنَاصِبَ لِأَمْرِكَ وَنَهَيْتَهُمْ تَوَاجِعَ لِسَانِكَ
ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ بِبُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ دَوْلَتِهِمْ وَالْأَقْرَبِينَ إِلَيْهِمْ كِنَانِكَ وَ
أَمَرْتَنَا بِالْمُسْتَكْبِرِينَ وَالزُّلْمِ الْبَهِيمِ وَالْأَسْتِثْنَاءِ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ مَسَكْنَا بِحَبْلِكَ
وَبَعِثْتَ بَيْنَكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقْتَمْتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا بِإِتْيَانِهِمْ
اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ مَسَكْنَا بِرُوحِهِمْ فَادْفَعْنَا شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِفُونَ قَمَالَنَا
مِنْ شَأْنِهِمْ وَلَا صَدِيقَ حَسْبٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصَدِّقِينَ لَهُمْ الْمُشْطَرِيقِينَ
لَا يَأْمُرُهُمُ الشَّاظِرِينَ إِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تَقْصُرْنَا بَعْدَ إِزْهَادِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ لَوْهَابُ أَمْنٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلَى
أَخِيهِ وَضَوْعِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفِيكَ الْعَارِفِينَ وَعِلْمِ الْمُتَهَدِّينَ وَفَاتِي الْحَسَنَةِ
الْمُسَامِحِينَ الَّذِينَ فَخَّرَهُمْ رُوحُ الْأَمْنِ وَبَاهِلَ اللَّهُ تَعَالَى بِرُوحِ الْمُبَاهِلِينَ كَقَالِ
وَهُوَ أَصْدَقُ الْفَائِلِينَ فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَى
تَدْعُ ابْنَانَا وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَنْفُسُنَا وَأَنْفُسُكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَجَعَلَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ ذَلِكَ لِأَمَامِ الْمُخْصُوصِ بِمَوَاحِنِ يَوْمِ الْإِخَاءِ وَالْمُؤْتَرِّ بِالقُوَّةِ بَعْدَ
الْفُتْرِ الطَّوْرِ وَمَنْ شَكَرَ اللَّهُ سَعِيَهُ فِي هَذَا نَفْسٍ وَمَنْ شَرِهَ بِفَضْلِهِ مُعَادُونَ وَأَقْرَبَ
يَمَنًا فِيهِ جَاهِدُوهُ مَوْلَى الْإِنَامِ وَمُكْتَرَا الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ نَأْخُذْ فِي اللَّهِ لَوْ مَهْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْرَقَتْ الْأَشْجَارُ وَعَلَى

الْجُودُ مُشْرِفَاتٍ مِنْ عَيْنَيْهِ وَالْحُجَّجُ الْوَاضِحَاتِ مِنْ دُرِّيَّتِهِ وَابْنُ دَاوُدَ حَسْبُ سِنْدٍ وَفَتْنٍ
 اصْحَاحُ ادْعِيَّتِهِ اسْتِ وَدَبْكُوْا اَبَا مَرْوَزٍ بَيْسْتِ وَبَنِيْمِ اسْتِ وَشَهْرُ اسْتِ كِه در اَيَنُوْ
 سُوْنُ كَرِيْمِيَه هَلْ اَتَى در شان حضرت امير المؤمنين وفاطه زهرا و امام حسن
 و امام حسين صلوات الله عليهم نازل شدن بسبب آنكه حسن و حسين عليهما
 السلام پيما شدند و حضرت رسول صلى الله عليه و اله بعيادت ایشان رفت و فرمود
 كه حضرت ابى و فاطمه و حسن و حسين عليهم السلام نذر كردند كه اگر خدا ایشانرا
 عافيت دهد سه روز روزه بگيرند و چون خدا عافيت كرامت كرد و پنجاه بزرگوار
 بافضله خادمه ایشان روزه گرفتند و نداشتند چيزى كه بان افطار نمايند پس حضرت
 امير عليه السلام قدرى پشم از شمعون يهودى گرفت با سه صاع از حوكه حضرت فاطمه
 صلوات الله عليهم اهر روز ثلث از پشم را بر پيسد و يك صاع از نان حوراء بنر خود بر دارد
 پس در روز اول حضرت فاطمه عليها السلام قدر ثلثان پشم را گرفت و رشت و بمزدان
 صاعى از جو برداشت و ازاى كرد و پنج كرده نان بخت و چون حضرت امير با حضرت رسول
 صلى الله عليهم نماز شام كرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج كرده نان را حاضر كرد
 و خواستند افطار نمايند مسكينى بر در خانه نداشتند كه السلام عليكم اى اهل
 بيت محمد من مسكينىم از مساكين مسلمانان مرا طعام دهيد تا خدا شما را از ماندگهاى
 هشت طعام دهد پس حضرت امير عليه السلام ابتدا كرد و فرمود كه من نان خود را ميدهم
 و ساير اهل بيت عليهم السلام با ذمه ما الحضر موافقت كردند و نانهاى خود را بسايل
 دادند و با با افطار كردند و روز ديگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمه صلوات
 عليهم اهر در پيشان يك ثلث ديگر از پشم يك صاع ديگر را برداشت و ازاى كرد و پنج كرده

منبرک

دیک

دیگر بخت و چون خواستند افطار کنند سائلی بر در خانه آمد و صد از ده که السّلام علیکم
ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از اولاد مهاجرین و پدیدم روز عقبه شهید شده است مرا
طعام دهند تا خدا شما را از خواهای هشت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان ^{علیه} السلام
خود را داد و بعد از او فاطمه زهرا و بعد از او دو کوشوان عرش خدا و بعد از ایشان فضه ^{دست} سقا
منده همگی ناهای خود را بیتیم دادند و باب افطار نمودند و در روز سیم روزه داشتند
و باز حضرت سید الشّاد در روز سیم بقیه پسم را رشت و بقیه جوزا گرفت و در
اسیا حوزد کرد و باز پنج کرده نان بخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت و حضرت
فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا
کرد که السّلام علیکم ای اهل بیت محمد ما را اسیر میکنند و می بندید و طعام ^{ند} نمیدهند
مجوریم پس بخوشبهای سابق همه کودهای نان را بسا بل داند و باب بخت افطار
فرمودند چون صبح شد حق تعالی سون کریمه هلالی را در شان ایشان فرستاد و
در آن سوره شان باین قصه نمود که یُوْفَوْنَ بِالْعَدْرِ وَخِائُونٌ یَوْمَکَانَ
شَرُّ مُسْتَطِیرٍ اَوْ یَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلٰی حَبِیْهِ مَسْکِیْنًا وَ یَتِمُّوْا اَسْبَاطَ اٰمِنًا
نُظْمِکُمْ لَوْ جَهِ اللّٰهُ لَا نَزِدْکُمْ جَزَاءً وَّلَا شُکُوْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا
عَبُوْسًا قَطْرَ نِمْرٍ یعنی و ما میکنند بد روزی ترسند از روزی که شران اکثر
خلق را فرا گرفته است و مجور است طعام را ناخواهش و محبتان یا از برای محض محبت
خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیست ایشان باینست که
ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا بمنجو اھیم از شما نه جزا و نه پاداشی را
و نه شکر و ثنایی را ما ما بترسیم از روز قیامت که در نهایت شدت هولست و

چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سون هلالی دمدج ایشان باز
شد حضرت رسول صلی الله علیه و اله بخانه اهل بیت علیه السلام آمد و ایشان را
با ان شدت کرسنکی و انحالت غریب مشاهده نمود و گریست و فرمود که این چه حالتست
که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین صلوات الله علیه را دید
که از نفاقت بیماری و از کرسنکی مانند جوجه که از تخم بیرون آید میل زنند و حضرت
فاطمه صلوات الله علیه را در محراب عبادت ایستاده بود و از کرسنکی شکم مبارکش
بیست چسبیدن بود و چشمهاش فرو رفته بود چون از نماز فارغ شد حق تعالی خوا
از بهشت برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود و گوشت و طریذ کم در آن میان بود که
میخوشتند و بونی هب از بوی مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوانرا بنزد
حضرت رسول صلی الله علیه و اله آورد حضرت فرمود که ای فاطمه این را بخا و دردی
گفت از جانب خدا آمده است خدا هرگز خواهد روزی میدهد بحساب حضرت فرمود
که الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مریف مادر عیسی را دیدم پس از آن
تناول نمودند و ناهفت روز از آن میخوردند و آخر نیشد و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که آن کاسه نزد ما است و حضرت صاحب الامر علیه السلام آنرا ظاهر خواهد کرد
و طعام هشت از آن تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت را با نزول مایه بطرف
سیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسب است که
شعبیان اهل بیت علیه السلام در این ایام ناستی نمایند بموالی خود در تصدق کردن
بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمه
گفته است که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر نعمت نزول سوره هلال

در شان آل عبا علیه السلام و ایضا مناسبت غسل زیارت و زیارت ائمه علیه السلام
و زیارت جامعه را خواندن در این روز مناسبت و چون بعضی از علما این روز را روز
مباهله میدانند و خای مباهله را در این روز نیز خواندن خوبست و در روز بیست و
ششم بنا بر مشهور است که در این روز و این سبب نهایت برکت است
و در روز بیست و هفتم است که از خلفای بنی امیه است بجهنم واصل شد و دولت ملغوب
بنی امیه لعنهم الله و در این روز شکر اینعت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت
امام علی بنی علیه السلام در این روز متولد شدن است و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور
است فل در ک سفر منتقل شدن است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر
ذی الحجه که آخر سال عربست روایت کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بخواند
و در هر رکعت بگفته سون حمد و مرثیه سون قل هو الله احد و مرثیه ایة الکرسی
بخواند و بعد از سلام این دعا را بخواند اللهم ما عملت فی هذه السنه من عمل
ذهبتی عنه و لم تر ضه و نسیته و لم تنسه و دعوتی الی التوبه بعد اجر فی
علیک اللهم فانی استغفرک فاغفر لی و ما عملت من عمل یقربنی الیک فاقبله
مینی و لا تقطع رجائی منک **بسم باب اول** در بیان ماه محرم است
و در آن سه فصل است **فصل اول** در اعمال دهه اول محرم است از حضرت امام
رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز اول
محرم دو رکعت نماز میگردند و چون از نماز فارغ میشدند دست بر غایب مینداشتند
و این دعا را سه مرتبه میخواندند اللهم انت الاله القدیم و هذه سنه جلدین
فاستلک فیها العصمه من الشیطان و القوق علی هذه النفس الامارة بالسوء و

مستجاب گرداند چنانکه دعا زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید علیه السلام گفته است
که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یوسف علیه السلام از چاه پیر
آمد هر که آن روز را روزه دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان گرداند و غنای
او را زیاده گرداند و هبنا است که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دور
را برای برکت و ثنات بر قتل آنحضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار در فضیلت
این روز روزه اهلنا بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله ثبت اند و از طریق اهل
بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دور و رخصت و عمارت روز عا
وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم السلام از برای برکت آن روز قمر سال را
در روز عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا آنحضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که ترک کند سعی در حواشی خود را در روز عاشورا و پیگیری روح حق
تعالی حوائج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روزه مصیبت و اندوه و
گریه و باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیدار
در بهشت بجا بوشن گردد و هر که روز عاشورا را روز مبارک نامد و برای منزلت خود
آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را مبارک نکرده و در روز قیامت بپوشد
و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام محشور گردیدند که در روز
عاشورا آدمی مشغول کارهای دنیا نکرد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت
باشد و امر کند اهل خانه خود را که نعره آنحضرت را بدارند و مشغول مانم نباشند
چنانکه در مفاخره بنی ولاد و اقا رب خود میباشند و در آن روز امسال کند
از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند

اگر چه بیشتر با بی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجب باشد
باشد که بنده ریاضت را بر او واجب شدن باشد که آن روز را با یاد بکشد و در آن روز
از قه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول هوا و لعب نگردد و سزاوارتر به بر قتل
آنحضرت لعنت کند بگوید اللهم العن قتلک الحسین و در روایتی وارد شده است
از حضرت صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سوره قل هو الله احد
بخواند خداوند رحمان نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند
هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه و
برای ناسی آنحضرت امام حسین صلوات الله علیه و اصحاب او که در آن شب در کربلا
در میان سی هزار نفر از کافران یحیی انا صباح احیا کردند و عبادت و تهلیل سعادت
شهادت میکردند **فصل دوم** در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت
زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند
در روز قیامت محشور گردد بخون خود آلوده و هینت شهیدان کربلا در میان ایشان
محشور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش
روی آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که حضرت
امام حسین صلوات الله علیه را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را آقا
گردد و اما زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان در حقه الله علیهم
روایت کرده اند از سیف بن بن عمیر و صالح بن عقیقه و هر دو از محمد بن اسماعیل
و علقم بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر علیه السلام

فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین صلوات الله علیه در روز دهم
یا نزد قبر آنحضرت گویان شود ملاقات کند خدا او را در روز قیامت با ثواب ده هزار
هزار حج و ده هزار هزار عمره و ده هزار هزار جهاد که هر يك را با رسول خدا صلی الله علیه
واله کرده و آن طاهر بن علی هم السلام کرده باشد ما لك گفت فدای تو شوم چه ثواب است
برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که
چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوی محراب یا بالا رود بر بام بلند تر در خانه خود
و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در تقرب کردن بوقایع آنحضرت و بعد از آن
دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندیده و نحوه
و گریه کند بر حسین و امر کند هر که را در خانه اوست و از او تقیه نکند بگریه کردن
بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر یاد دارد باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کند
بعضی از ایشان بعضی را در خانه های خود بگریه کردن و تفریه گویند بعضی از ایشان
بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکند حق تعالی
جميع ان ثوابها را با ایشان عطا فرماید ما لك گفت تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان
با این ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه بکند بگریه تفریه میگویند فرمود که میگویند
عَظَّمَ اللَّهُ أَجْرَنَا بِمَصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَإِيَّاكُمْ مِنَ
الطَّالِبِينَ بِنَارٍ مَعَ وَلِيِّهِ الْأَمَامِ الْهَدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ و اگر توانی
در این روز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که آن روز نحسی است که حاجت هیچ مؤمن
در آن روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خانه
ورشده نمیشود و بد و خیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از

برای خود چیزی بخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش
که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک خواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند
از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه
کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی
که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت
علیه بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر علیه السلام که تعلیم نما من دعا
که بخوانم در این روز هرگاه که خواهم که آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعا کنم که
در شهرهای دور خواهم که اشاره کنم و آنحضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه
هرگاه بکنی آن دو رکعت را بعد از آنکه ایشان کرده باشی بجا نباشد آنحضرت بسلام و
باشی بعد از ایشان و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود دعا
که ملائکه میخوانند در وقتی که زیارت آنحضرت میکند و مینویسد خدا برای تو یان
زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بکند از برای
تو در بهشت هزار درجه و خواهی بود از آنها که که شهید شدن باشند یا حسین بن علی
صلوات الله علیه تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و نشانند
تو را مکر از آنها که با آنحضرت شهید شدن و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبر
و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزی که شهید شدن
میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ سَائِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ يَا ابْنَ قَارِيَةِ الْوَيْتَرِ

المؤمنين حاربكم وولي من والاكم وعدواكم فاسئل الله الذي اكرمني
بمعرفةكم ومعرفة اوليائكم ودرقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في
الدنيا والاخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والاخرة واسئله
ان يبلغني الجحود لكم عند الله وان يرزقني طلب تاري مع امام مهدي طاهر
ناطق منكم واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عندك ان يعطيني مصابيكم
افضل ما يعطي مصابا بمصيبة ما اعظمها واعظم رزقها في الاسلام وفي
جميع اهل السموات والارض اللهم اجعلني في مقام من هذا من تاله منك
صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وال محمد ومما في ممان محمد
وال محمد اللهم ان هذا يوم تترك فيه بنو امية وابن اكله الاكباد اللعين بنو اللعان
على لسان نبيك صلى الله عليه واله في كل موطن وموقف وفيه نبيك صلى
عليه واله اللهم العن اباسفيان ومغوية بن اسفيان ويزيد بن مغوية عليهم
منك اللعنة ابدا لا يدين وهذا يوم فوحش ال زباد وال مؤان يقبلهم
الحسين صلوات الله عليه اللهم ضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم
اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقف هذا وانا من حيوني بالبراءة منهم
واللعنة عليهم وبالموا الة لنبيك وال نبيك عليهم السلام **بسم**
الله العن اول ظالم ظالم حق محمد وال محمد واجر تابع له على ذلك
اللهم العن العصاة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت على قتله
اللهم الغنم جميعا **بسم الله** السلام عليكم يا ابا عبد الله وعلى
الارواح التي حلت بفنائكم عليكم مني سلام الله ما نفقت وبقي الليل و

عليكم

اهل

ولعن الله امة
قتلكم
واياعهم

وغير بل حاربكم وولي من والاكم وعدواكم فاسئل الله الذي اكرمني
بمعرفةكم ومعرفة اوليائكم ودرقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في
الدنيا والاخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والاخرة واسئله
ان يبلغني الجحود لكم عند الله وان يرزقني طلب تاري مع امام مهدي طاهر
ناطق منكم واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عندك ان يعطيني مصابيكم
افضل ما يعطي مصابا بمصيبة ما اعظمها واعظم رزقها في الاسلام وفي
جميع اهل السموات والارض اللهم اجعلني في مقام من هذا من تاله منك
صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وال محمد ومما في ممان محمد
وال محمد اللهم ان هذا يوم تترك فيه بنو امية وابن اكله الاكباد اللعين بنو اللعان
على لسان نبيك صلى الله عليه واله في كل موطن وموقف وفيه نبيك صلى
عليه واله اللهم العن اباسفيان ومغوية بن اسفيان ويزيد بن مغوية عليهم
منك اللعنة ابدا لا يدين وهذا يوم فوحش ال زباد وال مؤان يقبلهم
الحسين صلوات الله عليه اللهم ضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم
اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقف هذا وانا من حيوني بالبراءة منهم
واللعنة عليهم وبالموا الة لنبيك وال نبيك عليهم السلام **بسم**
الله العن اول ظالم ظالم حق محمد وال محمد واجر تابع له على ذلك
اللهم العن العصاة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت على قتله
اللهم الغنم جميعا **بسم الله** السلام عليكم يا ابا عبد الله وعلى
الارواح التي حلت بفنائكم عليكم مني سلام الله ما نفقت وبقي الليل و

المقام

مصيبه
بالها مصيبة

لما

وتابع

ابدا

لِزِيَارَتِكُمْ

وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَائِشَةَ
وَعَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ الْحُسَيْنِ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ **بِسْمِ اللَّهِ** خُصَّ أَنْتَ وَطَائِفَةٌ بِاللَّعْنَةِ
وَأَبْدَأُ بِرَأْسِ أَهْلِ الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ لَعْنُ بَزْدِ بْنِ مَعُوذٍ خَامِسًا
وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشُمَيْرَ بْنَ الْكَافِ سَفِيَانَ وَ
زَيْدَ بْنَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ **بِسْمِ اللَّهِ** وَبِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ
الشَّاكِرِينَ لَكَ مُصَافِرِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شِفَاعَةَ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صَدِيقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا أَمْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلِمْتُ كَفَتْكَ أَمَامَ
مُحَمَّدٍ بَاقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَمُودَكَ أَكْرَمَانِي هَرِيذًا خَضِرًا بِلَا بَيْنَ كَيْفِيَّتِ زِيَارَتِكَ كَيْفِيَّتِكَ
جَمِيعِ ابْنِ ثَوَابِهَا أَنْ بَرَأَى تَوْخَاهُ بَدُو وَرَوَاتِ كَرْدِ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدِ طَيَّاسِي أَرْسِفِي
عَمِيرِهِ كَفَتْكَ مِنْ بَاصْفَوَانِ جَمَالٍ وَجَاعَتِي أَزْصَابِ خَوْذِ رَفِيمٍ لِسَوِيَّ عَجْفٍ بَعْدَ أَنْ
حَضَرْتُ صَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِيْرُونَ رَفْتَهُ بُوْدَنَ زَحِيرِهِ مَبْدِيهِ بِدِشْ أَنْ مَابِيسُ حُونَ
أَنْ زِيَارَتِ حَضْرَتِهِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَارْعَ شَدِيدِمْ صَفْوَانِ رَوِي خَوْلَا
كَرْدَانِي لِسَوِيَّ قَبْرِ حَضْرَتِ أَمَامِ حُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَا زَانِ مَكَانِ زَبَالَا
سِرَامِيْلِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ كَهْ حَضْرَتِ أَمَامِ جَعْفَرِ صَادَقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
چَينِ كَرْدِ رَوَقَتِي كَهْ مِنْ دَرِ خَدْمَتِ الْحَضْرَتِ بَابِ مَكَانِ شَرِيفِ أَمَدِ بُوْدِمْ بِرِ خَوَانَدِ
صَفْوَانِ أَنْ زِيَارَتِ رَا كَهْ عَلِمْتُ رَحَضْرَتِ أَمَامِ مُحَمَّدٍ بَاقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَرَأَى رُوْزِ عَاشُورَا
رَوَاتِ كَرْدَهْ اسْتِ بِرِ دُورِ كَعْتِ نَمَازِ كَرْدِ نَزْدِ سِرَامِيْلِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَدَاعِ كَرْدِ بَعْدَ أَنْ نَامِزِمْ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا وَرُوْجِ بَابِ قَبْرِ أَمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرْدِ وَخَضِرَتِ

نیز و دایع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این دعا بود یا الله
یا الله یا الله یا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْمُصْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَخْرِجِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَى مَنْ جَبَلَ الْوَرِيدَ وَيَا مَنْ يَجُولُ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ الْمُنْظَرُ الْأَعْلَى وَالْأَقْلَى الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الْخَيْرُ الرَّجِيمِ
عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَيَا مَنْ يَعْلَمُ حَاضِرَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تَخْفَى الصُّدُورِ وَيَا مَنْ لَا تَخْفَى
عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَيَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تَغْلُظُهُ الْجَاهَاتُ
وَيَا مَنْ لَا يَبْرُمُ الْحَاجُّ الْمَلْجَأُ بِأَمْرِكَ كُلُّ قُوَّةٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَيْءٍ يَا بَارِي النُّفُوسِ
بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَا فَاضِي الْجَاهَاتِ يَا مُنْقِصَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤَالِ
يَا وَلِيَّ الرَّحْمَاتِ يَا كَافِيَّ الْمُسَامَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ
الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ بَنِي زَيْدٍ أَنْ تُوجِّهَ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا قُرْبَانِي أَسْأَلُكَ وَبِهِمْ
أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّ قُرْبَانِي أَسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ وَأَعِزُّمْ عَلَيْكَ وَبِالشَّيْءِ الَّذِي هُمْ عِنْدَكَ
وَبِالْقَدْرِ الَّذِي هُمْ عِنْدَكَ وَيَا الَّذِي فَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ الَّذِي جَعَلْتَهُ
عِنْدَهُمْ وَبِهِ حَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَنْبَتَهُمْ وَأَبَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتُكْفِنِي الْمَيْتَمَ مِنْ
أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دِينِي وَتَجْبِرُنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجْبِرُنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعْزِّقَنِي عَنِ
السُّؤْلَةِ إِلَى الْخُلُوفَةِ وَتُكْفِنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَ
حَزْنَ مَنْ أَخَافُ حَزْنَ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ
أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ أَخَافُ

السُّؤَالِ

بَلَاءٍ مُقَدَّرٍ عَلَيَّ وَتُرَدُّ عَنِّي كَيْدًا لِكَيْدِكَ وَتَكْرَارًا لِمَكْرِكَ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي قَارِدًا
وَمَنْ كَادَنِي فَكِيدُهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَكَ وَمَكْرَهُ وَآمَانِيَّتَهُ وَامْنَعُهُ عَنِّي كَيْفَ
شِئْتَ وَآتِنِي شَيْئًا اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرِ لَاجِبٍ وَبِبَلَاءٍ لَا اسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ
لَا اسْتُدْهَا وَيَسْغَمُ لَاتُخَافِيهِ وَذَلَّ لِانْفِرُهُ وَتَسْكَنُ لَاجِبُهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ
بِالذَّلِ نَضَبَ عَيْنِي وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَازِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِي
تَشْغَلْهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاجَ لَهُ وَاسْنِهِ ذِكْرِي كَمَا اسْنَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ
عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَبِلِسَانِهِ وَبِدَنِي وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ
فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ شُغْلًا شَاغِلًا بِي عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي
وَكَفِّنِي يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا يَا كَافِيًا
وَمُعِيتٌ لَا مَعِيتَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ رَجَاؤُهُ سِوَاكَ
مَفْرَعٌ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبٌ وَمَلْجَأٌ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهٌ مِنْ مَخْلُوفِي غَيْرِكَ فَاتَّ
تَقِي وَرَجَائِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَأِي وَمَنْجَائِي فَيَلِكَا اسْتَفِجْ وَيَلِكَا اسْتَجِ
وَيُحْمَدُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْبَارِئِ وَالتَّوَسَّلْ وَالتَّشَفَّعْ فَاسْئَلْ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
فَلَا تَحْذَرُ لَكَ الشُّكْرُ وَالْيَاكُفُّ الْمُسْتَكِلُ وَأَمَّا السُّتَعَانُ فَاسْأَلْ يَا اللَّهُ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي عَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي فِي مَقَامِ
هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي نَبِيَّكَ هَمِّي وَعَمِّي وَكَرْبِي وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَلِيٍّ فَكَشِفْتَ عَنِّي
كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَمِّي وَهَوْلَ
مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمُؤْنَتَهُ مَا أَخَافُ مُؤْنَتَهُ وَهَمِّي هَمِّي بِأَمُونَةٍ عَلَى نَفْسِي
مِنْ ذَلِكَ وَاصْرِفْ بَقِيَّةَ حَوَائِجِي وَكَيْفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمِّي مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَا

جَان

يا امر

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيَّكَ سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا فَرْقَ بَيْنِي وَبَيْنِكَ اللَّهُمَّ احْنِ حَيَا
حُمْدِي وَدُرِّيَّةً وَأَمْنِيَّ مَمَاتِهِمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي فِي دَعْوَتِهِمْ وَلَا تَفَرِّقْ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
أَتَيْنَكَ زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَسُجَّاءَ إِلَيْهِ بِكُمْ وَاسْتَشْفَاعًا بِكُمْ
إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاسْتَفْعَلِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْحَمِيدَ وَالْحَاجَةَ الْوَحْدَانِيَّةَ
وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَيَّ أَنْفَلِبُ عَنْكُمْ مُسْطَرَّ النَّجْوَى الْحَاجَةِ وَفَضْلًا بِهَا وَحَاجَةً
مِنْ اللَّهِ لِشِفَاعَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أُخِيبُ وَلَا يَكُونُ مُقْلَبِي مُنْقَلَبًا خَا
خَا سِرًّا بَلْ يَكُونُ مُقْلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِعًا مُفْلِحًا مُنْجَا مُسْتَجَابًا إِلَى بَقِيَّةِ جَمِيعِ
حَوَائِجِي وَتُشَفَّعًا إِلَيَّ إِلَى اللَّهِ أَنْفَلِبُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجِئًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ
وَكُفِيَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لَهُ وِزَارَةٌ وَرَأَى اللَّهُ وَرَأَى سَادَتِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي
كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَرْعِمْنَا اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ
آخِرَ الْعَمَلِ مِنِّي إِلَيْكُمْ انْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمْ مُتَّصِلًا مَا انْصَلَّ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلًا
ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرَ مُجْبُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي أَنْشَاءُ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ
ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ جَيْدَ حَيْدِي أَنْفَلِبُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ فَأَيُّ حَامِدٍ لِلَّهِ شَاءَ
رَاجِعًا لِلْجَابَةِ غَيْرَ رَاجِعٍ وَلَا فَايِطُّ إِلَيْهَا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكَ هَوَّارًا غَيْرَ رَاجِعٍ
عَنْكُمْ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ أَنْشَاءُ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

اكراد دور خواند
توجهت الى ضريحكم

انقلب

بِاسْمِ اللَّهِ رَعَيْتُ النَّيْكَ وَالْإِيَّامُ زِيَارَتُكُمْ بَعْدَ أَنْ رَهْمَ فِيمَا وَفَى زِيَارَتُكُمْ أَهْلَ الدُّنْيَا
فَلَا خَبْرَ بَنِي اللَّهِ مِثْلَ جَوْثٍ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ أَنَّهُ قَرِيبُكَ حَبِيبُ سَيْفِ بْنِ عَمِيرٍ
گفت من بصفوان گفتم که علمم که این زیارت را از امام محمد باقر علیه السلام از برای ما
روایت کرده اند عا را نقل کرد صفوان گفت که من وارد شدم با سید خودم امام جعفر
صادق علیه السلام باین مکان پس کردم مثل آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند
در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را بجا آورد بعد از آن
صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را
و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند
و این دعا را بخواند از نزد یک یار و راسیکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد داده
شود و سلامش با حضرت برسد و محبوب گردد و هر حاجت که از خدا بطلبد بر
آورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنی
از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین علیه السلام با همین ضامنی و او از
امام حسین علیه السلام و او از امام حسن علیه السلام با همین ضامنی و او از
پدرش امیر المؤمنین با همین ضامنی و امیر المؤمنین از رسول خدا صلی الله علیه
و آله از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و تحقیق
که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین علیه
را باین روش زیارت کند از نزد یک یار و راسیکه زیارتش مقبول است و از قبول کنم
و هر حاجت که بطلبد بر آورده هر چند بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا
کنم و از درگاه من نا امید برنگردد و او را بر گردانم بشاد و خوشحال ببرد و حاجتش

و فایز بهشت و ازاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفا بخش را قبول
کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر آنچه گواه گرفته بود
بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله حق تعالی را بسوی تو
فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی
طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت
صادق علیه السلام فرمود که ای صفوان هرگاه تو را حاجتی بسوی خدا بهر سبب این
زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و این بروردگار خود حاجت خود را
بطلب که البته بر آورده میشود و حق تعالی خلف و عا خود نمی فرماید **مؤلف** گفت
که چون عبارت حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار است اگر اول زیارت
السلام علیک یا ابا عبد الله ناوال بنیدک علیه السلام بخواند و نماز زیارت را بکند
و باز همان زیارت را عا ده کند بهتر است و اگر بعد از صدر مرتبه لعنت باری دیگر نماز بکند
و بعد از صدر مرتبه سلام باری دیگر نماز کند متصل بسجده و بعد از سجده نیز نماز
بکند شاید بجمع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارات بعد از اعمل
آورد و نماز بکند و بعد از آن باین احوال را بعمل آورد ظاهر کافی باشد و اگر زیارت
امیر المؤمنین علیه السلام را باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این
زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین علیه السلام بعمل آورد و چون در حدیث
تجوید کردن این زیارت در هر وقت و ازاد شدن است اگر در غیر روز عاشورا کند
بجای اَللّهُمَّ اِنَّ هَذَا یَوْمٌ تَبَرَّکْتَ بِهِ یَوْمَ اُمِّیَّةَ بَکُوْدِ الْاَکْهَرِ اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ
صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ یَوْمٌ تَبَرَّکْتَ بِهِ یَوْمَ اُمِّیَّةَ **فصل سیم** در سایر زیارات این روز است

وانجمله آنها زیادتست که بسند صحیح عبدالله بن سنان روایت کرده است که رفیع محمد
حضرت صادق علیه السلام در روز غاشور او را حضرت را شکسته رنگ و اندوهناک
یافتم و باز بدو بادهای مبارک حضرت مانند مروارید می ریخت گفتم یا ابن رسول الله
سبب کزیه شما چیست خدا هرگز بدوهای شما را گریان نکرد اند حضرت فرمود که مگر
غافل و غیبتی که در مثل این روز حضرت امام حسین صلوات الله علیه بشنید
شده است گفتم ای سید من چه می فرمایید در روزی که روزی بداری
انکه شب نیت روزه بکنی و افطار بکنی نماز روزه شامت و بکروز تمام روز مکی و بنا
که افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت بشری اب زیر که در این وقت جنگ
بر طرف نشد انزال رسول صلی الله علیه و اله و در زمین سی نفر اهل بیت و موالی
ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در آنها حضرت رسالت بود و اگر حضرت در
می بود با نیت حضرت را برای ایشان تقریر بگویند پس حضرت چندان گریست که پیش
ه بارکش از آب دین اش می شد پس حضرت فرمود که هرگز کاری که در این روز بکنی است
که جامهای پاکیزه بپوشی و بندهای او را بکشائی و استینهها را تا مرقع بالا کنی و برش
مصیبت زدگان پس بیرون روی بسوی بیابانی یا ممکائی که کسی مودا نبیند یا خا
خالی از برای تقیه از سنیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بجا آوری یا
و خضوع و رکوع نیکی و بعد از هر دو رکعت سلام بگویی و در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در رکعت
دویم در رکعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوانی و در رکعت دوم سوره اذاجله
المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوانی پس بگردانی روی خود را

بجانب روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر او ری شهان دان امام مظلوم و اولاد و افاض
و اصحاب ان جناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و
بروایت دیگر هزار مرتبه لغت کنی بر قاتلان آنحضرت که هر لعنی هزار حسنه برای تو نوشته
میشود و هر از گناه ان تو محو میشود و هر از درجه در بهشت از برای تو بلند می شود
و هر ترا پست که هزار مرتبه بگوید که اللهم العن قتله الحسین و اصحابه پس فرمود
که بعد از ان از موضع که ایستاده چند گام پیش روی و بگویی انا لله و انا الیه راجعون
رضا بقضائیه و تسلیم الامر و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که
در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک و گریان باشی پس بجای خود برگردی و بگویی
اللهم عذیب الفجری الذین شاقوا رسولک و حاربوا اولیاءک و عبدوا غیرک
و استحلوا محارمک و العین القادة و الاشیاع و من کان منهم محبباً و اوضع
معهم ارضی بفعلهم لغنا کثیراً اللهم و عجل فرج المحجل و اجعل صلواتک
علیه و علیهم و استغفرهم من ابدی المنافقین المصلین و الکفرة الجاحدين
وافتح لهم فجاجاً یسیراً و اخرج لهم روحاً و فرجاً قریباً و اجعل لهم من لدنک علی
عدوک و عدوهم سلطاناً نصیراً پس دست بد عا بردار و قصد کن دشمنان احمد
علیهم السلام را و بگو اللهم ان کثیراً من الامة ناصبت المستخفیظین من
الائمة و کفرت بالکلمة و عکفت علی القادة الظلمة و هجرت الکتاب و السنة
و عدلت عن الحبلین الذین امرت بطاعتهم و التمسین بهم امانت الحق و و جا
عن القصد و ما لای الایثار و کفرت بالحق لما جاءها و تمسکت بالباطل
لما اعترضها و ضیعت حقک و اصلت خلقک و قتلک اولاد نبیک و خیرة

عبادك وحملك عليك وورثة حكمتك ورحمتك اللهم فزلزل اقدام اعدائك
واعلاء رسولك واهل بيت رسولك اللهم واخر بديارهم وافل سبلاتهم
وخالف بين كلمتهم وقت في اعضادهم واوهن كيديهم واضربهم بسيفك
القاطع ولا تتركهم يحرك الذامع وطعنهم بالبلاء طمأنتهم بالعذاب قمنا
وعذبهم عذابا نكرا وخذهم بالسنين والمثلثات التي اهلك بها اعدائك
انك ذو نفمة من المحرمين اللهم ان سئتك ضابغة واحكامك معظلة
وعنتك نبيك في الارض هائمة اللهم فاعن الحق واهلكه وانزع الباطل واهلكه
ومن علينا بالنجاة واهدنا الى الايمان وعجل فوجنا وانظر بفرج اوليائك وحملهم
لساونا واجعلنا لهم وفدا اللهم واهلك من جعل يوم قتل ابن نبيك و
خيرتك عبدا واستهمل به فرجا ومرجا وخذلهم كما اخذت اهلهم وصاحف
الله العذاب والتكبد على ظالمى اهل بيت نبيك واهلك اشياهم وقادهم
وابرحهم وجماعهم اللهم وضاعف صلواتك ورحمتك وبركاتك على عترتك
بنيتك العترة الطاهرة الخائفة المستدلة بقبلة من التجرد الطيبة الزكية
المباركة واعل الله كلمتهم وافلح مجتهم والكشف البلاء واللا واهل وحاديس
الباطل والعصى عنهم وثبت قلوب شيعتهم وحرزك على طاعتك ولا تتركهم
وتصرفهم وموالاهم واعينهم وانحهم الصبر على الاذى منك واجعل لهم
اياما مشهودة واثاما محمودة مسعورة وشك فيها قوتهم وتوجب فيها تكمينهم
وتضرهم كما ضمت لا وليا لك في كتابك المنزل فانك قلت وقولك الحق وعدا
الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الارض كما استخلف الذين

بهم
اضعيف

من قبلهم

من قبلهم ولم يكن لهم دينهم الذي ارضى لهم وليسد كنهم من بعد خوفهم امنا
تعبدوني لا يشركون في شيئا الا لله فاكشف عنهم ما من لا يملك كشف القبر
الا هو يا واحدا يا احدا يا حي يا قيوم وانا يا الهى عبدك الخائف منك والراجع اليك
السائل لك المقبل عليك الالاجئ الى فتاك العالم بائنه لا ملجاء منك الا اليك
اللهم تقبل دعائي واسمع بالهوى على نيتي ونجواي واجعلني ممن رضى عملك و
قبلت سئتك ونجيتك برحمتك انك انت العزيز الكريم اللهم وصل الى اولادنا
على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد وارحم محمد وال محمد باكمل وافضل ما
صليت وباركت وترحمت على انبيائك ورسلك وملائكتك وحمله عرشك
بلا اله الا انت اللهم ولا تقرب بيني وبين محمد وال محمد صلواتك عليه وعليهم
واجعلني يا مولاي من شيعته محمد وعلي وفاطمة والحسين وذريرتهم
الطاهرين النجبة وهب لهم التمسك بحجهم والرضا بسبلهم والخذل بطريقهم
انك جواد كريم يسجد برود وود طرف روى جودا برحاك بكذار وبكر
يا من يحكم ما يشاء ويفعل ما يريد انت حكمت فلك الحمد محمودا مشكورا
فجعل يا مولاي فرجهم وفرجك لهم فانك ضمنت اغناهم بعد الدرك وتكسرهم
بعد القلة واظهرهم بعد الحول باصدق الصادقين ويا ارحم الراحمين
فاستللك يا الهى وسيدى متضرعا اليك بجودك وكرمك بسطاملى والنجاة
عنى وقبول قليل على وكثير والزيادة في ايامي وتبليغي ذلك المشهد وانت
تجعلني ممن بدعني فحب على طاعتهم وموالاهم وتضرهم وتبني ذلك قريبا
سريرا في عاينته انك على كل شئ قدير بس سر جودا بسوى امان بلسد

کن و بگو اعدو دین که اگر کون من الذین لا یزجون انما کف عذنی یا الهی جنتک من ذلک
چون چنین کنی این عمل بهتر است از برای نواز جمعی بسیار و عمرهای بسیار که مال
بسیار در آنها صرف نمایی و بدن خود را در آنها تباعف نمایی و از اهل و عیال و فرزندان
خود جدا شوی و بدانی که کسی که اینها را در این روز بکند و این دعا را از روی اخلاص
بخواند و این عمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده خصلت باو عطا کند که از جمله
انها است که او را از مردنهای بد حفظ کند مانند عرق شدن و سوختن و در زیر
عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی بر او مسلط نکند و نکاه ندارد او را از
دیوانگی و خرد و پستی در خودش و در فرزندان و نسل و نجات از ریش و شیطانی و دروستان
و یاوران شیطان را مسلط نکند بر او و بر نسل او و نجات از ریش و شیطانی و دروستان
زیارتیست که مشتمل است بر زیارت شهدا و متضمن بقرینت حضرت رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم است و مناسبست که در این روز خوانده شود و اگر در آخر روز
خوانده شود شایدا نسیب باشد و زیارت اینست السلام عليك يا وارث آدم
صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح نبي الله السلام عليك يا وارث ابراهيم
خليل الله السلام عليك يا وارث موسى كليم الله السلام عليك يا وارث
عيسى روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث
علي امير المؤمنين السلام عليك يا وارث الحسين الشهيد سبط رسول الله السلام
عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن البشير النذير و ابن سيد الوصيين و ابن
الانبياء و ابن فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك
يا حسين و ابن خير و السلام عليك يا نارا لله و ابن نارا السلام عليك يا

الوتر الموتر والسلام عليك يا ائمة الهدى الامام الهادي الرضي وعلى ارواح حلت بفنائك
واقامت في جوارك و قد تفرع زوارك السلام عليك مني ما بقيت و بقي الليل و
والنهار فلقد عظمت بك الرزية و جعل المصاب في المؤمنين و المسلمين و في
اهل السموات اجمعين و في سكان الارضين فان الله وانا اليه راجعون و
صلوات الله وبركاته و تحياتك عليك وعلى ابايك الطيبين المتجبنين وعلى
ذرائعهم الهداة المهديين السلام عليك يا مولاي و عليهم وعلى دوحك وعلى ارواحهم
وعلى تربك وعلى تربهم اللهم لقمهم رحمة و رضوانا و رجاءنا السلام عليك
يا مولاي يا ابا عبد الله يا ابن خاتم النبيين و يا ابن سيد الوصيين و يا ابن سيد
نساء العالمين السلام عليك يا شهيدا يا ابن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء
اللهم بلغه عني في هذه الساعة و في هذا اليوم و في هذا الوقت و في كل وقت تحية
كثيرة و سلاما سلاما الله عليك و رحمه الله و بركاته يا ابن سيد العالمين
وعلى الشهداءين معك سلاما متصلا ما افضل الليل والنهار السلام على
الحسين بن علي الشهيد السلام على علي بن الحسين الشهيد السلام على عبا بن امير
المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء من وكلاء امير المؤمنين السلام على الشهداء من
وكلاء الحسن السلام على الشهداء من وكلاء الحسين السلام على الشهداء من وكلاء جعفر
وعقيل السلام على كل شهيد معهم من المؤمنين اللهم صل على محمد و آل محمد و
بلغهم عني تحية كثيرة و سلاما السلام عليك يا رسول الله احسن الله لك العزاء
في ولدك الحسين السلام عليك يا فاطمة احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين
السلام عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام

عليه السلام يا محمد الحسن الحسن الله لك العزاء في أخيك الحسين يا مولاي يا أبا عبد الله
أنا ضيف الله وضيفك وجاز الله وجارك ولكل ضيف وجار قري وفراي في هذا
الوقت أن تسأل الله سبحانه وتعالى أن يرزقني نكاح رقيبتي من الثلثة سمع الله
قريب محبوب وشيخ مفيد عليه الرحمة كفته است که در شب بیست و یکم ماه محرم
زفاف حضرت فاطمه و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما واقع شد باید که روزان
برای شکر این نعمت روزی بخارند و شیخ طوسی رحمه الله گفته است که در روز هفتم
ماه محرم اصحاب فیل که بجهت خراب کردن کعبه آمده بودند برگشتند و عذاب برایشان
نازل شد و در روز بیست و پنجم این ماه حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه
بعالم اعلی ارتحال نمود **باب هفتم** در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بخیر
و دو وجه میتوان داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پیا
صلی الله علیه و اله در این ماه واقع شده است و هم آنکه در سه ماه متوالی که شهر
حرم اند چون عرب قتال نمیکردند و در این ماه شروع بقتال میکردند لهذا محسن شمرده اند
و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر بخیر بودن این ماه غیر معتبر
غایت وارد شدن است و مستبدان طاووس رضی الله عنه از بعضی از کتب معتبر
روایت کرده است که در روز سیم این ماه مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند و
رکعت اول بعد از سوره حمد سوره انا فتحنا انجو و انت نصرنا و سوره توحید و بعد از
سلام صد مرتبه بگویند اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه اللهم العن ال
ابی سفیان صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه و روز نهم این ماه مشهور
بروز این بین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید الشهداء صلوات الله علیه

و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده اند که علامات
مؤمن پنج چیز است نماز پناه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز زیارت از یمن
و انکشتن مرد در دست راست کردن و جبین را در سجده سکن بر خاک گذاشتن و بسم الله
الرحمن الرحیم را بلند گفتن و **کفایت زیارت** بسند معتبر منقول است از صفوان
که گفت مولای من حضرت صادق صلوات الله علیه بمن گفت در زیارت از یمن که
زیارت میکند در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوید السلام علی و علی و
حبيب السلام علی خلیل الله و حبيب السلام علی صفی الله و ابن صفی السلام
علی الحسین المظلوم الشهید السلام علی سیر الکربا بقتیل العبرات
اللهم انی اشهد انک و ولیک و ابن و ولیک و صفیک و ابن صفیک الفار من کرمک
الکرمه بالشهادة و جنة بالسعادة و اجبت له بطیب الولادة و جعلت له سیدا
من السادة و قائدا من القادة و ذائدا من الدادة و اعطيت له موارثا لا ینبأ
و جعلت له حجة علی خلیفک من الاوصیاء فاعذر فی الدعاء و منج النج و بدک
ممنجته فیکل لبس تنقذ عبادک من الجهالة و حیرة الضلالة و قد نواز علیک
من عزة الدنیا و باع حظه بالادب الاذنی و شری اخرته بالثمن الاوکر و غفر
و تردی فی هواه و انحطک و انحط نبیک و طاع من عبادک اهل الشقاق و
النفاق و حمله الاوزار المستوجبین النار فجاهد هم فیک صابر المحتسب حجة
سفیک فی طاعتک دمه و استنجح حرمه اللهم فالغهم لغنا و بیلا و عذراهم عذبا
اینها السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن سید الاوصیاء اشهد
انک امیر الله و ابن امینه عیشت سعیدا و مضیت حمیدا و مت فقیدا مظلوما

شهادت او شاهدان الله من غيرك ما وعدك ومهلك من خذلك ومعد بك من قتلک
وآشهادك وفيت بهدا الله وجاهدت في سبيل الله حتى انا لثايقين فلنقل
من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به اللهم
اني اشهدك اني ولي من والاه وعده وامن ما داه يا ابي انت دامي يا ابن رسول الله
اشهدك انك كنت نوراً في الاضداد يا شاحنة والارحام الطاهرين يا نجيب الجاهل
يا نجاسها ولم تلبسك المدهيات من ثيابها واشهدك انك من دعاء الله وكان
السلمين ومعقل المؤمنين واشهدك انك الامام البر التقي الرضي الزكي الهادي
المهدي واشهدك ان لا محنة من ولدك كلمة التقوى واخلاق الهدى والعرف الوفي
والحجة على اهل الدنيا واشهدك اني بكم مؤمن ويا اياكم مؤمن بشرايع ديني وخوانيم
علي وقلبي لقلبي سلم وامري لا امركم متبع ونصري فيكم معكم حتى ياذن الله لكم
بفتحكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارحمكم واجسادكم وشاهد
وغايبكم وظاهركم وباطنكم امين رب العالمين ودر ركن نماز ميكنه وهر
دعا كه خواهي ميكني وبر ميكردي وسيد بن طاوس عليه الرحمة گفته است كه من
براي اين زیارت و دعاي یافته ام كه مخصوص است باين زیارت بايد كه بايستی پیش روی
خرج و بگوئی السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن علی المرتضی و
رسول الله السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة النساء العالمین السلام
علیک یا وارث الحسین الزکی السلام علیک یا حجة الله فی ارضیه وشاهد علی
خلقة السلام علیک یا ابا عبد الله الشهید والسلام علیک یا مولای و ابن مولای
اشهد انک اقمت الصلوة و ائتیت الزکوة و امرت بالعرف و نهیت عن المنکر

وجاهدت

اگر از روز زیارت کند
نعمت الیک ۱۳

وجاهدت في سبيل الله حتى اناك اليقين واشهدك على يمينه من ريك آيتك
مولاي ذراوا واذنار اغسامقر الك بالذوب هاربا اليك من الخطايا لتشفع لي
عند الله ربنا ابن رسول الله صلى الله عليك حيا وميتا فان لك عند الله مقاماً
معلوماً وشفاعة مقبولة لعن الله من خذلك ولعن الله من حرمك وعصبك
ولعن الله من قتلک ولعن الله من خذلك ولعن الله من دعوه فلم يحبك ولم يعينك
ولعن الله من منعك من حرم الله وحرم رسول الله وحرم ابيك واخيك ولعن الله
من منعك من شرب ماء الفرات لعنا كثر برايتبع بعضها بعضا الك هو فاطر
السموات والارض علم الغيب والشهادة انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه
يختلفون وسبعم الدين ظلموا اى منقلب بين قلبون اللهم لا تجعل لى
العمه من زيارته وارزقنيه ابدا ما بقيت وحيت يارب وان مت فاحضرني
في زمرته يا ارحم الراحمين و اگر زیارت آخر روز عاشورا در اين روز زیارت
مناسبست و بدانكه مشهور است كه سبب نكشد زیارت حضرت در اين روز
است كه حضرت امام زين العابدين صلوات الله عليه با ساير اهل بيت در اين روز
بعد از فراغت از شام بگريلاي علي وارد شدند و سرهای مقدس شهدا را
ببدنهای مطهر ایشان ملحق کردند و اين بسيار بعيد است از جهات بسيار كه ذكر
اينها موجب تطويلست و بعضی گفته اند در اين روز اهل بيت عليهم السلام وارد
مدینه طيبه شدند و اين نيز بسيار بعيد است و بعضی گفته اند كه شايد حضرت
امام زين العابدين با عجار و طی الارض مخفی بگريلا رفته باشند از شام و سرها
ببدنهای ملحق کرده باشند و اين ممكن است اما و ايتي در اين باب بنظر نرسیده است

دعاك
و حرم

بلکه بعضی از روایات منافی است فی الجمله باین دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود
انت که اول کسی که از صحابه حضرت رسالت بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن
عبدالله انصاری بود و در این روز بکر بلا رسید و آنحضرت را با شهادت زیارت
کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب
مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر داشته باشد
که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تخصیص
ضرورت نیست و مشهور میان علمای امامیه است که وفات حضرت سید انبیا
صلی الله علیه و آله در روز بیست و هشتم ماه صفر واقع شد و شیخ طوسی جمع
دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی صلوات الله علیه نیز در این روز
واقع شد پس پیام بزرگوار و بزرگوار زیارت ایشان از نزدیک و دور
مناسبات و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه آخر ماه صفر
شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه خبری که دلالت بر این کند بنظر
نرسید و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهارشنبه آخر ماه صفر
وارد شده است و چون این ماه بنا بر اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد
ممکنست که چهارشنبه آخران از سایر چهارشنبهها نحوستش بیشتر باشد
اگر در آن روز از قبیل احتراز از طیره استند فاع بلا یا بتصدیقات و ادعیه و
واستغاثات که از آن صلوات الله علیه وارد شده است بکنند و توکل نمایند
بر جناب مقدس الهی که آن کفار طیره است مناسبست و اگر بلامتی متوجه
باشد باینها دفع میشود نه آنکه برش جهال حجم مناجات مجوسان کنند و بگویند

و لعب و سرور و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند که موجب مزید استحقاق
قضاها و اسمانی و تقدیرات دینی گردد **باب هشتم** در فضایل ایام و اعمال
ربیع الاول است و در آن دو فصل است **فصل اول** در فضیلت و اعمال روز اول آنروز
شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران رضی الله عنهم گفته اند
که حضرت رسالت در شب اول ماه ربیع الاول اراده هجرت نموده از مکه معظمه
بسوی مدینه مشرف و در انشب غار رفت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
جان شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول صلی الله علیه و آله کرد و در
جای آنحضرت خوابید و از مشیرهای کین قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل
او بر جمیع عالمیان بر مکنان ظاهر گردید و حق تعالی بآلاء ملک که سموات با آنحضرت
مباهات نمود و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
در شان او نازل گردید چنانکه تفضیلش در حیات القلوب مذکور است و چون
حق تعالی آن دو جان نقیصین بنیان را از یکدگر ان حفظ کرد گفته اند که روز
را که روز اول ماه ربیع الاول است مستحبست که برای شکر این نعم عظیمه روزه بدارند
و هر چند علماء در این روز زیارت ذکر کرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه تا در این روز مناسبست بجهانی که مذکور شد
و شیخ طوسی رحمه الله در مصباح گفته است که در روز اول ایام آنحضرت
امام حسن عسکری علیه السلام بعالم بقا رخت نمود و حضرت صاحب الامر
صلوات الله علیه منصب جلیل امامت فایز گردید پس زیارت آن دو امام عالی
مقام در این روز نیز مناسبست اما شیخ رحمه الله در نهج سبکبختی و خجسته

جبر طبری و ابن الحشاش و شیخ مفید رحمه الله علیهم و غیر ایشان گفته اند که وفات
عسکری صلوات الله علیه در روز هشتم این ماه بود پس در آن روز زیارت آن دو
امام علیهما السلام **النسب است و اما روز نهم این ماه** بدانکه میان علمای خاصه
و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب خلافت و مشهور
میان فریقین است که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شد
چنانچه سابقا ایشان بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند
این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه لفظ
میان عوام شیعه مشهور است قتل او در نهم ماه ربیع الاول واقع شده است و
سابقا میان جمعی از محدثان شیعه نیز چنین مشهور بوده است و سبب نزاع
علی بن طاووس رضی الله عنه در کتاب اقبال اشاره نموده است بآنکه ابن بابویه
رحمه الله علیه روایتی از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه روایت
کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل حجیم متوجه
شدن است و از نقل او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته
است هر چند سید خندان حدیث را تا ویلات نموده است و اینست ذکر کرده است
که جماعتی از شیعیان بر پیوسته از روز باین سبب تعظیم و تکریم می نموده اند و خلف
بزرگوار سید علی بن طاووس در کتاب نواید الفوائد این مذهب را تقویت کرده
و روایت معتبری در این باب ابراز نموده است چنانکه گفته است که روایت کرده اند
محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریر بغدادی که روزی ما منازعه
کردیم در باب عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب و رفتیم در شهر قم بنزد

احمد بن اسحق قمی که از خواص اصحاب امام علی نفی و امام حسن عسکری صلوات الله
علیهما بود و بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسیدن بود و چون در
راکویدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را از او پرسیدیم گفتا و امروز
مشغول اعمال عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدها
مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت
که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نفی صلوات الله علیه روایت میکند که امروز
روز عید است و بهترین عیدهاست نزد اهل بیت رسالت علیه السلام و شیعیان
ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او ایستیم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد
لبوی ما و لنگی بسته بود و عبا یی بر خیزد و بچیدن بود و بوی مشک از او ساطع بود
ما گفتیم این چه حالت است که در تو مشاهده میکنیم الحال از غسل عید فارغ شده
گفتیم امروز مکرر روز عید است گفت بلی و ما را بخانه خود در آورد و بر روی کرسی نشاند
و گفت روزی جمعی از ابرار آن خود بنزد مولای خود حضرت امام حسن عسکری
علیه السلام رفتیم در سر من رای در مثل این روز که شما بنزد من آمده اید چون رخصت
یافتیم و بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را از استه و محرمه پیش
خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود در آن محرمه می اندازد و مجلس خود را
مزمین گردانیده است و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است
گفتیم یا بن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز
فرجی تازه روداده است حضرت فرمود که کدالم روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت
عظیم تراست بدرستی که خبر داده ام را بدیدم علیه السلام که خدایه بن میمان در روز

نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر حرم رسول خدا صلی الله علیه و اله حذیفه گفت که
دیدم حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله
علیهم را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله طعام تناول می نمودند و حضرت
بر روی ایشان تبسم می نمود و با امام حسن و امام حسین علیهما السلام می گفت بخورید
گو اربابان برای شما برکت و سعادت این روزید رستی که این روز است که حق تعالی اهل
می کند درین روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب می گرداند درین روز دعا
ماند شما را بخورید که این روز است که حق تعالی در این روز قبول می کند اعمال شیعیان
و محبان شما را بخورید که این روز است که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید
فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا یعنی اینست خانه های ایشان که خالی گردیده است
بسبب ستم های ایشان بخورید که این روز است که شکسته میشود درین روز شو
دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که این روز است که درین روز هلاک
شود فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر ایشان و غضب کند حق ایشان بخورید که
این روز است که حق تعالی عمل های دشمنان شما را باطل و هبامی گرداند حذیفه گفت
که من گفتم یا رسول الله ایادرمیان امت تو کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید
حضرت فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی
ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود و نازبان
ظلم و ستم را برد و دشمن خود خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب
خدا را تحریف خواهد نمود و سنت را تغییر خواهد داد و میراث فرزندان را منصرف خواهد
شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیارتی بر وصی من علی بن ابی طالب بخواند

کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد
کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود
محروم خواهد کرد و انید پس دشمن من و از نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین او را
درین روز مستجاب خواهد گردانید حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمی کنی که
حق تعالی او را در حیات تو هلاک گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست
منیدارم که جرأت کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته
ولیکن از حق تعالی سؤال کردم که فضیلت دهد از وزنی را که در آن روز او بجهنم میرود
بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سنتی گردد در میان دوستان من و دوستان
و شیعیان اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق
من گذشته است که در یابد تو را و اهل بیت تو را محنتها و بلاهای دنیا و ستمها
منافقان و غضب کنندگان از بنده گان من از منافقانی که تو خیر خواهی ایشان
کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو
با ایشان طاف بودی و ایشان دشمنی تو را بد لگرفتند و تو ایشان را خوشنود گردانید
و ایشان تو را نکذ می کردند و تو ایشان را بر گردیدی و ایشان تو را در بیعت گذاشتند
و سوگند یاد می کنند بحول و قوت و پادشاهی خود که البته بکنایم بروح کسی
که غضب کند حق علی را که وصی است بعد از تو هر از دراز پست ترین طبقه های جهنم که
از انبیا و اولاد و اصحاب او در فقر و جهنم جاد هم که شیطان از مرتبه
خود بر او مشرف شود و او را لغت کند و منافق را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعون
که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند و برای سایر دشمنان و ایشان و دوستان ایشان

بسوی جهنم برم بادیدهای کبود و دروهای ترش با نایت مذلت و خواری و پیشانی وایشان
 ابدالاباد در عذاب خود بدارم ای محمد بنرسد علی بنزرت تو مکر با بچه میرسد با و از بلاها
 از فرعون او و غضب کنند حق او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک
 بمن می آورد و مردم مرا منع میکند از راه رضای من و کوساله از برای امت تو بر پا میکند
 که آن ابو بکر است و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال من بد رستی که من امر
 کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای شیعیان و محبان دین شماعید کنند
 ان روزی را که آن ملعون کشته میشود و امر کرده ام ایشان را که کرسی کرامت مرا نصب
 کنند در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بر من و طلب از من نمایند برای شیعیان
 و محبان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملائکه نویسندگان اعمال را که از این روز
 تا سه روز قلم از مردم بردارند و نویسند کناهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو
 ای محمد این روز عیدی گردانیدم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد
 از مؤمنان و شیعیان ایشان و سو کند یاد میکنم بر خود بعزت و جلال خود و علو
 منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من و ثواب آنها
 که بد و در عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاده کم ما
 او را اگر کشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد
 هزار هزار کس از موالیان و شیعیان شمارا از آتش جهنم آزاد گردانم و اعمال ایشان را
 قبول کنم و کناهان ایشان را بپایم رزم حذیفه گفت که پس برخاست رسول خدا صلی
 علیه و آله و بجا نه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بود در کفر عمر تا آنکه
 بعد از وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چهره تمام برانگیخت و گفت

خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامان بخیای و وفاحت برای غضب امامت و خلافت
 بر زد و قوا را تحریف کرد و آتش در خانه وحی و رسالت زد و بدعتها را در دین خدا پدید
 آورد و ملت پیغمبر را تغیر داد و سنت آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت امیر المؤمنین
 را زد کرد و فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله بد روغ نسبت داد و فدای
 غضب کرد و هر دو رضای و محوس را از خود راضی کرد و نور دیده مصطفی را بچشم او
 و رضا جونی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع سنتهای رسول را بر طرف کرد و تدبیر
 کشتن امیر المؤمنین کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا
 حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از بیت
 شتر دینار و درهم بسازند و خرج کنند و در بر و و شکم فاطمه زهرا زد و بر منبر
 حضرت رسالت صلی الله علیه و آله غضب و جور بالا رفت و حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و رای آنحضرت را بسفاهت
 نسبت داد حذیفه گفت که پس حق تعالی دعای بر کن بد خود و دختر پیغمبر خود را در حق
 آن منافق مستجاب گردانید و قتل او را بر دست کشنده او رحمت الله علیه جاری ساخت
 پس رفیقم بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که آنحضرت را هتایت
 و مبارکباد بگویم بآنکه آن منافق کشته شد و بعد از حق تعالی و اصل گردید
 چون حضرت مرادید گفت ای حذیفه ایاد خاطر داری از روزی که آمدی بنزد
 سید من رسول خدا صلی الله علیه و آله و من و دو سبط او حسن و حسین نزد
 او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس نوزاد لالت کرد بر فضیلت این روز گفتیم
 بلی ای برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود که بخدا سوگند که این

روز نیست که حق تعالی در آن دین ال رسول صلی الله علیه و آله را روشن گردانید و من
برای این روز هفتاد و دو نام میدانم حدیقه گفت یا امیر المؤمنین منجوا هم که ان نامها
را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز است راحت است که مؤمنان از شران منافق
است راحت یافتند و روز زایل شدن کرم بد و غم است و روز غدیر و ویم است و روز
تخفیف کناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای مؤمنان است و روز
برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم شکستن بنای کفر و عدوان است و
روز غایت است و روز برکت است و روز طلب خونهای مومنان است و روز عید
بزرگ خداست و روز مستجاب شدن دعا است و روز موقوفه اعظم است و روز
وفای عهد است و روز شرط است و روز کندن جامه سیاه است و روز نجات
ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی هموم است
و روز فتح است و روز عرض اعمال ان کافران است و روز ظهور قدرت خداست
و روز عفو از کناه شیعیان است و روز فرج ایشان است و روز توبه است
و روز انابت بسوی حق تعالی است و روز زکوة بزرگ است و روز فطر و ویم است
و روز اندوه باغبانان است و روز کرم شدن ابدهان در کلوئ مخالفان است
و روز خوشنودی مؤمنان است و روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی
اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیش
فرستادن صدقات است و روز زیارتی متوالت است و روز قتل منافق است
و روز وقت معلوم است و روز سرور اهل بیت است و روز مشهور است
و روز تهنیت بر دشمن است و روز خراب شدن بندگان ضالان است و روز نیست که

ظالم انکشتند امت بدندان میگرد و روز تنبیه است و روز شرف است و روز خد
شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز درگذشتن از کناه مؤمنان
است و روز تازگی بوستان اهل ایمان است و روز شیرینی کام ایشان است و روز خوشی
دلهای مومنان است و روز برطرف شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق
اهل ایمان است و روز رهایی مؤمنان از شر کافران است و روز مظاهر است و روز
مفاخر است و روز قبول اعمال است و روز تجلیل و تعظیم است و روز خله و عطا
و روز شکر حق تعالی است و روز یاری مظلومان است و روز زیارت کردن مؤمنان
است و روز محبت کردن ایشان است و روز رسیدن بر حتمهای الهی است و روز
پاک گردانیدن اعمال است و روز فاش کردن رازها است و روز برطرف شدن بدعتها
و روز ترک کناهان کبیره است و روز ندادن بحق است و روز عبادت است و روز
موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دین است حدیقه گفت که پس
خدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه برخواستم و گفتم اگر دنیا ایل
افعال خیر و آنچه امید ثواب از آن دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت
اینرا هر این منتهای از روی من خواهد بود پس محمد و یحیی را و بان حدیث گفتند که
چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدی بهم هر یک برخواستیم و سرا و را بوسیدیم
و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوندی را که برانکشت تو را از برای ما تا آنکه فضیلت این
روز را ایمان ساینده پس خائنه های خود برکشتیم و این روز را عید کردیم و صاحب
کتاب زواید القوائد گفته است که این حدیث را از خط اعلی بن محمد بن طی رحمه الله
علیه نوشتم و در کتب دیگر که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافته ام پس اعلم

بر این روایات منور و سزاوار است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند و اظهار
سرور و شادی در این روز بکشند و شیخ ابراهیم بن علی کفعمی در کتاب مصباح گفته
است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع
الاول چیزی انفاق کند حق تعالی آن کارها را در ایام رز و مستحب است در این روز اطعام
بودن مؤمن و خوشبو کردن ایشان و توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و
پوشیدن جامه های نو و عبادت حق تعالی و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز
روزه داشتن نیست **مؤلف گوید** که از نقل ابن بزرگواران معلوم شد که بر
فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن احادیث بسیار وارد شده است
و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلاف روایتی بنظر این قاصد
نرسیده است و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر
کسی که استبعاد کند که چنین واقعه عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور جمعی گردد
چون میتوان بود که مضبوط نماید جواب اینست که این واقعه از واقعه وفات حضرت
رسالت صلی الله علیه و اله و شهادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه عظیم
تر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عامه هست و در واقعه اول اتفاق
دانند عامه برخلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند که باعنی برافرازی ایشان
در اینجا نیست جواب میگویم که شبهه در هر دو جاریست و باعث نفی در اینجا نیست
زیرا که ممکنست که برای دفع شمانت شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای
حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات با احادیث ضعیفه متسک
میشوند بنا بر احادیث صحیح که از ائمه طاهرين صلوات الله علیه انجمین وارد

شده است که هر که ثوابی از خدا بآورد بر عیال و از آنجا آورد آن ثواب بلوده میشود
هر چند چنان باشد که باور رسیده است پس اگر اعمال این روز را که نوعش از شارع وارد
شده باشد و مخالفی با آیات و اخبار نداشته باشد کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق
ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنه در این روز
بیجهنم واصل شده است اگرچنین باشد این شرافت نیز برای آن کافیست و شیخ مفید
رحمه الله علیه گفته است که در روز دهم ایماه حضرت رسول صلی الله علیه و اله
و خدیجه کبری رضی الله عنهما از ترویج نمود و مستحب است بر آشکر این مواصلت عظیم
البر که شیعیان روزن بدارند و گفته است که در روز دوازدهم ایماه حضرت
رسول صلی الله علیه و اله داخل مدینه طیبه شد و از شد دشمنان این گردید و
باین جهت روز مبارکینست و ایضا دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از شر
دشمنان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز دولت ایشان بنهایت رسید
و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز و اگر غرضیان ولادت با سعادت
حضرت رسول صلی الله علیه و اله را در این روز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی رحمه
الله از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین قایل شده است و بعضی از ارباب
حساب موافق محوای بعضی از روایات اینرا اظهار میدانند و اگر چه خلاف مشهور است
امامیه است اما اگر روز و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفتم مذکور
خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند با احتیاط افریبت و سبب بن طاعت و رحمت
از بعضی از علمای عجم روایت کرده است که سنت است که در روز دوازدهم ایماه
دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون

و در رکعت دوم سه مرتبه قل هو الله احد بخواند و ايضا شيخ مفيد و شيخ
طوسي رضي الله عنهما روايت کرده اند که بزيدي عليه اللغه والعذاب الشدة
در روز چهارم اين ماه با سفل درك جهنم منتقل شد بايد که شيعيان اين روز را
بر خود مبارك دانند و شكر حق تعالى براي نعمت عظمي ادا کنند و بعضي روزه اين روز را
ستت دانسته اند **فصل دوم** در فضائل و اعمال روز هفتم اين ماه است و مشهور
ميان علمای شيعة است که ولادت كثير السعادة حضرت رسالت صلى الله عليه
واله در روز جمعه هفتم ماه ربيع الاول واقع شد و در بعضي از روايات وارد
شده است که هرج انحضرت با سمان ها نيز در شب هفتم واقع شده است و شب
و روزش هر دو مبارك است و در هر دو زيارت حضرت رسالت و حضرت امير
المؤمنين صلوات الله عليهم اجمعين مناسب است و علماء ذكر کرده اند و روزه روزان فضيلت
سپار دارد و شيخ مفيد عليه الرجم گفته است که اين روز شريف است و پيوسته
فرقه حقه شيعة از قديم الايام الى الان تعظيم آن مي کرده اند و حق از امير المؤمنين
و روزه مي داشته اند و از آنمه هدي عليهم السلام روايت کرده اند که هر گاه اين روز را
روزه داند ثواب دوز يك سال براي او نوشته شود و مستحب است که بقد قات
با رباب طاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و بن يارت مشاهده
مشتري بر وند خصوصاً مرقد مطهر حضرت رسالت و ضريح منور حضرت امير المؤمنين
صلوات الله عليه و شيخ مفيد و شيخ شهيد و سيد بن طاووس رضي الله عنهم
گفته اند که چون در غير مدينه طيبه خواهي که حضرت رسول صلى الله عليه
واله را زيارت کنی غسل بکن و شبیه بغير در پيش روی خود بساز و اسم مبارك

انحضرت ابراهيم بن ولید و بايست و دل خود را متوجه انحضرت گردان و بگو اشهد ان لا
الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و انه سيد الاولين
والاخرين و انه سيد الانبياء والمرسلين اللهم صل عليه وعلى اهل بيته
الاخيه الطيبين **سبع** السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا خليل
السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا رحمة الله
السلام عليك يا خير الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا حبيب الله
السلام عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا سيد المرسلين السلام عليك يا فاضل
بالقيسط السلام عليك يا فاضل الخيرات السلام عليك يا معدن الحجي والتميز السلام عليك
يا مبلغا عن الله السلام عليك ايها السراج المنير السلام عليك يا مبشر
السلام عليك يا نذير السلام عليك يا منذر السلام عليك يا نور الله الذي
لبيضاء به السلام عليك وعلى اهل بيته الطاهرين الهادين المهديين
وعلى جدك عبد المطلب وعلى ابيك عبد الله السلام على امك امية بنت وهب
السلام على عمك حمزة سيد الشهداء السلام على عمك وكفيك ابي طالب
السلام على عمك جعفر الطيار في جنان الخلائق السلام عليك يا محمد السلام عليك
يا احمد السلام عليك يا حجة الله على الاولين والاخرين والسابق في طاعة
رب العالمين والمهمين على رسله وخاتم الانبياء والشاهدين على خلفه
والشفيع البه والملك بين كذبه والمطاع في ملكوته الاجد من الاوصاف
الحمد لك يا اشرف الكرم غدا الرب والمحكم من وراء الحجب الفاتر بالسيا
والفاتر عن اللجاء تسليم عار في محقق معترف في التقصير في قيامه

عليك
عليك

بواجبك غير مكر ما انتهى اليه من فضلك موقن بالمرئيات من ربك مؤمن بالخير
المنزل عليك مجمل حلالك محرم حرامك أشهد يا رسول الله مع كل شاهد وكلها
عن كل جاحد أنك قد بلغت رسالات ربك ونجت لأمتك وجاهدت في
سبيل ربك وصعدت بأمر ربك واحتملت الأذى في جنبه ودعوت إلى سبيله بالحكمة
والموعظة الحسنة الجميلة وأدبنا الحق الذي كان عليك وأنت قد روفت بالمؤمنين
وعظمت على الكافرين وعبدت الله مخلصا حتى أتاك اليقين فبلغ الله بك
أشرف محل المكرمين وأعلى منازل المقربين وازفع درجات المرسلين حيث
لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا يسبقك سابق ولا يطعم في ذاك طامع
الحمد لله الذي استنفذنا بك من الهلكة وهذا نال من الصلوة ونورنا بك
من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث أفضل ما جازى نبيا عن أمته
ورسولا عن رسل إليه بأبي أنت وأمي يا رسول الله زدك عارفا بحقك مقرا
بفضلك مستبصرا بضلاله من خالفك وخالف أهل بيتك عارفا بالهدى
الذي أنت عليه بأبي أنت وأمي ونفسي وأهلي ومالي وولدي أنا أصلي عليك كما صلى
الله عليك وصلى عليك ملائكته وأنبيأوه ورسلك متابعه وأقرق متواصلة
لا انقطاع لها ولا أمد ولا أجل صلى الله عليك وعلى أهل بيتك الطيبين
الطاهرين كما أنتم أهل بيته ستمائة بكشا وبكوا اللهم اجعل أحوالهم
صلواتك وتوابعهم بركانك وقواضيل خبرائك وشرايف تحيائك وتسلمائك
وكراماتك ورحماتك وصلوات ملائكتك المقربين وأنبيائك المرسلين
وأئمتك النجيبين وعبيدك الصالحين وأهل السموات والأرضين ومن سجد

لكن رب العالمين من الأولين والآخرين على محمد عبدك ورسولك وشاهدك
ونبيك ونذيرك وأمينك ومكينك ونجيتك وحبيبك وخليلك
وصفيك وصفيونك وخاصتك وخاصتك ورحمتك وخير خلقك من خلقك
نبي الرحمة وخازن المغفقة وقائد الخير والبركة ومقتد العباد من الهالكين بإدراك
وداعيتهم إلى دينك الفخيم بأمرك أول النبيين ميثاقا وآخرهم معك الذي
عمسته في بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة العظيمة
وأودعته الأضلاب الظاهرة ونقلت منها إلى الأرحام المطهرة لطفامتك
له ونحنت منك عليه أذوكت لصوته وجراسته وحفظه وجبالته من قدرك
عينا غاصمة حجت ما عنه مدايش العبر ومعائب السفاح حتى رفعت به نوا
العباد وأحييت به ميت البلاد بأن كشفت عن نور لادته ظلم الأستار والبست
حرمتك به حلل الأنوار اللهم فكما خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة و
ذخر هذه المنقبة العظيمة صل عليه كما وفي عهدك وبلغ رسالاتك وقابل
أهل الجود على توحيدك وقطع رحم الكفر في أعز دينك وليس ثوب
البلوى في محاهد أعدائك وأوجب له بكل أذى مشه أو كيد أحسن من الفضة
التي حاولت قتله فضيلة نفوق الفضائل وميلك بها الجزيل من نوالك
وقد استر الحسن وأخفى الرقة ونجرت الغصة ولم ينحط ما مثل له وحبك
اللهم صل عليه وعلى أهل بيته صلوة ترضاهم لهم وبلغهم من حاجته
كشيرة وسلاما وأتيا من لدنك من موالاتهم فضلك وأحسانا ورحمة
وعفرا أنا إنك ذو الفضل العظيم بجهادك نوازيرت كن بدو سلا

للنبي

باهرسون كه خواهي چون فارغ شوي سبيح حضرت فاطمه را بخوان پس بگو
اللهم انك قلت لبيك محمد صلى الله عليه وآله ولوا انهم اذ ظلموا انفسهم
جاؤك فاستغفروا الله واستغفرهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيمًا ولم
احضر زمان رسولك عليه وآله والسلام اللهم زر رئة راعبا نائبا من سبي
علي ومسنغفر لك من ذنوبي ومفترالك بها وانت اعلم بما مني ومنهجها اليك
بييتك نبي الرحمة صلوا انك عليه وآله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته
عندك وجهي في الدنيا والاخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله يا بني
انت واممي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني توجه بك الى الله ربك وربي ليعفو
ذنوبي ويقبل مني علي ويقضي لي حاجتي فكن لي شفيعا عند ربك وربي نعم
الستول المولى ربي ونعم الشفيع انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام
اللهم واوجب لي منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع الطيب النافع كما
اوجبت لمن اتى بك محمد صلوا انك عليه وآله وهو حي فاقوله يدنو واستغفر
له رسولك عليه السلام فغفرت له برحمته يا ارحم الراحمين اللهم وقد املكك
ورحمتك وفئت بين يديك ورغبت اليك عمن سواك وقد املكك جزيل
ثوابك واني مفتر غير منكرو ثابت اليك مما اترقت وعائدتك في هذا المقام
مما قد مت من الاعمال التي تقدرت الي فيها ونهيتني عنها واوعدت عليها
العقاب واعدت لي كرم وجهك ان تقبلي مني مقام الخزي والذل يوم تهتك
فيه الاستار وتبدوا فيه الاسرار والفضائح وترعد فيه القرائن يوم
الحشر والتدامت يوم الافك يوم الازفة يوم التغابن يوم الفصل يوم

الجزا يوم ما كان مقداره خمسين الف سنة يوم النجاة يوم ترجف
الرايحة تتبعها الزايدة يوم النشور يوم العرض يوم يقوم الناس لرب العالمين
يوم يقر المرء من اخيه وامه وابيه وصاحبه وبنيه يوم تشقق الارض
واكفاف السماء يوم تاتي كل نفس تجادل عن نفسها يوم يردون الى الله
فيئتهم بما عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا مئ ينصرون الا من رحم
الله انه هو العزيز الرحيم يوم يردون الى عالم الغيب والشهادة يوم يردون
الى الله مولاهم الحق يوم يخرجون من الاجداث سراعا كما هم الى نصب يوفضون
وكما هم جواد منتشرون طعين الى الداع الى الله يوم الواقعة يوم ترجع الارض
رجا يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال كالعهن ولا يسأل حليم
حبيما يوم الشاهد والمشهد يوم تكون الملائكة صفافا اللهم
ادحم موقفني في ذلك اليوم بموقفني في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف يا
جنت علي نفسي واجعل ياري في ذلك اليوم مع اوليايك مطلقا وفي يوم
محمد واهل بيته عليه السلام محشرا واجعل حوضه موددي في
العر الكرام مصدري واعطيني كفاي يميني حتى اوتو بحسنا تي وتبيض رجلي
وتيسر به حساني وترجع به ميزاني وامضي مع الفائزين من عبادك الصالحين
الى رضوانك وجنانك يا اله العالمين اللهم اني اعود بك من ان تفضحني في
ذلك اليوم بين يدي الخلائق بخبري وان الفتى الحزبي والشدامة مخطيبي
او ان تظهر فيه سبيتي ابي علي حسنا في وان شوه بين الخلائق باسمي يا كريم
يا كريم العفو العفو الستر الستر اللهم واعوذ بك من ان يكون في

ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مَيَّزَ بَيْنَ
خَلْقِكَ فَسُفْتُ كُلَّ بَاغِي أَعْمَالِهِمْ زَمَرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَفِي رُفْعِ أَوْلِيَاكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ وَدَاعِ كُنْ الْخَضِرَ وَابْكُو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نَوَّارًا فِي الْأَصْدَادِ الشَّافِعَ وَالْأَرْحَامِ الْمَطْمَئِنِّ لَمْ تُجْهِدْ
الْبَاهِلِيَّةَ بِأَجْسَامِهَا وَكَمْ تَابَسَتْ مِنْ مُدْهَمَاتِ شِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِأَعْمَارِكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ
أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَقْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمِيدِ مِنْ زِيَارَةِ بَيْتِكَ عَلَيْهِ وَالِهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُؤَيِّدَ
فَائِزِي أَشْهَدُ فِي مَمَانِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَبُونِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
أَوْلِيَاؤُكَ وَأَضَارُكَ وَحُجَّكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ
فِي بِلَادِكَ وَخِرَانُكَ عَلَيْكَ وَحَفْظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجُمُ وَحْيِكَ لِلَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
الْمُحَمَّدِ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي بِنَائِهِ هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ حَاجَتُهُ مِنْ
وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَلَّكَ اللَّهُ
آخِرَ نَسْلٍ لِي عَلَيْكَ **مؤلف** كُوبِدُ كِه این زیارت اگرچه سندش بنظر فقیر نرسیده
ولهذا در خفته الزام ایراد کرده ام اما زیارت جامع کامل نیست و در همه اوقات
میتوان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت مختصر که بعد از این انشاء الله مذکور

خواهد شد بعمل آورد و علماء ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین صلی الله
والله در این روز سنت است و خصوص این زیارت را در این روز ذکر کرده اند و از بعضی
روایات خصوص این روز معلوم نمیشود و بهترین زیارت است از جهت لفظ و معنی و
بند بسیار معتبر منقولست و در همه ایام و اوقات از نزد بندگان و در میتوان کرد
خصوصاً در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاووس رضی الله
عنهم روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه زیارت
کرد حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در هفدهم ماه ربیع الاول یا این
زیارت و تعلیم فرمود زیارت را برای ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود
که چون بیایم مشهد امیر المؤمنین علیه السلام غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین
جامهای خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن و بر نو باد با زام دل
و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی دو گاه روضه مقدسه که ضریح مقدس
نمایان میشود پس روی بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو
السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِ عَالَمٍ السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْخَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ
وَبِهَذَا الصَّنِيعِ الْإِلَهِيِّ بَيْنَ بَنِي بَنِيكَ قَبْرِ وَوَجْهِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهُدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيْةَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعِبَادَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَايِدَ الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ الْأَنْبِيَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْوَحِيدِينَ الْجَبَّارِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَكْمَرِ الْأَمْنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنَّا
الْمَوْضِعَ وَخَامِلَ الْوَلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَالْظَّالِمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنُ بَرَزَتْ
بِرِّ مَكَّةَ وَمَنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَهْفَ الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن
وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَرُوحٌ فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النَّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ
الْأَصْفِيَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْبِحَ الضُّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن حَصَّاهُ الْبَيْتُ
يَحْمِلُ الْجَبَّارَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن بَاتَ عَلَى فَرَّاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَفَّاهُ نَبْضُهُ
مَشْرِ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن رُذِّتَ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَتْ شَمْعُونُ الصَّفَا السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَن أَخْبَى اللَّهُ سَفِينَتَهُ نُوحٍ يَا نَسِيرَ وَإِسْمَ أَخِيهِ حَيْثُ انْظَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا
وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ عَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
فُلِكَ الْجَنَّةَ الَّذِي مِنْ رُكْبِهِ نَجَّاهُ مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن خَاطَبَ
الْمُتَّقِينَ وَذُنُوبَ الْفُلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَا بِالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ دَوْلَةِ الْأَكْبَادِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعَدَّنَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن غَدِنَ
عِلْمَ الْكِتَابِ السَّلَامُ يَا مَن بَرَزَ يَوْمَ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ الْحُكْمِ الشُّطْرِ
بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنَّا الْمُتَّقِينَ بِالْخَاتَمِ فِي الْحِجَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن كَفَى
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِرَبِّ يَوْمِ الْآخِرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن أَخْلَصَ اللَّهُ الْوَحْدَانِيَّةَ
وَأَنَا بِالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ خَيْرٍ وَقَالِحَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن دَعَا
خَيْرَ الْأَنْكَامِ لِلْبَيْتِ عَلَى فَرَّاشِهِ فَاسْلَمَ نَفْسُهُ لِلْبَيْتِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

اللفظ
كفناه
السفينة

يَا مَن لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَالٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ
الَّذِينَ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن تَكَ
فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرَاقَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغُرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُجَبِّرَ الْأَغْبَرِ وَيَا هَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاطِبَ ذُنُوبِ الْفُلُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَاتَمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكَلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن عَجَّتْ مِنْ حَلَالَتِهِ فِي الْوَعْدِ
مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْهِ
الْصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَكْمَرِ الْبَرِّ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي الْمُبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوَدُونٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا طَهُ وَبِسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُتَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَن تَصَدَّقَ فِي
صَلَوَتِهِ نَجَاتِي عَلَى الْمُسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِحَ الصُّغَرِ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرِ
الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ الشَّاطِرَةِ وَيَكُ الْبَاسِطَةِ وَلِسَانِ الْمَعْبُودِ
عِنْدَ رَبِّهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدِعَ
عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لُؤْلُؤِ الْجَدِّ وَسَاقِي أَوْلِيَانِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْسُوبَ الَّذِينَ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْحَيَلِينَ وَوَالِدَ الْأَكْمَرِ
الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلَامَ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ وَوَجْهِهِ
الْمُضْئِ وَجْهِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ النَّفِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّقِي

اغلام
موتة مصابيح
ذوي

السلم على الكوكب الذي السلم على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته
السلم على امام الهدى ومصابيح الدجى وعلم الثقى ومنار الهدى وذوي الهى
وكهف الورى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلم
على نور الانوار وحجة الجبار ووالد الامم الاطهار ووسيم الجنة والشار
الحجر عن الانوار المذمور على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار
السلم على المحضون الطاهرين النقيية ابنة المختار المولود في البيت ذي الاسنان
المرجوح في السماء بالبرقة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار ورحمة الله و
بركاته السلم على انباء العظيم الذي تم فيه مختلئون وعليه يعرضون وعند سائر
السلم على نور الله الانوار وضيائه الازهر ورحمة الله وبركاته السلم عليك يا ولي الله
وحجته وخالصة الله وخاصته اشهد يا ولي الله لقد جاهدت في سبيل الله
جهاديه وابتعت منها رسل الله صلى الله عليه واله وحالت حلالا لله وحرمت
حرامه وشرعت احكامه واقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف
ونهيته عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا مجتهدا محتسبا
عند الله عظيم الاجر حتى اناك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقك وازالك
عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرفض به اشهد الله وملائكته و
انبيائه ورسله اني والى لمن والاك وعاد لمن عاداك السلم عليك ورحمة الله
وبركاته بن خرد رافع جيسان وقبر ابيوس وبكوا اشهد انك شيع كلاني
ولشهاد مقامى واشهد لك يا ولي الله بالبر لاغ والاداء يا مولاي يا حجة الله
يا امين الله يا ولي الله ان يبين وبين الله عز وجل ذنوبنا قد انقكت ظهري و

حرام الله

والموت

عن

من الرقاد وذكرها يعلقل احشائي وقد هربت الى الله عز وجل واليك
فجئ من ائمتك على سيرة واسترعاك امر خليفه وفقرن طاعتك بطاعتى ومولا
يموالا كرت الى الله شفيعا ومن النار مجبرا وعلى الدهر ظهيرا بين يدي
بقبر جيسان وقبر ابيوس وبكوا يا ولي الله يا حجة الله يا باب حطة الله و
ذائر كوالا تدين برك والنازل بيننايك والمشيخ رحله في جوارك نبالك ان
تشفع له الى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في الدنيا والاخرة فان لك عندا
الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من يمتك وارخطني في خيرك
والسلام عليك وعلى اصحابك ادم ونوح والسلام عليك ولديك الحسين
والحسن وعلى الامم الطاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته يس اذرى
نضج وخشوع هر حاجتك دارى از حق تعالى بطلب مؤلف كوكبك چون از دور زياد
كند در اين الجرم وهذا الضريح فصد بوضه وضريح حضرت امير المؤمنين
ميكند وزيارتها ودعاها را متصل ميكند بكم ميخواند و نزد يك دفن و بوسيد
نميشد اعني بعض انها در كار نيست كه چيزى بعمل آورد و سيد بن طاوس
رضي الله عنه گفته است كه مستحب است در اين روز دو ركعت بكند و در هر ركعت
بعد از سورة فاتحه ده مرتبه انا انزلناه وده مرتبه قل هو الله احد بخواند و چون
سلام بكويد درجاي نماز خود بنشيند و اين دعا را بخواند انت سبحانك لا يموت
وخالق لا تغلب وبيد لا تنفد وقريب لا تبعد وفاد لا تضاد وخافى
لا تظلم وصمد لا تطعم وقبور لا تنام وعالم لا تقم وقوي لا تضعف وعظيم
لا توصف ووفي لا تخلف وعني لا تنفر وحكيم لا تجور ومنيع لا تقهر

لا بضم

وَمَعْرُوفٍ لَا تُشْكِرُ وَوَكِيلٍ لَا تُخْفِي وَغَالِبٍ لَا تُغْلِبُ وَفَرْدٍ لَا تُشْتَرِكُ وَهَابٍ
لَا تَمْلِكُ وَسَرِيعٍ لَا تَنْدَهَلُ وَجَوَادٍ لَا تَجْهَلُ وَعَزِيزٍ لَا تَنْدَلُ وَحَافِظٍ لَا يُغْفَلُ وَقَائِمٍ
لَا تَزُولُ وَمُحْتَجِبٍ لَا تُرَى وَدَائِمٍ لَا تُفْنَى وَبَاقٍ لَا يُبْلَى وَوَاحِدٍ لَا تُشْتَبَهُ وَمُقَدَّرٍ
لَا تُنَازَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
أَنْ تُخَيِّبَنِي مَا عَلِمْتَ الْخَيْرَ خَيْرًا لِي وَأَنْ تُثَوِّقَنِي إِذَا كَانَتْ لَوْفَاةً خَيْرًا لِي وَأَسْأَلُكَ
الْخَشْيَةَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْعَصَبِ الرِّضَا وَ
أَسْأَلُكَ نَفْسًا لَا يَنْفَدُ وَأَسْأَلُكَ رِضًا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَرِيمِ وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي بِالْطَّيْفِ الطُّفِّ
بِي فِي كُلِّ مَا حَبِطَ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ
وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَخَالِطَةَ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ
فِتْنَةً فَقِنِي عَمْرَقَتَهُمْ وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي
إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ مُوسَى كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسَى رُوحِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ
إِبْرَاهِيمَ وَتُورَيْدِ مُوسَى وَآخِيزِلِ عِيسَى وَذُبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ أَوْجَبْتَهُ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ أَعْطَيْتَهُ
وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَرْكَنْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي اسْتَقَلَّ بِهَا عَرْشُكَ
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَهَا عَلَى النَّارِ فَاسْتَنَارَتْ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي
وَضَعَهَا عَلَى النَّارِ فَاطْلَمَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَهَا عَلَى النَّارِ فَانْصَارَ وَأَسْأَلُكَ

بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَا
أَزْكَانُ كُلِّ شَيْءٍ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وَمَبْلَغِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِفَايَتِكَ وَ
بِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الْتَامَاتِ أَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ
وَالْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَأَنْ تُثَبِّتَ ذَلِكَ فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
وَأَنْ تُخَالِطَ ذَلِكَ بِلَحْمِي وَدَمِي وَخَبْئِي وَشَجْمِي وَأَنْ تُسْعَلَ بِذَلِكَ بَدَنِي وَقُوَّتِي فَإِنَّهُ
لَا يَقْوِي عَلَى ذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ
يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ يَا اللَّهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ يَا اللَّهُ الْفَتَّاحُ الْغَنِيُّ الْعَلِيمُ
يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ غَفِرْ لِي وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَاَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِرَأْدِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَا لِسَبِّهِ
شَيْثُ بْنُ آدَمَ فَجَعَلْتَهُ وَصِيَّ أَبِيهِ تَعْلَمُ أَنْ تُسْتَجِيبَ دَعَائِنَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا إِنْفَا
كُلِّ وَصِيَّةٍ لِأَحَدٍ عِنْدَكَ وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا أَمَامَنَا وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا أَنْ تُرَفِّقَنَا إِلَى أَحَبِّ الْبِقَاعِ وَتُرَفِّقَنَا
بِمَرْضَاتِكَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ
فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَرَقِ وَاهْلَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ تُنَجِّنَا مِنْ مِثْلِهِ مِنْ الْبَلَاءِ
وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَبَّتْهُ مِنَ الرِّيحِ الْعَقِيمِ
أَنْ تُنَجِّنَا مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهَا وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
صَالِحٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ خَزْيِ يَوْمِهِ أَنْ تُنَجِّنَا مِنْ خَزْيِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهَا

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطْرِ السَّوءِ أَنْ يُنْجِيَنَا
مِنْ خَازِنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الظَّلَّةِ أَنْ تُنْجِيَنَا مِنَ الْعَذَابِ إِلَى رَوْحِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ فَجَعَلْتَنَا نَارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تُخْلِصَنَا كَمَا خَلَصْتَهُ
وَأَنْ تُجْعَلَ مَا خُنُفِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا جَعَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عِنْدَ الْعَطَشِ وَأَخْرَجْتَ مِنْ ذُرْمِ الْمَاءِ الرَّوْحَى تُجْعَلُ خُرُوجُنَا
إِلَى الْخَيْرِ وَأَنْ تُرْزُقَنَا الْمَالَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَوَلَدَهُ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ أَنْ تُخْلِصَنَا وَتَجْمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
أَوْلَادِنَا وَأَهْلِ بَيْتِنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَأَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ
أَنْ يُخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَتَمْلِكَنَا بِغَيْثِكَ الَّتِي نَعْتَمُّ بِهَا عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ الْأَسْبَاطُ فَتُبَّتْ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ أَنْبِيَاءَ أَنْ تُثَوِّبَ عَلَيْنَا وَتُرْزُقَنَا
مَا نَعْتَمُّكَ وَعِبَادَتِكَ وَالْخَلَاصَ مِمَّا خُنُفِيهِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ
لَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرًا
لِلْعَابِدِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
فَاسْتَجِبْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا وَرَدِّ عَلَيْنَا أَهْلَنَا وَمَالَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَابِدِينَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى وَ
هَارُونَ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ دُعَانَا وَنُجِّنَا
كَأَنَّهُمَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ فَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَتُبَّتْ عَلَيْهِ

أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ سُلَيْمَانُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ مُلْكَهُ وَأَمَكْتَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَسَحَرْتَ لَهُ الْجِنَّ وَالْأَنْسَ
وَالطَّيْرَ أَنْ تُخْلِصَنَا مِنْ عَدُوِّهِ وَتُرْزُقَنَا بِغَيْثِكَ وَتُخْرِجَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقًّا
وَتُخْلِصَنَا مِنْهُمْ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الَّذِي
عِنْدَهُ عِلْمُ مَنْ الْكِتَابِ عَلَى عَرْشِ مَلَائِكَةِ سَبَأٍ أَنْ تُجْعَلَ إِلَيْهِ فَإِذَا هُوَ مُسْتَقَرٌّ
عِنْدَهُ أَنْ تُجْعَلَ مِنْ عَامِلِي هَذَا الْبَيْتِ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَزُورًا الْقَبْرِ نَبِيكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوشُنُ بْنُ مَتَّى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَنَجِّتَهُ مِنْ بَطْنِ
الْحَوْتِ وَمِنْ الْقَمِّ وَقُلْتَ عَزَّزْتُ مِنْ قَائِلٍ وَكَذَلِكَ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ فَتَشْهَدُ أَنَّ مُؤْمِنِينَ
وَنَقُولُ كَمَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَنَجِّنِي
مِنْ غَمِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَمَا صَدَّقْتَ أَنَّ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَا
بِهِ زَكَرِيَّا وَقَالَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَوَهَبْتَ
لَهُ يُحْيَى وَأَصْلَحْتَ لَهُ رُوحَهُ وَجَعَلْتَهُمْ لِيَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَكَ عِزًّا
وَرَهْبًا وَكَانُوا لَكَ خَاشِعِينَ فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَأَصْلَحْ لِي شَأْنِي وَجَمِّعْ مَا أَعْتَمْتُ بِهِ عَلَى وَخَلِّصْنِي مِمَّا
أَنَافِيهِ وَهَبْ لِي كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلَادًا صَالِحِينَ بِرُحْمَتِي وَاجْعَلْنَا
مِنْ يَدْعُوكَ رَعِبًا وَرَهْبًا وَمِنْ الْخَاشِعِينَ الْمُطِيعِينَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُحْيَى فَجَعَلْتَهُ بَرْدَ الْقِيَامَةِ وَلَمْ يَعْمَلْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يَهْمَمْ بِهَا أَنْ
نَعَصِي مِنْ أَقْرَابِ الْمَعَاصِي حَتَّى تُلْقَاكَ طَاهِرِينَ لَيْسَ لَكَ فَلَكَ مَعْصِيَةٌ

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَيْتَ بِهِ مَرْمُوقَ فُتُوحٍ وَكَلَامَ حُجَّتِنَا أَنْ تُؤَقِّقَنَا وَتُخَلِّصَنَا
 بِحُجَّتِنَا عِنْدَكَ وَعِنْدَ كُلِّ مَلَكَةٍ حَتَّى تُظْهِرَ حُجَّتَنَا عَلَى ظَالِمِينَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ فَأَحْيَاهُ بِرُوحِ الْمَوْفَى وَأَبْرَأَ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ أَنْ يَخْلُصَا
 وَتُبْرِئَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَأَفْرِزْ أَلَمَ وَتُخَيِّبْنَا حَقِيقَةَ طَلَبِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ
 تَرْزُقَنَا الْعَافِيَةَ فِي أَبْدَانِنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْحَوَارِيُّونَ فَأَخْلَصَهُمْ
 حَتَّى يَلْبِغُوا عَنْ عِيسَى مَا أَمَرَهُمْ بِهِ وَصَرَفَتْ عَنْهُمْ كَيْدَ الْجَبَّارِينَ وَتَوَكَّلْتُمْ أَنْ يَخْلُصَا
 وَتُجْعَلَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعِنِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ جِبْرِيلُ فَقُتِلَ
 عَنْهُ أَلَمُ الْعَذَابِ أَنْ تَرْفَعَ عَنَّا أَلَمَ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ لَا تَبْنِيَنَا
 وَأَنْ لَا تَبْنِيَنَا فِضْلَيْنَا وَالْعَافِيَةَ أَحَبُّ إِلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 الْخَضِرُ حَتَّى أَبْقَيْتَهُ أَنْ يُفْرَجَ عَنَّا وَتَنْصُرْنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَتَرْزُقَنَا إِلَى يَامِنِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ جِبْرِيلُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَجَعَلْتَهُ سَيِّدَ
 الْمُرْسَلِينَ وَأَيَّدْتَهُ بِعِيسَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِمَا وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمَا الطَّاهِرِينَ
 وَأَنْ تُقْبِلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ عَشْرَتِي وَتَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَلَا
 تُصَرِّفَنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا سِعِي مَشْكُورٍ وَذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَعَمَلٍ مَقْبُولٍ وَفَرَحٍ وَ
 مَغْفِرَةٍ وَتَغْفِيرٍ وَمَوْصُولٍ بِبَيْعِي الْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

باب در اعمال ماه ربيع الثاني وجميدى الاولى وجميدى الثانية است
 ودران سه فصل است **فصل اول** در اعمال ماه ربيع الثاني است سيد بن
 طاوس رضی الله عنه روایت کرده است که در روز اول این ماه مستحب است که این

دعا بخواند اللَّهُمَّ أَتَى لَكَ كُلُّ شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ حَيٍّ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ أَسْأَلُكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَى وَالْعَافِيَةِ وَالْمُنْتَهَى وَبِمَا خَالَفَتْهُ بَيْنَ الْأَنْوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَ
 النَّارِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي التَّوْحِيدِ الْمَحْفُوظِ وَأَتَمِّ أَسْمَائِكَ فِي
 التَّوْحِيدِ تَبْلَاً وَكَذَهْرِ أَسْمَائِكَ فِي الزُّبُورِ عَزّاً وَآجَلَ أَسْمَائِكَ فِي الْأَنْجِيلِ قَدراً
 وَارْفَعَ أَسْمَائِكَ فِي الْقُرْآنِ فَرَكراً وَأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضَلِهَا لَوَسْطِ
 أَسْمَائِكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَ وَبِالْكُرْسِيِّ الْكَرِيمِ وَمَا وَسَّعَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَيُجِيبَ لِي
 مِنْ غِنْدِكَ فِي حَلَاكِ قَرِيبِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ اللَّهُمَّ آمَنْتُ عَلَى إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ الْأَقْدَمِ
 وَتَبَايَعْتُ إِلَى مَعْرِفَتِكَ الدَّائِمِ الْأَدْوَمِ وَأَنْعَشْتَنِي بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ وَالْهَكْمِ
 إِلَهٍ وَاحِدٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا يَأْخُذُهُ
 سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ أَلَمْ يَلَمْ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
 كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ
 وَأَوَّلُ الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ظَلَمَ
 كُلُّ شَيْءٍ فَاغْبُذْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ إِنِّبِيعَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا إِلَهُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَمْرُوا
 إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّى إِذَا دُرِّكُهُ الْغَرْبُ
قَالَ مُنْشَاةُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يَسُوءُ السَّيِّئَاتِ كُلَّ مُسْلِمٍ قُلْ هُوَ رَبِّي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ يَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ تُدْرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاقْتُونُوا إِنِّي أَخْشَى بِالنُّفُوسِ
بِعِلْمِ السِّرِّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ
لِمَا يُوْحِي إِلَيَّ أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا أَلْهِمُ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَسْأَلُكَ مِنْ رُسُولٍ إِلَّا يُوْحِي
إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ يَنْقُذَهُ
عَلَيْهِ فَتَدَاوَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحُدُودُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَالِإِيَّاهُ تُرْجَعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنْ
هَدَىٰ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ بِرُزُقِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ
شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتُبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ ذُنُوبِي وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْغَنِيُّ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَفْوَ النَّاسِ بَعْدَ عَفْوِكَ وَرِضًا
لَيْسَ بَعْدَكَ سَخَطٌ وَعَافِيَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا شِقَاءٌ وَهَدًى
لَا يَكُونُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَأَمْنًا لَا يَدْخُلُهُ كُفْرٌ وَقَلْبًا لَا يَدْخُلُهُ نِفْتَةٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَادَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحَيَاةِ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ الثَّابِتَ وَأَنْ تُنْزِلَ عَلَيَّ
الْأَمَانَ وَالْفَرَجَ وَالسُّرُورَ وَتَضَرِّعَ النَّعِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَافِنِي
بِرَّكَ هَذَا الشَّهْرَ وَمِثْلَهُ وَأَنْزِلْنِي خَيْرَ وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَهَابُ الْخَيْرِ مُهَيِّمُ الشُّقَا إِلَى
لِقَائِكَ وَاشْفَا قَامِنٌ عَذَابِكَ وَحَيَاءٌ مِنْكَ وَتَوَفِيرٌ وَأَجَلٌ لَا حَتَّى يُوْجَلَ مِنْ
ذَلِكَ قَلْبِي وَيَقْشَعِرُّ مِنْهُ جِلْدِي وَيَتَجَاوَى لَهُ جَنِّي وَقَدْ مَعَ مِنْهُ عَيْنِي وَلَا أَخْلُو
مِنْ ذِكْرِكَ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتِيْتُكَ وَمَا عَسَى
أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي وَشَتَائِي مَعَ قَلْبِي عَلَى وَفْقِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ
وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ
وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّالِكُ
وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا مَوْتَ وَأَنَا خَلَقْتُ أَمُوتُ فَاعْفُ عَنِّي وَأَنْجِنِي وَأَعْطِنِي سُوْلِي فِي
دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَجَاوِزْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَ

لَوْ لَا أَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ بِآلِ الْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ عَلَى الْكَبِيرِ
الْمُعْتَمِلِ وَاسْتَحَقَّ أَنْ يُدْعَى لِسَمِيعِ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِمَا كَثُرَ لَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بَجَانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سَيَرُّكُمْ أَلَمَّا وَهَبَ لَكُمْ مَا تَرْتَابُونَ وَمَا تَرْتَابُونَ إِلَّا عَمَّا يَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
عَنْ الْخَزَنَةِ رَبَّنَا لَعَفُورٌ شَكُورٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدًا وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُ مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِظِينَ
مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبَرُ بَاءً فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَخْذُلُ وَلَا يَخْذُلُ وَلَا
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَا يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَثِيرٌ نَكِيرٌ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَقَدَّرْ لِي فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَقَوِّضْ لِي الَّذِي
خَلَقْتَنِي لَهُ وَجَبِّئْ لِي الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ لِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
كَأَمْرِي اللَّهُمَّ اصْبِرْ لَكَ عَبْدًا لَا اسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو
وَاصْبِرْ لِمَنْ هَذَا يَعْمَلُ وَلَا يَقْضِ أَمْرِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَ عَمَلِي
مِنْ اسْتَيْقِنَ حُضُورَ أَجَلِهِ لَا يَلْغِي عَنْهُ مَنْ قَدْ مَاتَ قَرَأَ عَمَلَهُ وَنَظَرَ إِلَى ثَوَابِ
عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ
وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِمَعَا فَانِكَ مِنْ عَصِيَّتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ دَعَاكَ فَانًا
وَسَا لَكَ فَأَعْطِنِيهِ وَأَمِّنْ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ
فَادْنَيْتَهُ وَافْتَقَرُ إِلَيْكَ فَأَغْنَيْتَهُ وَاسْتَغْفَرَكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضَيْتَ عَنْهُ

الْيَاكَ

وَأَرْضَيْتَهُ

وَأَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَلِذَلِكَ قَرَّبْتَهُ
أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَهُ فَتَبَّ عَلَى يَارَبِّ وَأَعْطِنِي سُوْلِي وَلَا تُخْزِنِي شَيْئًا مِمَّا سَأَلْتُكَ
شَرًّا مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَعَنْ عَنِّي عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي
خَيْرَهَا وَكُنْ إِلَى الْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ اللَّهُمَّ
قَوِّمِي لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْمِلِي فِي طَاعَتِكَ وَبَلِّغِي الَّذِي أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّيَّ يَوْمَ الظَّهْرِ وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْفَجْرِ الْأَكْبَرِ
وَالْفَوْزَ يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَأَسْأَلُكَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
وَالْخُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُودَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ
وَالظِّلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي مَا قَدْ كُنْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخْرْتُ وَمَا اسْرَرْتُ وَمَا أَفْلَكْتُ وَمَا اسْتَشْرْتُ
عَلَى نَفْسِي وَمَا اسْتَاعَلْتُ بِرِيعَتِي وَارْزُقْنِي التَّقَى وَالْهُدَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى وَ
وَقِنِّي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَرَضَى اللَّهُمَّ اصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَاصْلِحْ
لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَاصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَقْلَبِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً
لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
الْأَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تُرَحِّمَنِي وَتُسَجِّبَ لِي وَ
تُقَلِّبَنِي فَإِنَّهُ لَا يَصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَثِقْتِي وَ
رَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمُلْجَأِي وَلَا رَاحِمَ لِي غَيْرَكَ وَلَا مُغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالًا
سِوَاكَ وَلَا مُجِيبًا إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ الْخَائِضِ الَّذِي

وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةُ ذُنُوبِي وَالْمَطْلَعُ عَلَى أُمُورِي
كُلُّهَا فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِي وَمَا تَأَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ
ذَنْبِي الْأَعْفَرُ وَلَا تَمَّا الْأَمْحَقَّةُ وَلَا حَاجَةَ هِيَ لَكَ رِضَا الْأَفْضَلَةِ وَلَا غَيْبًا إِلَّا
أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِي عَذَابَ النَّارِ
اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
اللَّهُمَّ وَآخِرُ سُنِّي مِنْ شَرِّ مَا يَعْلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصُرَ عَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا وَبَيْعًا صَادِقًا وَ
وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا
وَمَعَاصِيَهَا وَذِكْرَهَا وَشَهْوَاهَا مِنْ قَلْبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَرَمٌ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ مِنْ
عَمَلِي فَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ مِنْ ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيًّا وَنَصِيرًا وَمُسْتَعَا وَحَافِظًا اللَّهُمَّ
هَبْ لِي قَلْبًا أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي وَلِسَانًا أَذْوَمَ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي وَجِسْمًا
أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ جِسْمِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَوَالِ نَعْمَتِكَ وَمِنْ
فَجَاءِ وَنَعْمَتِكَ وَمِنْ تَحُولِ عَاقِبَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ عَفْصِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ
دَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَا يَا
يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ يَا مُكَاتِلَ الرِّقَابِ يَا كَاشِفَ الْعَذَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُخْرِجَنِي
مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ آمِينَ وَأَنْ تُجْعَلَ أَقْرَبُ شَرِّ
هَذَا صَلاَحًا وَأَوْسَطُهُ فَلَاحًا وَآخِرُهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلَامُ الْغُيُوبِ **مؤلف**
که کلینی بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت فاطمه

صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله زنده
بود پس شابر مشهور که وفات حضرت رسول در بیست و هشتم ماه صفر بود باین وقت
حضرت فاطمه علیها السلام در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاول
باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسبست خصوصاً در چهاردهم که ظاهر است
و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که در شب پانزدهم اینماه حضرت امام زین العابدین
صلوات الله علیه متولد شده است و روز شریفست و مستحبست که روزه بدارند
و اعمال خیر از عبادات و صدقات بجا آورند و شیخ طوسی گفته است که پنج بصر بر
امیر المؤمنین علیه السلام نیز در این روز میسر شد **مؤلف** گوید که زیارت هر دو
امام علیهما السلام در این روز مناسبست و اگر زیارت جامعه در این مسم ایام بخوانند
چنانچه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است **فصل سیم** در اعمال
ماه جمادی الثانیه است سید بن طاووس رضی الله عنه روایت کرده است
که در اینماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز بکند یعنی
بد و سلام و در رکعت اول بغداد سوره فاتحه بکمرتبه اینه الکرسی بخواند و
بست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم بکمرتبه اهلکم الشکائر و بست
و پنج مرتبه قل هو الله و در رکعت سیم بکمرتبه قل یا ایها الکافرون و بست و پنج
مرتبه قل عوذ برب الفلق و در رکعت چهارم بکمرتبه اذ جاء نصر الله و بست
و پنج مرتبه قل عوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگو
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اخْفِزْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

پس سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید یا حیی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا الله
 یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید هر که چنین
 کند خدا خودش را و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیا را و حافظ کند و اگر
 در این سال بمیرد بر شهادت میرود یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار
 محمد بن حمزه طبری در کتاب بدل لائل الامامه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بیستم
 ماه جمادی الثانیه واقع شد و شهادت آنحضرت در سیم انیمه نیز واقع شد و شیخ
 طوسی و سید بن طاوس و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات منافق بود
 است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در رو
 سیم برابر اسم تقریب آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و این بسیار
 بر فائز آنحضرت و غاصبان حق و بکنند خصوصاً ابو بکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در رو
 بیستم آنحضرت را با زیارت و چنانکه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی
 بکنند و روزه بدارند و صدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق یاد
 شده است **اول** آنکه سید بن طاوس روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت
 کند باین زیارت که بگوید السلام عليك یا سیدک یا ساء العالمین السلام
 عليك یا والدی الحجج علی الناس اجمعین السلام عليك یا ایها المظلومه الممونه
 حقها پس بگوید اللهم صل علی امتک و ابنتی و زوجة و صری نیک
 صلوا علیهم فیما فوق و فیما دون الارض و السموات و اهل الارضین
 پس طلب آمرزش کند از خدا حق تعالی آنها را و ایا مرزد او را داخل بهشت

کرداند و این زیارت مختصر معتبر است و هر وقت میتوان کرد و زیارت مطبوع است
 که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر فقیر نرسید و این زیارت اینست
 السلام عليك یا بنت رسول الله السلام عليك یا بنت نبی الله السلام
 عليك یا بنت حبیب الله السلام عليك یا بنت خلیل الله السلام عليك یا
 بنت صفی الله السلام عليك یا بنت امین الله السلام عليك یا بنت خیر خلق الله
 السلام عليك یا بنت افضل انبیاء الله السلام عليك یا بنت خیر البریه السلام عليك
 یا سیدک یا ساء العالمین من الاولین و الاخرین السلام عليك یا زوجة ولی الله
 و خیر خلفه بعد رسول الله السلام عليك یا أم الحسن و الحسین سیدی شباب
 اهل الجنة السلام عليك یا أم المؤمنین السلام عليك یا ایها الصدیقه الشهیده
 السلام عليك یا ایها الرضیة المرضیة السلام عليك یا ایها الصادقة الرشیده
 السلام عليك یا ایها الفاضلة الزکیة السلام عليك یا ایها الخوراء الانسیة
 السلام عليك یا ایها النقیة النقیة السلام عليك یا ایها المحدثة العلیمة
 السلام عليك یا ایها المعصومة المظلومة السلام عليك یا ایها الطاهرة المطهرة
 السلام عليك یا ایها المضطربة المعصومة السلام عليك یا ایها الغراء الزهراء
 السلام عليك یا فاطمة بنت محمد رسول الله و رحمته الله و برکاته صل الله عليك یا مولا
 و ابنة مولا و علی و وحید و بدایا شهادتک مضیت علی یدیه من ربک و ان
 من سرك فقد سر الله و من جفاک فقد جفا رسول الله صلی الله علیه و آله
 و من آذاک فقد آذی رسول الله و من وصلک فقد وصل رسول الله و من قطعک
 فقد قطع رسول الله لا ینک نضعة منه و روحه من جبهته كما قال

عَلَيْكَ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَآكُلُ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَنَحْنُ بِكَ
لَمَّا عَادَ الْوَحْدَانُ حَارِبًا كَانَا مَوْلَايَ بِكَ وَبِأَيْدِيكَ وَبِعَيْنَيْكَ وَبِأَلْسِنَتِي
مُوقِنٌ بِوَلَايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعَتِهِمْ مُلتَزِمٌ أَشْهَدُكَ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ
وَمَنْ قَدْ بَلَغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
لَا تَأْخُذْهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا تُمْسِكُهُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَبِعَالِدِيكَ وَبِكَ
الْأَمَّةِ الظَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطَّاهِرَةِ الصِّدِّيقَةِ
الْمَعْصُومَةِ النَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيِّ الرَّضِيِّ الرَّشِيدَةِ الْمَطْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْصُومَةِ
حَقَّهَا الْمُسَوِّغَةُ لَهَا الْمَكْسُورُ وَضَلَعَهَا الظُّلُومُ بَعْلَهَا الْقَتُولُ وَكَلَهَا فَاطِمَةُ
بِنْتُ سَوْدٍ وَبَضَعَهَا لَحْدُهُ وَصَمِيمٌ فَلَيْسَ كَبِدُهُ وَالْخَبْثَةُ مِنْ لَدُنْكَ وَالْخَفَّةُ
حَضَصَتْ بِهَا وَصِيَّةُ وَحِيدِهِ الْمُصْطَفَى وَقَرِينَةُ الرَّضَى وَسَيِّدَةُ النِّسَاءِ وَبَشَرَةُ
الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةُ الْوَرَعِ وَالرُّهْدِ وَنَفَاحَةُ الْفَرْدِوسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلَاهَا
بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَكَتْ فِيهَا أَنْوَارَ الْأَمَّةِ وَأَزْحَمَتْ دُونَهَا حِجَابَ النُّورِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيْهَا صَلَواتَكَ تَزِيدُ فِي حُلَاهَا تَعْنِدُكَ وَشَرَفُهَا لَدُنْكَ وَمَنْزِلَتُهَا مِنْ رِضَاكَ
وَبَلَّغْهَا مَنَاجِيحَتَهُ وَسَلَامًا وَاتِّمَامًا لَدُنْكَ فِي جَمْعِهَا فَضْلًا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً
وَعَفْزًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوَ الْكَرِيمُ وَسَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ عَلَيْهِ الرِّجْمُ كَفَنَهُ اسْتَسْرَسَ
نَمَانِ ذِيَارَتِ بَكْرٍ وَكَرْتَوَانِي نَمَانِ أَخْضَرِ الرَّيْحَانِ أَوْ رَوَانِ دُورِ كَعْنِ اسْتَدْرَجَتْ رَكْعَتُ
بَعْدَ زَفَاحَتِهِ مَضَتْ مَرْنَبُهُ سَوْرٌ فَلَهُوَ اللَّهُ بِجَوَانِ وَكَرْتَوَانِي دُورِ كَعْنِ بَكْرٍ وَدُرْ كَعْنِ
أَوَّلِ بَعْدَ زَفَاحَتِهِ كَمَرْنَبُهُ سَوْرٌ فَلَهُوَ اللَّهُ بِجَوَانِ وَدُرْ كَعْنِ دُورِ كَعْنِ بَكْرٍ سَوْرٌ
فَلَا يَأْتِيهَا الْكَافِرُونَ بِجَوَانِ وَبَعْدَ زَفَاحَتِهِ سَبِيحِ الْخَضِرِ رَاكِبُونَ وَابْنِ عَمَارِ الْجَوَانِ

اللهم

اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَاسْتَغْنَيْتُكَ
بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كَمَنْهُ سِوَاكَ فَاسْتَغْنَيْتُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ
عَظِيمٌ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوَ بِهَا وَاسْتَغْنَيْتُكَ بِأَسْمَائِكَ الْعَظِيمِ الَّتِي
أَمَرْتَنِي بِإِبْرَاهِيمَ أَنْ يَدْعُوَ بِهَا الطَّيِّبِ فَاجَابَتُهُ وَبِأَسْمَائِكَ الْعَظِيمِ الَّتِي قُلْتَ لَكَ رُبُّدُ
كُونِي بِرَدٍّ أَوْ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَكَانَتْ وَبِأَحْسَنِ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ وَأَشْرَفَهَا وَبِأَعْلَى
لَدُنْكَ وَأَسْرَعَهَا إِجَابَةً وَبِأَحْسَنِ طَلِبَةٍ وَمِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ
وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَارْتَعَبْتُ إِلَيْكَ وَانْتَضَعْتُ وَارْتَعَبْتُ عَلَيْكَ وَاسْتَغْنَيْتُكَ بِحَقِّكَ الَّتِي
أَنْزَلْتَهَا عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا أَسْمَاءَ لَدُنْكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُفْلِحَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَفْرَجَ عَنِ الْحَمْدِ وَشَيْعَتِهِمْ وَمُحِبِّيهِمْ وَعَمَتِي وَفَقِيحِي أَبُو بَالَسَاءِ
لِدُعَائِي وَتَرْغِيهِ فِي عِلْيَ بْنِ وَثَّاقٍ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ يَفْرَجُ حِمِّي
أَعْطَانِي أَمَلِي وَسُوءِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقُدْرَتُهُ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ سَدَّ أَهْوَاءَ السَّمَاءِ وَكَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ لَحْضَنَ
الْأَسْمَاءِ يَا مَنْ سَمَّى نَفْسَهُ بِالْأَسْمِ الَّذِي يُقْضَى بِحَاجَتِهِ مَنْ يَدْعُو مَا سَأَلَكَ بِحَقِّ ذَلِكَ
الْأَسْمِ فَلَا شَفِيعَ أَقْوَى لِي مِنْهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَتُقْضَى لِي حَوَائِجِي وَتُسَمِّعَ
بِحَمْدٍ وَعَلَيَّ وَفَاطِمَةَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ
بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَيْنَ بْنَ
عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ الْمُتَطَهِّرَةَ لَدُنْكَ صَلَوَاتُكَ وَسَلَامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ
صَوْنِي لِتَشْفَعُوا لِي إِلَيْكَ وَتُشْفِعَهُمْ فِيَّ وَلَا تُرَدَّنِي خَائِبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

پس حاجتهای خود را طلب کن که برآورده است **باب دهم** در اعمال هر ماه است
بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب اول و خواه در نیم و خواه سیم مستحبست
که دعای منقول را بخوانند و بهترین آنها دعای هلال صحیفه کامله است که در
چهل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد خواندن برای دفع درد چشم منقولست
و آنکه پیش از خوردن گفته اند مستحب است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که نیکو لقمه ایست بنیرد هاله را شیرین و خوشبو میکند و آشنای طعام می آورد و با
هضم طعام میشود و هر که در اول ماه بخورد حاجت او رد نمیشود و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت
بعد از سوره فاتحه سوره انعام بخواند و از حق تعالی سوال کند که او را از هر بیماری
و دردی ایمن گرداند بنشیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد و از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام منقولست که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو رکعت
نماز بکند و در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و در
رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و بعد از نماز صدقه بکند
چون چنین کنی سلامتی نماه از حق تعالی خریدی و در روایت دیگر وارد شده است
که مستحب است که بعد از این دو رکعت این دعا را بخواند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَارْتَبِعْ بِسْمِ اللَّهِ بَاضٍ
فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرَدِّكْ خَيْرٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ مِمَّنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ

جواب

بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا فُتْرَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَأَقْرَضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لَأَنْزِلْتُكَ لِي مِنْ خَيْرٍ فَقَبْلِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَالِدِينَ
و بدانکه از جمله سنتهای مؤکده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن مؤکد
مود تا از دنیا رفت روزه سه روز در هر ماه است و آن موافق مشهور پنجشنبه
اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دهه میان ماه است و در بعضی
از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر
و پنجشنبه اول از دهه میان و اول شهر و چهارشنبه است و سنن الحضر علی و ابی
در فضیلت و تاکید و آنحضرت نماز سنت را در هر شب و روز دو برابر نماز واجب
مقرر فرمود هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر
و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و تیره بعد از نماز خفتن و چهار نشسته
کرده میشود برابر بگو رکعت و نیا زده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح
و اینها متمم فرضیه اند و در ثواب و تاکید مثل اند و مانند فرضیه اگر ترک کند
سنت است که قضا کند و از برای ترک آن کفاره يك مدان کتدم یا جو برای نافله
روز و یکدان برای نافله شب مقرر کرده اند همچنین روزه سنت برابر روزه
واجب است که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر
نوت شود سنت است که قضا کند و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است
که در زمستان قضا کند و اگر دشوار باشد بدو روز بکند و هر یک بدهند
که چهار باب روزه دانی سه بیستی و سه نای باشد و بحساب روزه های پیش

این زمان احوط چهار روزه غازی است یا یک مد کند که بحساب وسط صد مد بود
قدیم صفهان باشد و اگر صد و رم شاه بدهند احوطست و در هم دادن بهتر است
و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله مدتی روزه سنت افتد گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد
و مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس مدتی روزه
حضرت را و در علیه السلام گرفت که یکروز روزه میداشت و یکروز افطار میکرد
پس در آخر عمر کفایت نمود بر روزه سه روز در هر ماه بخوی که گذشت تا آنکه بر امت
اسان باشد متابعت آن حضرت و فرمود که این روز بخواهش را هر است بار روزه تمام
و سانس شیطانی را از سینه برطرف میکند راوی پرسید که کدام روزها
فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول دهه دویم و پنجشنبه آخر پرسید
که چرا این روزها را روزه میدارند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این
روزها نازل میشد است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع
عذاب و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال این روز
در این روز خدا عرصت کند و چهارشنبه میان را برای این روزه میدارند که
التج هم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سپهر التمج هم است
و روایت دیگر هر عذاب که بر امتهای گذشته نازل شده است در چهارشنبه
میان ماه نازل شده است و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه
اول را گرفتن بهتر است و اگر میسر نشود پنجشنبه دویم را بگیرند و ذکر در دهه
آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دویم افضل است چنانکه

در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه
اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه دو
اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
کسی که در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که با هیچ کس عبادت نکند و سقا
و تند خوری و بخردی نکند و مبارزت نکند و بیوکند خوردن بخدا و اگر کسی
با او سقاقت و بخردی کند در یک روز و معارضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد
و بخانه برادر مؤمن خرد وارد شود و او تکلیف کند افطار کردن بهتر است از
روزه داشتن هفتاد برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه
برادر مؤمن خرد و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که
بر او منت گذارد حق تعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و این سه روز
را در اول ماه یا آخر ماه بجل آورد خوبست و فی الجمله متابعت سنت کرده است
و ثواب روزه سال می یابد چنانچه حق تعالی فرموده است من جاء بالحسنة فله
عشر أمثالها یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد برای او هستند برابر
آن و این مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که بخوی
باشد که اول مذکور شد و از جمله روزهای سنت هر ماه روزه ایام البیض
اعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این سه روز
از طریق عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است که
چون حضرت امام علی علیه السلام مرکبان مکره شده در بهشت و او را بنزدین

بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای او ماند بود چون
ملک که ایحالت را در او دیدند خوش بر آوردند و گریستند و استغاثه کردند
بدرگاه حق تعالی پس منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار و آن روز سیزده
ماه بود چون روزه داشت ثلث آن سیاهی بر طرف شد پس در روز چهاردهم نداشت
که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت یکثلث دیگر بر طرف شد پس در روز
پانزدهم باز بدار پس چون روزه داشت تمام سیاهی بر طرف شد پس او ندا
رسید از آسمان که ای آدم روزه این سه روز را برای توبه و فرزندان تو مقرر کردم
هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدار چنان باشد که در تمام عمر خود روزه
باشد و این بابونه علی الرحمه گفته است که روزه دو پنجشنبه و چهارشنبه
بدلایام البیضه مقرب شدن است و منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو
پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان همان باشد اما اکثر احادیث ایام البیضه
از طرق عامه است و این طاوس علی الرحمه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
روایت کرده است که جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت که بگو بعلی علیه
السلام که روزه بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود بر آن سبب روزه روز
اول روزه ده هزار سال و بروزه روز دوم سی هزار سال و بروزه روز سیم صد هزار
سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس است حضرت
فرمود که هر که از شیعیان تو این روزه ها را روزه بدار این ثواب برای او خواهد
بود گفت کدام روزهاست از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است
و از جمله روزه های مرغوب روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است

برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در ربیع الاسابع در ضمن نمازهای حاجت
ذکر کرده ام و مشهور میان علما است که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن سنت
است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروه واقع شود و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که کسی که از اده عمل خیری داشته باشد مانند تصدق
کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل
در روز جمعه مضاعف است و ابن جنید رحمه الله گفته است که مستحب نیست
جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بان یکروز پیش یا یکروز بعد از جایز است
و گفته است استجاب روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزه
شنبه نهی از آن وارد شدن است **مؤلف گوید** که اکثر ائمه این جنید گفته خلا
مشهور میان علما است و شیخ طوسی علیه الرحمه در مصباح گفته است که یکروز
ترغیب در روزه جمعه وارد شدن است و بهتر است که از آن تنها روزه ندارد مگر
یکروز بیشتر روزه بدار و کمان فقیر است که نهی از آنها گرفتن روزه جمعه محمول
بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابوهریره نقل کرده اند و بعضی از علما
نهی از روزه جمعه را حمل کرده اند بر آنکه گناهان در صورت نیست که او را ضعیف
گرداند از فرائض و نوافل و دعاها ای روزه جمعه و اینجمله نیست و اما روزه دوشنبه
احادیث بر نهی از روزه آن واقع شده است و بهتر است که ترکست خصوصاً هرگاه بقصد یکروز
روز دوشنبه باشد مگر آنکه تا روزه دیگری از روزه های ماه موافق شود مثل
عید و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از روزه شنبه منظر فقیر رسید اما
فضیلتی هم در روزه آن بخاطر ندادم مگر آنکه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است

که هر که در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعدة و ذی الحجة و محرم بچشمه
 و جمعه و شبته را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال بنویسد
باب یازدهم در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله
 علیهم است بغیر آنچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا
 و ائمه هدی صلوات الله علیهم در همه اوقات از نزدیک و دور مستحب است
 و اگر بعد از غسل باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و
 متبرکه و در کتاب تحفه الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیارت
 بعیند و زیارت جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمایم
آثار زیارت حضرت رسول صلعم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
 است که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از امت من بر من سلام می فرستد
 سند بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که ملکی از ملک که از خدا سوال نموده هر چه بندگان خدا گویند و بشنود و حق
 باو عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید
 صلی الله علی محمد و آله و سلم البته آن ملک میگوید و علیک یعنی نیز بر تو باد
 نیز سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانید است بر شما
 پس حضرت میفرماید و علیک السلام یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من
 سلام کند من میبخشم و در حدیث حسن از حضرت منقول است که حضرت صادق

علیه السلام امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کنم
 تا توانم و فرمود که همیشه نورانی میسر نمیشود که باین مکان شریف بیایی و فرمود که
 بنزد قبر رسول صلی الله علیه و آله میروی گفتیم بی فرمود که بدستی که سلامی که از
 نزدیک میکنی انحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت باحضرت میرسد و در حدیث
 معتبر دیگر از انحضرت منقول است که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا ص
 هر چند صلوات الله مؤمنان در هر جا که بفرستند باحضرت میرسد و در حدیث
 صحیح از انحضرت منقول است که صلوات فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در هر جای که باشد باحضرت میرسد و این حدیث احمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و دور نماز کنند و ثوابش را هدیه
 مقدس انحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر انحضرت و زیارت انحضرت در شهرها
 دور بسیار است و بسند صحیح منقول است که ابن ابی نضر بخیر مت حضرت امام رضا صلوات
 الله علیه عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام علیک یا رسول الله
 و رحمة الله و بركاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا
 خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا حبیب الله السلام
 علیک یا صفاة الله السلام علیک یا امین الله أشهد أنك رسول الله و أشهد
 أنك محمد بن عبد الله و أشهد أنك قد نضجت لأمته و جاهدت فی سبیل
 ربک و عبدته حتی آتاک الفین فجزاک الله بأمرک الله أفضل ما جرى
 نبیا عن أمته الک هم صل علی محمد و آل محمد أفضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم

انك جميعك حبيبك و در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست كه هر كه
خواهد زیارت كند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین را
و قبرهای پنج تن خاندان صلوات الله علیهم اجمعین و او در شهر خود باشد پس غسل
كند در روز جمعه و دو جامه پا كیزه بپوشد و بیرون رود بجهتی پس چهار ركعت نماز
بگذارد با هر سوره كه میسر شود پس ایستد و بقبله و بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا
النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى
وَالسَّيِّدُ الزَّهْرَاءُ وَالسَّبَّاحُ الْمُنِجَّبَانِ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأَمَاءُ
الْمُسْتَحَبُّونَ جُمْلَةً نَفِطَاءًا إِلَیْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَكَلْتُكُمْ الْخَلِيفَةَ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَعَلَيْكُمْ
لَكُمْ مُسَلَامٌ وَنُصْرَةٌ لَكُمْ مَعَكُمْ حَتَّى یَحْكُمَ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
إِنْ لَمْ یَكُنِ الْقَائِلُ لَكُمْ بِفَضْلِكُمْ مُقْتَرِبٌ رَجَعْتُكُمْ لَا أَنْتُمْ لِلَّهِ فَدَنْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ یَسْبُحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِیعٌ خَلِیفٌ وَالسَّلَامُ
عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
و در روایت دیگر وارد است كه این زیارت را در ایام خانه خود بكن و زیارت حضرت فاطمه
صلوات الله علیها سابقا مذکور شد **و اما زیارت حضرت امام حسین صلوات الله**
علیه پسند های معتبر از سدید صراف منقولست كه گفت حضرت صادق علیه السلام
هر فرمود كه چه مانع است تو را از آنكه زیارت كنی قبر امام حسین علیه السلام را
در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفتیم فدای تو شوم میان من و آنحضرت
فرسختن های بسیار است فرمود كه بالا میروی پیام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب
راست و چپ خود پس سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر آنحضرت میکنی

و میگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمره سدید گفت كه
بسیار است كه من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و پسند
صحیح از آنحضرت منقولست كه کسی كه ناحیه اش بعبید و خانه اش در ریاست اینها
پس بالا رود بیام خانه خود و در ركعت نماز بگذارد و اشاره كند بسلام بسوی قبرها
ما كه ان سلام بمایمیرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی كه گفت
پندم عرض كرد بخداست حضرت صادق علیه السلام كه چگونه تو را زیارت كنم هرگاه در
برآمدن بخداست تو نباشم فرمود كه ای عیسی هرگاه قدر برآمدن نباشی چون روز جمعه
شود غسل كن با وضو بسیار و بالا رود بر ایام خانه خود و در ركعت نماز بكن و متوجه
شوی بسوی من بدرستی كه هر كه مرا زیارت كند در رجایات من چنانست كه مرا زیارت
كرده است بعد از موت من و كسی كه مرا زیارت كند بعد از موت من چنانست كه مرا
زیارت كرده باشد در رجایات من **مؤلف گوید** كه این حدیث دلالت میکند
بر آنكه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه زاده شده و
زیارت توان كرد و اگر در ایام من كند در وقت زیارت بهر راست و بعضی از زیارتها
مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث معتبر دیگر
مرویست كه حضرت صادق علیه السلام سدید فرمود كه بسیار زیارت میکنی قبر
حسین بن علی علیه السلام را گفت از بسیاری شغل مرا مقدر و نمیشود فرمود
كه میخواهی تو را چیزی بقلیم نمایم كه هرگاه بكنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت
نوشته شود گفت بلی فدای تو شوم فرمود كه غسل بكن در خانه خود و بالا رود بیام

خانه خود و اشاره کن بجانب حضرت سلام کردن تا نوشته شود برای تو ایضا رت
و در حدیث معتبر دیگر منقولست که جناب بن سدر رفت بخدمت حضرت صادق ع
و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب بودند پس فرمود که ای حنان زیارت امام حسین
علیه السلام میکنی هر ماه یک مرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یک مرتبه گفت نه
فرمود که چه بسیار جفا کارید بسید و افای خود گفت یا ابن رسول الله مانع من
کمی نوشته و دوری مسافت است فرمود که میخواهی که شمار دلالتهای زیارتی که
مقبول باشد هر چند زیارت کنند دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یا ابن رسول الله
فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و پوشش پاکترین جامهای خود را
و بالا آور بلندترین بامهای خانه خود یا بر و صحرایی و در بجانب قبر کن و بگو
السلام عليك يا مولاي وابن مولاي وسيدتي وابن سيدتي
يا مولاي يا فتيل ابن القليل الشهيد ابن الشهيد السلام عليك ورحمة الله
وبركاته انا زائر لك يا ابن رسول الله بقلبي ولساني وجوارحي وان لم ازرك
بقسبي والشاهد في قبرك فعليك السلام يا وارث آدم صفيوه الله ووارث
نوح نبي الله ووارث ابراهيم خليل الله ووارث موسى كليم الله ووارث
عيسى روح الله وكلمته ووارث محمد حبيب الله ونبيه ورسوله ووارث
علي امير المؤمنين وصي رسول الله وخليفته ووارث الحسن بن علي وصي امير
المؤمنين لعن الله فانليك وجدد عليهم العذاب في هذه الساعة وفي كل
ساعة انا يا سيدتي متفرجا الى الله جل وعز والى جدك رسول الله والى ابي
امير المؤمنين والى اخيك الحسن واليك يا مولاي عليك سلام الله ورحمته

مولاي القليل

وبركاته يزاريك لك بقلبي ولساني وجميع جوارحي فكن يا سيدتي بقلبي لقبولك
مني وانا بالبراعة من اعدائك واللغة لهم وعليهم انقرب الى الله واليكم جميعا
فعليك صلوات الله ورضوانه ورحمته پس اندکی میکردی بجانب چپ خود رو
میکردی بسوی قبر علی بن الحسین علیهما السلام که او نزد پای پدر خود مدفونست
و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود
پس چهار رکعت نماز میکنی که نماز زیارت هشت رکعت یا شش رکعت یا چهار رکعت
یا دو رکعت و بهترش هشت رکعت پس رومی کنی بجانب قبر امام حسین صلوات الله
علیه و میگوئی انا مودعك يا مولاي وابن مولاي وسيدتي وابن سيدتي
ومودعك يا سيدتي وابن سيدتي يا علي بن الحسين ومودعكم يا سادتي يا معشر
الشهداء فعليك سلام الله ورحمته وبركاته ورضوانه **مؤلف گوید**
چون عبارات این حدیث تشویش اضطراری دارد و چند احتمال دارد هب تراست که
همین زیارت را با و داع چنانچه دو بقبر شریف میخواند و بقبله نیز بکند و بخواند
تا آنکه همه احتمالات عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث
در همه جای یا بن وارث بخواند یا از وارثت قصد وراثت امامت و خلافت نکند زیرا
که آنحضرت امام نبوده است و بدانکه این حدیث دلالتهای میکند بر اینکه از دور که زیارت
کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالتهای بر آنکه
پیش باید بکنند و در نیست که مختار باشند و اگر این زیارت را کنند همین نحو که
شده است بکنند و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت مستحب
و از بعضی هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عموم است استفاد

۱۱۱

روز چهارشنبه مورخه
 باب بنوید و بنجورد
 طبع لا ا م ج
 نوع دیگر

در چهره اش آخر صفر در روز
اب ندیم اندازد اب بخورد
اگر او ماصی طاه
اعلاوه و لا یف آله
العظیم و صلی الله
خیر خلق محمد و آل محمد

غِيْرَةً خَيْرَ رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ وَرَحْمَةً اِلٰهِيَةً وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلٰى اَيِّمِ الْهُدٰى وَمَصَابِيحِ
الدُّجٰى وَاَعْلَامِ النُّغٰى وَذَوِي النُّهٰى وَاَوَّلِي الْحُجٰى وَهَيْئَةِ الْوَرْدِ وَوَرْدَةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْكَوْكُبِ
الْاَعْلٰى وَالِدَعْوَةِ الْحُسْنٰى وَحُجَّةِ اِلٰهِ عَلَى اَهْلِ الدِّيْنِ وَالْاٰخِرَةِ وَالْاَوَّلٰى وَرَحْمَةِ اِلٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلٰى خَلَالِ مَعْرِفَةِ اِلٰهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَاتِ اِلٰهِ وَمَعَادِيْنِ حِكْمَةِ اِلٰهِ
وَحِفْظَةِ سِرِّ اِلٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اِلٰهِ وَوَصِيَاءِ نَبِيِّ اِلٰهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُوْلِ اِلٰهِ صَلَّى اِلٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَرَحْمَةُ اِلٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلٰى الدُّعَاةِ اِلَى اِلٰهِ وَالْاَدِلَّةِ اِلٰى
مَرْضَاةِ اِلٰهِ وَالْمُسْتَوْفِيْنَ فِيْ اَمْرِ اِلٰهِ وَالثَّابِتِيْنَ فِيْ مَحَبَّةِ اِلٰهِ وَالْمُخْلِصِيْنَ فِيْ
تَوْحِيْدِ اِلٰهِ وَالْمُطَهِّرِيْنَ لِاَمْرِ اِلٰهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادَةِ الْمَكْرُوْمِيْنَ الَّذِيْنَ لَا يَسْبِقُوْنَهُ
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ وَرَحْمَةُ اِلٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلٰى الْاٰئِمَّةِ الدُّعَاةِ
وَالْفَاوِزِ الْهُدٰى وَالسَّادَةِ الْوَلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحَاةِ وَاَوَّلِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اِلٰهِ وَخَيْرِ
وَحْيِيَّةٍ وَعَيْبَةٍ عَلِيَّةٍ وَحُجَّةٍ وَصِرَاطٍ وَنُورٍ وَرَحْمَةٍ اِلٰهِيَّةٍ وَبَرَكَاتِهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اِلٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اِلٰهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَ
اَوَّلُو الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
الْمُنْتَجَبُ وَرَسُوْلُهُ الْمُرْتَضٰى رَسُوْلُهُ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ اَشْهَدُ اَنْكُمْ الْاٰئِمَّةُ الرَّاشِدُوْنَ الْمَهْدِيُّوْنَ الْمُفْصُوْمُوْنَ
الْمُكْرَمُوْنَ الْمُفَرَّبُوْنَ الْمُتَّقُوْنَ الصَّادِقُوْنَ الْمُصْطَفُوْنَ الْمُطِيعُوْنَ لِلّٰهِ الْقَوَامُوْنَ
بِاَمْرِهِ الْعَامِلُوْنَ بِرَادِيَةِ الْفَاوِزِ وَنَجْوَايَةِ اَصْطِفَاةِ اَعْيُنِهِ اَشْهَدُ اَنْكُمْ اَوْثَقًا لِّمُهْدٰى
لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ لِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِرَهْبَانِيَّةِ
وَأَنْجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَابَدَكُمْ بِرُوحِهِ وَزَيَّنَّكُمْ خَلْقًا فِيْ اَرْضِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَرِيَّتِهِ وَ

اهل البيت

انصار

اَنْصَارِ الدِّيْنِ وَحِفْظَةِ لِسَرِّهِ وَخَزَنَةِ لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَرَاجِيًا لِنُورِهِ
وَاَزَكَا لِنُورِهِ وَشَهِدَاءَ عَلَى خَلْفَتِهِ وَاَعْلَامًا لِّلْعِبَادَةِ وَمَنَارًا فِيْ بِلَادِهِ وَادِلَّةً
عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اِلٰهُ مِنَ الزَّلٰلِ وَاَمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَادَّهَبَ
عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ نَظْمًا بِرَافِعِ عِظَمِ جَلَالِهِ وَكَبْرَةِ شَانِهِ وَمَجْدَتِهِ كَرَّمَهُ
وَادْنَمَ ذِكْرَهُ وَوَكَّدَ ثَمْمِيَّتَهُ وَآخَذَكُمْ عَقْدًا طَاعَتِهِ وَتَضَعْتُمْ لَهُ فِي السَّنِ
وَالْعِلَالِيَّةِ وَدَعَوْتُمْ اِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
فِي مَرْضَانِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا اَصَابَكُمْ فِيْ جَنَبِهِ وَاَقْبَلْتُمْ الصَّلٰوةَ وَاَتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِيْ اِلٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَحَتَّى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ
وَبَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَاَقْبَلْتُمْ حُدُودَهُ وَكُشِرْتُمْ شَرَائِعَ اَحْكَامِهِ وَسُنَّيْتُمْ سُنَّتَهُ وَ
صَبَرْتُمْ فِيْ ذَلِكَ مِنْهُ اِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَقْبُوْلٍ
فَالرَّاعِبُ عَنْكُمْ مَا رَفِئَ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمَقْصَرُ فِيْ حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ
وَفِيْكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْيَكْمُ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْلَانُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَاِبَابُ
الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَاَيَاتُ اِلٰهِ
لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهُ فِيْكُمْ نُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَاَمْرُهُ اِلَيْكُمْ مَنْ اَلَاكُمْ فَقَدْ
وَالَى اِلٰهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اِلٰهُ وَمَنْ اَحْبَبَكُمْ فَقَدْ اَحْبَبَ اِلٰهُ وَمَنْ
اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اِلٰهُ وَمَنْ اَعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اَعْتَصَمَ بِاِلٰهِ اَنْتُمْ السَّبِيْلُ
الْاَعْظَمُ وَالصِّرَاطُ الْاَقْوَمُ وَشَهِدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَ
الرَّحْمَةُ الْمَوْصُوْلَةُ وَالْاَبِيَّةُ الْحَزُوْنَةُ وَالْاِمَانَةُ الْمَحْفُوْظَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلٰى بِالنَّاسِ
مَنْ اَنَاكُمْ فَقَدْ جَئِيْ وَمَنْ لَمْ يَأْنِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ اِلَى اِلٰهِ فَدَعُوْنَ وَعَلَيْهِ تَدَلُّوْنَ

ور
سنته

تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَيَأْمُرُونَ فَعَمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَيَقُولُ لِيُخَلِّقُوا
سَعِيدًا وَاللَّهُ مِنْ وَالْأَكْمَرُ وَهَلَكَ مِنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مِنْ جَعْدَكُمْ وَضَلَّ مِنْ فَارَقَكُمْ
وَفَارَ مِنْ مَنَسَكِكُمْ وَأَمِنْ مِنْ لَجَا لِيَكُمْ وَسَكَمٌ مِنْ صَدَفِكُمْ وَهَدَى مِنْ اغْنَمِكُمْ
بِكُمْ مِنْ ابْتَعَاكُمْ فَالْحَنَةُ مَا وَبِهِ وَمِنْ خَالَفَكُمْ فَالْكَارِثَةُ وَمِنْ جَعْدَكُمْ كَانُوا مِنْ
خَارِكُمْ مُشْرِكًا وَمِنْ تَرَدُّدِكُمْ فِي اسْفِلِ دَرَكٍ مِنَ الْحَبِّ شَهَادَاتُ هَذَا سَائِلًا
لَكُمْ فَيَنَامُ مَضَى وَجَارٍ لَكُمْ فَيَبْقَى وَأَنْ أَرَوَاكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدًا طَابَتْ
طَهْرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَفَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا جَعَلَ لَكُمْ بَعْشَهِ خُلُقَيْنِ حَتَّى مِنْ
عَلَيْنَا كُمْ فَجَعَلَ كُمْ فِي بُيُوتِ آذِنِ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِ
عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّصَ بِهِ مِنْ وَلَا يَتَكَبَّرُ طِينًا خَلَقْنَا وَطَهَّرْنَا لَنَا نَفْسًا وَتَرَكْنَا
لَنَا وَكُنَّا لَدُنْهُ نَبَا فَمَكَتْ عِنْدَ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِصُدُقِنَا
أَيَاكُمْ فَنَبِّغُ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ حَمَلِ الْكَرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْفَعُ دَرَجَاتِ
الرُّسُلِينَ حَيْثُ لَا يُلْقِيهِ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْعُ فِي
أَذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ
وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَلَاحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا
جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ قِيَامٌ بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَمَلُكُمْ جَلَالُهُ
أَمْرَكُمْ وَعَظِيمُ خَطَرِكُمْ وَكَبِيرُ شَأْنِكُمْ وَتَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتُ
مَقَامِكُمْ وَشَرَفُ حَمَلِكُمْ وَمَنْزِلَتُكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتُكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتُكُمْ لَدَيْهِ
وَقُرْبُ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَنْتُمْ وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَافِي شَهِيدًا لِلَّهِ وَأَشْهَدُ
أَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ بِكُمْ وَبِمَا أَمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْغِرُونَ لِبَشَائِكُمْ وَ

بَعْدَ ذَلِكَ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلَا وَلِيًا لَكُمْ مُبْغِضٌ لِعَدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ
سَلَامٌ مِنَ سَالِكِكُمْ وَخَرَبٌ مِنْ خَارِكِكُمْ مُحَقِّقٌ لِحَافِظَتِكُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَنْطَلَكُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ
عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَرِّبٌ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِأَيْدِيكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ
مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظَرٌ لَأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخَذَ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ
مُسْتَجِبٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ عَائِدٌ بِكُمْ لَا يَذْهَبُ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَنْ وَجَلِكُمْ
وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ كُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَخَوَالِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ
أَحْوَالِي وَأُمُورِي وَمُؤْمِنٌ بِسِرِّي وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَهِيدٌ كُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ
وَأَخْرَجَكُمْ وَمَقُوضٌ فِي ذَلِكَ خَلِيلُ الْيَكِيمِ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنَا
لَكُمْ تَبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مَعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرْكَزَ كُمْ فِي آيَاتِهِ
وَيُظْهِرَ كُمْ لِعُدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَنَعَمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوُّكُمْ أَمْتُكُمْ
وَتَوَلَّيْتُ أَخْرَجَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِأَوَّلِكُمْ وَبَرَرْتُ إِلَى اللَّهِ عَنْ وَجَلٍ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَمِنْ الْحَبِيتِ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَخَرَبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاهِلِينَ بِحَقِّكُمْ
وَالْمَارِفِينَ مِنْ وَلَا يَتَكَبَّرُ وَالْفَاصِبِينَ لِأَمْرِكُمْ وَالشَّاكِكِينَ بِكُمْ وَالْمُنْجِرِينَ عَنْكُمْ
وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنْ الْأَعْمَةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ فَتَبَتْنِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِيتُ عَلَى مُوَالِيكُمْ وَحُبْنِيكُمْ وَوَفَّقَنِي
لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي شِفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مُوَالِيكُمْ التَّالِعِينَ لِأَدْعَايِكُمْ
إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِنْ بَيْنِ مَنْ يَفْضُلُ أَثَارَكُمْ وَتَسِيلُكَ سَبِيلَكُمْ وَيَهْدِي بِكُمْ
يُجْشِرُ فِي زَمْرَتِكُمْ وَيُكْرِ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُسْرِفُ فِي عَائِدَتِكُمْ
وَيُمَكِّنُ فِي آيَاتِكُمْ وَيُفْرِعُ عَيْنَهُ غَدَا بِرُؤْيِكُمْ بِأَنْتُمْ وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي

وَمَا لِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ وَمَنْ وَحَلَّ قَبْلَ عَنَّا وَمَنْ مَضَى تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِي لَا
أَحْصَى شَأْنَكُمْ وَلَا بَلَّغَ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمَنْ الْوَصْفِ قَدَرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ
وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَبُحْبُوحُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَجَّ اللَّهُ بِكُمْ وَبِكُمْ تَحْتَمُّ وَيَكُنْ لِلْغَيْثِ
وَبِكُمْ مُسَيْكُ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يَنْقُصُ الْهَمُّ
وَبِكُمْ يَكْشِفُ الْفُتْرَ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكُهُ
وَالِي جَدِّكُمْ بَعْثُ الرُّوحِ الْأَمِينِ وَكَرْزِيَارُتِ مِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِأَشَدِّ جَاهٍ وَالْجَدُّ بَعْثُ الرُّوحِ الْأَمِينِ بِكُمُ وَالْإِخْلَاقُ بَعْثُ الرُّوحِ الْأَمِينِ
بِكُمْ كَوْنَكُمْ اللَّهُ مَا لَمْ يَبُتْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَائِلًا كُلِّ شَيْءٍ يَفْطَنُ فِيكُمْ
وَيَجْعَلُ كُلَّ مَثَلٍ كِبَرٍ لِبَطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلَّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لَكُمْ
وَأَشْرَفَ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَقَارَ الْفَارُوقُ بِوَلَايَتِكُمْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا الرِّضَا
وَعَلَى مَنْ حَجَّدَ وَلَا يَتَّكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِإِيَّائِنَا أَنْتُمْ وَأَمْحَى وَنَفْسِي وَاهْلِي
وَمَا لِي ذَكَرَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ
وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النَّفُوسِ وَأَنَارُكُمْ فِي الْأَنْوَارِ وَفُورُكُمْ فِي
الْقُبُورِ فَمَا أَحَلَّ أَسْمَاءَكُمْ وَالْكَرَّمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ حُطْرَكُمْ وَلَوْ فِي
عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامَكُمْ نُورُكُمْ رُشْدُكُمْ وَصِيَّتُكُمْ الْقَوِيُّ
وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمْ الْكُرَمُ وَشَأْنُكُمْ الْمُتَوَلَّدُ
وَالرُّقْنُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحُكْمُكُمْ رَأْيُكُمْ غِلْمٌ وَحُزْمٌ أَنْ ذَكَرُوا الْخَيْرَ كُنْتُمْ
أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَا وَبِهِ وَمَتْنُهُ بِإِيَّائِنَا أَنْتُمْ وَأَمْحَى وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ
حَسَنَ شَأْنِكُمْ وَأَحْصَى جَمِيلَ بَلَاءِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدُّنْيَا وَفَرَّجَ عَنَّا

عَمَرَاتِ الْكَرُوبِ وَنَقَدْنَا بِكُمْ مِنْ شَفَاجِرِ الْهَلَكَاتِ وَمِنْ النَّارِ بِإِيَّائِنَا أَنْتُمْ
وَنَفْسِي مَوَالِيكُمْ عَلَيْنَا اللَّهُ مَعَالِمُ دِينِنَا وَأَصْلُ مَا كَانَتْ مِنْكُمْ مِنْ دُنْيَانَا وَنُورُ
مَنْتِ الْكَلِمَةِ وَعَظَمَتِ النِّعْمَةُ وَاشْتَكَتِ الْفَرْقَةُ وَبُوءَ الْإِتِّكَامُ تَقَبُّلُ الطَّاعَةِ الْمُتَقَرُّضَةُ
وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَاللَّذَّجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ
عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا
أَمَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فِتْنَتَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ حِمْنًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ رَبَّنَا إِنَّا
كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنِّي بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا
إِلَّا رِضَاكَ فَيُخَوِّقْ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ
لَنَا اسْتَوْهَبْتُمْ دُنُوبِي وَكُنْتُمْ شَفْعَاءِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ فَقَدْ طَاعَ
اللَّهُ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
أَبْغَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجِدْتُ شَفْعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاهْلِهِ بَيْنَهُ الْأَخْيَارُ
الْأَيُّمَةُ الْأَبْرَارُ لَجَعَلْتَهُمْ شَفْعَاءِي فَجَعَلْتَهُمُ الَّذِي أَوْجَبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ اسْتِثْنَاءُكَ
أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمْلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَتُحْفِظَهُمْ فِي ذُرِّيَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ
إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **مؤلف** كوفي بلخه ابن زيارت كاملته بن زيارت
از برای نزدیک و دور و چون منظور عمل در این رساله زیارت عید است ذیاد
و دایع را ذکر کردیم و چون این زیارت مشتمل است بر جمیع احادیثی که در
مناسبت ائمه علیهم السلام وارد شده است اگر در هر هفته بلکه هر روز این

والمقام

وَسَمِّحْ بِمُحَرِّجِهِ وَأَوْسِعْ مِنْجَهُ وَاسْكُنْ فِي حُجَّتِهِ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَمْرَهُ
اللَّهُمَّ بِإِلَادِكَ وَأَجْرِيهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْقِسَادُ فِي
الْبَرِّ وَالْجَزْأُ كَسِبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأُظْهِرْ اللَّهُمَّ كُنَا وَلَيْتَكَ وَأَبْنُ بَيْتِكَ السَّمِيِّ
بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يُظْفِرَ بَيْتِي مِنَ الْبَاطِلِ الْأَمْرِ قَهْ وَيُحَقِّقْ الْحَقَّ وَيُحَقِّقْهُ لِمَعَا
اللَّهُمَّ مَقْضِي الْمَظْلُومِ عِبَادَكَ وَنَاصِرِ الْمُنِ لَا يَجِدُكَ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَتَجِدُكَ
لَا عَظْلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَتَشِيدُ لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسَبِّحْ
بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَصَنَتِهِ مِنْ بَاسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ
وَسِّرْ بَيْتَكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيِيهِ وَمُتَّبِعِهِ عَلَى دَعْوَتِهِ وَارْحِمِ
أَسْكَانَتَنَا بَعْدَكَ اللَّهُمَّ الْكُشْفِ هَذِهِ الْغَمَزَةَ عَنِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجَلْنَا
ظُهُورَهُ إِيَّاهُمْ بِرُؤْيِيهِ وَبَعِيدَ أَوْرَثِهِ قُرْبًا بِرُؤْيِيهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِهِ مَرْبِيهِ دَسْتِ بَرَّانِ رَأْسِ خُزْمِزِي وَدَرِّهِ مَرْبِيهِ مَكِينِي الْعَجَلِ
يَا مُوَلَايَا صَاحِبِ الزَّمَانِ مَا دَعَايَ نَدْبِهِ كَمَا مَشْتَمِلُ اسْتِ بِرَحْمَتِهِ حَقَّةً
وَتَأْتِفُ بِرَغْنِيَّتِ قَائِمِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ بِسَنَدِ مَعْتَبَرِ حَضْرَتِ إِمَامِ جَعْفَرِ
عَلَيْهِ السَّلَامِ مَنْفُولِ سَنَدِ سَنَدِ اسْتِ تَائِدِ عَائِدِ نَدْبِهِ زَادِ رَجَاهِ عَيْنِ حَقِّهَا
بِعْنِي دُرُوزِ جَعْفَرِهِ وَرُوزِ عَيْنِ نَظَرِهِ وَرُوزِ عَيْنِ قُرْبَانِ وَرُوزِ عَيْنِ غَدِيرِ الْخَنْدِ
لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ دُبُ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَحْمَدٍ وَبَيْتِهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَلَامًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ
اسْتَحْضَرْتُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذَا اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ
الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا انْقِصَادَ لَهُ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَعَائِهِ هَذِهِ

النَّبَا

الدُّنْيَا الدِّينَ وَزُحْرُفَهَا وَزُرْجَهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ
فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالشَّاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ
عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَدَّيْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَ لَهُمْ
الذَّرَائِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ إِلَى أَنْ
أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ جَعَلْتَهُ فِي فَلَكِكَ وَجَعَلْتَهُ وَمَنْ مِنْ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ
بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ أَخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَا لِكَلِّسَانِ صِدْقٍ فِي
الْآخِرِينَ فَاجْنِبْهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرٍ تَكَلَّمَ
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءًا وَوَزِيرًا وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ عَمْرٍاءِ وَأَنْبِئْتَهُ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكَلَّمْتَهُ شَرِيعَةً وَتَجَنَّبْتَهُ
مِنْهَا جَاوَتْ خَيْرَتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ مِنْ مَلَكٍ إِلَى مَدَّةٍ إِنْهَا
لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلَكِنَّ لَازِلُوكَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرٍّ وَغَيْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى
أَهْلِهِ وَلَا يَقُولُ لَمْ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقْبَلْتَ كُنَّا عُلَمَاءَ هَادٍ
فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْذِلَ وَتُخْزِي الْمُنَافِقِينَ بِالْأَمْرِ إِلَى جَبِيلِكَ وَتُجَنِّدَ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا اتَّجَبْتَ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ
اضْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مِنْ اجْتَدَيْتَهُ وَكَرَّمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ
وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَتَحَرَّتَ
الْبَرَّاقَ وَعَرَّجْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ فِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى
انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ فَضَرْتَهُ يَا رَغْبَ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
الْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

دل
كُومَتُهُمْ

دل
كُلِّ

دل
لِشَا

دل
المُسَوِّمِينَ

المشركون وذلك بعد ان بواته متوا صدق من اهله وجعلت له وهم اول
بنت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين فيه ايات مبينات
مقام ابراهيم ومن دخله كان امنا وقلنا يا ابراهيم انك انت الله ليدع عنكم
اهل البيت ويظهركم تظهر اوجعت ابراهيم صلواتك عليه واليه موذيتهم
في كتابك فقلت لا اسئلكم عليه اجر الا المودة في القربى وقلت ما اسئلكم
من اجر فهو لكم وقلت ما اسئلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه
مكاثوا هم السبيل اليك والمسلك الى رضوانك فلما انقضت ايام اقام ولده
علي بن ابي طالب صلواتك عليها والهياها ربا اذا كان هو المنذر ولكل قوم هاد
فقال والساد امامه من كنت مولاه فعلى مولاه اللهم وال من والاه وعاد
من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت انا بيته فعلى اميره
وقال انا وعلى من شجرة واحلف وسائر الناس من شجر شتى واجله محل هرون
من موسى فقال له انت مولى من هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي فذوقه
ابنته سيدك لسان العالمين واحل له من مسجد ما حل له وسد الابواب
الا بابه ثم اودعه عليه وحكته فقال انا مدينه العلم وعلى بابها فمن
اراد الحكمة فليانها من بابها ثم قال له انت اخي ووصيي وارثي فحلمت من محبي
ودمك من دمي وسلمك سلمي وحررتك حررتي والامنان تحالط الحنك وذلك
كما خالط الحنك ودمي وانت غذا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني وتجز
عدائي وشيعتك على منابر من نور مبينة وجوههم حولي في الجنة وهم
جبرائيل ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون بعددي وكان بعد هدى من

كثرة
قل

صلوات الله

الصلال ونورا من العمى وحبل الله المتين وصراطه المستقيم لا يسبق نور
في رحيم ولا يساويه في دين ولا يلحق في منقبة من منافيه مجد وحذر الرسول
صلى الله عليه والهيا ويقاتل على الشاويل ولا نأخذ في الله لومة لائم قد
وترفيه صناديد العرب وقتل ابطالهم وناوش ذوي بائهم فاودع قلوبهم اخفا
بدرية وحبرية وخينية وغيرهن فاصبت على عداوته واكتب على مبارزته
حتى قتل التاكثين والفاسطين والمارقين ولما قضى نحبه وقتله اشقى الاشيا
من الاولين والآخرين يتبع اشقى الاولين لم يمتثل امر الرسول صلى الله عليه
واله في الهادين بعد الهادين والامة مصرعة على مقتله مجمعة على تطيعة
رحمه وافضائه ولين الا القليل ممن وفي لرعاية الحق منهم فقتل من قتل
وسبي من سبي واقضى من اقضى وجرى القضاء لهم بما يرجي له حسن المثوبة
اذا كانت الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين وسجنا
ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز الحكيم فعلى
الاطائب من اهل بيت محمد وعلى صلى الله عليه والهيا فليكن الباكون
وايتاهم فليندبوا لتاديبهم فليذرفوا الدموع وليصرح الصار
ويضع الصاجون ويحج العاجون اين الحسن واين الحسين واين البناء
الحسين صالح بعد صالح وصديق بعد صادق واين السبيل بعد السبيل
اين الخيرة بعد الخيرة واين الشمس الطالعة اين الاقمار المنيرة اين الانجم
الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية الله التي لا تملو من الغيرة
الطاهرة اين المعاد لقطع دابر الظلمة اين المستقر لا قامة الامت والعيوج

من ابلدته

فلندرد

الهادية

يا ابن المرحى لا زلة الجور والعدوان يا ابن المدخر لمجد الفرائض والسنين يا ابن المنجى
لا إعادة المسئلة والشرعية يا ابن المومل لا حياء الكتاب بعدد يا ابن محي معال
الدين واهله يا ابن قاصم شوكة المعتدين يا ابن هادم ابليس الشريك والنفاق
يا ابن مبيد اهل السوق والبصيان والطغيان يا ابن حاصد فروج الغنى والشفقة
يا ابن طامس اثار الزنج والاهواء يا ابن قاطع جبال الكذب والافتراء يا ابن مبيد
العناء والمردة يا ابن مستأصل اهل العناد والتضليل والاحاد يا ابن موعظ
الاولياء ومذل الاغداء يا ابن جامع الكم على التقوى يا ابن باب الله الذي
منه يؤتى يا ابن وجر الله الذي اليه يتوجه الاولياء يا ابن السكب المنقل
يا ابن اهل الارض والسماء يا ابن صاحب يوم القبح وقاسم رايه الهدى يا ابن مؤلف
شمس الصلاح والرضا يا ابن الطالب بدحول الانبياء وانباء الانبياء يا ابن الطام
يدم المقبول بكونه يا ابن المنصور على من اعتدى عليه واقرى يا ابن المضطر
الذي يجاب اذا دعى يا ابن صدق الحقائق ذوالبر والتقوى يا ابن النبي المصطفى
يا ابن علي المرتضى يا ابن خديجة العز ويا ابن فاطمة الزهراء الكبر يا ابن انت
وامي نفسي لك الوفاء والحمايا يا ابن السادة المقربين يا ابن الحبا والاكابر
يا ابن الهداة المستدين يا ابن الحيرة المهديين يا ابن العطار رفيع الانجيين
يا ابن الحضارمة المتجبن يا ابن القمامة الاكرمين يا ابن الاطائب
المعظمين المطهرين يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن
الشهب الشاقبة يا ابن الانجم الزاهرة يا ابن السبل الواضحة يا ابن الاعلام
اللاحقة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنين المشهورة يا ابن المعالم الماثرة

المطالب

هنا

يا ابن المعجزات الموقوفة يا ابن الدلائل المشهورة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبوة
العظمى يا ابن من هو في ام الكتاب لدى الله على حكم يا ابن الايات والبيانات
يا ابن الدلائل الظاهرات يا ابن البراهين الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغة
يا ابن النعم السابغات يا ابن طه والحكمات يا ابن بس والذاريات يا ابن الطور
والعاديات يا ابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى دكوا واقترابا
من العلي الاعلى ليت شعري يا ابن استقرت بك النوى بل اى ارض تقلك او
الثرى برضى ام غيرها ام ذى طوى عن غيرى على ان ارى الخلق ولا ترى ولا اشع
لك حسبا ولا جوى عن غيرى على ان لا يخطى بي دونك السبلى ولا ينالك منى
ضج ولا شكوى بنفسى انت من معتب لم يحل من انفسى انت من نازح منزع عنا
بنفسى انت امنية شائق تمنى من مؤمن ومؤمنة ذكر افتحا بنفسى انت من عقد
عن لاسامى بنفسى انت من ائيل مجد لا يجازى بنفسى انت من يضيف شرف لاسا
الى متى اجار فيك يا مولاي والى متى واتى خطاب اصيف فيك واتى تجوى عن غير
على ان احاب دونك واكفى عن غيرى على ان اكيفك وتخذلك الوردى عن غيرى على ان اكبر
عليك دونهم ما جرى هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من
جروء فاساعد جرحه اذا خلا هل قد نيت عين فتسعد بها عينى عن القدي
هل اليك يا ابن احمد سبيل فتلقى هل يضل يومنا منك بعد فتخطى متى
من اهلك الروية فروى متى ينفع من عذب ما بك فقد طال الصدى متى
نغادبك وترا وحك فتقر عيوننا متى ترائنا ونريك وقد نشرت لواء الصبر
ترى اننا نحف بك وانت نائم الملكا وقد ملأت الارض عدلا ولا قد ملأ

احسار

فتلقى بك

فتقر بها عينا

واهل بيته الطاهرين الاخيار وسلم تسليما اللهم صل على امير المؤمنين علي بن
 طالب اخي نبيك ووليته وصيه ووزير ومستودع عليه وموضع سره وباب
 حكيمته والناطق بحججه والداعي الى شريعته وخليفته في امته ومفرج الكرب
 عن وجهه قاسم الكفر ومزعج الفجرة والذي جعله من نبيك بمنزلة هرون من
 موسى اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله والعن
 من نضبه من الاولين والآخرين وافضل ما صليت على احد من اولياء انبيائك
 يارب العالمين اللهم صل على الصديقة فاطمة الزكينة حبيبة حبيبك ونبينا
 وام احبائك واصفيائك التي انتجتها وفضلتها واخترت بها على سائر العالمين
 اللهم كر الطالب من ظلمها واستخف بحجتها وكن الشاير اللهم بدم اولادها اللهم
 وكما جعلتها ام امته الهدي وجعلته صاحب اللواء والكرنيمه عند الملوك
 وفضل عليها وعلى اهلها صلوات تكرر مرها وجه اميرنا محمد صلى الله عليه واله وتقر
 بها اعدائهم ذريتها والبلغهم غنى في هذه الساعة افضل النجاة والسلام اللهم
 صل على الحسين وعبدك ووليك وابني رسولك وسبطي الرحمة
 وسيدتي شباي اهل الجنة افضل ما صليت على احد من اولاد النبيين
 والمرسلين اللهم صل على الحسن بن سيد النبيين وصي امير المؤمنين السلام
 عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن سيد الوصيين اشهد انك يا بن امير
 المؤمنين ابن امير المؤمنين عشت مظلوما ومضيت شهيدا واشهد انك
 ايام الزكي الهادي المهدي اللهم صل عليه وبلغ روحه وجسد عني في هذه
 الساعة افضل النجاة والسلام اللهم صل على الحسين بن علي المظلوم الشهيد

قاتل الكفرة وطهر الحج والاسلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن
 امير المؤمنين اشهد انك امير المؤمنين الله وابن امينه قتلت مظلوما ومضيت
 شهيدا واشهد ان الله تعالى الطالب بشارك ومخرج ما وعدك من النصر والتأييد في
 هلاك عدوك واظهر اعدائك واشهد انك وقيت بعهد الله وجاهدت في
 سبيل الله وعبدت الله مخلصا حتى انك اليفين لعن الله امته قتلتك
 ولعن الله امته خذلتك ولعن الله امته البت عليك وابرا الى الله تعالى ممن
 اكذبك واستخف بحجك واستحل دمك يا بني انت وامتي يا ابا عبد الله لعن الله
 قاتلك ولعن الله خاذلك ولعن الله من سبيع داعيك فلم يحبك ولم ينصرك ولعن
 من سب انبيائك انا الى الله منهم بري وممن والاهم ومالا هم واعا هم بكر
 اشهد انك والايمة من ولدك كلمة التقوى وباب الهدي والعروة الوثقى
 والجنة على اهل الدنيا واشهد اني لكم مؤمن ومعين لكم موثق ولكم تابع بذات
 نفسي وشرايع ديني وخواتيم عملي ومنقلي في دنياي واخرى اللهم صل على
 بن الحسين سيد العابدين الذي استخلصه لنفسك وجعلته منه امته
 الهدي الذين هم يدون بالحق وببريعة لو ان اخبرته لنفسك وطهرته من الجبس
 واصطفينه وجعلته هاديا مهديا اللهم فضل عليه افضل ما صليت على
 احد من ذرية انبيائك حتى تبلغ به عينه في الدنيا والاخر انك عن حكيم
 اللهم صل على محمد بن علي باقر العلم وامام الهدي وقائد اهل التقوى والنجاة
 من عبادة الله وكما جعلته علما لعباده ومنار البلاد ومستودع الحكمة
 ومخرجما لوحيد وامرت بطاعته وحدت من معصيته وقيل عليه يارب

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ أَحَدًا مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَّا بِكَ يَا
عَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَى
بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ
عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَسُخُوفِ دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَحُجَّجِكَ أَنْتَ جَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِينِ
الْمُؤْمِنِينَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْجَاهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ
عَلَى الْأَذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَهَيْكَلِكَ وَحَمَلَ عَلَى
الْحُجَّةِ وَكَأَبَدَ أَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشَّيْءَ فَمَا كَانَ يُلْقِي مِنْ جَهَالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
وَأَكْمَلْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعِكَ وَتَصَحَّ لِعِبَادِكَ أَنْتَ عَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي أَرْضَيْتَهُ وَرَضَيْتَ بِهِ مِنْ شَيْئٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
وَكَأَجَلَّتْ حُجَّةٌ عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا عَلَى
عِبَادِكَ وَكَأَصَحَّ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ
مِنْ خَلْقِكَ أَنْتَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى عِلْمِ الثَّقَى وَنُورِ
الْهُدَى وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفِرْعِ الْأَوْلِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى
وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَأَهْدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَهُ مِنَ الْخَبَرَةِ وَارْتَدَّ
بِهِ مِنْ اهْتَدَى وَذَكَتَ بِهِ مِنْ اهْتَدَى تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّتِهِ أَوْصِيَاءِكَ أَنْتَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَآمَامِ الْأَتَقِيَاءِ وَخَلِيفَةِ أئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِي بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَتُخْرِجُ بِالْجَزَائِلِ مِنْ ثَوَائِكَ وَأَنْذَرْنَا بِالْآلِ
مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرْنَا بِكَ وَذَكَرْنَا بِأَنَّا وَأَحْلَلْنَا لَكَ وَحَرَّمْنَا حَرَامَكَ وَبَيَّنَّا
شَرَائِعَكَ وَفَرَّغْنَا عَنْكَ وَخَصَّ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِكَ وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ
عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُحْيِي وَخَازِنِ عِلْمِكَ
وَالْمَذْكُورِ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَخَلِيفَةِ أئِمَّةِ الدِّينِ الْهَادِيَةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى
أَهْلِ الدُّنْيَا أَفْضَلَ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَحُجَّجِكَ عَلَى
وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَأَمِينِ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ افْتَرَضْتَ
طَاعَتَهُمْ وَأَوْحَيْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ
وَأَنْصُرْ بِرِأْسِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ
أَعِزُّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَآخِرُ سُرَّةٍ وَأَمْنُهُ مَنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ
رَسُولَكَ وَأَمْرَهُ بِرِئَاسَةِ الْعَدْلِ وَأَبْنِ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَآخِذْ بِأَخْذِ لَبِيهِ وَأَقِمْ
بِهِ جَبَابِرَةَ الْكِبَرَةِ وَأَفْشُرْ بِرِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْخَالِدِينَ فِي حَبْشَتِكَ كَانُوا مِنْ
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَاقِ الْأَرْضِ عَدْلًا وَأَهْلًا بِدِينِ
نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْبَاءِ عِدِّهِ وَشِيعَتِهِ
وَارِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُرُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَنْهَوْنَ رُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ **بَابُ دَوَادِ**
دَرْيَانِ نَمَازِهَايَ وَاجْبَاسَتِ كَهْ مَحْضُوسِ رُوزِي وَمَاهِي نَيْسَتِ وَمَنَازِهَايَ
كَهْ اخْتِصَاصِ بُوْقِي نَدَارِ وَاعْمَالِي بَغِيرِ مَا هِيَ عَزِي دَارِنْدِ وَدَرَانِ هَشْتِ فَضْلِ

فصل اول در بیان نماز یا است بدانکه اینماز واجبست نزد کسوف افتاب و خسوف
ماه خواه کل بکین و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور است که هر آنی که
در جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد اینماز واجب میشود ^{میان}
بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و
عظیم و رعدهای بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول قوی است
و کیفیت اینماز است که قصد کند که نماز افتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات
میکند از جهت آنکه واجبست برای رضای خدا یا قریبه الی الله پس تکبیر احرام میگوید
و حمد و یکسور بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت است که در سر برداشتن
الله اکبر گوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از
رکوع پنجم که سر بردارد سمع الله لمن حمده بگوید بعد از آن بسجود رود و سجد بجا
آورد پس برخیزد و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی و در سر برداشتن آن
رکوع دهم سمع الله لمن حمده بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را
بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمیکند و اگر
سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعهای یک حمد که در رکوع اول خواند آنکفا میکند
و همچنین در رکعت دوم بیک حمد و سوره چنین که تفریق کند آنکفا میتواند
کرد و هر آنست که بطریق اول بکند و بعد حمد و سوره بجا آورد و اگر وقت تنگ باشد
و اول وقت نماز خسوف و کسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور ابتدا
مبجلی شدن است و اظهر نزد فقیر و جمعی از محققین است که تا تمام مبجلی نشود و
بایستد نماز زلزله و آیات که وقتش و فایده آن نیکند موافق مشهور در تمام عمر

اذا است و اگر کسی ترك کند نماز مذکور را باحد و ثبوت یکی از اسباب مذکور مشهور
میان علما است که قضا میکند نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناسی که فراموش
کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قرص گرفته باشد و عمل بمشهور احوطست
و اگر مطلع نشود تا وقت بدر رود مشهور میان اصحاب است که قضا کسوفین واجب
نیست مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجب است قضا مطلقا و قول
اول قوی است و ثانی احوطست و مستحب است که اینماز را بجماعت بجا آورند و طول بندند
بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا شدن باشد شهر
و اقوی است که اعاده نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند و مستحب است بخواند
سوره های طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحب است
قنوت خواندن پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر
این آیه را بخوانند مناسبست ان الله میسک السموات والارض ان ترولا
ولکن زالتا ان مسکهما من احد من بعد الله ګان حلیما غفورا و از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب این آیه بخواند خانه
بر سرش خراب نشود **فصل دوم** نماز استسقا است اعنی نماز طلب باران در وقتی
که باران کم آید و آب چاهها و چشمه ها کم شود و کیفیت اینماز مثل نماز عید است
که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتها پیش طلب رحمت و استغفار از
گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و اکثر
گفته اند و قنوت میان طلوع افتاب است تا نوال و باید امام امر کند مردم را که سه روز
روزه بدارند و روز سیم ایشان را بیرون برد و طلب باران است که روز سیم جمعه باشد

یاد و شبیه و بجز ایرون روند پای برهنه با سینه و قرار و مؤذنان عصاهاست
 گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر یا الارود و در آن کلاه
 مانده بجانب راست را بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست پس رو بقبله کند
 و با و از بلند صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان
 بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس رو بر مردم کند
 و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت کنند با و نه در کشتن
 پس و خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت و خطبه ها می فرماید
 هب تراست و در نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند یا از حزب باشد
فصل سیم در نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است سید بن طاووس
 قدس الله روحه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است
 که از آنحضرت سؤال کرد نماز حضرت جعفر طیار حضرت فرمود که چراغ افلاک
 از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 نماز جعفر را نکرده باشد راوی گفت پس نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود که
 دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلنا
 میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده
 دوم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی و سلام میگوئی و چون
 فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمماند مگر آنکه امر زین شدن است و هر جا
 که بطلی رواست و بعد از آن این دعا میخوانی لا اله الا الله ربنا وربنا ربنا
 الا ولین لا اله الا الله اهنا و احدا و نحن که مسکون لا اله الا الله لا نعبد

المکافرون

فصل

الا اياه مخلصین له الدین ولو کون المشرکون لا اله الا الله و حن و حن و حن
 انجز و عین و نصر عبدک و اعز جندک و هزم الاحزاب و حن فله الملك و له الحمد
 و هو علی کل شیء قدیر اللهم انت نور السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت قیام السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت الحق و وعد الحق
 و قول الحق و انجاز الحق و الناصر الحق اللهم لک اسکت و بک امنت و علیک توکلت و بک خاضعت و الیک حاکمت یا رب یا رب اغفر لی ما قدمت و ما
 اخرت و اسررت و اعلمت انت الاله الا انت صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی
 و ارحمینی و تب علی انک انتا التواب الرحیم **مؤلف کتب** که اینها از نمازها مشهور است
 که عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه
 شمرده اند و از روایات اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر در سایر ایام توان کرد
فصل چهارم در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه است ابن بابویه
 و عیاشی و شیخ و دیگران رضی الله عنهم بسند های صحیح و حسن و معتبر بسیار
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بکند از بقیع
 بد و سلام و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
 چون فارغ گردد میان او و حق گناهی نمماند مگر آنکه امر زین شدن باشد و سید
 و شیخ از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز امیر
 امیر المؤمنین علیه السلام را بخواند او را از گناهان بیرون آید مانند روزی که
 از مادر متولد شدن بود و حاجتهای او برآورده شود و در هر رکعت سوره حمد و پنجاه
 مرتبه توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا بخواند که تسبیح حضرت

سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبْدُ مَعَالِيهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا
اضْحَاجُ لَدُنْهِ لَفْخَرُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَفْقَدُ مَا عِنْدَكَ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِدُنْيِهِ
سُبْحَانَ مَنْ يُشَارِكُ أَجَدًا فِي أَمْرِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ بِسْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
يَا مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِمْ بِهَا هَذَا رَحِمَ عَبْدُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي
أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا إِلَهِي كَبِّنْ نِيَّتِي
يَا أَمْلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَا نَاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مَنْ هِيَ رَغْبَتَاهُ
يَا حَجَرِي الدِّمِ فِي عُرْوَتِي عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَا يَا هُوَا يَا رَبَّاهُ
عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعَ لَهَا ضَرْأًا وَلَا نَفْعًا وَلَا
أَجَدَ مَنْ أَصَانَعُهُ تَقَطَّعَتْ سَبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْطَحَلَ كُلُّ مَطْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَ
الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقَعْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي
كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي تَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلًا وَيْلًا وَيْلًا
يَا عَوَّلِي يَا عَوَّلِي يَا شَقَوِي يَا شَقَوِي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي إِلَى مَنْ
وَمِنْ أَوْعِنْدِهِ مَنْ أَوْ كَيْفَ وَمَا ذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ الْجَاءُ وَمَنْ أَرْجُو وَمَنْ يَحْدُ عَلَيَّ
بِفَضْلِهِ خَيْرَ تَرْفُضْنِي يَا وَاسِعَ الْغُفْرَةِ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجَاءُ
لَكَ فَطَوْبِي لِي أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا الْمُسْعُودُ فَطَوْبِي لِي وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَتَرَحِمُ
يَا مَتَرَقِفُ يَا مَتَعَطِّفُ يَا مُجَبِّرُ يَا مُمْلِكُ يَا مُقْسِطُ لَا عَمَلُ لِي مَعَ تَجَاحٍ حَاجَتِي
اسْتَلِكُ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلَا
يُخْرِجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِكَ وَبِكَ وَبِهِ فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَشْرَفُ أَسْمَائِكَ
لَا شَيْءَ لِي غَيْرَ هَذَا وَلَا أَحَدَ أَهْوَدُ عَلَيَّ مِنْكَ يَا كَيُونُ يَا مَكُونُ يَا مَنْ عَرَفَ

نَفْسُهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيَا مَدْعُو وَيَا مَسْئُولَ يَا مَطْلُوبَ
إِلَيْهِ رَضْتُ وَصَيَّتُكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي بِهَا وَلَمْ أَطْعَمْكَ فَمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي
مَا مَنَنْتَ إِلَيْكَ فِيهِ وَأَنَا مَعْصِيَتِي لَكَ رَاحَ فَلَا تُحْلِلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مَتَرَحِمُ
لِي أَعِزَّنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ حَاجَةٍ لَا حَاطَةَ
بِهَا إِلَهُمَّ مُحَمَّدٌ سَيِّدِي وَبِعَلِي وَلِيِّي وَبِالْإِمَامِ الرَّاشِدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ اجْعَلْ
عَلَيْنَا صَلَوَاتَكَ وَرَأْفَتَكَ وَحَنَنَكَ وَاسْوَغْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَافْضِلْ عَلَيْنَا الدِّينَ
وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
كَأَنَّ نَمَازًا لَكَ بَكْنَدُ وَيَنْدُ عَارِ الْجَوَانِدِ هِيَ كُنَاهُ مِيَانُ أَوْ خَدَانِمَا نَدْمُكَ أَمْرٌ زِيدُ ثَوْرُ
فصل پنجم در بیان فضیلت و کیفیت نماز حضرت فاطمه است صلوات الله
علیها سید بن طاووس قدس الله سره بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود ما در نماز فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میگرد که
جبرئیل علیه السلام تعلیم او کرده بود و در اول بعد از سوره حمد صد مرتبه
قدرود در رکعت دوم صد مرتبه سون توحید میخواند و چون سلام می گفت این
دعای او میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ
الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْجَبَّةَ وَالْجَمَالَ
سُبْحَانَ مَنْ رَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى أَثَرَ التَّمَلُّكِ فِي الْحَقِّ سُبْحَانَ مَنْ
بَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا غَيْرُهُ وَسَيِّدُ كَفَّةِ
كَهْ در روایت دیگر وارد شدن است که بعد از اینها از تسبیح مشهور حضرت فاطمه
علیها السلام را که بعد از نماز خواندن میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات

بر محمد و آل محمد بنفستد و شیخ رحمه الله در مصباح این را مرسل روایت کرده است و گفته
 چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی دعائی که پیش مذکور
 شد پس گفته است که سزاوار است برای کسی که اینها را بکند و از این دعا فارغ
 شود زانوهای و زانهای خود را برهنه کند و سجده رود و جمیع مساجد سبعة را
 بخاک برساند که خامه در میان مانع نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا
 طلب نماید و در سجده این دعا بخواند یا مَنْ كَيْسَ غَيْرُهُ رَبِّدَعِي يَا مَنْ قُوَّةُ إِلَهٍ يُخْشَى
 يَا مَنْ كَيْسٌ وَنَهْ مَلِكٌ يَتَّقِي يَا مَنْ كَيْسٌ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتِي يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يَرْتَضِي يَا مَنْ
 لَيْسَ لَهُ بَوَابٌ يُخْشَى يَا مَنْ لَا يَزِدُّ أَعْلَى الْكَثْرَةِ السُّؤَالُ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ
 إِلَّا غَفُورًا وَصَفْحًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا حَاجَتِهَايَ خُودًا يَأْتِيكَ
فصل ششم در بیان فضیلت و کیفیت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است
 بدانکه اینها از جمله متواترات و عامه و خاصه سندهای بسیار روایت کرده
 و مخالفان نیز اینها را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان با اعتقاد
 صلاوت باطنی که با امیر المؤمنین علیه السلام و اقارب آنحضرت دارند اینها را با اعتقاد
 عم بپیغمبر صلی الله علیه و آله نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه روزی بحسب
 صحت سند و کثرت ثواب باینها از منبر سندها و بسنده معتبر از حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 از هجرت حبشه مراجعت نمود روزی آمد که فتح خیبر بر دست امیر المؤمنین عم
 شد بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله بقدم مسافت یک تیر بر تپ
 با استقبال او شافت چون جعفر نظرش بر جمال عدیم المثال آنحضرت افتاد مشتاقا

بجانب آنحضرت دو نید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او آورد و ساعتی با او
 سخن گفت پس بر نایقه قضبا سوار شد و جعفر را در پیف خود ساخت و چون ناقه را
 افتاد حضرت فرمود که جعفر ای برادر من میخواهی بخشش بزکی کنم نسبت بتو میخواهی
 تو را عطیه کران بهائی بدهم میخواهی تو را بر کز نیم مردم کان گردند که مال جزئی
 از غنایم خبر بیا و عطا خواهد فرمود جعفر گفت بلی پدرم و مادرم فدای تو باد پس
 حضرت نماز تسبیح را با او عطا نمود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفتش
 اینست که چهار رکعت است بدو تشهید و بدو سلام و در رکعت اول بعد از سوره
 حمد از انزلت میخواهند و در رکعت دوم سوره و العادیات و در رکعت سیم اذ
 جاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از قرا
 از قراءت پانزده مرتبه میگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
 اکبر و در رکوع پنجم تسبیحات زاده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بر
 میدارده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در
 سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در چهار
 رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح بود
 باشد و بر روایت معتبر دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر
 بکسی بهتر است از برای توان دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر روز یکبار بکسی
 کنایه که در میان دو نماز کرده امر زمین شود و اگر در هر جمعه بکسی که در هر ماهی
 بیکرتبه یا در سالی بیکرتبه بکسی هر کنایه که در میان دو نماز کرده امر زمین شود
 و بر روایت معتبره دیگر اگر بقدر کف دریاها و بعد در یک بیابان کنایه بر تو

مُحَمَّدٍ وَارْفَعَهَا فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَرَجَاءَ مَا أَرْجُو مِنْكَ
فَكَانَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَمَا جَمَعْتَ مِنْ أَنْوَالِ النِّعَمِ وَمِنْ جَنَّاتِ الْخُورِ
الْعَيْنِ وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْعِنَقَ مِنَ النَّارِ وَعُفْرَانَ ذُنُوبِي وَذُنُوبَ وَالِدَتِي
وَمَا وَلَدَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِي وَآخِرَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ
وَإِنْ تَسْتَجِيبُ دُعَائِي وَتَرْخِمَ صَرْخَتِي وَتَذِلَّ لِي خَائِبًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْ لِي
مُنْجِيًا مُفْلِحًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي مَغْفُورًا لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمَ
يَا عَظِيمَ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ الْغُفُورَ مِنْكَ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ
يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحًا بِالْخَبَرِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا فَكَكَ لِرِقَابٍ مِنَ
النَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاعْطِنِي سُؤْلِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ
صَرْخَتِي وَتَضَرُّعِي وَتَدَائِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَدَعَائِي مَا دُرْتُ
مِنْهَا وَمَا أَذْكَرُوا جَلَّتْ فِي ذَلِكَ الْخَبْرَةُ وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْ لِي مُفْلِحًا
مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا لِي دُعَائِي مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَسِيمِ
يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا عَبْدٌ كَاوَمٌ لَا كَمَا غَيْرُ مُسْتَكِينٍ وَلَا مُسْتَكِينٍ
بَلْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُفْتَرٌ مُتَسَلِّمٌ بِجَبَلِكَ مُعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبِي بِوَلَدَتِكَ أَتَقَرَّبُ
إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَأَقْدُمُكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
فَاشْفَعْ لِي فِي فَكَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعُفْرَانَ ذُنُوبِي وَإِجَابَتِ دُعَائِي اللَّهُمَّ
فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **مَا أَحْكَامُ أَيْنِاز**
در چند مقصد ابراد مینماییم **اول** بدانکه مشهور میان علما اشراف و اقوی است
که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روز میتوان کرد که بهر دو حساب شود و همچنین

من غنيدك
السُّؤْلَاتِ

بنیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث برین مضامین وارد شده است و بعضی
کرده اند که نماز نسیئه را اداء و قضاء بکیفیت نماز جعفر بکنند خالی از قوتی
نیست و لیکن احوط ترکست **دوم** روایات وارد شدن و اکثر علما گفته اند که کسی
که ضرورتی و تعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بخواند
و تسبیحات در راه بخواند **سوم** حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو
دور رکعت نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری رود دهد میتواند بی آن کار بکند
و دو رکعت دیگر را وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چنین نکند و هر را بکند
بهرتر است **چهارم** روایت معتبری از حضرت قایم علیه السلام وارد شده است
که کسی که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش یاد
بخواند و از علما کسی متعرض این حکم نشده است و اگر باین روایت عمل کند ظاهر
بد نباشد **پنجم** خلافت در تعیین سوره ها که مستحب است که در این نماز
خوانند شود مشهور است که در رکعت اول اذان زلزله و در دوم و العادیات
و در سیم اذاجاء نصر الله و در چهارم قل هو الله میخوانند و این بابویه و پدرش در
رکعت اول و العادیات و در رکعت دوم اذان زلزله گفته اند و در روایتی در اول اذان
زلزلت و در دوم اذاجاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده است
و در روایت صحیح وارد شدن است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله
احد هر دو را بخواند و در روایتی وارد شدن است که هر سوره که خواهد بخواند
و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و این بابویه گفته است
با سوره توحید میتوان کرد و ظاهر همه خوبست اگر چه اول و سیم افضل است

در روز نهم از شهر و اقوی و سلام است چنانچه گذشت **هشتم**
 مشهور میان علما است که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت
 میاید خوانند و این بابونه موافق بعضی از روایات قابل شده است که مخیر است
 میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و اولی است
فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در
 تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند ده یا راست از ماه
 رومی بعضی گفته اند که نهم شباط است و مشهور است که انتقال شمس بنجم
 حمل چنانچه در ازمنه معمول است و این مطلب را در کتاب جارا الا نوار بسط عظیمی داده
 و این رساله کجا بشود که آنها ندارد و بجان فقیر همین روز نوروز که در این ازمنه
 مشهور است افریبت بصواب و اضبط است در حساب اگر بنای اعمال را بر این بگذارد
 ظاهر این نیست و اما فضایل و اعمال این روز با سائید معتبره از معالی بن خلیس
 که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است که گفت در
 روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم فرمود که ای پسر
 این روز را کفتم فدای شوم این روزیست که عجم از اعظم میکند و در این روز محفها
 و هدیهها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق
 خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تقطیع کردن نیست مگر برای امر

در روز نهم از شهر و اقوی و سلام است چنانچه گذشت
 مشهور میان علما است که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت
 میاید خوانند و این بابونه موافق بعضی از روایات قابل شده است که مخیر است
 میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و اولی است
فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در
 تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند ده یا راست از ماه
 رومی بعضی گفته اند که نهم شباط است و مشهور است که انتقال شمس بنجم
 حمل چنانچه در ازمنه معمول است و این مطلب را در کتاب جارا الا نوار بسط عظیمی داده
 و این رساله کجا بشود که آنها ندارد و بجان فقیر همین روز نوروز که در این ازمنه
 مشهور است افریبت بصواب و اضبط است در حساب اگر بنای اعمال را بر این بگذارد
 ظاهر این نیست و اما فضایل و اعمال این روز با سائید معتبره از معالی بن خلیس
 که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است که گفت در
 روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم فرمود که ای پسر
 این روز را کفتم فدای شوم این روزیست که عجم از اعظم میکند و در این روز محفها
 و هدیهها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق
 خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تقطیع کردن نیست مگر برای امر

قدیمی

قدیمی که تفسیر میکنم از برای توانا بفهمی از کفتم ای سید و آقای من دانستن اینها
 ببرکت شما محبوب تر است نزد من از آنکه مردگان من زند شوند و دشمنان من ببردند
 حضرت فرمود که ای معالی بدرستی که روز نوروز روزیست که حق سبحانه و تعالی
 در این روز بندگان بدکار را گرفتار و احوال ایشان در روزیست که ما و بیکانگی بر سر
 و برای او شرابی قرار ندهند و در بندگی پرستیدن هیچ چیز را شریک نکرده اند و
 ایمان بیاوردند پیغمبران و رسولان و محبتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان دین
 و ائمه معصومین صلوات الله علیه جمیع و این اول روزیست که در آن فتنه
 طلوع کرده است و یادهای ایشان کنند درختان و زمین است و کلمات و شکوه
 زمین افزین شده است و در این روز کشتی حضرت نوح علیه السلام بعد از طوفان
 بر کوه جودی قرار گرفته است و این روزیست که حق تعالی حیوة بخشید به چندین
 کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون و بیکد فعه خداوند قهار و هم را میباید
 پس بعد از آنکه اسخون شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر این استخون
 گذشت و از پروردگار خود سؤال نمود که با و بنماید که چگونه این استخونهای
 پوسید را زنده میکند پس حق تعالی وحی فرستاد که سبوی از آب بریز بر استخون
 ایشان در همان جا بهای خود که هستند پس چنین کرده هر قدر تالهی
 زند شدند و این اول سال فرس و عجم است و این سبب است شد که در این
 روز آب بر یکدیگر بریزند یا بر خود بریزند و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید
 ایشان باین قصه نموده است در اینجا که فرموده اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ
 دِیَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مَوْتُكُمْ اَنْتُمْ اَحْيَاكُمْ

در روز نهم از شهر و اقوی و سلام است چنانچه گذشت
 مشهور میان علما است که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت
 میاید خوانند و این بابونه موافق بعضی از روایات قابل شده است که مخیر است
 میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و اولی است
فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در
 تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند ده یا راست از ماه
 رومی بعضی گفته اند که نهم شباط است و مشهور است که انتقال شمس بنجم
 حمل چنانچه در ازمنه معمول است و این مطلب را در کتاب جارا الا نوار بسط عظیمی داده
 و این رساله کجا بشود که آنها ندارد و بجان فقیر همین روز نوروز که در این ازمنه
 مشهور است افریبت بصواب و اضبط است در حساب اگر بنای اعمال را بر این بگذارد
 ظاهر این نیست و اما فضایل و اعمال این روز با سائید معتبره از معالی بن خلیس
 که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است که گفت در
 روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم فرمود که ای پسر
 این روز را کفتم فدای شوم این روزیست که عجم از اعظم میکند و در این روز محفها
 و هدیهها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق
 خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تقطیع کردن نیست مگر برای امر

و مفسران گفته اند که آن پیغمبر حضرت خرقیل علیه السلام بود و حضرت فرمود
 که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که در این روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا
 بوحی نازل شد یعنی روز موافق روز مبعث بود که بیست و هفتم ماه مبارک رجب
 و فرمود که این روز است که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله بهای کفار
 قریش را در مکه شکست و حضرت ابرهیم علیه السلام نیز در این روز بهای کافران را
 شکست و اول ایشان است بانکه سنی و شیعه روایت کرده اند بطریق بسیار که
 شبی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله حضرت امیر المؤمنین علی را
 با خود مسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بردوش آنحضرت بالا رفت
 و بهای کافران را بر آورد و شکست پس مراد اینست که در شب این روز بوده است
 و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و اله امر کرد اصحاب خود را که
 بیعت کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی روز
 خدی را این روز بوده بان روز که سر کرده های صحابه را گفت بروید و بر علی سلام
 کنید و بگوئید السلام علیک یا امیر المؤمنین این روز بوده و فرمود که
 در این روز حضرت رسول حضرت امیر را فرستاد بنوادی جنتان که از ایشان
 بیعت از برای او بگیرند و فرمود که این روز حق خلافت با امیر المؤمنین صلوات
 علیه بر گشت و بار دیگر بعد از گشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند
 و در این روز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام با خاریجان نمر و انجنان
 کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان را که ذوالشده می گفتند کشت و
 در این روز قایم آل محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهند شد و در این روز ما

دیگر بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قایم ما ظفر خواهند یافت بر دجال و در
 کناسه که محله است از محلات کوفه او را بردار خواهند کشید و در هیچ روز نوبت
 نیست مگر آنکه ما انتظار فرج می کشیم زیرا که آن از روزهای ما و شیعیان ماست
 از روز اعجاز حفظ کردند و حرمت از رعایت کردند و شاعران از ضایع کردند پس
 فرمود معلی که چون روز نوروز شود غسل بکن و پاکیزه ترین جام های خود را بشو
 و بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نما
 پیشین و سپین و نافله های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر
 رکعت بیک سلام و در هر رکعت اول بعد از حمد مرتبه سوره انا انزلناه بخوان
 و در رکعت دوم مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از
 حمد مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد مرتبه سوره
 قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر
 بروایند غار الجوان اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرئیین و علی
 جمیع انبیاءک و رسلک بافضل صلواتک و باریک علیهم بافضل برکاتک و
 صل علی ائمه هدیهم و اجسادهم اللهم باریک علی محمد و آل محمد و باریک کنافی
 یومنا هذا الذی فضلت موکرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم باریک
 لی فیما انعمت به علی حتی لا اشکو احدا غیرک و وسیع علی فی رزقی یا ذا الجلال
 و الاکرام اللهم ما غاب عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء
 فلا تنفقدنی عونک علیه حتی لا آنکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال
 و الاکرام چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله نوا مرید شود و بسیار بگو

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَدَرْغِيرِ كِتَابِ شَهْرُ رُوَيْتِ كَرْدَه اَنْد كِه در وقت تحویل
ایند عازا بنیاء بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند
يَا حَوْلَ الْحَوْلِ وَالْأَجْوَالَ حَوْلَ حَالِنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ وَبِرُوَيْتِ دِيْكَرِ بِمَقْلَبِ الْقُلُوبِ
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا حَوْلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالَ حَوْلَ حَالِنَا
إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ وَبِأَيْضًا بَعْضِي رُوَيْتِ كَرْدَه اَنْد كِه اَیْنِد عَادِرِ رُوزِ نَوْرِ زَمَعِدِ
ایام سال بخوانند اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ قَدِيمٌ أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا
وَأَحْسَنَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَأَسْتَغْنِيكَ مَوْتَهَا وَشُغْلَهَا
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَكَرْجِه مَعِي دَرْ عَايِنِ سَامَا اَنْ دَعَايَ اَوَّلِ رَاخَوَانْدِ
هر چند نمازش کرده نشود چون سنده معتبر دارم به راست **فصل هشتم** در اعما
ماهی و مہیت سید جلیل علی بن طاووس رضی الله عنه روایت کرده است
که روزی جمعی از صحابه نشسته بودند و سالت بنیاد صلی الله علیه و آله داخل
شد و برایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهی
تعلیم نمایم شما را دعائی که جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است که محتاج
بدوای اطباء بنوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلم آن دعا را
رضی الله عنه و دیگران سوال نمودند که آن دعا چیست رسول صلی الله علیه و آله
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه خطاب نمود و فرمود که در ماه نیتان رُجُو
اب باران میگیری و سوئ فاححة الكتاب وایة الکرمی وقل هو الله احد
وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هَرَبِكْ رَا
هفتاد مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سوره انا انزلناه فی لیلة القدر در این

هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد
و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و سپین از آن می شامی و بحق آن خداوندی
که مرا برستی هر خلق مبعوث گردانیدن است سوگند یاد میکنم که جبرئیل علیه السلام
گفت که حق تعالی بر دارد از کسی که این اب بیاشامد هر روزی را که در بدنت ^{شد}
و غایت بخشد او را و بیرون کند درد ها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در ^ج
دردی برای او مقدر شد باشد عفو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاد
اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد و اب نیت از این نیت بیاشامد او را
فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این اب باین نیت بیاشامد
فرزند از او بوجود آید و اگر مرد وزن بپر خواهند یا دختر و از این اب بیاشامد مقصود
ایشان بعل ای چنانچه حق تعالی میفرماید یَسْأَلُنْ كَيْشَاءُ اَنَا ثَا وَهَبْ لِي
كَيْشَاءُ الدُّكُورِ وَبَنِي وَجْهْمُ ذُكُورًا وَاَنَا ثَا وَجْعَلْ مِنْ كَيْشَاءِ عَقِيمًا یعنی حق تعالی
میبخشد هر که را خواهد دختران و میبخشد هر که را خواهد پسران یا جفت می
گرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر روز با ایشان عطا میکند و هر که را
خواهد عقیم و بی فرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی در روز داشته
باشد و از این اب بیاشامد صدراع ساکن گردد بقدرت الهی و اگر در چشم
داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این اب بچکاند و بیاشامد و چشمها
خود را از این اب بشوید باذن خدا شفا یابد و اشامیدن این اب بن دندانها را
محکم گرداند و دهان را خوشبو گرداند و لعاب بن دندانها را کم کند و اگر ^{را}
کم کند و تخم و امتلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن اب بهم رساند و

از باد های قوی و غیر آن متاثر نمی گردد و در پشت و در شکم هم رساند و
زکام از آن کشد و در دندان هم نرساند و در معدن و کرم معدن زایل گرداند
و محتاج بحجامت نکرد و از مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانگی و خن و
پستی و رعاف و قی نجاسات باید و کور و لال و کور و زمین گیر نشود و آب سیاه بر پیشانی
نزل نکند و دردی که موجب افطار و روزه و نقصان نماز او باشد او را غلظ
نشود و از وسوسه های جیانی و شیاطین متاثر نمی گردد پس حضرت رسالت ص
فرمود که جبرئیل علیه السلام گفت که از این آب بیاشامد و بجمع دردهای که
در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت
بحق خداوندی که تو را بر استی فرستاده است هر که این یاقوت را بر این آب بخواند حق تعالی
مسلو گرداند دلش را از نور روشنی و الهام خود را بر دل او وارد سازد و حکمت بر
زبان او جاری گرداند و پر کند دل او از فهم و دانائی و باو عطا کند از کرامت الهیه
با حدی از ظالمیان عطا کرده باشد و هزار مغفرت و رحمت بر او بفرستد و غش و خفا
و غیبت و حسد و بغی و کبر و خجل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت
و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض گردد
مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبد الله پسر عمر علیه السلام منتهی میشود
و باین سبب سندش ضعیف است و فقیح خط شیخ شهید رحم الله دیدم که این
روایت را از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه روایت کرده بود
با همین خواص و سوره ها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است میخوانی
بر باب باران نیسان فاتحه الکتاب و الیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون و

سبح اسم ربك الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
احد هر يك را هفتاد مرتبه و میگوید هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه
الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان
باشد و از آن آب بیاشامد آن حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نکند و اکثر
خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است
و منفعت دارد خواه در نیسان و خواه در غیر آن چنانکه در حدیث معتبر از حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که بیاشامد آب آسمان را که پاک
کند بدن شماست و در دها را دفع میکند چنانکه حق تعالی میفرماید
وَنَزَّلَ عَلَیْکُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمُ رِجْسَ الشَّیْطَانِ
وَلَیُّزِیْطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُبَیِّنَ لَیْکُمُ الْاَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی از آسمان بر شما
برای آنکه پاک گرداند شما را با آن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم
گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر است که اگر جمعی
خواستند هر يك مجموع آن سوره ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها
که میخوانند فایده اش عظیم تر و ثوابش بیش تر است و در این سالها بعد از بیست
و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشوند و ما
نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در هفتم
حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا
هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و حزیران ماه یعنی است نجاسات

در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه خرداد
 مذکور شد حضرت فرمود که این ماه هیست که حضرت موسی علیه السلام در این
 نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز
 پسند معتبر از آنحضرت منقولست که حق تعالی اجله را در این ماه خرداد
 میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشند و بدانکه ماههای روحی بنابر حرکت
 افتابست و عدد آنها دوازده است کانون اول کانون الاخر تشرین الاول
 تشرین الاخر شباط از اینسان ایاز خزان تموز ابان اول و چهار ماه را میگویند
 که آنها تشرین الاخر و نیشان و خزان و ابان و هفت دیگر غیر شباط را
 و یک میگردند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال
 چهارم که سال کبیسه ایشانست بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد
 و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین اول که اول سال ایشانست در این سالها
 موافق نوزده درجه ایشانست و تفضیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و
 چون این ماهها در احادیث مذکور شدن است و محلی در اینجا ایراد نمودیم
باب سیزدهم در بیان احکام اموالست و در آن پنج فصل است **فصل اول**
 در بیان اداب و احکام حال احتضار و برداشتن میت است باینکه چون در
 آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند و بر گناه
 نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت الهی نگردد پس
 وصیت کند و حقوق خدا و خلق و آنچه بر ذمت او باشد ادا کند و بر دیگران
 نکذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخودشان بریشان و فقرا و مساکین

و سایر وجوه صرف نمایند پس برای ذمت از آن مؤمن بطلبد و هر که را غیبت
 کرده باشد یا ادیتی رسانیدن باشد اگر حاضران باشند از ایشان التماس نمایند
 که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس نمایند که ایشان را از او راضی
 گردانند و از برای ایشان استغفار نمایند پس امور اطفال و عیال خود را بعد از
 توکل بر جناب مقدس الهی بایمنی بگذارد و وصی برای او لاد صغیر خود تعیین
 نماید پس کفن خود را حاضر نماید و شهادتین و اقرار بآنچه علیه السلام و ادعیه
 که وارد شدن است و سنت است که بر کفن نوشته شود و بفرماید که بترت حضرت
 امام حسین علیه السلام بران بنویسند اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما
 مؤمن را سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان بنویسند و هر
 که نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه نوشته شود و بایند که در آن وقت امید
 و از رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه هم
 بوده باشد و پسند معتبر از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 منقولست که هر که در وقت فراق وصیت نکند علامت کبی عقل و تقصیر
 و مروت و مردی اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون
 نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید **اللهم فاطر السموات**
و الارض عالم الغیب و الشهاده الرحمن الرحیم انی اعتمد الیک انی اشهد
ان لا اله الا انت و حدک لا شریک لک و ان محمدا صلی الله علیه و آله
عبدک و رسولک و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و انتک تبعث من فی

القُبُورِ وَأَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَمَا وَعَدَ اللَّهُ فِيهَا مِنَ النَّعِيمِ مِنَ الْمَأْكَلِ
 وَالشَّرْبِ وَالنِّكَاحِ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الْإِيمَانَ حَقٌّ وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا وَصَفْتَ
 وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا شَرَعْتَ وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قُلْتَ وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلْتَ فَأَنْتَ اللَّهُ
 الْحَقُّ الْمُبِينُ وَإِنِّي أَعْمِدُ إِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا إِنِّي رَضِيتُ بِكَ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا
 وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَيْتًا وَبِعَلِيٍّ أَمَامًا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَأَنْ أَهْلَ بَيْتِ
 نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَيْمَنِي اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي
 عِنْدَ كُرْبِي وَعِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي وَأَنْتَ وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَإِلَهِي
 وَإِلَهَ آبَائِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَحِلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَأَنْتَ فِي قُبُورِي
 وَحَشَنِي وَاجْعَلْ لِي عِمْدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَشُورًا لِسِ حَضْرَتِ رَسُولِ
 فَرمود که این عهد و پیمان میناست با خدا در روزی که میخواهند وصیت کنند
 و وصیت لازم و واجبست بر هر مسلمانی و صحیفه اعتقادات را چنانچه در
 کتاب حلیه المتقین ذکر کرده ام درست کند و بهر کواها برساند تا در میان
 کفن او بگذارد و چون آثار احتضار ظاهر شود این دعا را مکرر بخواند اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ فَاجْعَلْ كُنْدَنَ بَرِائَتِ
 كَرْدَنَ بَايَدِ كِهْ اَوْلَادِ وَخودیشان و برادران مؤمن در اینجا التماس بکنند و نزد
 اوقران و دعا بخوانند و سوره نيس و صفات نَزْدَ و بخوانند و اعتقاد بوجدانیت
 خدا و صفات کمالیه الهی و رسالت حضرت رسول و امامت ائمه هدی علیهم السلام
 بتفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سوال قبر و سایر اعتقادات حق را
 مکرر تلقین او کنند که بگوید و بیاد آورند و اگر نتوانند خوانند نَزْدَ و بخوانند و در طایفه

بر او بخواند و اگر عجز نداند مضامینش را بر او القا کنند که در این وقت شیطان
 بر او دست نیابد که او را از دین برنگردانند و باید که کلمه طیبه لا اله الا الله
 بسیار بگوید و مکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد است که هر که
 آخر سخن او لا اله الا الله باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر از امام محمد باقر
 علیه السلام مروست که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدین سنی که
 کتاها نَزْدَ و هر چه می شنود و مومن مؤمن است در حال حیات و نزد مردن و نزد مشغول
 کردیدن و هر که در هنگام مردن این کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و او را
 انست که در این حال پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملئکه رحمت باور و ادا
 و در این وقت حایض و جنب نَزْدَ و نباید که ملئکه از ایشان نفرت میکنند و اگر
 بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری و نمایند و چون
 نزدیک شود که جاننش بر آید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است
 که اگر جان کند بر او دشوار شود او را بپزند بان جانی که همیشه نماز میکرده است
 یا بخوابانند و بر روی جانی که بر او نماز میکرده است زیرا که اگر امید شفا هست
 شفا می یابد و الا جاننش با ساقی بر می آید و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
 که زنهار در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست و پا حرکت دهد نماز
 مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد اوقران بخوانید و یاد خدا بکنید و صلوات
 بر رسول و آل او بفرستید و در حدیث دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق
 علیه السلام در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار خانه
 نشسته بود و هر که نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید

که او در این حال در نهایت ناتوانیست و هر که دست بر او میگذارد چنانست که او را کشته
است و در حدیث از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جان کند
بیا باید کلمات فرج را تلقین او کنید و کلمات فرج اینست لا اله الا الله الحليم الكريم
لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين
السبع وما بينهما ورب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين و در حدیث
دیگر منقولست که چون این کلمات را تلقین کسی میکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
میفرمود که برو که دیگر بر تو یاکمی نیست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله این
کلمات را تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از آتش
جهنم نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست مگر آنکه
شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را مویکل میکردند بر او که او را بشکند اندازد
در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتواند بر او دست یافت
پس در آن حال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و شهادت بوحدا نیت خدا و اقرار
بحضرت رسالت و اعتراف طاهرین علیهم السلام را بیک یک از مخصوصات از سخن گفتن
باز ماند و اینست است که برای ساقی جان کردن این دعا را تلقین او کنند
يا مَنْ يَقْبَلُ السَّيِّئَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اِقْبَلْ مِنِّي السَّيِّئَ وَاَعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و بروایت دیگر آنکه اَنْتَ الْغَفُورُ و چون روح او
مفارقت کند سنت است که دهانش را بر هم گذارند و چنانش را به بندند و
و چشمهایش را بهم آورند و دستهایش را بر پهلویش بکشند و او را بجا در شبی بجا
بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند مگر بقدر جمع شدن مؤمنان

اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشنبه باشد تا یقین نشود مرگش بر نداشتند و
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوارانست که برادران مؤمن را
خبر کنند بمردن تا بحضاره او حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند
و میت و امشایان هم ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون مؤمن را بقیبر میگذارند او را ندانند میکند که اول عطائی که نوزاد
دادیم هبشت است و اول عطائی که دادیم آنها را که با جنازه نواهد اندامش
کناهاست و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند در قبر است که
می آردند هر کس را که همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراه
کند جنازه مؤمنی بکند تا او را دفن کنند خون عبادت ملکی بر او بجاورد
که همراهی او نمایند و استغفار برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که
یک طرف جنازه را بگیرد از کناها آن بیرون آید و باینکه جنازه را چهار کس بردارند
و بهتر است برای کسی که تشییع جنازه کند که اول دست راست میت را که جنا
چپ جنازه است بدوش راست خود بردارد پس بپای راست میت را باز بدوش راست
بردارد و پس از پشت جنازه برد و پایی چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست
چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد
که بآرد بیکر تر بیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه برگردد و
باز بهمان روش تر بیع بجا آورد و اگر علما بر عکس گفته اند که اول دست راست
راست جنازه میکند پس پایی راست پس پایی چپ پس دست چپ و اول موافق
احادیث معتبره اولی است و اگر هر دو را بغل آورند بهتر است و افضل است که

و اگر مادر بمیرد و طفل زند باشد شکم مادر را می شکافتند از جانب چپ و طفل را بیرون
می آورند و بهتر است که شکش زاید و زنده و واجب است که مرد را مرد غسل دهند و زن
زن را چند موضع اول زن و شوهر که بقول شهر و اقوی هر یک دیگر را غسل می توان
داد و احوط است که از زیر جامه غسل دهد و نظر بعورت نکند و بهتر است که بدن
ضرورت غسل ندهند خصوصاً مرد زن را و می جایز است که اقا کت بزن خود را غسل
دهد هرگاه زن کسی در حال کسی نبوده باشد و در غسل کنیز اقا را خلافت میم جایز است
که مرد اجنبی غسل دهد دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پس سه ساله
برهنه و بعضی در پنج ساله نیز بخون کرده اند **چهارم** هرگاه مردی فوت شود و مرد
نباشد که او را غسل دهند زن محرم او را غسل می تواند داد از زیر جامه و بچین هرگاه
زن فوت شده باشد و ظاهر در حال اختیار نیز محرم بیکدیگر را غسل می تواند داد
و اما احوط است که تا ممکن باشد زن زن را غسل دهد و مرد مرد را غسل دهد و اما
کیفیت غسل بهتر است که پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول حیره را و بعد از آن
سرتاسری و بعد از آن پیراهن را بچین کند و نصف بالای پیراهن را برگرداند و
و بعد از آن را بچین را بچای خود پهن کند پس متوجه غسل شود و اگر مدیسر باشد
که میت را در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخواباند بهتر است و مستحب است
که در وقت غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب
دانسته اند و در سار احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن و بنا
رختم نایش را نکند و اگر خواهد یا پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگ بر بندد
و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر واجب است که در وقت غسل دادن عورتین میت را

بپوشاند و مشهور است که واجب است که اول از آله فحاشا ز بدن میت بکشد
و سنت است که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا بیرون کند و اگر تنگ باشد
بازن و رفته بشکافد و سنت است که در زیر سقفی یا خیمه غسل دهد که بر پیراهن
نباشد و سنت است که دو نفر باشند غسل دهند یکی آب ریزد و دیگری بکشد
میت را و مستحب است که انگشتان میت را بمدار انرم کند و اگر دشوار باشد و
شکستن نباشد دست بردارد و واجب است که میت را سه غسل بدهند اول با
سدر و بعد از آن با آب کافور و بعد از آن با آب خالص و سنت است که اول دستها
میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را
بشوید و احوط است که چون خواهد عورت را بشوید لنگه بر دست به بندد که
دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است که اول
عورت میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا تن
پاک شود پس دست بر بالای شکش بگذارد و بزمی و همواری پایین کشد که اگر
فضله باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون آید باز خارج را بشوید و اگر زن خانه
باشد و خوف افتادن فرزند باشد دشت بر شکش نکشد و عملاً گفته اند که
سنت است که سر و ریش پیش از غسل بکف سدر بشوید پس سنت است که دستها
خود را نامرغ بشوید یعنی آنکسی که دست بر میت میگذارد پس وضو دهد میت را
بروش وضوی زندگان باب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که
وضو میدهم این میت را قریبتر الی الله و دستهایش را بشوید و سروپاهایش را مسح
کند پس ابتدا کند بغسل و احوط است که آب ریزند و گردانند اگر دو کس باشند و

نیت کنند و بهتر است که نیت هر سه را در اول بکنند و از برای غسل کافور قراح
نیز نیت جدا بکنند پس اول نیت میکند این میت را غسل میدهد باب سند و کافور
و قراح از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا یا قربت الی الله پس سر میت را بآب
سدر میشوید و احوط است که اول بجانب راست سر آب بریزد و بعد از آن بجانب
چپ و سنت است که سر را و هر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ
بجواباند و جانب راست را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و هر سه بوی
که میریزند قطع نکنند تا بپا برسانند و اگر آنکه میت را میگردانند در هنگام آب
ریختن دست بر پشت و شکم بمالد به مواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت
از پهلوی بکشد تا آب بریزان برسد و چنان کند که آب بر پلک و عورت و ران
و سایر اعضا خوب جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلوی راست بجواباند و پهلوی
بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسحی کافیت و
مشهور است که حدیثی دارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار سدر باشد و بعضی
یک رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درم و زیاده
باشد و گویا این زیادتیها برای شستن فوج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد
و احوط است که در آب غسل آن مقدار داخل نکند که مضاف شود و آبش
نکونید و بعضی روایات در شستن جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است
و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت بجواباند و طرفها
میشوید که اثر سدر را از آنها بر طرف شود و اندک کافور را بر این میکند و داخل
آب میکند و غسل دهنده دستهای خود را تا مرقم میشوید و بهتر است که دست

میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه بآب کافور بشوید و فرجش را نیز سه مرتبه بشوید
همان بخو که لاشه یا دستمالی بر دست بر بچد و دست بر شکم میت بکشد بمول
و بهتر است که در قنی که دست بر شکم میت میکشد سر میت را بلب دکنه که فضلات
از آن طرف بیرون رود پس احتیاطا این بدن و گردانند هر دو نیت کنند که این میت
غسل میدهد باب کافور از برای آنکه واجب است از برای رضای خدا پس سر را بشوید
و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر بکشد و بگوید
به مواری دستی بمالد بر بجانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بخو
که در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بجواباند و باز دست خود را
تا مرقم بشوید و طرفها را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها نماند و
برای آب قراح میتا کف به سر است و احوط است که آب غسل قراح را از حوضی که
سدر و کافور در آن ریخته شدن است بر نذرند و از آبی بردارند که اینها مطلقا در
داخل نشدن باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بآب خالص بشوید
استحبابا و فرج میت را نیز بآب خالص بشوید و اگر در این وقت نیز بآب کرمیت را
وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کنند که غسل میدهد این میت را
باب قراح از جهت آنکه واجب است قربت الی الله پس سر را سه مرتبه از جانب راست
سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجب است و در
سنت و بهتر است که گردانند بمذا را در وقت آب ریختن دستی بکشد بر بدن
میت پیش از غسل و در انشای این غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون از این
هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدری از پنبه در

در برش داخل کند و همچنین در دهان و بینی او قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون
 آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سنت است که بدنش را با جامه خشک کند و بعد از آن
 او را بر روی جامه های کفن بگذارد و سنت است که هر مرتبه که میت را از جانبی بجا
 گردانند این دعا بخوانند اللهم ازهدنا بدن عبدك المؤمن وقد أخرجت روحه
منه و فرقت بينهما فعفوك عفوكم و اگر زن باشد بگوید اللهم ان هدا بدنك
آمنك المؤمنة و اگر در وجهها بگوید بهتر است و در سایر احوال غسل مکرر بگوید رب
عفوكم عفوكم تا خدا او را بپارزد و سنت است که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر
 شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی آنها را و از بپارزد چنانکه از مادر متولد شده
 و مستحب است که غسل دهند از جانب راست بپایند و کوفه ای در برابر قبله بکنند
 و تحت سوزان باشد که آب غسل در آن کوفه رود و مکرر هست که آب غسل را با جامه
 که در آن بول و غایط کنند بریزند و اگر چاله یا شد که کفایت خانه داران ریزند
 قصور ندارد و مکرر هست میت را با آب گرم غسل دادن مکرر در حال ضرورت
 و مکرر هست که میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضا مکرر هست که ناخن
 میت را بگیرد یا موی او را بگیرد یا شانه کند و اگر بگیرد ناخن و موی یا موی
 در انشای غسل جدا شود باید که در میان کفن گذارد و با میت دفن کند حتی منقول است
 که دندانهای حضرت باقر علیه السلام کند شد حضرت صادق علیه السلام داد
 و فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سرد و کافور هم نرسد بکربنه باب فراح غسل
 دهند و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن بهم رسد احوط است
 که مرتبه دیگر او را غسل دهند و اگر آب هم نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف

ان باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهند و اظاها بابت تیمم کافیت و سه تیمم احوط
 و بهتر است که تیمم را چنین بدهند که نیت کند که تیمم میدهم این میت را بعد از غسل
 سرد و کافور و فراح از جهت آنکه واجبست از برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم
 میدهم این میت را بعد از غسل کافور احتیاطا فریبه الی الله و همچنین فراح را و چون نیت
 کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد
 و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای دو و یکی برای دستها
 خوبست و اگر میت محرم باشد او را غسل کافور ندهند و جنوط نکند فصل در کفن
 کردن میت است واجب است که میت را سه کفن کنند و اکثر علما گفته اند که اول انباشت
 لنگ است که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند که سنت است که سینه را
 بپوشد و نایاها برسد و دویم پیراهن است و سیم سرتاسری که جمیع بدن را بپوشد
 و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و دوسر تاسری و جایز است که بجای پیراهن
 یکسر تاسری دیگر بکند که مجموع سه سرتاسری باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره
 بر این دلالت دارد و احوط آنست که باینها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یکسر تاسری
 کافیت و باید که کفن حریر محض نبوده باشد و احوط آنست که کفن زنان نیز حریر
 محض نباشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از پشم
 و مویز نبوده باشد و مستحب است که از پنبه سفید بوده باشد و سنت است که سرتاسری
 سری بالا از جمله دوسر تاسری جرم باشد و از جامه نبوده از زمین می آورده اند و لحاظ
 معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای آن قطعی سفید بکنند بدنبال شد و علما
 گفته اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت اندازد

و بعد از آن جانب چپ راست لفافه را بر جانب چپ میت و بر آنست که چپ پهن
 کند اگر چه مستندش بنظر نرسید و سنت است که خرقة طویلی که عرضش یک
 شبر و نیم و طولش اقل از سه ذرع و نیم باشد بذراع دست زیاد کند برای این پنج
 سرانرا بشکافند و بر کمر میت بپندند و پنبه بسیار بر دبر و فرج میت بگذارند و اگر
 زن باشد پنبه پیشتر بگذرانند و اگر پنبه قدری کافور بپاشند شاید بدینا
 و سر دیگر خرقة را از میان پاهای او بردارند و از زیر لپچه بر کمرش بسته اند بیرون آورند
 و محکم بکشند که فرج را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاهای او را بهم آورند و از آنها
 بایکدیگر بان خرقة سخت ببندند و پیچند تا از نوها و هر جا که منتهی شود سرش را
 در آنچه پیچیده اند فرو برند و سنت است که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بر دور
 سرش بگردانند و موافق مشهور بر زیر حنک بگردانند و سرهای عمامه را از هر دو
 طرف بدر آورند و بر سینه میت بیندازند چپ را بر جانب راست و راست را بر جانب
 چپ و بدینا عمامه مردان برای زن مقنعه زیاد کنند و پارچه بر سینه زن ببندند
 که پستانهای او را بکشد و بر پیشش گره زنند و مکره است که کفن از کتان باشد
 با پیراهنی که تازه کنند استین داشته باشد اما اگر میت را در پیراهن خودش کفن
 کنند در کار نیست بریدن استین و با استین باکی نیست اما تکمها و بندهایش را بپند
 و سنت است که میت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است و اگر پیراهن
 بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحب است که در جامه کردن
 احرام بسته است در حج یا عمره کفن کنند و مستحب است که کفن خوشقماش و صاحب میت
 باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که نیکو کنید کفنهایی مردگان خود را که زینت

ایشانست و بان کفنهادر قیامت مبعوث میشوند و سنت است که در قیمت کفن
 مضایقه و مبصری نکنند و کفن از مال بسیار حلال بی شبهه باشد و سنت است
 موافق مشهور که بر کفن شهادتین و اقرار با محمد علیه السلام بنویسند و دعای خوش غیری
 ان در بعضی روایات وارد شده است و سنت است که بترت حضرت امام حسین
 بنویسند و علیا گفته اند که سنت است که کفن را بر سینهانی که از آن بیرون آورده اند
 بدوزند و باب دهان نز کنند و سنت است که در وقتی که غسل دهند و خواهند
 که میت را کفن کنند دستهایش را نادوش تا مرقع بشوید و بعد از آن شروع کنند
 در کفن کردن و واجبست جنوط کردن میت را بانکه بر هفت موضع سجده او
 یعنی پیشانی و کف دستها و زانو ها و انگشت میهن پاهای کافور بمالند اگر چه اندک
 باشد و بهتر است که سر پینی را نیز بمالند و بر سینه اش مریزند و اگر کودک یا پلین
 کردن و پند های پلو بند های دست و مرقعها و زیر بغلها و یخ ران و بند انگشتان
 و سایر بندها را با مال ناحوط است و بهتر است که کافور حنوط کافور خام جودا
 باشد و مقدارش بقدر یک اشرفی باشد که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این است
 که سه مثقال باشد و بهتر از این است که سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق
 حنوط حضرت رسول صلی الله علیه و آله که تقریباً هفت مثقال صیرفی بوده باشد
 و بهتر است که کافور غسل از این مقدار ها نباشد و سنت مؤکد است که در
 جرید تازه بامیت بگذارند و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این جوینها
 تراست میت را عذاب نمیکند و بهتر است که چوب درخت خرما بوده باشد
 و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب درخت بید و اگر یافت نشود

چوب درختان را و اگر بهمنزسد هر چوب تری خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت
برین باشند و چوب خشک هر چند از درخت حرما ای اماکن شریفه باشد فایده
نمیکند و باید هر یک بقدر یک شربورده باشد یا یک ذراع دست و بعضی گفته اند
که بقدر استخوان ذراع که از یک شرب بیشتر است و ظاهر همه خوبست و بعضی گفته اند
که پنبه بر آنها پیچند تا رطوبتشان بیشتر بماند و یکی را از جانب راست بگذارند
و سرش را بچپ کردن گذارند و ماصق بدن سازند و دیگری را از جانب چپ
و میان پیراهن و سر قاسی بگذارند و سرانرا نیز بچپ کردن گذارند و بعضی گفته اند
که سنت است که بر هر یک از این نهادن بنویسند بترتیب شریف و اگر تقیه باشد
و چپین توان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر بخاطرشان
ایند در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم بر دین
و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد رختهای او را نظیر بپوشانند و بانهها
کفن کنند و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة واجب
میت میتوان کرد و خالی از قونی نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان او را کفن
کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
هر که کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جائز او شده باشد تا روز قیامت
و هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق نیکوئی جاداد
باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد و
نچنین کفن بدن بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدن او را
بشویند و اگر کفن او ده شده باشد تا قبر نکند آشته اند از امیثویند و اگر بفر برده

باشد

باشد مشهور است که آن موضع را مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر میکنند
تا بدن میت پوشیدن شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن بدن
اندرون قبر با نکه طشت و افنا به ببرند و بشویند بهتر است خصوصاً اگر کلاه بدن
میت نجس شدن باشد و نظیر این لازم باشد کفن را نیز بان عنوان بشویند و
احوطست و جمعی گفته اند مکروه است کفن را باهن بریدن و گفته اند از مشا
چنین شنیده اند و در حال کفن نیز سنت است که پاهایش بجانب قبله باشد
و کسی که در غیر جهاد با امام کشته شده باشد جراحتهای بدنش را زاله میکنند
و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسلی اول سر را میشویند و اخی
بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بدن نشود کل رست میریزند تا بند شود
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست در حکم چنین کسی که اول خون را می
شویند و آب بر او میریزند در غسل و دست بر بدنش نمینالند و بر جراحتهای
پنبه و کافور نمیکذارند و محکم می بندند و بچپین اگر گردنش بریدن شده باشد
و جدا شدن باشد کافور میباشند بر موضع جراحت و پنبه بر آن نمیکذارند
و بخور می بندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل
اول سر را میشویند و بعد از آن بدن را و پنبه بر بالای گردن میگذارند و بعد
سر را بر روی گردن میگذارند و در میان کفن می پیچند و در هنگام دفن بر او
نابدن نمیکزند و در لحد میگذارند و رویش را بجانب قبله میگردانند
فصل چهارم در نماز میت است و این نماز واجبست بر همه مسلمانان
که علم بفوت شخصی بهر ساند و اگر یکی از ایشان بجای او را از دیگران ساقط

میشود و واجبست نماز بر هر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوال
انست که بر طفل که شش سالش تمام شدن باشد نماز واجبست و ظاهر بقصد قربت
اکتفا توان کرد و کمتر از شش سال را اگر زن متولد شدن باشد بعضی سنت دانسته اند
و بعضی بر عت و احوط نماز نکردنست و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصیا
که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند و غالیان که ائمه علیهم السلام
خدا دانسته یا گویند که خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرتد و انما که خدا را
جسم میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافتست و ظاهر محیر باشد میان آنکه
نماز نکند یا بکند و چهار تکبیر گوید و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در
موضع تقیه ترک نماید کرد و سزاوارترین مردم بنماز بر میت و اوست بنابر
مشهور و بعضی گفته اند که بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و با نفراد
میتوان کرد و احوط انست که تا قولن از ایشان رخصت گرفت من بی رخصت نکند
و شوهر از هم خویشان و اولی است نسبت بن زن و مردان و لایند از زنان و وارث اگر
خود قابلیت پیش نمازی نداشته باشد هر که را اعتقاد داشته باشد و بهترتر
داند مقدم دارد و جایز است که زن پیش نمازی زنان بکند و با مامومان در
صف بایستد و مرد باید که پیش بایستد اگر چه ماموم یک نفر باشد و اگر زنان با
مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر خایض باشد سنت است
که در صف جدا ای بایستد و واجبست که نماز گذارن رو بقبله بایستد
و سر جان بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در ماموم در کائنست و احوط
در منزه انست که از برابر جان به بیرون نباشد و واجب است که میت را بر پشت

بخوانند و در این نمازها رت از حدیث شرط نیست و جنب و خایض و بی وضو ^{نماز}
میتوانند کرد و احوط انست که سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت کنند از
پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه و بدن و حریم نبودن جامه و غیر اینها اگر
ظاهر انست که هیچیک از کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد و از اله آنها
منافی افعال نماز باشد مانند طلاق و حریم برای مردان و جامه غضبی و سنت است
که با وضو باشد و اگر آب به منرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد ^{سنت}
که تیمم کند و ظاهر بعضی است که بدون عذر نیز تیمم مستحبست و می باید که از جنازه
سببار دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفها در میان باشد و نماز بر میت
نمیتوان کرد تا او غسل و کفن نکند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را بقبیل
و عورتش را پوشانند و نماز کنند و سنت است که پیش نماز برابر میان مرد بایستد
و سینه زن بنابر مشهور و سنت است که کفش را بکند و اگر مومن باشد در کائنات
کندن و اگر پاره نه باشد بهتر است و واجبست که نیت کند و بهتر است که چنین
نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای آنکه واجبست قربت الی الله بنج
تکبیر گوید و سنت است که در هر تکبیر دستها را بر دوازده محاذی گوشها و بعضی در
غیر تکبیر اول سنت میدانند دست برداشتن را و اولی اقویست و در وجود دعا
در میان تکبیرها خلافت و احوط و جویست و ظاهر هر دعا می بخیزد و مشهور
انست که بعد از تکبیر اول اگر بگوید اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ
اللهِ وَ بَعْدَ اَزْ دَعَايِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اَلْحَمْدُ وَ بَعْدَ اَزْ سَمِىَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ بَعْدَ اَزْ چهارم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ وَ تَكْبِيرِ نَحْمَدُكَ

در پا داشته

بكويد وفارغ شود مجربست و موافق مشهور من است كه چنين كند بعد از نيت بكويد
الله اكبر شهدان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده
ورسوله اسكاه بالحق بشيرا ونذيرا بين يدي الساعة يس بكويد الله اكبر اللهم صل
على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد وارحمهم محمد وال محمد كما فضل ما صليت وبارك
وترحمته على ابراهيم والاراهيم انك حميد مجيد وصل على جميع الانبياء والمرسلين
يس بكويد الله اكبر اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
الاحياء منهم والاموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات انك نجيب الدعوات انك على كل
شيء قدير يس بكويد الله اكبر اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك وابن امة
توكل بك وانت خير من تولي به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم به منا اللهم
ان كان محسنا فزده في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر له
اللهم اجعله عندك في اعلا عليين واخلف على اهله في الغايبين عنك
يا ارحم الراحمين يس بكويد الله اكبر وفارغ ميشود وكرزن باشد بكويد الله
ان هذه امته وابنه عبدك وابنه امته توكلت بك وانت خير من تولي به
اللهم انا لا نعلم منها الا خيرا وانت اعلم بها منا اللهم ان كانت محسنة فزده
في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندك
في اعلا عليين واخلف على اهله في الغايبين وارحمها برحمته يا ارحم الراحمين
واكر بعد از هر چهار تكبير اين دعا بخواند خوست شهدان لا اله الا الله وحده
لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل على محمد وال محمد واغفر
للمؤمنين والمؤمنات اللهم ان هذا المستحي قد امناعبدك وابن عبدك و

فبعت روحه اليك وقد اخرج الى رحمتك وانت عني عن عذابه اللهم انا لا
من ظاهرها الا خيرا وانت اعلم بسريتها ان كان محسنا فزده في احسانه
وان كان مسيئا فتجاوز عن سيئته وكرزن باشد بكويد الله ان هذه المسحاة
قد امناعبدك وابنه عبدك وقد فبعت روحها اليك وقد اخرجت الى رحمتك
وانت عني عن عذابه اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خيرا وانت اعلم بسريتها
اللهم ان كانت محسنة فزده في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عن سيئتها
بل كد موافق جمع بين الاحاديث ههنا است وكر بعد از هر تكبير اين دعا بخواند بين
خوست شهدان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده
ورسوله اللهم صل على محمد وال محمد على الامم الهداة واغفر لنا ولاخواننا الذين
سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا انك عفور رحيم
اللهم اغفر لاجيائنا وامواتنا من المؤمنين والمؤمنات والكافلون بنا على
قلوبنا خياردنا واهدينا لما اخلف فيه من الحق يا ذنك انك تهدي من تشاء
الى صراط مستقيم اللهم عبدك ابن عبدك بن امته انت اعلم به افقر الخلق
واستغثت عنه اللهم فتجاوز عن سيئته وزد في حسناته واغفر له وان
وتوكله في قبره ولقنه حجة والمحنة بيبه صلى الله عليه واله ولا يخر مننا
اجره ولا نفينا بعدك وكرزن باشد از اول دعا ميخواند انما انا كافر الى صراط
مستقيم اللهم امته ابنة عبدك ابنة امته انت اعلم بها افقرت الى رحمتك
واستغثت عنها اللهم فتجاوز عن سيئتها وزد في حسناتها واغفر لها
وارحمها وتوكلها في قبرها ولقنها حجة والمحنة بيبه صلى الله عليه

وَاللَّهِ لَا تَحْرِمُنَا أَجْرَهَا وَلَا تَقْشِرْنَا بَعْدَهَا وَارْزُقْنَا بِهَا مَا نَحْتَاجُ
 شَدَنَ از نماز بگوید رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ
 النَّارِ و اگر برستی و خلاف مذهب نماز کن و بجزورت بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از هر
 تکبیر اول لغت و بفرمان کن و بهتر اینست که چنین بگوید اللَّهُمَّ آخِرُ عَبْدِكَ فِي عِبَادَتِكَ
 وَبِلَادِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ أَذْفَقُهُ أَشَدَّ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ بَوَالِي عَدَاوَةٍ
 وَبِعَادِي أَوْلِيَاءِكَ وَبُغْضِ أَهْلِ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَرَمِيتِ
 مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد و تمیز میان مذاهب نکند و باین سبب
 مستی باشد یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان نداشته باشد یا اعتقاد به صل
 بیت علیهم السلام داشته باشد و بلاد شمنان ایشان بدینا شده در نماز بگوید اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَمِنْهُمْ عَذَابُ الْحَرِّ و اگر مذهب میت معلوم
 نباشد بگوید اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ النَّفْسَ إِنَّكَ أَحْيَيْتَهَا وَأَنْتَ أَمْتَهَا اللَّهُمَّ وَلَهَا
 مَا تَوَكَّلْتَ وَاحْشُرْهَا مَعَ مَنْ أَحَبَبْتَ وَكَرَمِيتِ طِفْلًا نَابِالِغًا بَاشِدًا بگوید اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهُ لِابْنِ بَرٍّ وَكُنَّا سَلَفًا وَفَرَطًا وَآخِرًا و مشهور در هر است که دعا های سه
 تکبیر اول را میخواند بخوبی که گذشت و این دعاها را بعد از تکبیر چهارم میخواند
 و برستی اگر نماز کند تکبیر پنجم را نمیگوید و سنت است که بر جای خود بایستد تا جنازه را
 بردارند خصوصاً پیش نماز و نماز جنازه را در مسجد میتوان کرد و مشهور است که
 اگر در مسجد نکند بهتر است و بر یک جنازه دو مرتبه نماز کردن خلاف است در جواز
 آن و در نیست که کسی نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که در اشای نماز پرسد
 بقصد وجوب ملحق میشود و دعاها که خودش را باید خواند میخواند و چون پیش نماز

فارغ شود بقیه را با دعا های مختصر بخواند اگر چه جنازه را بردارند و اگر در شود
 یا بگوید و تکبیر ها را پی دعا یا پی بگوید و اگر میتی را پی نماز دفن کرده باشد احوط است
 که بر قبر او نماز کند هر چند مدتی گذشته باشد و هم وقت نماز جنازه میتوان
 کرد مگر آنکه وقت حاضر تنگ شود که حاضر را مقدم میدارد و بهتر آنست که
 با وسعت وقت نیز اول حاضر را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه
 باشد یا خوف ضایع شدن میت **فصل پنجم** در آداب دفن میت است و آداب
 بعد از آن سنت است که تامة میت را در قبر گذارند و نشینند و واجبست کفایت
 دفن کردن میت و قد و واجب است که میت را در گوی نهان کنند بجیثتی که بوی
 بد او از مردم مستور گردد و وحید او از ندگان ایمن باشد و خوابیدن او بر چپ
 راست رو بقبله واجبست بقول مشهور و بعضی مستحب است آنگاه اند و مستحب
 کنند قبر بقدر قاعی یا تا چنبر کردن و سنت است کنند لحد از طرف قبله
 و مستحبست که انقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر زمین سنت
 باشد و لحد توان کند بعضی گفته اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوان قبر را شق
 کنند بآنکه از میان قبر بعد رجسدمیت فرو بردند انقدر که توان نشست
 دو طرف داشته که خشت بر روی آن توان گذاشت که خال بر میت ریخته نشود
 و احوط است که در مانند سر دایه و تابوت و صندوق نگذارند و شخصی که
 در دریا میرد اگر ممکن باشد خبشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند
 و سرش را بیندند و در دریا اندازند اگر ممکن باشد و الا او را سبکین کنند و در
 بقبله باب اندازند و چون جنازه بنزد یک قبر رسد سنت است که او را از

پای قبر بگذرانند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برای قبله قبر بگذرانند و مشهور است
 که زمانی میگذرانند و سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم او را بقبور
 و آنچه در روایات معتبره وارد شده است آنست که چون میت را بنزد یک قبر رسانند
 او را بنگاه بقبور میرود و کار را بر او سنگین مکن و پائین تر از قبر بد و ذراع یاسه ذرا
 بگذار و ساعتی صبر کن تا هتیه خود را بیکر در برای سوال قبر زیر که قبر راهو هتیا
 عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد از احوال قبر و سنت است که سر میت را
 پیش کنند و از پیش پای قبر سر اشیب بقبور برند و جمعی از علما گفته اند که زن را از پیش
 قبله میگیرند و بعضی بقبور میرند و سر اشیب نمیکند چنانچه در بعضی از روایات
 وارد شده است و سنت است که شخصی که بقبور میرود که میت را بقبور گذارند و بندها
 قبا را بکشاید و بالا بپوش و ردا را بپندارد و سر و پایش برهنه نباشد و جایز است که
 بکس مرد نیاز نیاید خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته اند که مکروه
 که اگر میت مرد باشد خوش او را بقبور برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست
 که پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب باکی نیست
 و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را بقبور برد و اگر محرم نبوده باشد زن
 صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنت
 که از پیش پای قبر باشد و سنت است که چون میت را نزد یک قبر بگذارد بگوید
 اللَّهُمَّ عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أُمِّكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ وَچون
 میت را بردارد که بقبور میرد بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِلَى رَحْمَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي قَبْرِي وَلَقِّنِي

مَسْأَلَةُ

وَأَقْبِنِي

حَجَّتُهَا وَتَبَيَّنَا

حَجَّتُهَا وَتَبَيَّنَا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقَدْ آتَاهُ عَذَابُ الْقَبْرِ وَچون در قبر بگذارد دست
 که بندهای کفن را بکشاید و روی میت را باز کند و طرف راست را بر زمین برساند
 و اگر زیر سر را از خاک بلند نکند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت
 نیفتد و سنت است که مهری از تربت حضرت امام حسین صلوات علیه در برابر او
 او بگذارد و اگر تربت آنحضرت در کفن بگذارد و نه تراست و بگوید اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ پس سون فاتحه و قل هوذا ربنا الفلق و قل اَعُوذُ بِرَبِّ السَّمَا
 وَ قُلْ هُوَ اللَّهُ اخذ رواية الكرسى بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي قَبْرِي وَآلِ الْحَقِّه بَنِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ اللَّهُمَّ أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَزِدْ فِي عَذَابِهِ وَارْحَمَهُ
 وَتَجَاوَزْ عَنْهُ لَيْسَ كَوْنُكَ اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنْبِكَ وَصَاعِدْ عَمَلَهُ وَلَقِّنْهُ مِنْكَ
 رِضْوَانًا لَيْسَ كَوْنُكَ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَمَلِكَ وَأَبْنُ أُمِّكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ
 مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي قَبْرِي وَلَقِّنِي حَجَّتُهَا وَآلِ الْحَقِّه بَنِيهِ وَرَقِشْ مُنْكَرُ
 نَكِيرٍ وَافْتَحْ لِي قَبْرِي وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أُمِّكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي
 قَبْرِي وَآلِ الْحَقِّه بَنِيهِ اللَّهُمَّ أَنَا لَا أَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ وَبِرَأْيِ مَعْبُدِ
 دِيكَو بگوید اللَّهُمَّ يَا رَبِّ عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ
 أَنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَزِدْ فِي عَذَابِهِ وَارْحَمَهُ وَآلِ الْحَقِّه بَنِيهِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَى شَيْعَتِهِ وَاهْدِنَا يَا أَيْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَالْحَقُّ بَيْنَنَا

وَلَقِّنَا

جَنَّتُهَا عَلَيْنَا

أَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

وَأَمَّاكَ وَأَبْنَهُ

هذه آياتك

نبيها ووليها

السمع والفرق
السمع والفرق

تخاف وقول

اللهم عفوكم عفوكم وبروايت معتبره بكم ايند عاجز اندا الله هذا عبدك فلا
وجاى فلان نام اورا بگويد وابن عبدك قد نزل بك وانت خير من رول به قد اخرج
الى رحمتك اللهم ولا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم بسيرته ونحن الشهداء بعلا
اللهم تخاف الارض عن جنبيه ولقنه الجنة واجعل هذا اليوم خير يوم اتي عليه
واجعل هذا القبر خير بيت نزل فيه وصبره الى خير مما كان فيه وسع له في
مدخله والبر وحشته واغفر ذنبه ولا تخ من اجرة ولا تضلنا بعد وست است
كه در انحال عقايد خود را تلقين او كند خصوصا ولا ياتهم معصومين عليهم السلام
ولهبر است كه بدست راست دوش راست ميت را بگيرد و بدست چپ دوش چپ او را
واو را حرکت دهد و تلقين كند و اگر باين بخوبيد جامع تر است استمع افهم استمع افهم
استمع افهم يا فلان بن فلان و نام او و پدرش را بگويد هل انت على العهد الذي فاقتنا
عليه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا صلى الله عليه واله
عبد ورسوله وسيد النبيين وخاتم المرسلين وان علينا امير المؤمنين و
سيد الوصيين وامام افترض الله طاعته على العالمين وان الحسن والحسين
وعلى بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن
علي وعلي بن محمد والحسين بن علي والقائم المهدى صلوات الله عليهم ائمة
المؤمنين وحج الله على الخلق اجمعين وائمتك ائمة هدى ابرار يا فلان بن فلان
اذا اناك الملك المقيم يا رسول الله من عند الله تبارك وتعالى وسألك عن ربك
وعن نبيك وعن دينك وعن كتابك وعن قبلك وعن امرك فلا تخف وقل
في جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد صلى الله عليه واله الاسلام ديني والقران

كتابي والكعبة قبلي وامير المؤمنين علي بن ابي طالب امامي والحسن بن
علي المجتبي امامي والحسين بن علي الشهيد كبريلا امامي وعلي زين العابدين امامي
ومحمد باقر علم النبيين امامي وجعفر الصادق امامي وموسى الكاظم امامي وعلي النجاشي
امامي ومحمد الجواد امامي وعلي الهادي امامي والحسن العسكري امامي والمجتبي
المنظري امامي هؤلاء صلوات الله عليهم اجمعين اميني وسادتي وفادتي وشفعائي
يهي اتوكي ومن اعدائهم اتبرء في الدنيا والاخرة ثم اصل يا فلان بن فلان ان
تبارك وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه واله نعم الرسول وان امير
المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة الاحد عشر بنعم الائمة وان ما جاء
بمحمد صلى الله عليه واله حق وان الموت حق وسؤال منكر وكبير في القبر حق
والبعث حق والتشاور حق والصراط حق والميزان حق ونظائر الكتب حق والجنة
والنار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور
بگويد امين يا فلان در حديث است كه ميت در جواب ميگويد بلي فتمنيده
پس بگويد ثبتك الله بالقول الثابت هداك الله الى صراط مستقيم عرف
الله بينك وبين اوليائك في مستقر من رحمة ربي بگويد اللهم جاف
الارض عن جنبيه واصعد بروحه اليك ولقنه منك برهاانا اللهم عفوكم
پس خشت بر خشت بگذارد و اگر نخسته نيز خوبست و خشت خام بهتر است اگر خشت
بزرگ باشد راست بگذارد و بر خسته خسته خشت ديگر بگذارد و با بگل رخنه را
بگيرد و اگر خسته هاي كوچك باشد هر كند و بر هر تقديس رخنه ها را محكم كند كه
خاك بر ميت نيز دود و وقت چيد خشت ايند عاجز اندا الله صل و حدته

عليه آية الله

جنبيها آفتها

وَحَدَّثَهُ وَالشَّيْءَ وَحَشَّتَهُ وَأَمِنْ دُوعَتِهِ وَأَسْكَنَ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ حَتَّى تَغْنِيَهُ بِهَا
 عَنْ رَحْمَتِكَ مِنْ سِوَاكَ فَإِنَّمَا رَحْمَتُكَ لِلْإِنْسَانِ وَرَوَيْتَ بِهَا رَحْمَتَكَ كَيْتَغْنِيَهُ عَنْ
 رَحْمَتِكَ مِنْ سِوَاكَ وَاحْشُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ وَمَكْرُوهَ اسْتَغْنَى قَبْرِ حُجُوبَ تَحْتَهُ
 كَرُونَ يَأْمِتُ رَأْيَانُ بَوْتِ كَذَا شَتَّى مَكْرَانِ كَمْ زَمِينٍ أَنْبَرُ أَوْدِيَةٍ لَسْبِيَارِ دَاشْتِ
 بَاشَدُ وَچُونِ از پیش پای قبر میروند بگویند اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالحمدُ
 لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ رَفَعِ رُوحَهُ فِي اَعْلَى عِلْبَيْنِ وَاخْلُفْ عَلَى عَقْبِهِ فِي
 الْعَاثِرِينَ وَعِنْدَكَ تَحْسِبُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس سنت است که حاضران به
 پشت کف خاک در قبر میزنند و اگر شکم دست که باز دارند و میزنند نیز خوبست و
 کسی مرتبه میزنند و در وقت بختن بگویند اَللّٰهُمَّ اِنَّمَا نَا بَاكَ وَنُصَدِّقُ بِمَا جِئْنَا بِكَ
 هَذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا نَدَانَا اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا
 و در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند حق تعالی بعد از هر زده از خاک
 حسنه برای او بنویسد و مکر و مکره است که خورشان میت خاک در قبر میزنند که مورث
 مساوت قلبی است و دوری از رحمت الهی و سنت است که از غیر خاک قبر بر میت نزنند
 که بار است بر میت و سنت است که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند بعضی چهار
 انگشت کشاده و بعضی یکم آورده گفته اند و ظاهر هر دو خوب باشد و در حدیث
 که یکشتر نیز مجوز باشد و مستحب است که قبر را چهار گوشه کنند و رویش را پهن کنند
 و خریشته نکنند بخوبی که ستمیان نمیکند و بعد از آن آب بر قبر میزنند و در
 خبر است که تاوی در قبر هشت میت را عذاب نمیکند و سنت است که آب بریزند
 در قبله بایستد و ابتدا از پیش سر کند و بر یک جانب قبر میزند تا پیش پا و بگرداند

اللهم زدنا ایمانا

بجانب دیگر و بریزد تا پیش سر و بعد از آن بر میان قبر میزند و سنت است که آب را قطع نکند
 و متصل بریزد تا تمام شود و مستحب است که بعد از آب ریختن دست بر قبر گذارند و
 که انگشتان ایشان کشاده باشد و قوت کنند تا اثر انگشتان ایشان در کل بماند و
 بقبله باشند و از بعضی روایات مفهوم میشود که نزد یک سر او بنشینند و این دعا بخوانند
 اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاصْعِدِ لِيكَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا وَ
 اسْكُنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَغْنِيَهُ هَذَا عَنْ رَحْمَتِكَ مِنْ سِوَاكَ وَهَفَّتْ مَرْتَبَهُ سُوْرُ
 اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بِحُورٍ اَلْوَمِيَّتِ زَنَ بَاشَدُ در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مؤنث بیاورد
 چنانچه بر برخی نوشته شده است و سنت است که وقتی میت یعنی اقرب خویش
 او بعد از آنکه مردم برگردند سر میت بنشیند و با او از بلند آن تلقین که گذشت بار
 دیگر بکند و اگر دیگر بر آن نایب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که چون این
 تلقین را بکند منکر نکیر میگوید بیا برویم تلقین حجتش گردانند احتیاج به پرسیدن نیست
 پس بر میگردد و سؤال نمیکند و مکر و مکره است عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر بسیار
 ماندن و کچه مالیدن بر قبور مکر و قیور انبیاء و ائمه صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند
 که قبور علما و صلیان نیز اینچنین دارد و مکر و مکره است تان کردن قبر بعد از مندرس
 شدن و در خبر است که حق تعالی دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس
 شدن را و مکر و مکره است در حال اختیار و میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلد
 که در آنجا مرده است بشهرهای دیگر بردن مگر بمشاهد مشرفه ائمه معصومین
 علیهم السلام و بعضی استثنای کرده اند نقل بمقبره صلی او علیا و شهدا را نیز و مکر و
 بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطه زیارت قبور که ضرر و مشهور است

که جایز نیست شکافتن قبور و مکرر در چند صورت یکی آنکه مال صاحب قیمتی افتاد باشد دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند دیگر آنکه او را بجای غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم پناشیدن باشد و مشهور است که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنای کرده اند نقل بمشاهد مشرف حضرت امیر معصومین علیه السلام را و مشهور است که جایز نیست گریبان چاک کردن و جائز دریدن برای غیر برادر و پسر و برایشان جایز است بلکه بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدر و بعضی بخوبی کرده اند زنا ترا مطلقاً و احوط ترک است و جایز نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط است که طباخچه بر رو زانو و غیر آن نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قایل شدن اند که زنی که موی سر خود در مصیبتی برود واجبست کفان بدهد چنانچه در حائمه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند کلاه دارد و کفاره بر او نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط دادن کفاره است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند پسیدن در وجوب کفاره و همچنین اگر علما قایل شدن اند که واجبست کفاره قسم بر زنی که موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را بجزاشد که خون بر آید و بر مردی که در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند و کفاره بمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب میدانند و احوط عمل مشهور است و لازم است اصحاب مصیبت که صبر کنند بلکه بقضای الهی راضی باشند و بدانند که حق تعالی صابران را اجر بخشد گرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا گناهان گذشته او امر زین شود و هرگاه که آن مصیبت بخاطرش آید این کلام بگوید

تا گناهان مابین این دو کلام امر زین شود و بسند معتبر منقولست که هر که مصیبتی بخاطر او زد اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ و الحمد لله رب العالمین اللهم اجرني على مصيبتی واخلف على افضل منها ثواب بما ان مصیبت باری بگریز او داده شود و سنت است که دیگران تعزیه ایشان بکنند و ایشان را بجزب شکبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و بمبالغه از دفن بدینتر است و اقل تعزیه است که بروند تا صاحب عزایشان را ببیند و منقولست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که صبر فرماید اندوه ناگهانی را در صحرائی محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله نیکویی از حلهای هبشت بپوشاند که موجب سرور او گردد و هر که مصیبت زده صبر فرماید حق تعالی او را ثوابان صاحب مصیبت گرامت فرماید بی آنکه از اجر او کم شود و فرمود که ثواب تعزیه و صبر فرمودن هبشت است و مستحب است که صاحب مصیبت تغییر وضع خود بکند تا او را بشناسند و جایز است گریه و ندب کردن که نیکبتهای مبتلایان بشمارند و نحوه کردن بحق جایز است که دروغ نگویند و چیزهای باز برای مبتلایان نگویند و بجز آنست که نوحه گریه و زاری و مستحب است که ناسه روز دیگران خصوصاً همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز ما تم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگیرد بآنکه جامهای رنگین بنپوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المؤمنات و السالین انتم لنا قرط و نحن انشاء الله بکم لاجنون و بربوات دیگر السلام علی اهل الدیار من السالین و المؤمنین و المستقدمین میتا و المستأخرین و انشاء الله

اللَّهُ بِكُمْ لَا خِفُونَ وَبِرَوَايَتِ دِيكَرِ السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتُمْ لَنَا سَكْفٌ وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ رَحِمَ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ
 مِنْكُمْ وَالْمُسْتَخِيرِينَ وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ودر احادیث بسیار وارد
 شدن است که هر که نزد قبر پدر در مؤمن خود هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند
 از توبه بزرگ روز قیامت این کرد و بروایت دیگر خدا را و صاحب قبر را بامرزد
 و سنت است که در وقت خواندن است بر قبر گذارد و در قبله باشد و سنت است
 که این دعا بخواند اللَّهُمَّ خَافِ الْأَرْضَ عَنْ جُنُودِهِمْ وَصَاعِدِ إِلَيْكَ أَنْوَاجَهُمْ لَقِمْ
مِنْكَ رِضْوَانًا وَاسْكِنْ آلِهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَقْبَلُ بِهِ وَحَدِّثْهُمْ وَتَوَلَّهِمْ وَخَشَعِ
أَنفُسَهُمْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بروایت معتبر دیگر این دعا بخواند اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَرْبِي
وَصَلِّ وَحَدِّثْهُ وَالنَّارَ وَخَشَعِ و أَمِنْ رَوْعَتِهِ وَاسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا
لَيْسَ غَنِي بِهَا عَنْ رَحْمَتِكَ مِنْ سِوَاكَ وَالْحَقُّهُ بَيْنَ كَانِ يَتَوَلَّاهُ و بروایت دیگر مستحب
 که نزد قبر سوره حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الناس و آية الكرسي هر يك را سه
 مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه را هفت مرتبه و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که هر که در قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله را یا زده مرتبه بخواند
 و ثوابش را بمرگدانان قبرستان بخشد بعد دان مردگان اجر و ثواب یابد و بروایت
 دیگر هر که آية الكرسي بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حق تعالی بعد هر حج
 ملاکی خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه جمع
 زیارت قبور مستحب است و در احادیث معتبره وارد شده است که بر هر که مصیبت
 وارد شود مصیبت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را بیاید آورد که ضعیف تر

مصیبتهاست و در اخبار بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت
 بران خود زند ثواب و حط می شود و نباید شیون و فریاد کند و او یاده و نکلا
 نکوید و در حدیث معتبر منقولست که هر که باین فرزند از او برود و صبر کند بهتراست
 از برای او از آنکه هفتاد فرزند از او بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد
 کنند و منقولست که هر که را خدا دوست میدارد بهترین فرزندان او را میگرد
 و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش هشتاد است خواه صبر کند و خواه
 نکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت
 این دعا میخواند الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ لِي مَصِيبِي فِي دِينِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَوْ شَاءَ
جَعَلَ مَصِيبِي اعْظَمَ مِمَّا كَانَتْ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْأَمْرِ الَّذِي شَاءَ أَنْ يَكُونَ فَكَانَ
 و باید که مردگان را فراموش نکند زیرا که دست ایشان را اعمال خیر کوتاه گردید
 و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امید دارند و احسان ایشان را چشم
 براهند خصوصاً دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فرضیه و در مشاهد
 مشرفه و پدر و مادر را زیاد از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد
 که در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از
 فوت ایشان نیکو کار گردد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد و بسا
 فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر نیکو کار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب
 آنکه اعمال خیر برای ایشان که بعمل آورد و عمل خیرات برای پدر و مادر و سایر
 خویشان است که قروض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند
 و حج و سایر عباداتی که از ایشان فوت شده باشد سعی کند باستیاریا بگذرد

بجمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق علیه السلام در هر شب برای
فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول انا
انزلناه و در رکعت دوم انا اعطينا میخواندند و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق
علیه السلام که بسا باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حق تعالی بر او وسعت
دهد و تنگی را از او بردارد پس با و گویند که این فرج که بقول رو داد بسبب نماز است که
فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی پرسید که دو میت را در دو رکعت نماز شریک
میتوان کرد فرمود بلی و فرمود که میت شاد میشود و فرج می یابد دعا و استغفاری
که بر او کند چنانچه زند شاد میشود به هدیه که برای او بزنند و فرمود که بر میت
داخل میشود بر قبرش نماز و روزه و حج و صدقات و سایر عملهای خیر و دعا و ثواب
ان اعمال برای کسی که کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود
که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میکند
و میت باین عمل منتفع میشود و در روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی بیک میت
نصدق بکند حق تعالی جزای او را بر او میدهد و از دشمنان است که هرگاه شخصی بیک میت
بیزد قبر او میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یک با و میگویند
السلام عليك ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن
میشود و حق تعالی او را شهر در بهشت با و کرامت میفرماید و هر از خوری با و تزویج
مینماید و هر از حله با و میپوشاند و هر از حاجت او را و امیکرداند و در حدیث
معتبر منقولست که شش چیز مؤمن میرسد بعد از وفات او اول مرزندی که از جهت
او استغفار کند و دوم مصحفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند

سیم درختی که بکار د و مردم از آن نفع یابند چهارم آنی که جاری سازد پنجم چاهی که
حضرت نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سبزی است که مردم با آن عمل نمایند از شام
و هدایت خلق یا تصدیف کتب و مانند آن **باب چهارم در مجمل از احکام**
زکوة و خمس و اعتکاف است و در آن سه فصل است **فصل اول در زکوة و اوقات**
و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترك کنند آن بسیار است از جمله حق تعالی میفرماید
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُخْفَىٰ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَىٰ بِهَا جُوهَرُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُونَ فَبَشِّرْهُم بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ بِتَعْلَمُونَ
و انکسانی که جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه
خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعد از این در دوزخ در آن روزی که
سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کنند با آنها پیشانیها و پاها و ^{شانه}
ایشانرا و ایشانرا گویند ایست ما لها فی که از برای خود جمع کرده بودید الحال
بچشید عذاب آنها را و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که نهد فقیر
از زکوة را که بیست و یک دینار است و نه مؤمن است و نه مسلمان و در وقت مرد
استغاثه میکنند که مرا بر گردانید بدینا تا زکوة را بدهم چنانچه حق تعالی
فرموده است حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ
صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ یعنی تا وقتی که بیاید احدی از ایشانرا مرگ گویند پروردگارا
بر گردانید مرا بدینا شاید عمل شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشته
و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم بطرف صحیح

منقولست که کسی که طلا و نقره داشته باشد و زکوة از آن بدهد حق تعالی او را در روز
قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پابند نشود بران و مسلط سازد بر او و ما
پسند داریم که زهرش از مارهای دیگر عظیم تر است و در عقب او دود و آواز وی که بزرگ
تا چون باورسد و داند که از آن خلاصی ندارد دست خود را بدندان او دهد
پس بدندان بگیرد او را مانند شتر نری که بر چیزی دندان فرو برد پس طوقی گردد در
کردن او و اینست معنی قول حق تعالی سَيُطَوَّقُونَ مَا يَجْلُوْنَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ یعنی زکوة
طوقی گردد در گردن ایشان انچه نری را که بخور و زردند در دنیا بان و در راه خدا
نذاذند در روز قیامت و هر کس شتر یا گاو یا کوسفند داشته باشد و زکوة از آن
ندهد حق تعالی حبس کند او را در صحرائی لغزنده و با مال کند او را هر حیوان شکافه
سمی لبم خود و کند او را بدندان و پیش هر صاحب زهری بدیش خود و هر که ذراعت
داشته باشد یا باغ خرما و انکور داشته باشد و زکوة از آن نداد باشد از قطع
زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند و آن همه آتش گردد تا روز قیامت
و بروایت معتبر دیگر هر که زکوة مالش بدهد حق تعالی آن مال را از دهنای گرداند
در گردن او که دماغش را خورد و کوشش را بدندان کند تا از حساب بخل بفرار
شوند و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مال در صحرا
و در با تلف نمیشود مگر بندگان زکوة و حق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِينَ يُبْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ سَائِلٍ فِي كُلِّ سَائِلَةٍ
مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند
خود را در راه خدا از زکوة خمس و جهاد و حج و غیره آنها مانند دانه اینست که بروید

از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر می
شود و حق تعالی مضاعف میگرداند با ضعیف این از برای هر که خواهد و آیات و اخبار
در این باب بسیار است و انچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرموده خدا و رسول
داشته باشد کافیست وَأَمَّا اجْناسی که در آنها زکوة واجب می شود پس چنین است
اول طلا هرگاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بمالد
که بدل نکند و تغییر ندهد مقدار چهل یک از آن زکوة میباید داد و بعد از آن هر
چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل یک بمیاید داد دوم نقر است هرگاه
بد و بیست درهم برسد که تخمینا دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق
زرد و آنکی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بمالد بعد از سال چهل یک
میباید داد و بچنین هر چند چهل درهم زیاد شود که دوهزار و پانصد و بیست
دینار باشد چهل یک از آن میباید داد سیم شتر است و مضایبان دوازده است
اول پنج شتر است و در آن یک کوسفند است دوم ده شتر است و در آن دو کوسفند
سیم پانزده شتر است و در آن سه کوسفند است چهارم بیست شتر است و
در آن چهار کوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن پنج کوسفند است
و کوسفندی که دهند بهتر است که هفت ماهه یا در هشت باشد و کمتر نباشد
اگر کوسفند دهند و اگر بزر دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و شش
شتر است و باید شش ماهه یا در دو باشد و اگر نداشت باشد شش ماهه یا در دو
یا در سه بدهد هفتم سی و شش است و باید شش ماهه یا در دو یا در سه بدهد
هشتم چهل و شش است و باید شش ماهه یا در دو یا در چهار بدهد نهم

شصت و یک است و باید ششتر ماده چهار ساله پاد پنج بدهد **هفتم** هفتاد
و شش است و باید دوشتر ماده دوساله پاد سه بدهد **یازدهم** نود و یک است
و باید دوشتر ماده سه ساله پاد چهار بدهد و **از دهم** صد و بیست و یک است
و هر چه زیاد شود در هر پنجاه شتر بیشتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر یک
شتر ماده دوساله میدهد **چهارم** کاواست و در هر گاو یک گوساله ماده یا بز
یک ساله پاد دو میدهد و در هر چهل گاو یک گاو ماده دوساله پاد سه میدهد
پنجم کوسفند است و در چهل کوسفند یک کوسفند واجبست و در صد و بیست
و یک کوسفند دو کوسفند و در دویست و یک کوسفند سه کوسفند واجبست
و در سیصد و یک کوسفند احوط است که چهار کوسفند بدهد و چون بچهار صد
رسد هر چه زیاد شود از هر صد کوسفند یک کوسفند میدهد و در زکوة هر یک
شتر و گاو و کوسفند شرطست که در علف مباح جزین باشند در تمام سال پس اگر
علف مملوک خورده باشند زکوة واجبست و اگر بعضی از سال جزین باشد و بعضی
علف مملوک خورده باشد احوط است که اگر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و
بچهار انا شیر بخورند حساب مینماید کرد بنا بر مشهور و احتیاط در آنست که از روز
که متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات هم شرطست که سال
برایشان بگردد و سال زکوة یازده ماه است چون ماه دوازدهم داخل شد زکوة
واجب میشود و در گاو و شتر شرط است که کارکن نباشند پس اگر کار کنند یا خوش
کنند زکوة واجبست و کوسفند و بز را بر سر هم حساب میکنند و گاو و گاو میش
را بر سر هم حساب میکنند و شتر و مایه و لولک را بر سر هم حساب میکنند

ششم و هفتم و هشتم و نهم کندم و جوز و خرما و مویز است و شرطست که
هر یک بنصاب رسیدن باشد و بنصاب سیصد و هفت من و پنجاه درم است **سینک**
تبریز و انکور هر گاه نهصد و بیست و یکمن باشد احوط است که زکوة بدهد و شرط
که این غلات در ملک و بحد نصاب رسیده باشند پس اگر کندم و جوز را بعد از در
کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجبست و اگر زمین را با جاره گرفته باشد زکوة
بر مستاجر واجبست و اگر بزار عریض بکند بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چهار مثلاً
زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل اگر حصه
هر یک بتهانی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت یا باغ یا اران یا آب روان
یا آب قنات یا آب ریشه خورده باشد ده یک میدهدند و اگر آب باگاو باشد ترا
چرخاب خورده باشد بیست یک میدهدند و اگر از هر دو خورده باشد بیست و چهار را
و اگر هر دو مساوی باشد یا زده یک میدهدند و احوط و اقوی آنست که بغیر از خراج یا
چیزی از خرج زراعت را بدین نکت در دادن زکوة و چون اکثر علما بر آنست که تغلق
زکوة بانگور در وقت غوره شدن است پس احوط است که اگر با بجزیر یا بیاور
که تخمین کنند میوه باغ را که چه مقدار است و با خود مقرر سازد که با آن نسبت
زکوة خواهند داد تا آنچه خورده از غوره و انکور حلال باشد یا آنکه آنچه بردارد بکشد
و حساب کند که دارد یا آنچه بردارد عشر غوره را بدهد و تخمین کندم و جوز وقتی
که دانند بیند و بعضی از علما گفته اند که زکوة واجبست در حبوب مانند برنج
و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هر گاه بنصاب جو و کندم بر سندهان شرایط و
مقداری که گذشت و مشهور آنست که زکوة اینها سنت است و در مادیان که در علف

مباح چرا کند و سال بر او بگذرد زکوة سنت است پس اگر پدر و مادر شرعی نباشند
در سال و اگر در چهار دانگ و نه می میدهند و اگر یابو باشد که یکی از پدر و مادر
عربی نباشند یک اشرفی میدهند و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند و
مشهور است که سنت است و آن مال نیست که مالک شود از آن بعنوان معاوضه
و در قضا مالک شدن قصد اکتساب و تجارت بان داشته باشد و میباید که قیمت
آن یکی از مضایب طلا و نقره برسد و در تمام سال بر مضایب باقی باشد و در تمام سال
از مایه که نشود که یا بمایه یا پیشتر بخرند و اگر چند سال بگذرد که مایه در کی
باشد سنت است که زکوة یک سال را بدهد و اگر بمایه باقی باشد هر سال چهل
یک را میدهد و اگر معاوضه کند در اثناء سال بقصد تجارت خلافت و احوط
است که باز بدهد و سنت است که در وقت در و کردن اگر فقرا حاضر باشند فقیر
دسته کندم بدهد هر قدر در دستش در آید و در وقت چیدن خرما و انگور یک
مشت بدهد و بزکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط است که
ترک نکند اما مستحبی زکوة پس هشت طایفه اند اول و دوم فقر و مساکین و ایشان
کسانی که فوت سال یا نه خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسی نباشند
که معاش خود و عیال خود را بان توانند گذرانید و احوط است که صالح باشند و کذا
و سایل بگفت نباشند سیر کسی است که امام علیه السلام بضم یک در ای کف
زکوة و حصه باو میدهد و در این زمان آن نمیشد غالباً و همچنین چهارم که گفته
قانون هم اند در این زمان نمیشد غالباً پنجم صرف کردن در ازادی بندگان است
که اقائی غلام خود را مکاتب کرده است که مالی بدهد و ازاد شود و او عازم

باشد از دادن آن اگر با زکوة واجب شده باشد بایند که قدری از زکوة را بمالکین
او حساب کنند و اولاد بکران از زکوة حصه باو بدهند که باقی بدهد و ازاد شود یا
غلامی که از دست افتاد رتعب و شدت باشد از مال زکوة بخرند و ازاد کنند ششم قرض
دارانند که قرض کرده باشند و در معصیت صرف نکرده باشند در اداء قرض ایشان
میتوان داد هفتم فی سبیل الله است یعنی صرف زکوة در راههای خدا مانند جهاد فی
سبیل الله و یاری حاجیان و زیارت معصومین علیهم السلام و بنای مساجد و
و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانی که جهاد حق باشد
و این احوط است هشتم ابن السبیل است و آن کسی است که بغرب افتاده باشد و خرج
رفتن بخانه خود نداشته باشد آن مقدار باو میدهند که بخانه خود برسد اگر سفر
معصیت نباشد و بایند که کسی که باو زکوة میدهند غیر مؤلفه شیعه مانندی عشر
باشد و احوط است که اجتناب از کناهان کبیره کنند خصوصاً شراب خوردن و
شرط است که واجب التقیه مالک نباشند مثل پدر و مادر و جد و جد هر چند
بالا روند و فرزندان و فرزندان ازادگان هر چند پائین روند و زن و بنده و مهر است
که زکوة را بخویشیان پریشان بدهند غیر آنها که مذکور شد و اگر شرایط را داشته
باشند و غیر سید زکوة بسید نمیتوان داد اما سید زکوة خود را بسید و غیر را
هر دو میتواند داد و غیر سید احوط است که بشریف هم ندهد و طبر است که زکوة
ببزرگ بدهد با عالمی که مصادر زکوة را نداند بپزند که او مصرف برساند **فصل نهم**
در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز واجب می شود اول غنیمتی که از کافران در جنگ
بگیرند خواه در جنگگاه باشد و خواه در بیرون و دوم معادن است مانند طلا

ونفق و مس و سرب و یا قوت و زبرد و سیرمه و غیره و نفق و کثرت بعد از آنکه
خرج بیرون آوردن بد زود پنج یک از میا بداد و مشهور است که نصاب ندارد
و بعضی گفته اند نصابش یکدینار است تا بیک دینار نرسد خمس واجب نمیشود و بعضی
ببیت دینار گفته اند یعنی ببیت شرفی که نصاب اول طلاست و اکثر متأخرین باین
قایل شده اند و خالی از قوی نیست و اگر چند کس شریک باشند باید حصه هر یک جدا بنصاب
برسد سیم کتب است یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند پس اگر کعبه را در
بلاد کفار بپایند که در آنجا مسلمان نباشد هر چند سکه اسلام داشته باشد
یا در دارالاسلام بیابند و سکه اسلام نداشته باشد و ببیت دینار یعنی اگر
برسد اگر طلا باشد خمس از آن میدهد و باقی از اوست و اگر نقره باشد و ببیت در هم
که موافق رزده دانگی و از ده هزار و ششصد دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد
قیمت آن یکی از این دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت
کند بر آنکه از مسلمان بوده است مشهور میان علما است که حکم لقطه دارد میباید
یکسال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود بواجب بدهد و الا تخیر است میان مالک
شدن و تصدق کردن و با ضمانت نگاه داشتن و اگر در صورت اول صاحبش پیدا
شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار است که اگر از روی زمین یافته است
لقطه است و اگر در زیر زمین بوده است کعبه است خواه اثر اسلام داشته باشد
خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوی نیست و اگر کعبه را در زمین
خود بیابد که از پدران باور سپند باشد از اوست و اگر خمس از او جدا شود است و اگر در
خریدن باشد تعریف نمیکند بیا بیا نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان

حاصل شود بایشان میدهد علی المشهور و الا از اوست و بازا حوط است که خمس از او
و همچنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف نمیکند بیا بیا
و اگر نشان ندهند از اوست و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی بیابد خمس میدهد
احتیاطا و باقی از اوست و باقی ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند اهو و اگر مجمل
باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط است که تعریف باو بکند چنانچه
چیز نیست که بغوض از دنیا بیرون می آورند مانند مروارید و مرجان و در آن نصاب
معتبر است و مشهور است که نصابش یک دینار است یعنی یک شرفی تمام وزن و بعضی
ببیت دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در او در نصاب با هم حساب می کنند هر چند
در مابین ترك عوض کرد باشد علی الا حوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک می
باید بنصاب برسد و غیره را اگر از دنیا بغوض در آورند حکم مروارید دارد و اگر از روی آب
یا ساحل بردارند مشهور است که حکم معدن دارد و احوط است که بهر حال خمس از او
بدهند و رعایت نصاب در آن نکنند پنجم فاضل مؤنت سالیا نه است از آنجا که
وزراعتها و جمیع کسبها و مشهور است که در میراث و بخشش و هدیه خمس میباشد
و خرج سالیا نه را که بیرون نمیکند قدر وسط مناسب حال الشخص را اعتبار
کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس از او اسراف کرده است بیرون نمیکند و اگر
بر خود تنک گرفته باشد از او بیرون نمیکند علی المشهور و احوط است که از هر چه
زیاد آمدن باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط است که هر چه حاصل شود و خرج
بگذرد زیاده را روز بروز خمس بدهد و اگر در اشای سال اخراجات ضروری واقع
شود مثل خرج کدخدائی و حج بیت الله و زیارات رسول و ائمه صلوات الله علیهم

وامثال اینها هم را بعد وسط بیرون میکنند و همچنین بعدیات و زیادهها که ظلمه
کند جمیع را بیرون میکنند و خمس بقیه را میدهند و ابو الصلاح رحم الله قایل شد^{است}
که در قیلات و هبه و هدیه نیز خمس واجبست و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر
از شخصی جانب عظیمی با و برسد یا میراثی از جانی که کمان نداشته باشد با و برسد
یا مالی از دشمنان دین با و برسد خمس می یابد داد و عمل باین روایت احوط است ششم
زمینی است که یهودیان و نصرانیان و مجوسان از مسلمانان بجزند خمس آن زمین را
یا خمس قیمت آن را با رضای ذمی میگیرند و اگر خانه یا باغ را بجزند مشهور میان علما
است که خمس زمین آنها را نمیگیرند و اکثر قدما ی علما متعرض این نوع خمس نشده اند
هفتم مال حلالیست که مخلوط شده باشد بجرام و صاحبان آن ندانند و مقدار جرم را
ندانند خمس آنرا میدهند بفقیرای سادات و غیر ایشان و بعضی آنرا مخصوص سادات میدانند
و بعضی گفته اند سادات نمیتوان داد و ظاهر این هر دو توان داد و اگر بشرف بدهند بهتر است
و اگر مقدار حرام را ندانند و صاحبش را نیز ندانند مقدار را واجبست که بجا حبش بدهد
و اگر صاحب را ندانند و مقدار را ندانند یا صاحب میباید صلح کند و بعضی گفته اند که
در این صورت خمس را بجا حبش بدهد و بعضی گفته اند آن مقدار را که علم دارد بجا
میدهد و مابقی را با صاحب صلح می کند احتیاطا و این احوطست و اگر مقدار را
دانند و صاحب ندانند سعی میکند تا صاحب را بهرسانند و اگر هم نرسد از برای
او تصدق میکند و این صورت و صورت اول مستحبی است بر دظالم و اگر خمس را بدهد
یا تصدق کند کل را یا بعض را و بعد از آن صاحب پیدا شود خلافت که آیا باید
باز به صاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد و اما مستحق خمس مشهور میان علما

است که شش حصه میشود چنانچه ظاهر این که می باشد و حصه خدا و رسول
و دوی قرنی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و از
امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر سه حصه میشود که ببنیان
سادات و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سیده موافق مشهور کسی است
که منسوب باشد از جانب پدر بعد المطلب و تفسیر مسکین و این سبیل در زکوة
گذشت و در بیتیم احوط آنست که پریشان باشد و این سبیل را انقدر میدهند که
بشهر خود رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام علی السلام
جمیع خمس را بخدمت آنحضرت می برده اند و حضرت نصف را خود بر میداشته اند و نصف را
بان سه فرقه سادات میداده اند که مذکور شد و هر یک بقدر کفایت ایشان
در یکسال میداده اند و آنچه زیاده می آمدن خود بر میداشته اند و اگر وفای بکسر
از حصه خود تتمه را میداده اند و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در
زمان غیبت احوط آنست که حصه سادات را بعالم عادل اثنا عشری بدهند
که سادات برسانند بقدر احتیاج ایشان و اما نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت^{است}
در زمان غیبت خلافت مشهور آنست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل
تتمه بنیات آنحضرت سادات بدهد و اگر چیزی زیاده اند حفظ کند و بعد از خود
بعالم دیگر بدهد که اگر سید پریشانی بیابد بدهد و الا برای آنحضرت ضبط
کند و این فرض در این زمانها بسیار زیاد است زیرا که سادات پریشان بسیارند
و خمس دهندگان کند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمه علیهم السلام
این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بی وجه است زیرا که از حضرت

صاحب الامر صلوات الله علیه روایت می فرماید است که بر شیعیان حلال
 کرده باشد بلکه خلافت ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد و سه
 و کثیری بود قایمان آنحضرت را یعنی عثمان غنی و پسر او محمد و حسین بن روح و علی بن محمد
 سمی رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بدی که جمیع حسنات آن شیعیان میکردند
 و بفرموده حضرت مبرم میدادند و ظاهر است که در این زمان نیز نایب عام آنحضرت
 که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات که عیال
 آنحضرتند برسانند و الا باید سادات که اشرف خلقند از گرسنگی بمیرند یا سائل
 بکف شوند و از هر کس ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجب بر ایشان حرام است
 و خمس را بوضوای ایشان داده اند و بسبب اختلافی که در میان علمای هر سید است
 و بعضی از علمای عصر اغنیای را جرات داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر
 سادات بفقیر و فاقه میکنند و از حقوق ایشان و اجداد ایشان بر ذمت اغنیای
 مانند بر تقدیری که امام بر ایشان رحم کرده باشد در زمانهای تقیه و خوف
 و قیدیات که از خلفای جور بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد ایشان
 چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را در فقر
 و اضطراب بینند و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان
 داشته باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت و قی
 خواهد بود که صاحبان خمس بر خیزند و بگویند پروردگار از خمس خود را میخواهم
 و حضرت صادق علیه السلام فرمود که من یکدرهم خمس را از شما نمیگیرم و حال آنکه
 مال من از همه اهل مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه شما پاک شوید

از کناه و از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که هر که احسان
 با حدی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر علمای اهل بیت
 که اگر صاحب مال خود حصه امام علیه السلام را بسادات بدهد بری الذمه
 نمیشود مگر آنکه دستش به عالم محدث عادل نرسد و بگمان فقیر هم خمس اینچنین دارد
فصل سیم در بیان کیفیت اعتکاف است اعتکاف مکشی است در مسجد جامع
 جهت عبادت و آن سنت مؤکد است بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصاً
 در دهه اخروماه رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و اله
 همیشه در دهه اخروماه مبارک اعتکاف مینمودند مگر یکسال که در آن جنگ
 بد واقع شد و دو سال بعد از آن بیست روز اعتکاف داشتند در روز قضا
 سال گذشته و ده روز از او بعد از آن حضرت صلی الله علیه و اله منقول است که
 اعتکاف دهه اخروماه رمضان بر اوست با دو حج و دو عمره و اعتکاف بنزد
 ان مانند عهد و قسم و اجازه دادن خود بغیر واجب میشود و اگر بر پدر واجب شد
 باشد و نکرده باشد احوط آنست که پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند بعد از
 نیت و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و بچنین
 ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند
 مطلقاً واجب نمیشود تا آن اسباب و وجوب بعمل نیاید و این قول قوی است و احوط
 آنست که در اول شبهای مذکور بخت نیت بکند بقصد قربت و مستحب است که
 معتکف شرط کند بر پروردگار خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند
 رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است اشتراط رجوع با اختیار بقیه عارض

و مانع و بعضی در این مضایقه کرده اند و ظاهر عارض و مانع اعم از عذر ضرورت است
و محل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف است و دخول در آن جماعتی از
اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب بند و نزد گفتن صیغه نذر است
و خالی از اشکال نیست و فایده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع
تواند کرد اگر چه در روز سیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند قضا
بر او واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد
مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمی باشد و بعضی بجای
مسجد بصره و مسجد مداین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند و خلاف در این باب
بسیار است و مسجد مداین در این زمانها کویا منع اعم است و مسجد بصره در این وقت
در بیابان واقع است و اعتکاف در آن مشکل است و گفته اند مراد مسجد مکه و مسجد
آن قدر است که در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله مسجد بوده نه مسجد
بعد الحاق کرده اند و ظاهر آنست که هر مسجد جامع اعتکاف توان کرد و مراد مسجد جامع
مسجد بزرگ است در بلد که در اینجا نماز جماعت کنند و مخصوص محله نباشد و از آن
محلات شهر یا بخا برای اقامت جمعه با جماعتی حاضر شوند و متعدد باشد مثل مسجد
جامع عباسی و مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد اقا نور و مسجد
عباس آباد محل ناممل است و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشد و غیر
آن مساجد مخصوصه واقع نشازند و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد بزرگ
که مشهور با جماعت باشد بجا آورند و اگر مسجد بزرگتر شهر نباشد احوط است و غایت
احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب شارع

باشد بعنوان اعتکاف مقرر رفته و الا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا
یا قرینا الى الله و شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا پیشتر و مشهور آنست که
دو شب میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخلند و احوط آنست که
نزد یک بغروب افتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم
قصد کند نهایت احتیاط است و شرط است در اعتکاف که معتکف روزه باشد
خواه روزه واجب و خواه سنت و در سنت باید بر رخصت کسانی باشد که رخصت
ایشان در روزه سنت شرط است مانند شوهر زن و مالک بنده را و احوط آنست
که فرزندی رخصت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و مهمان بی رخصت هم
دار و بر عکس واقع سازند و نیت در اعتکاف شرط است و ظاهر آنست که قصد قربت کافی
و واجب است که بیرون نرود از مسجدی که در آن اعتکاف میکند بدون ضرورت
مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کند یا عیادت بیمار و مؤمن یا حاضر شدن
در جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجت ضروری خود مانند بیت
الخلافت و غسل جنابت اگر محتمل شدن باشد و در غسل جمعه بنا بر قول استحباب
آن و سایر اغتسال مستحبیه اگر در مسجد نتوان کرد اشکالی هست و مشهور آنست
که نمیتوان کرد و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر
ضروریات اگر کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است
بیرون رفتن از جهت کواهی دادن و کواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد
بجا آوردن و چون بدرود درجائی ننشیند تا برگردد مسجد و بهتر آنست که در
سقف راه نرود تا ممکن باشد و از راههای نزدیک بمطلب برود و بیت الخلائی نیز

تر بود و اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت واقع سازد و چون وقت نماز
شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که محل اعتکاف است نکند مگر در مکه
معظم که در همه جا میتوان گذرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر میتواند گذرد و اگر
سهم از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که
او را معتکف گویند و همچنین اگر چیزی او را بیرون ببرد و احوط آنست که چیزی و بیرون
بناز از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن بیام مسجد و ظاهر اگر داخل
مسجد باشد قصور ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع کردن با زنان در روز
و شب و همچنین حرام است بوسیدن بشهوت و دست بردن او و مالیدن بشهوت و احوط
اجتناب است از هر دو اگر چه بشهوت نباشد و حرام است طلب منی کردن اگر چه
بکف نکو باشد هرگاه عادتش آن باشد که از او منی آید سبب آن احوط آنست که
بعبث دست برد نکند و حرام است بوی خوش کردن و کل بوییدن هر کس که باشد
علی المشهور و باید جدل و نزاع با کسی نکند و احوط آنست که مباحثه علمی نیز نکند
مگر بقدر اطمینان حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خود و عیال خود و احوط
آنست که وکیل از برای خود و قرار دهد که اینها را بکند و احوط آنست که مطلقاً
خود را واقع سازد حتی عقد نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرام است در روزها
و شبها هر چه حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و
هر چه روز را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بفعل آورد و
در شب افطار میتواند کرد و معظرات غیر جماع و استمناء واقع میتواند ساختن
و احوط اجتناب است از غیر کل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره

میده اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافت
و احوط کفاره است اگر چه جماع در شب واقع شود و احوط آنست که هر چه روز
باطل میکند اگر آنها را در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطاً و کفاره بدهد
از آنکه در سنت است که تواند و تا دو ماه پی در پی روزه گرفتن و الا شصت مسکین را
طعام دادن و بعضی گفته اند مختیر است میان اینها و اول احوط است بلکه اظهر
پس اگر جماع در شب واقع شود یک کفان میدهد و اگر در روز ماه رمضان
واقع شود و کفاره میدهد یک مرتبه و دیگری مختیره و بعضی گفته اند اگر در روز
غیر ماه رمضان واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بی وجهست و بیع و شری
و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفاره باینها واجب
نمیشود و در بطلان باستمناء و کفاره سبب آن خلافت و احوط اتمام است
و کفان اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمناء باطل میکند اعتکاف را
البته و کفان میدهد احتیاطاً و احکام اعتکاف بسیار است و باینچه ضرورت
بود گفتا کردیم **خاتمه** در بیان کفاره است بدانکه کفاره بدو نوع است
اول کفارات احرام حج و عمره و اینها را در سال حج بیان کرده ام و دوم سایر کفارات است
و اینها بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی سنت
و بعضی نیز تنبیه و بعضی تخییر و همه را باینکه دیگر بر سبیل اجمال برای طالبان ابد
سعادت ابداً و محصلان نجات عقوبات اخروی بیان مینماید **اول** کفان
افطار روزه ماه مبارک رمضان است و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزی
که خوردن یا آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد اتفاقاً و در غیر معتاد خلافت

و اشهر واقوی چیست و بجماع کردن در قبل زن انقافا و در بر زن علی الاقوی و بی
ماندن بر جنابت عمدتا تا طلوع صبح علی الاقوی و نجاسیدن بر جنابت بی نیت غسل
ناصح علی الاحوط و نجاسیدن بعد از بیدار شدن بکربنه یا زیاده ناصح علی الاحوط
و برسانیدن غبار علیظ بخلق بنا بر قول جمعی و بطلب منی کردن و دست بازی کردن
و مکرر نظر کردن نامنی بیانید علی الاحوط و بقی کردن عمدتا بنا بر قول بعضی
و بجفته کردن و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ نسبتن برخدا
و رسول و ائمه هدی علیهم السلام بنا بر قول بعضی و سب و زور بردن عمدتا
در اب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی از این امور را بعمل آورد عمدتا مسئله داند
کفان باید داد در بعضی اجتماعا و در بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو باشد
کفان ندارد و اگر مسئله نداند در کفان خلافت است و احوط کفان
است و اگر افطار بجلال باشد يك بند ازاد کردن یا دو ماه پیای پیرون
گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن است و بعضی بترتیب قایل شده اند
یعنی اگر قادر باشد برین ازاد کردن آن مقدم است و الا دو ماه روزه
و اگر از این نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد و قول اول اقوی و
ثانی احوط است و اگر افطار بجرام کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر
و مال معصوب دانسته و زنا و لو اطله بعضی از علما قایل شده اند که هر سه
کفان بر او واجب می شود و بعضی مانند افطار بجلال می دانند و اول
احوط است دو ماه هرگاه در قضای روزه ماه رمضان بعد از زوال افطار
کند مشهور است که کفان واجبست و بعضی سنت می دانند و اشهر واقوی

انست که کفان طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز
روزه می گیرد و بعضی مخیر میان این دو میدانند و بعضی کفاره قسم
و بعضی کفان ماه افطار ماه رمضان لازم می دانند سیم کفاره اظهار
است که کسی با زن خود بگوید انت علی کفتم اونی یعنی تو بر من مانده
پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتی
که زن حایض نباشد و در آن طهر یا او جماع نکرده باشد و در حضور
دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید که کفان بدهد
و اگر بدون کفان جماع کند دو کفان بر او واجب می شود بنا بر
مشهور و کفان يك بنده ازاد کردن است و اگر عاجز شود دو ماه پیای پی
روزه داشتن است و با عجز شصت مسکین طعام کردن چهارم کفان
ایلاست یعنی قسم بخورد که تو چه دایمه خود را چهار ماه یا زیاده
وطی نکند و زن او را نیز دحا که شرع بر دحا حکم کند که او را
طلاق بگوید یا وطی کند و اختیار وطی نماید باید که کفان بدهد
و کفاره اش کفاره قسم است که بعد از این مذکور می شود انشاء الله
پنجم کفان مخالفت قسم است بآنکه قسم خورد باسمای مقدسه خدا
بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلی که فعلش
رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفاره اش انست که
يك بند ازاد کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را طعام
کند و اگر از هر سه عاجز شود سه روز پیای پی روزه بدارد ششم کفان

مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امری را که راجح باشد یا ترک
 امری را که مرجوح باشد و مخالفت نماید و كفارة اش بعضی گفته اند
 مانند كفارة قسم است و بعضی گفته اند مانند كفارة افطار ماه
 رمضان است يك بند ازاد کردن یا دو ماه روز گرفتن یا شصت مسکین
 طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر بتعلق بروزه داشته باشد
 كفارة اش كفارة افطار ماه رمضان است و اگر بتعلق بغير روزه داشته
 كفارة اش كفارة قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط كفارة
 ماه رمضان است مطلقا هفتم كفارة عهد است که با خدا عهد کرده
 باشد که امر را حجتی یا غیر مرجوحی را بعمل آورد یا ترک کند امر غیر راجحی
 یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در كفارة اش مانند كفارة
 نذر خلافت و احوط آنست که در نذر مذکور شد هشتم قسم خوردن
 بعنوان بیزارى از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام است و در حرام
 بودن چنین قسمی خلافتی نیست و لکن در وجوب كفارة چنین قسمی
 یاد کردن خلافت بعضی گفته اند كفارة اش كفارة ظهار است
 اول بند ازاد کردن و یا عجز ازان دو ماه روز داشتن و یا عجز ازان
 شصت مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را طعام یا
 کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند
 كفارة اش كفارة نذر است و این بابونیه گفته است سه روز روز
 بدارد و ده مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند کناه کرده است و

کفان ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بن محرز طعام
 حسن عسکری علیه السلام نوشت که مردی سو کند یا دکرد ببیزاری
 از خدا و رسول و مخالفت کرد توبه و كفارة او چیست حضرت فرمودند
 که ده مسکین را طعام می دهد هر مسکینی را يك مد و طلب امرزش
 کند از خدا و بعضی از علما باین مضمون قایل شده اند و خالی از قوتی نیست
 و ایضا خلاف کرده اند که این كفارة برای اصل سو کند خوردنست
 یا برای مخالفت سو کند کردن و باید که چنین سو کند یا نکند و اگر
 بکند محض سو کند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل
 بر وایت مجزئ نیست هم بعضی از علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت
 موی سر خود را ببرد كفارة افطار ماه رمضان میدهد به ترتیب بر
 قول بعضی و بتخیر بر قول بعضی و بعضی گفته اند کناه دارد و كفارة
 ندارد و در روایتی وارد شده است که كفارة افطار ماه رمضان لازم
 است و احوط عمل بر وایت است و بعضی تراشیدن موز نیز الحاق
 کرده اند ببردن در وجوب كفارة ده هرگاه زنی در مصیبت موی
 خود را بکند یا روی خود را بجزاشد یا مردی جامه خود را در مرث
 فرزند خود یا روجه خود چاک کند كفارة قسم لازم می شود بنا بر
 قول بعضی و روایتی بر این مضمون وارد شده است و احوط است هر چند
 وجوب ثابت نیست یا زده هم مردی که زن یا متعه یا کنیز خود را در
 ایام حیض حایع کند در قبل بعضی كفارة واجب دانسته اند

و بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد
يك اشرفی نقد می کند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض
ثلاث اشرفی و احوط عدم ترك كفارة است دوازدهم کسی که بخواب
رود و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اند
که واجبست آن روز را روزه بگذارد و اشهر استحب است و بعضی عامه
و ناسی را نیز ملحق کرده اند و مشهور آنست که بر تقدیر و جوب اگر روزه
ندارد گناه کرده است و كفارة ندارد و بعضی لازم دانسته اند كفارة
ماه رمضان را این قول ضعیف است و احوط آنست که يك روز قضا
بکند سیزدهم كفارة قتل عمد است که دانسته کسی را بکشد
یا کاری که غالباً کشتن باشد نسبت به کسی واقع سازد و او کشته
شود کو نقد کشتن نداشته باشد كفارة اش آنست که يك بدن
ازاد کند و دو ماه متوالی روزه بگذارد و شصت مسکین را طعام دهد
چهاردهم كفارة قتل خطاست که کسی را بنا دانی بکشد یا آنکه
نقد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالباً کشتن نباشد
و او کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزند و او بمیرد یا
تبری بسوی اهویی بیندازد و شخصی خورد و کشته شود یا در راه بر
کسی خورد و او ببفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل نباشد و کاری
کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند و کسی در آن
چاه بیافتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی

شود مشهور آنست که كفارة لازم نمی شود هر چند دیت لازم شود
و كفارة بدن ازاد کردنت و بعد از عاجز شدن از آن دو ماه متوالی
روزه داشتن و بعد از عجز از آن شصت مسکین را طعام دادن یا نوزدهم
اگر کسی زنی را در علق دیگری تزویج کند می باید از آن زن مفارقت کند
و بقول بعضی از علما پنج صاع آرد نقد می کند و احوط آنست که اگر زن
دیگری را عقد کند نیز این كفارة را بدهد یا پنج درهم نقد کند
شانزدهم کسی که مملوک خود را زیاده از حد شرعی بزند بعضی از علما
گفته اند موافق بعضی از روایات که واجب است که آن مملوک را بکفاره
ان عمل ازاد کند و این احوط است و اگر او را بکشد بعد كفارة جمع می
دهد و اگر بخطا بکشد كفارة قتل خطا می دهد و واجبست که قیمت
ان غلام را نقد کند بنا بر مشهور هفتدهم کسی که روزه ماه مبارک
رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر بیمار نباشد
اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط می شود و برای هر روز يك مد یاد و مد
طعام می دهد علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا می کند و این جنید
رحمه الله گفته است احتیاطاً هر دو را می کند و اگر در ماهین دور رمضان
ازارش بر طرف شود و قادر بر روزه باشد و بدون عذری تاخیر کند تا
آنکه ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان
هر قضا می کند و هم برای هر روز يك مد یاد و مد میدهد و بعضی قضا
را واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند كفارة در صورت نیست که

عزم بر قضا داشته باشد اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و كفارة نیست و قول اول قوی تر است هجدهم نوادر كفارة است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که كفارة عمل سلطان قضاء حوائج مؤمنانست و كفارة غیبت است که برای آن شخصی که او را غیبت کرده است استغفار کند و كفارة مجلس است که چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و كفارة خنده است که بگوید اللَّهُمَّ لَا تَغْنَبْنِي یعنی خداوند مرا دشمن مذار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر کس بدجوی بگوید لَا آبَ لَكَ وَلَا أُمَّ لَكَ یعنی یا تو را پدر مباد یا تو را مادر مباد باید که چیزی بصدق کند و کسی که بگوید بحق پدرم یا بجان پدرم كفارة اش است که بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و خلافت در این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو بحق پدرم بعضی حرام دانسته اند و اشهر گرا هست و احوط ترکست و اما احکام كفارات مذکور پس در چند فصل بیان میشود اول هرگاه بنده بایدا زاد کرد در كفان قتل میباید آن بنده مؤمن باشد و در باب كفارات خلافت و احوط رعایت ایمان است و در كفان قتل احوط است که بالغ باشد و در غیر مردوزن و بالغ و نابالغ مجزئست و باید که آن بنده کور و صفا خره و زمین گیر نباشد و مولی جراحته با و نرسانیدن باشد که موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند که باید حضی و لال و کر نباشد و ولد الزنا نباشد و مشهور است

احوط ترکست و غلام کر خسته را مشهور است که از آدمیوان کردن تا علم برکش همسر و بعضی شرط کرده اند که خبری از او رسد و بعضی شرط کرده اند که طری حیات او باشد و نیم در كفان مرتبه تا از بندن ازاد کردن عاجز نشود و روزه منتقل نمیشود و چنانچه که روزه در ماه باشد میباید متوالی بگیرد و متوالی یکجا و یکروز که متصل بگیرد بعمل می آید باین معنی اگر بعد از آن بدون عذر افطار کند نباید از سر بگیرد و این تقریر جایز است بی عذری یا حرام است اول ظاهر است و ثانی احوطست و اگر پیش از یکجا و یکروز بی عذری افطار کند از سر بگیرد و اگر بعد از آن باشد همانند حیض و نفاس و پیوشی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر نباید که تمام میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا بر اقوی و هرگاه كفارة روزه متوالی باشد اگر كفارة دهند بنده باشد یکجا بی در پی بگیرد و علی الاقوی سیم هرگاه اطعام لازم شود مشهور است که به هر یک نقد طعام بخوراند که شیر و هبتر است که نان خورشی با وضو کند مانند خرما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند میباید چاشت و شام هر دو هبتر مسکین بخوراند نقد که سیر شود و احوط اینست اگر چه ظاهر است که بیک وقت کفایتان نمود و اگر خواهد طعام امسکین میتواند داد و در مقدار آن خلافت بعضی بیک گفته اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و هبتر است که با نان خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن کوچه بزرگتر نمیکند و احوط است که حصه اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد و اگر طعام خوراند ظاهر صغیر و کبیر را با هم ضم تواند کرد و اگر دو طفل را بجای یک نفر حساب کند احوطست و در یک كفان دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر آنکه مستحق یافت شود و احوط

است که ناممکن باشد بغیر مؤمن ندهد و بر ایشان بسیار پیشان بدهد که ممکن
 بود و صادق باشد و مد چهار یک ضاع است و صاعی یکم تبریز است و چهارده مثقال
 و ربعی است بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلافی در تجدید صاع و مد هست
 است که بجای دو مد نهمین شاه تقریباً بدهد چهارم در جانی که کسوت باید داد
 در زن پیراهن و مقنعه با هم عجز نیست و در مرد بعضی یک جامه مانند پیراهن
 اکثراً کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر است که پیراهن و قبا
 بدهد یا قبا و بالا پوش و بهتر است که نو باشند و جامه طفل را بهتر است که بر چست
 ولی بر او پوشانند پنجم هرگاه از استق رقبه عاجز شود شروع کند در روزه و بعد
 وادار شود بر بنده از آزاد کردن روزه او را عجز نیست و بهتر است که ترك کند روزه را و
 بنده از آزاد شدن حضور سا هرگاه کمتر از یک ماه و یک روز روزه داشته باشد و جمعی از
 اصحاب قایلند که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد
 از گرفتن آن هجده روز روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدی از طعام می
 دهند و اگر نتواند استغفار میکند و اشهر و اقوی است که از هر کفاره که عاجز
 شود استغفار بدل آن میشود مگر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره
 ندهد و طین بر او حلال نمیشود هر چند عاجز باشد و اگر بعد از عجز استغفار
 قدرت بهرساند احوط است که باز کفاره را بعمل بیاورد و چون اکثر مردم جاهلند
 بکفارات و احکام آنها و برایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه
 بحوائج میمانند قدری از احکام اینها را در این رساله کثیر الفایده ایراد نمود
 و بهر از برادران ایمانی است که هر که از این رساله منتفع گردد در حال حیات

یا بعد از وفات این شکسته بدعاى رحمت و مغفرت این مستحق دعا را یاد
کند و ختم بفضل الله سبحانه و تائید فی شهر الله المعظم شهر
رمضان من سنه سبع و مائذ و الف من الهجرة المقدسه علی ید مؤلفه

کتابخانه آستان قدس

باز بین شه
۱۳۵۳ ع

کتابخانه آستان قدس
کتابخانه آستان قدس
کتابخانه آستان قدس

کتابخانه آستان قدس

کتابخانه آستان قدس

کتابخانه آستان قدس

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازرسی شد

